

Holy Bible

Aionian **Edition®**

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Nestle 1904

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Nestle 1904

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 6/19/2017
Source copyright: Public Domain
British and Foreign Bible, archive.org/details/hkainediathekete00lond, 1904, 1913

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	43
Κατα Λουκαν	69
Κατα Ιωαννην	113
Πραξεις	146
Προς Ρωμαιους	190
Προς Κορινθιους Α΄	206
Προς Κορινθιους Β΄	222
Προς Γαλατας	233
Προς Εφεσιους	239
Προς Φιλιππησιους	245
Προς Κολοσσαεις	249
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	253
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	257
Προς Τιμοθεον Α΄	259
Προς Τιμοθεον Β΄	264
Προς Τιτον	268
Προς Φιλημονα	270
Προς Εβραιους	271
Ιακωβου	284
Πετρου Α΄	289
Πετρου Β΄	294
Ιωαννου Α΄	297
Ιωαννου Β΄	302
Ιωαννου Γ΄	303
Ιουδα	304
Αποκαλυψις Ιωαννου	306

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT



Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσιν.
διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλήρους.
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ
Δαυεὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ. **2** Ἀβραὰμ
ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, **3** Ἰούδας δὲ
ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ,
Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ, **4** Ἀράμ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ
ἐγέννησεν τὸν Σαλμών, **5** Σαλμών δὲ
ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βόες
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ,
Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, **6** Ἰεσσαί
δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυεὶδ τὸν βασιλέα.
Δαυεὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ
τῆς τοῦ Οὐρίου, **7** Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, **8** Ἀσάφ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ὀζεῖαν, **9** Ὀζεῖας δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰωαθάμ, Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχαζ,
Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν, **10** Ἐζεκίας
δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς, Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ἰωσειάν, **11** Ἰωσειάς δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ
δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας
ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ, **13** Ζοροβαβέλ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακεῖμ, Ἐλιακεῖμ δὲ

ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν
τὸν Σαδῶκ, Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἀχεΐμ, Ἀχεΐμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιοῦδ,
15 Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ,
Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Μαθθάν,
Μαθθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, **16**
Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα
Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Χριστός. **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ
Ἀβραάμ ἕως Δαυεὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες,
καὶ ἀπὸ Δαυεὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ
τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ
Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ
δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν.
Μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας
τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη
ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. **19**
Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ
μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη
λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** ταῦτα δὲ αὐτοῦ
ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ'
ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων Ἰωσήφ υἱὸς
Δαυεὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν
τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν
ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. **21** τέξεται
δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δὲ
ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος **23**
Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται
υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστιν μεθερμηνεύμενον
Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. **24** ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ
ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν

αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· **25** καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα **2** λέγοντες Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. **3** ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ’ αὐτοῦ, **4** καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ’ αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. **5** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· **6** Καὶ σύ, Βηθλέεμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. **7** Τότε Ἡρώδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ’ αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, **8** καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλέεμ εἶπεν· Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὑρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. **9** οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. **10** ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. **11** καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες

προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

12 καὶ χρηματισθέντες κατ’ ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι’ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. **13** Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ’ ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἃν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. **14** ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, **15** καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. **16** Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλέεμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. **17** τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος **18** Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν. **19** Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ’ ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ **20** λέγων Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. **21** ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν

μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν
22 ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεῦει τῆς ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 11 ἐγὼ
Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν·
ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου
κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμι ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα
Γαλιλαίας, 23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι
πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ Ἁγίῳ καὶ πυρί· 12 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα
κληθήσεται. αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται

Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἀποθήκῃ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ
ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, 2 λέγων Μετανοεῖτε· ἄσβεστω. 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς
ἡγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς
3 οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.
τοῦ προφήτου λέγοντος Φωνὴ βοῶντος ἐν τῷ ἔρημῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, 14 ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων Ἐγὼ
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς χρειάν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ
δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ ἔρχῃ πρὸς με; 15 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην εἶπεν αὐτῷ Ἄφες ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέπον
περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή ἦν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. 5 Τότε τότε ἀφήσιν αὐτόν. 16 βαπτισθεὶς δὲ ὁ
ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ
πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ ἰδοὺ ἠνεώχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν
Ἰορδάνου, 6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ Πνεῦμα Θεοῦ καταβαίνον ὥσει περιστερὰν
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· 17 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ
ἀμαρτίας αὐτῶν. 7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν τῶν οὐρανῶν λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνῆχθη εἰς τὴν ἔρημον
ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐτοῖς Γεννήματα τοῦ διαβόλου. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τοῦ διαβόλου. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας
τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 ποιήσατε οὖν τεσσεράκοντα καὶ τεσσεράκοντα νύκτας
καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· 9 καὶ μὴ ὕστερον ἐπεΐνασεν. 3 καὶ προσελθὼν ὁ
δοξήτε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα ἔχομεν πειράζων εἶπεν αὐτῷ Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται εἰπεῖ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 ὁ
ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Γέγραπται Οὐκ ἐπ' ἄρτω
τέκνα τῷ Ἀβραάμ. 10 ἥδη δὲ ἡ ἀξίνη ῥήματι ἐκπορευομένη διὰ στόματος Θεοῦ.
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν 5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς

ἡμῶν ἡμεῖς ἐκείναις παραγίνεται
Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, 2 λέγων Μετανοεῖτε·
ἡγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
3 οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος Φωνὴ βοῶντος ἐν
τῷ ἔρημῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς
δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ
τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην
περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή ἦν
αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. 5 Τότε
ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ
πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ
Ἰορδάνου, 6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς
ἀμαρτίας αὐτῶν. 7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους
ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐτοῖς Γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 ποιήσατε οὖν
καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· 9 καὶ μὴ
δοξήτε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα ἔχομεν
τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται
ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι
τέκνα τῷ Ἀβραάμ. 10 ἥδη δὲ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνῆχθη εἰς τὴν ἔρημον
ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας
τεσσεράκοντα καὶ τεσσεράκοντα νύκτας
ὕστερον ἐπεΐνασεν. 3 καὶ προσελθὼν ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
εἰπεῖ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 ὁ
Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν Γέγραπται Οὐκ ἐπ'
ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ
ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.
5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς

τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἄλεεῖς. **19** καὶ τὸ περυγίον τοῦ ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει αὐτῷ λέγει αὐτοῖς Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω ὑμᾶς ἄλεεῖς ἀνθρώπων. **20** οἱ δὲ εὐθέως γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν **21** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο σε, μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου σου. **7** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πάλιν γέγραπται καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. **8** τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν ὁρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** οἱ δὲ εὐθέως πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν δόξαν αὐτῶν, **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ταῦτά ἠκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ἐν ὅλῃ σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς μοι. **10** τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὑπαγε, αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς Σατανᾶ· γέγραπται γάρ Κύριον τὸν Θεόν σου βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **24** καὶ **11** Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν ἰδοὺ ἄγγελος προσῆλθον καὶ διηκόνουν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **13** καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονιζομένους καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατώκησεν καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ἐθεράπευσεν αὐτούς. **25** καὶ ἠκολούθησαν ὀρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλεὶμ· **14** αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ προφήτου λέγοντος **15** Γῆ Ζαβουλὼν καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ **5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. **17** Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν Μετανοεῖτε, ἡγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **18** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον **5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· **2** καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **5** μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. **6** μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 20 λέγω γὰρ ὑμῖν ἐλεηθήσονται. 8 μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. 9 πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν κληθήσονται. 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι οὐρανῶν. 21 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἀρχαίοις Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 μακάριοί ἐνοχος ἔσται τῇ κρίσει. 22 ἐγὼ δὲ λέγω ἔστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν αὐτοῦ ἐνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 χαίρετε καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ῥακά, ἐνοχος ἔσται τῷ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ Μωρέ, ἐνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 23 προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 Ὑμεῖς ἔστε ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, θυσιαστήριον κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός ἐν τίνι ἀλισθησεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑπάγε ἀνθρώπων. 14 Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. 25 ὄρους κειμένη· 15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ· μὴ ποτέ σε ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν παραδῶ ὁ ἀντιδίκος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς τῇ οἰκίᾳ. 16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· 26 ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. 27 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη Οὐ μοιχεύσεις. 28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόλῃται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. (Geenna g1067) 30 καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόλῃται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου

εἰς γένναν ἀπέλθῃ. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 ἂν γὰρ ἀγαπήσητε δέ Ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. 32 ἐγὼ δὲ λέγω οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 47 ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἂν ἀσπάσῃσθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ μοιχευθῆναι, καὶ ὃς ἂν ἀπολελυμένην ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 48 Ὑεσεσθε οὖν γαμήσῃ μοιχᾶται. 33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις Οὐκ ἐπιορκήσεις, τέλειός ἐστιν.

ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου. 6 Προσέχετε δὲ τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν 34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μίγη, ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ Θεοῦ· μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ Πατρὶ ὑμῶν 35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου Βασιλέως· 2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3 σου δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, 4 ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. 5 Καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ Πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. 7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. 8 μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ

Πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς ἔσται· **23** ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς αἰτῆσαι αὐτόν. **9** οὕτως οὖν προσεύχεσθε ἡ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. ὑμεῖς Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· **10** ἐλθάτω ἡ τὸ σκότος πόσον. **24** Οὐδεὶς δύναται δυσὶ βασιλείᾳ σου γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· **11** Τὸν ἄρτον ἡμῶν καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· **12** καὶ ἄφες καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. **25** Διὰ τοῦτο ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· **13** καὶ μὴ λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι φάγητε ἢ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **14** Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· **26** ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, **15** ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατήρ ὑμῶν. **16** Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ἀφανίζουσιν μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; **27** τίς δὲ ἐξ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες ἀμὴν λέγω τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; **28** καὶ ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. **17** σὺ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε δὲ νηστεύων ἁλειφαί σου τὴν κεφαλὴν τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, **18** ὅπως μὴ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν· **29** λέγω δὲ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ τῷ Πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **30** εἰ δὲ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ ἀποδώσει σοι. **19** Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν αὖριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ Θεὸς θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** μὴ οὖν μεριμνήσητε καὶ κλέπτουσιν· **20** θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν λέγοντες· Τί φάγωμεν; ἢ Τί πίωμεν; ἢ Τί θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε περιβαλώμεθα; **32** πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· **21** ὅπου οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ ἔσται καὶ **33** ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ ἡ καρδίᾳ σου. **22** Ὁ λύχνος τοῦ σώματός τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν οὖν ἡ ὁ ὀφθαλμός προστεθήσεται ὑμῖν. **34** μὴ οὖν μεριμνήσητε σου ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν

εἰς τὴν αὖριον, ἡ γὰρ αὖριον μεριμνήσει 14 ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. 15 Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων ἕσθωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. 16 ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μή τι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; 17 οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. 18 οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ἐνεγκεῖν. 19 πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 20 ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. 21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 22 πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; 23 καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. 24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν. 25 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. 26 καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῇτε· 2 ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. 3 τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; 4 ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· Ὑψος ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; 5 ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. 6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ ποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. 7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. 8 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. 9 ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; 10 ἡ καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; 11 εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. 12 Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. 13 Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς·

μωρῶ, ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. 27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη. 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 29 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

8 Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. 2 καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. 3 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέγων Θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. 4 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 5 Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν 6 καὶ λέγων Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. 7 λέγει αὐτῷ Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. 8 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. 9 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 10 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς

ἀκολουθοῦσιν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὔρον. 11 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 13 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐκατοντάρχη Ὑπαγε, ὡς ἐπίστευσας γεννηθῆτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. 14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· 15 καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἡγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. 16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· 17 ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄχλον περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. 20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν. 21 ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. 22 ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐαυτῶν νεκρούς. 23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς

τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ αὐτοῦ. **24** καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. **25** Θάρσει, τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ προσελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες **3** καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν Κύριε, σῶσον, ἀπολλύμεθα. **26** καὶ λέγει ἑαυτοῖς Οὗτος βλασφημεῖ. **4** καὶ εἰδὼς ὁ αὐτοῖς Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν Ἵνα τί ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. **5** τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφίενταί **27** οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι περιπάτει; **6** ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; **28** ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν ἁμαρτίας— τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ Ἐγειρε ἄρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων εἰς τὸν οἶκόν σου. **7** καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **8** ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. **29** ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες Τί ἡμῖν καὶ δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. σοί, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ **9** Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν βασανίσαι ἡμᾶς; **30** ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. **31** οἱ δὲ Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες Εἰ Ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτῷ. **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἀγέλην τῶν χοίρων. **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι Ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. **33** οἱ δὲ μαθηταῖς αὐτοῦ Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν ὑμῶν; **12** ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν Οὐ χρειᾶν δαιμονιζομένων. **34** καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἔχοντες. **13** πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἐστὶν Ἐλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς.

9 Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ **14** Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **2** Καὶ Ἰωάννου λέγοντες Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ

Φαρισαῖοι νηστεύομεν, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. **27** Καὶ παράγοντι νηστεύουσιν; **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν δύο τυφλοὶ Μη δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν κράζοντες καὶ λέγοντες Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; υἱὸς Δαυεὶδ. **28** ἔλθοντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πιστεῦετε ὅτι δύναμαι **16** οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ῥάκους τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ Ναί, Κύριε. ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ **29** τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ **Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γεννηθῆτω ὑμῖν. 30** χειρὸν σχίσμα γίνεται. **17** οὐδὲ βάλλουσιν καὶ ἠνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων Ὁρατε, μήγε, ῥήγγυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος μηδεὶς γινωσκέτω. **31** οἱ δὲ ἐξεληθόντες ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. **32** βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινούς, Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ προσήνεγκαν καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται. **18** Ταῦτα αὐτῷ κωφὸν δαιμονιζόμενον. **33** καὶ αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἰς ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι Ἡ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἔλθων Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. **34** ἐπίθες τὴν χειρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν **19** καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. **35** Καὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **20** Καὶ ἰδοὺ γυνὴ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὅπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς αὐτοῦ. **21** ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ Ἐὰν μόνον βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. **22** καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **36** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὥσεὶ πρόβατα σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας μὴ ἔχοντα ποιμένα. **37** τότε λέγει τοῖς ἐκείνης. **23** καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μαθηταῖς αὐτοῦ Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς ἀυλῆτας οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· **38** δεήθητε οὖν τοῦ καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον **24** ἔλεγεν· Κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. **10** Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα **25** ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε κοράσιον. **26** καὶ ἐξῆλθεν ἡ φῆμη αὕτη εἰς ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν

νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. 2 Τῶν δὲ καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν πόλει ἐκείνῃ. 16 Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος οὗν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αἱ περιστεραί. 17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ, 3 Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος, 4 Σίμων ὁ μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· 18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἔνεκεν ἑμοῦ, εἰς παραδοὺς αὐτόν. 5 Τούτους τοὺς δώδεκα μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 ὅταν ἀπέστειλὲν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ λέγων Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε καὶ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· 6 τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· 20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. 7 πορευόμενοι ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21 παραδώσει δὲ δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ὑγίικεν ἡ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 8 ἀσθενοῦντας τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ θεραπεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 22 καὶ καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. 9 Μὴ κτήσησθε ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς σωθήσεται. 23 ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν ζώνας ὑμῶν, 10 μὴ πῆραν εἰς ὁδὸν μηδὲ τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἐτέραν· δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς ἄξιους γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ 11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἀνθρώπου. 24 Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν· κάκει τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. 12 εἰσερχόμενοι κύριον αὐτοῦ. 25 ἄρκετὸν τῷ μαθητῇ δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· 13 ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἢ καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν εἰρήνῃ ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἢ οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐπεκάλεσαν, εἰρήνῃ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. 14 πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. 26 καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ μὴ οὖν φοβηθῇτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἐστιν τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς κεκαλυμμένου ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. 27 ὃ τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἵπατε ἐν τῷ λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε, κηρύξατε

ἐπὶ τῶν δωμαίων. **28** καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. **(Geenna g1067)** **29** οὐχὶ δύο στρουθία ἄσφαριον

πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν. **30** ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσίν. **31** μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. **32** Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **33** ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι καγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **34** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. **35** ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, **36** καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. **37** Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. **38** καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. **39** ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὕρήσει αὐτήν. **40** Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. **41** ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ

ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. **42** καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. **2** Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **3** εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἀπαγγεῖlate Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· **5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· **6** καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. **7** Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **8** ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων. **9** ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. **10** οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. **11** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ

βασιλεία τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ ἐστίν. **12** ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν νηπίοις **26** ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα μοι αὐτήν. **13** πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐδεὶς νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· **14** καὶ ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλείας τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. **15** ὁ ἔχων ὧτα καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. ἀκουέτω. **16** Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν **28** Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ ταύτην; ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. **29** ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἐτέροις **17** λέγουσιν Ὑλῆσαμεν ὑμῖν καὶ ἀπ' ἐμοῦ, ὅτιπραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ἐκόψασθε· **18** ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μῆτε ψυχαῖς ὑμῶν· **30** ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

19 ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς. **20** Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· **21** Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν· οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. **22** πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. **23** καὶ σύ, Καφαρναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθῇσιν; ἕως Ἀϊδου καταβῇσιν· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. (**Hadēs g86**) **24** πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. **25** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέινασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυν καὶ ἐσθίειν. **2** οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ Ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. **3** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπέινασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **4** πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; **5** ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; **6** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε. **7** εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστὶν Ἐλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. **8** κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. **9** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ **25** εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἔξεστιν τοῖς αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' σάββασιν θεραπευσαί; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' αὐτῆς ἐρρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία αὐτοῦ. **11** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν μερισθεῖσα καθ' αὐτῆς οὐ σταθήσεται. **26** ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, ἐφ' αὐτὸν ἐμερίσθῃ πῶς οὖν σταθήσεται ἢ οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; **12** πόσῳ οὖν βασιλεία αὐτοῦ; **27** καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοῦλ διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε ἔξεστιν ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. **13** τότε λέγει τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοῖς κριταὶ τῷ ἀνθρώπῳ Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα. ἔσσονται ὑμῶν. **28** εἰ δὲ ἐν Πνεύματι Θεοῦ καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθῃ ὑγιής ὡς ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ἡ ἄλλη. **14** ἐξεληθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **29** ἢ πῶς δύναται συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **15** Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῷ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς αὐτοῦ διαρπάσει; **30** ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' πάντας, **16** καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν. **17** ἵνα πληρωθῇ σκορπίζει. **31** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς λέγοντος **18** Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἡρέτισα, ἀνθρώποις, ἢ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. **32** καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον μου· θήσω τὸ Πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. **19** οὐκ αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος ἐρίσει οὐδὲ κραυγᾶσει, οὐδὲ ἀκούσει τις τοῦ Ἀγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν ἐν ταῖς πλατεαῖαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **20** τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. (αἰθῶ **g165**) **33** Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. **21** καὶ τῷ ὀνόματι δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. **22** Τότε προσηνέχθη σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός γινώσκεται. **34** γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κωφὸν δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ λαλεῖν καὶ βλέπειν. **23** καὶ ἐξίσταντο πάντες γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ στόμα λαλεῖ. **35** ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, εἶπον Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐν τῷ Βεελζεβοῦλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** λέγω δὲ

ὕμῃν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ λαλήσουσιν λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἕξω ζητοῦντες λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· 37 ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶ λαλήσαι. 47 εἶπεν δέ τις αὐτῶ Ἰδοὺ λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἕξω σου καταδικασθήσῃ. 38 Τότε ἀπεκρίθησαν ἐστήκασιν ζητοῦντές σοι λαλήσαι. 48 ὁ δὲ αὐτῶ τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντι αὐτῷ Τίς ἐστὶν λέγοντες Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί σημεῖον ἰδεῖν. 39 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν μου; 49 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ αὐτοῖς Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν Ἰδοὺ ἡ μήτηρ ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· 50 ὅστις γὰρ ἂν εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 40 ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν ὧσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, καὶ μήτηρ ἐστίν.

οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 41 ἄνδρες Νινευεῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινουσὶν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. 42 βασίλισσα νότου ἐγεγρησέται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. 43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὕρισκει. 44 τότε λέγει Εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σχολάζοντα καὶ σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. 45 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ. 46 Ἔτι αὐτοῦ

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· 2 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. 3 καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπείρειν. 4 καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπесεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά. 5 ἄλλα δὲ ἔπесεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, 6 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. 7 ἄλλα δὲ ἔπесεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. 8 ἄλλα δὲ ἔπесεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπόν, ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκοντα ὃ δὲ τριάκοντα. 9 ὃ ἔχων ὧτα ἀκουέτω. 10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; 11 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὅτι Ὑμῖν δέδοται γινῶναι

τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, γίνεται. (aiōn g165) 23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. 12 ὅστις γὰρ ἔχει, σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις καὶ συνιεί, ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. μὲν ἑκατὸν ὁ δὲ ἐξήκοντα ὁ δὲ τριάκοντα. 13 διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, 24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες λέγων Ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν. 14 καὶ ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἀγρῷ αὐτοῦ. 25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἡ λέγουσα Ἄκοῃ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου καὶ ἴδητε. 15 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἀπῆλθεν. 26 ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος τούτου, καὶ τοῖς ὥσιν βαρέως ἤκουσαν, καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· ζιζάνια. 27 προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ Κύριε, οὐχὶ καλὸν ὥσιν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσονται αὐτούς. 16 ὑμῶν ἔχει ζιζάνια; 28 ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς Ἐχθρὸς δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν. 17 ἀμὴν αὐτῷ λέγουσιν θέλεις οὖν ἀπελθόντες γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφητῆται καὶ συλλέξωμεν αὐτά; 29 ὁ δὲ φησιν Οὐ, μὴ ποτε δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσῃτε ἅμα οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ αὐτοῖς τὸν σῖτον· 30 ἄφετε συναυξάνεσθαι οὐκ ἤκουσαν. 18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν ἀμφοτέρα ἕως τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν παραβολῇ τοῦ σπείραντος. 19 Παντὸς καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρπάζει αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἐστὶν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. 20 ὁ δὲ ἀποθήκην μου. 31 Ἄλλην παραβολὴν ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων Ὁμοία ἐστὶν ἡ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, λαμβάνων αὐτόν· 21 οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, γενομένης αὐτοῦ· 32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον σκανδαλίζεται. 22 ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ κατασκηνοῖν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. 33 πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς Ὁμοία

ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν πωλεῖ ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυπεν εἰς ἀλεύρου σάτα ἐκείνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τρία, ἕως οὗ ἐξυμώθη ὅλον. **34** Ταῦτα τῶν οὐρανῶν ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοῦς πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς μαργαρίτας. **46** εὐρὼν δὲ ἓνα πολύτιμον τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ἐλάλει αὐτοῖς. **35** ὅπως πληρωθῇ τὸ ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. **47** Πάλιν ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος Ἀνοίξω ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς. **36** Τότε ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ. **48** ἦν ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ λέγοντες Διασάφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν καλὰ εἰς ἄγῃ, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **49** τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, **(αἰθῆ g165)** **50** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν οὐτοῖ εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ζιζανία εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, **39** ὁ δὲ καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **51** Συνήκατε ἐχθρὸς ὁ σπεύρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ Ναί. **52** ὁ δὲ ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν, οἱ εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς δὲ θεριστὰ ἄγγελοι εἰσιν. **(αἰθῆ g165)** **40** μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ τοῦ αἰῶνος. **(αἰθῆ g165)** **41** ἀποστελεῖ ὁ καὶ παλαιά. **53** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐκεῖθεν. **54** καὶ ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ λέγειν Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **43** αἱ δυνάμεις; **55** οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων Μαριὰμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος ὦτα ἀκουέτω. **44** Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; **56** καὶ τῶν οὐρανῶν θησαυρῶν κεκρυμμένῳ ἐν αἰ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυπεν, εἰσιν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; **57** καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς

εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 58 καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, 2 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. 3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 4 ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης αὐτῷ Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. 5 καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. 6 γενεσίῳ δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесеεν τῷ Ἡρώδῃ, 7 ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. 8 ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 9 καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι, 10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. 11 καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. 12 καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. 13 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. 14 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν

ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. 15 ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον οὖν τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. 16 ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. 17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. 18 ὁ δὲ εἶπεν· Φέρετέ μοι ὥδε αὐτούς. 19 καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 20 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. 23 καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. 24 τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέιχεν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. 25 τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 26 οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. 27 εὐθὺς δὲ

ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς λέγων Ὁρασεῖτε, τιμήσει τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. **28** ἀποκριθεὶς δὲ αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν Κύριε, εἰ σὺ εἶ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. **7** ὑποκριταί, κέλευσόν με ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα. καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας **29** ὁ δὲ εἶπεν Ἐλθέ. καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ λέγων **8** Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσίν με πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **30** βλέπων ἑμοῦ **9** μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. **10** Καὶ καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων Κύριε, προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς σῶσόν με. **31** εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας Ἀκούετε καὶ συνίετε· **11** οὐ τὸ εἰσερχόμενον τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, αὐτῷ Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; **32** καὶ ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **12** Τότε ἄνεμος. **33** οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ αὐτῷ λέγοντες Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. **34** Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; **13** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰς Γεννησαρέτ. **35** καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν εἶπεν Πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν Πατὴρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. **14** εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἄφετε αὐτούς τυφλοὶ εἶσιν ὁδηγοὶ τυφλῶν· προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἕνα ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι ἔχοντας, **36** καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα εἰς βόθυνον πεσοῦνται. **15** Ἀποκριθεὶς μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Φράσον ἡμῖν αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες **2** Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. **3** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; **4** ὁ γὰρ Θεὸς εἶπεν Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω· **5** ὑμεῖς δὲ λέγετε Ὁς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Δῶρον ὃ ἕνα ἐξ ἑμοῦ ὠφελήσῃ, **6** οὐ μὴ

τὴν παραβολήν. **16** ὁ δὲ εἶπεν Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνητοί ἐστε; **17** οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; **18** τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **19** ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. **20** ταῦτά ἐστὶν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **21** Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ

Σιδῶνος. **22** καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ νήστεις οὐ θέλω, μή ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
 τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν τῇ ὁδῷ. **33** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 λέγουσα Ἐλέησόν με, Κύριε υἱὸς Δαυεὶδ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε
 ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. **23** χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; **34** καὶ λέγει
 ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πόσους ἄρτους ἔχετε;
 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν οἱ δὲ εἶπαν Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθῦδια. **35**
 αὐτὸν λέγοντες Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ
 κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. **24** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τὴν γῆν **36** ἔλαβεν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ
 εἶπεν Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τοὺς ἰχθύας καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν
 τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. **25** ἡ δὲ καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ
 ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα Κύριε, τοῖς ὄχλοις. **37** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ
 βοήθει μοι. **26** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐχορτάσθησαν, καὶ τὸ περισσεῦον τῶν
 Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν κλασμάτων ἦραν ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.
 τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. **27** ἡ **38** οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι
 δὲ εἶπεν Ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **39**
 ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. **28** πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν.
 τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Ὡ
 γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις γεννηθήτω σοι
 ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
 τῆς ὥρας ἐκείνης. **29** Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν
 ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
 Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο
 ἐκεῖ. **30** καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
 ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, κυλλοὺς,
 τυφλοὺς, κωφοὺς, καὶ ἐτέρους πολλοὺς,
 καὶ ἔριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας
 αὐτοῦ· καὶ ἑθεράπευσεν αὐτούς· **31** ὥστε
 τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς
 λαλοῦντας κυλλοὺς ὑγιεῖς καὶ χωλοὺς
 περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ
 ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ. **32** Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητάς αὐτοῦ
 εἶπεν Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι
 ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ
 ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ
 Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν
 αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάιναι
 αὐτοῖς. **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 Ὁψίας γενομένης λέγετε Εὐδία, πυρράζει
 γὰρ ὁ οὐρανός· **3** καὶ πρωὶ Σήμερον χειμῶν,
 πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ
 μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε
 διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ
 δύνασθε; **4** γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
 σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται
 αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ. καὶ καταλιπὼν
 αὐτοὺς ἀπῆλθεν. **5** Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ
 εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ὁρᾶτε καὶ
 προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
 καὶ Σαδδουκαίων. **7** οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
 ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.
8 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τί διαλογίζεσθε

ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν
 ἔχετε; **9** οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ
 τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ
 καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; **10** οὐδὲ ἡμέρα ἐγερθῆναι. **22** καὶ προσλαβόμενος
 τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ
 πόσας σφυρίδας ἐλάβετε; **11** πῶς οὐ νοεῖτε λέγων Ἰλεώς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι
 ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε τοῦτο. **23** ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ
 δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ
 Σαδδουκαίων. **12** τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ ἔμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τὰ
 εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων, τῶν ἀνθρώπων. **24** Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου
 Σαδδουκαίων. **13** Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω
 μέρη Καισαρίας τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.
 μαθητὰς αὐτοῦ λέγων Τίνα λέγουσιν οἱ **25** ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
 ἀνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; **14** ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
 οἱ δὲ εἶπαν Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἔμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.
 ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν ἢ **26** τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν
 ἓνα τῶν προφητῶν. **15** λέγει αὐτοῖς Ὑμεῖς κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
 δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; **16** ἀποκριθεὶς ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
 δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; **27** μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ
 Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. **17** ἀποκριθεὶς ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς
 δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Μακάριος εἶ, αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε
 Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.
 ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς **28** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε
 οὐρανοῖς. **18** καὶ γὰρ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ ἐστῶτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου
 Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἀίδου οὐ ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
 κατισχύουσιν αὐτῆς. (Hadēs g86) **19** δώσω σοι **17** Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ
 τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ
 καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. **2**
 γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **20** καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ
 τότε ἐπετίμησεν τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος,
 εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός. **21** τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ
 Ἀπὸ τότε ἤρξατο Ἰησοῦς Χριστὸς δεικνύειν φῶς. **3** καὶ ἰδοὺ ὥφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς καὶ Ἡλείας συναλοῦντες μετ' αὐτοῦ. **4**

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· εἰ ἕως ποτε μεθ' ὑμῶν ἔσομαι; ἕως ποτε θέλεις, ποιήσω ὥδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὥδε. **18** καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἥλειά μίαν. **5** ἔτι καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἑθεραπεύθη ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **19** Τότε τῆς νεφέλης λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε ἰδίαν εἶπον Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν αὐτοῦ. **6** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπασαν ἐκβαλεῖν αὐτό; **20** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς Διὰ τὴν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, σφόδρα. **7** καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν Ἐγέρθητε καὶ μὴ ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, φοβεῖσθε. **8** ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν ὑμῖν. **22** Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ μόνον. **9** Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ Γαλιλαίας εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μέλλει ὄρους ἐντεῖλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ Υἱὸς χειρας ἀνθρώπων, **23** καὶ ἀποκτενοῦσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἐγερθῇ. **10** Καὶ αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Τί καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. **24** Ἐλθόντων δὲ οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἥλειαν δεῖ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ ἐλθεῖν πρῶτον; **11** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν Ἥλειας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ δίδραχμα; πάντα **12** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἥλειας ἤδη **25** λέγει Ναί. καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ' προέφθασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων Τί ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ ὑπ' αὐτῶν. **13** τότε συνήκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. **26** εἰπόντος δὲ Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἔφη **14** Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἄραγε ἐλευθεροὶ εἰσιν οἱ αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν **15** καὶ υἱοί. **27** ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, λέγων Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον σεληνιάζεται καὶ κακῶς ἔχει· πολλάκις καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· τὸ ὕδωρ. **16** καὶ προσήνεγκα αὐτόν τοῖς ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν σοῦ. **17** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσήλθον οἱ οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Τίς ἄρα ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; **13** καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω **2** καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν Ἀμὴν λέγω ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ **14** οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα τῶν οὐρανῶν. **4** ὅστις οὖν ταπεινώσει ἀπόλῃται ἐν τῶν μικρῶν τούτων. **15** Ἐὰν δὲ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγχον ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **5** αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐὰν σου καὶ ὃς ἐὰν δέξηται ἐν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ ἀκούσῃ, ἐκέρδῃσας τὸν ἀδελφόν σου· **16** ἐὰν τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· **6** ὃς δ' ἂν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· **17** ἐὰν δὲ παρακούσῃ κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν, εἰπὼν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ τῆς θαλάσσης. **7** Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. **18** Ἀμὴν λέγω τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἔλθῃν τὰ ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται σκάνδαλα, πλην οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ δεδεμένα ἐν οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. **8** Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον **19** Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (αἰθῆνος g166) **9** καὶ ἐν οὐρανοῖς. **20** οὗ γὰρ εἰσὶν δύο ἢ τρεῖς εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν μέσῳ αὐτῶν. **21** Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, εἶπεν αὐτῷ Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) **10** ἐπτάκις; **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Οὐ λέγω Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι ἐπτά. **23** Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων **12** Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ αὐτοῦ. **24** ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν, προσήχθη εἷς αὐτῷ ὀφειλέτης μυρίων

ταλάντων. 25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. 3 Καὶ προσῆλθον πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ πάντα ὅσα ἔχει, καὶ ἀποδοθῆναι. 26 λέγοντες Εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα εἶπεν Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς ἀποδώσω σοι. 27 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς 5 καὶ εἶπεν κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν Ἔνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ 28 ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσσονται οἱ δύο εἰς σάρκα ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν μίαν; 6 ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ αὐτῷ ἓκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν μία. ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ ἔπνιγεν λέγων Ἀπόδος εἴ τι ὀφείλεις. 29 χωριζέτω. 7 λέγουσιν αὐτῷ Τί οὖν Μωϋσῆς πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ αὐτὸν λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀπολῦσαι; 8 λέγει αὐτοῖς Ὅτι Μωϋσῆς πρὸς ἀποδώσω σοι. 30 ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. 31 ἰδόντες οὖν οἱ δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. 9 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται. 10 κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. 32 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ αὐτοῦ λέγει αὐτῷ Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν συμφέρει γαμῆσαι. 11 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οὐ τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ' παρεκάλεσάς με· 33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι οἷς δέδοται. 12 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καγὼ σὲ ἠλέησα; ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ 34 καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ αὐτὸν τοῖς βασιανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. 35 Οὕτως καὶ ὁ εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν Πατέρων μου ὁ οὐράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. 13 μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν. Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 15 καὶ ἐπιθεῖς

19 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 2 καὶ

τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. **16** Καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν Διδάσκαλε, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον; **(αἰθῆνιος g166)** **17** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἷς ἐστὶν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, τήρει τὰς ἐντολάς. **18** λέγει αὐτῷ Ποίᾳ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη Τὸ Οὐ φονεύσεις, Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, **19** Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **20** λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα· τί ἔτι ὑστερῶ; **21** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. **22** ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **24** πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **25** ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; **26** ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά. **27** Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; **28** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης

αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ αὐτοὶ ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. **29** καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος, πολλαπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. **(αἰθῆνιος g166)** **30** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

20 Ὅμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, **4** καὶ ἐκείνοις εἶπεν Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. **5** οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν δὲ ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. **6** περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; **7** λέγουσιν αὐτῷ Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα. **8** ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. **9** ἐλθόντες δὲ οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. **10** καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήμψονται· καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοί. **11** λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου **12**

λέγοντες Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν Οἴδατε ὅτι ἐποίησαν, καὶ ἴσους αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν τοῖς βασιλεύουσιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν τὸν καύσωνα. **13** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν αὐτῶν. **26** οὐχ οὕτως ἐστὶν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' εἶπεν Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται συνεφώνησάς μοι; **14** ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑμῶν διάκονος, **27** καὶ ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑπαγῇ· θέλω δὲ τοῦτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος. **28** καὶ σοί· **15** οὐκ ἔξεστίν μοι ὃ θέλω ποιῆσαι ὥσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθεν ἐν τοῖς ἔμοις; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι ἐστὶν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; **16** Οὕτως ἔσονται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. **29** οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερειχὼ **17** μέλλων δὲ ἀναβαίνειν Ἰησοῦς εἰς ἡκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. **30** καὶ Ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα κατ' ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς **18** Ἰδοὺ ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἔκραξαν λέγοντες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν υἱὸς Δαυεὶδ. **31** ὁ δὲ ὄχλος ἐπέτιμην αὐτοῖς καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινούσιν ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραξαν αὐτὸν εἰς θάνατον, **19** καὶ παραδώσουσιν λέγοντες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυεὶδ. αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ **32** καὶ στᾶς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ εἶπεν Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; **33** λέγουσιν ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. **20** Τότε προσῆλθεν αὐτῷ Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ ἢ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ ἡμῶν. **34** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσά ἡψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν, καὶ εὐθέως τι ἀπ' αὐτοῦ. **21** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Τί θέλεις; ἀνέβλεψαν καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ. λέγει αὐτῷ Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ **21** Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ δύο υἱοὶ μου εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἡλθον εἰς Βηθφαγὴ εἰς τὸ ὄρος τῶν εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **22** Ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς **2** λέγων αὐτοῖς Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. **3** καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι Ὁ Κύριος αὐτῶν χρειάν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. **4** Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος **5** Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται

σοι πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ. **18** Πρωτὶ δὲ
 πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. **6** πορευθέντες δὲ οἱ ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπέινασεν. **19**
 μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέταξεν καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ'
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς **7** ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
 τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ Οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ
 ἱμάτια, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. **8** ὁ δὲ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη
 πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια παραχρῆμα ἢ συκῇ. (αἰθῆ g165) **20** καὶ ἰδόντες
 ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες Πῶς
 τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννουον ἐν τῇ ὁδῷ. παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; **21** ἀποκριθεὶς
9 οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες Ὡσαννὰ ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ
 τῷ υἱῷ Δαυεὶδ· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ
 ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. ὅρει τούτῳ εἶπητε Ἀρθῆτι καὶ βλήθῃτι εἰς
10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν θάλασσαν, γενήσεται. **22** καὶ πάντα ὅσα
 ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα Τίς ἐστιν ἃν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες
 οὗτος; **11** οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον Οὗτός ἐστιν λήμψεσθε. **23** Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς
 ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ τῆς τὸ ἱερὸν προσήλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ
 Γαλιλαίας. **12** Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
 ἱερὸν καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας λέγοντες Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
 καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
 τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν **24** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
 καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἔνα, ὃν ἐὰν
 περιστεράς, **13** καὶ λέγει αὐτοῖς Γέγραπται εἰπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἔρῳ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
 Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται, ταῦτα ποιῶ. **25** τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου
 ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπῆλαιον ληστῶν. πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
14 Καὶ προσήλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες
 ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **15** Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρεῖ ἡμῖν Διὰ
 ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **26** ἐὰν δὲ
 τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν
 τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν
 Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ, ἠγανάκτησαν, **16** τὸν Ἰωάννην. **27** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ
 καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; εἶπαν Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός
 ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ναί· οὐδέποτε Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ ποιῶ. **28** Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν
 θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; **17** Καὶ τέκνα δύο· προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν
 καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἕξ τῆς πόλεως Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ

ἀμπελῶνι. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἐγὼ γεωργοὺς ἐκείνους; 41 λέγουσιν αὐτῷ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. 30 προσελθὼν δὲ Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, εἶπεν Οὐ θέλω, ὕστερον μεταμεληθεὶς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἀπῆλθεν. 31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 42 Λέγει αὐτοῖς ὁ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουσιν Ὁ ὕστερος. Ἰησοῦς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 32 ἦλθεν γὰρ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; 43 διὰ τοῦτο λέγω καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιοῦντι ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ τοὺς καρποὺς αὐτῆς. 44 καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν πιστεῦσαι αὐτῷ. 33 Ἄλλην παραβολὴν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν ἀκούσατε. Ἀνθρώπος ἦν οἰκοδεσπότης πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. 45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει 46 ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. 34 τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, εἶχον.

ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. 35 καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36 πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. 37 ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. 38 οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 39 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. 40 ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς 22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων 2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 3 καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. 4 πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις Ἴδου τὸ ἄριστόν μου ἡτοιμάκα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. 5 οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. 6 οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. 7 ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ

ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. 22 πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. 8 τότε λέγει καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες τοῖς δούλοις αὐτοῦ Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός αὐτὸν ἀπῆλθαν. 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐστίν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· 9 προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, λέγοντες πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν καὶ ὅσους ἂν εὔρητε καλέσατε εἰς τοὺς 24 λέγοντες Διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν Ἐάν γάμους. 10 καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὔρον, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἐπλήσθη ὁ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 25 νυμφῶν ἀνακειμένων. 11 εἰσελθὼν δὲ ὁ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους πρῶτος γήμας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἔνδυμα γάμου· 12 καὶ λέγει αὐτῷ Ἐταῖρε, ἀδελφῷ αὐτοῦ· 26 ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἐπτὰ· 27 ὕστερον ὁ δὲ ἐφιμώθη. 13 τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν δὲ πάντων ἀπέθανεν ἡ γυνή. 28 ἐν τῇ τοῖς διακόνους Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται γυνή; χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. 29 ἀποκριθεὶς ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πλανᾶσθε μὴ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. 14 Πολλοὶ γὰρ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ εἰσὶν κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. 15 Τότε Θεοῦ. 30 ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. οὐρανῷ εἰσιν. 31 περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως 16 καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντας ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος 32 Ἐγὼ εἰμι ὁ Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς ἀλλὰ ζώντων. 33 καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι πρόσωπον ἀνθρώπων· 17 εἰπὸν οὖν ἡμῖν, τί ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 34 Οἱ δὲ σοι δοκεῖ; ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς ἢ οὐ; 18 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν Σαδδουκαίου, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, αὐτῶν εἶπεν Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; 35 καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς 19 ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. πειράζων αὐτόν 36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. 20 μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 37 ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ Ἀγαπήσεις κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ ἢ ἐπιγραφῇ; 21 λέγουσιν· Καίσαρος. τότε καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν λέγει αὐτοῖς Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ὅλη τῇ διανοίᾳ σου. 38 αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη

καὶ πρώτη ἐντολή. **39** δευτέρα ὁμοία αὐτῇ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **40** γάρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος. **10** ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος μὴδὲ κληθῆτε καθηγηταί, ὅτι καθηγητὴς κρέμαται καὶ οἱ προφῆται. **41** Συνηγμένων ὑμῶν ἐστὶν εἷς ὁ Χριστός. **11** ὁ δὲ μεῖζων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. **12** Ὅστις δὲ Ἰησοῦς **42** λέγων Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις Χριστοῦ; τίνας υἱὸς ἐστίν; λέγουσιν αὐτῷ ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **13** Οὐαὶ δὲ τοῦ Δαυεὶδ. **43** λέγει αὐτοῖς Πῶς οὖν Δαυεὶδ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ἐν Πνεύματι καλεῖ αὐτὸν Κύριον λέγων ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν **44** Εἶπεν Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου εἰσερχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου; **45** εἰ οὖν Δαυεὶδ εἰσελθεῖν. **15** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν; Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** λέγων Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. **3** πάντα οὖν ὅσα ἔαν εἴπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. **4** δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά. **5** πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσιν γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα, **6** φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς **7** καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Ῥαββεῖ. **8** ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββεῖ· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. **9** καὶ (Geenna g1067) **16** Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. **17** μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μεῖζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγίαςας τὸν χρυσόν; **18** καὶ Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. **19** τυφλοί, τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; **20** ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· **21** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν· **22** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. **23** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν

κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἰησοῦ τοῦ δικαίου
 δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφεῖναι. **24** ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου,
 ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
 τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. **25** Οὐαὶ θυσιαστηρίου. **36** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει
 ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεάν ταύτην. **37**
 ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα
 καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
 ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκрасίας. **26** Φαρισαῖε ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις
 τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν
 ποτηρίου ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ τρόπον ὅρνια ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς
 καθαρὸν. **27** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. **38**
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν. **39** λέγω
 τάφοις κεκονισμένοι, οἵτινες ἔξωθεν μὲν γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως
 φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἂν εἴπητε Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 ὁστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. **28** ὀνόματι Κυρίου.

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ
 ἐπορεύετο, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ
 ἱεροῦ. **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ
 βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ
 καταλυθήσεται. **3** Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
 τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες Εἰπέ ἡμῖν,
 πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς
 σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος;
 (aiōn g165) **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. **5**
 πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
 μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ
 πολλοὺς πλανήσουσιν. **6** μελλήσετε δὲ
 ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων·
 ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ'
 οὕτω ἐστὶν τὸ τέλος. **7** ἐγερθήσεται γὰρ
 ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν,
 καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους·

8 πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. 9 25 ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. 26 ἐὰν οὖν εἴπωσιν τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ὑμῖν Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξέλθητε· ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσσεσθε μισούμενοι Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. 27 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ 10 καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἔσται ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 28 ἀλλήλους· 11 καὶ πολλοὶ ψευδοπροφητῆται ὅπου ἐὰν ᾗ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· οἱ ἀετοί. 29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν 12 καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. 13 ὁ δὲ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 30 τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται ἡξει τὸ τέλος. 15 Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν Δανιήλ τοῦ προφήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ, νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, 16 τότε οἱ ἐν τῇ καὶ δόξης πολλῆς· 31 καὶ ἀποστελεῖ τοὺς Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, 17 ὁ ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος μεγάλης, δώματος μὴ καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ, 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. 19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἕως ἄκρων αὐτῶν. 32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἦδη ὁ κλάδος ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 20 προσεύχεσθε αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· 33 οὕτως καὶ μὴδὲ σαββάτω· 21 ἔσται γὰρ τότε θλίψις ὑμεῖς ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. 34 ἀμὴν λέγω ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. 22 καὶ εἰ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως μὴ ἐκολοβώθῃσαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν πάντα ταῦτα γένηται. 35 ὁ οὐρανὸς ἂν ἐσώθῃ πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. 23 τότε οὐ μὴ παρέλθωσιν. 36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἢ Ὡδε, μὴ πιστεύσητε· 24 ἐγερθήσονται ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ Υἱός, εἰ μὴ γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφηταί, καὶ ὁ Πατὴρ μόνος. 37 ὥσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. τοῦ ἀνθρώπου. 38 ὥς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς

ἡμέραις ἐκείναις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ **25** Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν
 τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες
 γαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον
 εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου. **2** πέντε
 ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ καὶ πέντε
 οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ φρόνιμοι. **3** αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς
 τοῦ ἀνθρώπου. **40** τότε ἔσονται δύο ἐν λαμπάδας οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
 τῷ ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς
 ἀφίεται· **41** δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλῳ, ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν. **5**
 μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. **42** χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν
 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ἡμέρᾳ παῖσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** μέσης δὲ νυκτὸς
 ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** ἐκεῖνο δὲ κραυγὴ γέγονεν Ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ἐξέρχεσθε
 γινώσκετε ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα εἰς ἀπάντησιν. **7** τότε ἠγέρθησαν παῖσαι
 φυλακῇ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς
 ἄν καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυχθῆναι τὴν λαμπάδας ἑαυτῶν. **8** αἱ δὲ μωραὶ ταῖς
 οἰκίαν αὐτοῦ. **44** διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς φρονίμοις εἶπαν Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου
 γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἢ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.
 Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. **45** Τίς ἄρα **9** ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι
 ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν Μὴ ποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
 κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας
 αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. **10** ἀπερχομένων
 καιρῷ; **46** μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος,
 ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει οὕτως καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς
 ποιοῦντα· **47** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθῃ ἡ θύρα. **11**
 τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι
48 ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ λέγουσαι Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. **12**
 καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζει μου ὁ κύριος, **49** καὶ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 ἄρξῃται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. **13** Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ
 ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθύοντων, οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν. **14**
50 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν Ὡςπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν
 ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς
 γινώσκει, **51** καὶ διχοτομήσει αὐτόν καὶ τὸ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, **15** καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν
 μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσῃ· πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστω
 ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν.
 ὁδόντων.

Εὐθέως **16** πορευθεὶς ὁ τὰ πέντε τάλαντα
 λαβὼν ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν

ἄλλα πέντε· 17 ὥσαύτως ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ ἄλλα δύο. 18 ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ὥρυξεν γῆν καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ κυρίου αὐτοῦ. 19 μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. 20 καὶ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· 32 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. 21 ἔφη τῶν ἐρίφων, 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός, ἐπὶ πολλῶν 34 τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν αὐτοῦ Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός τοῦ κυρίου σου. 22 προσελθὼν καὶ ὁ τὰ μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην δύο τάλαντα εἶπεν Κύριε, δύο τάλαντά ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα 35 ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐκέρδησα. 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ Εὖ, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός, συνηγάγετέ με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 προσελθὼν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθατε πρὸς με. 37 τότε δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· 25 καὶ φοβηθεὶς πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ ἡ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 πότε δέ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ σε εἶδομεν ἀσθενοῦντα ἢ ἐν φυλακῇ καὶ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Πονηρὲ δοῦλε ἤλθομεν πρὸς σε; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα; ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν 27 ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὰ ἀργυρία μου τοῖς μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκοιμιάμην τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων Πορεύεσθε ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28 ἄρατε οὖν ἀπ' ἐμοῦ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς τὰ δέκα τάλαντα· 29 τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) 42 ἐπέινασα δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται τοῦ δὲ μὴ γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα ἔχοντος καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 30 καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἦμην καὶ οὐ

συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. **13** Ἀμὴν λέγω ἐπεσκέψασθέ με. **44** τότε ἀποκριθήσονται ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον καὶ αὐτοὶ λέγοντες Κύριε, πότε σε εἶδομεν τοῦτο ἐν ὧ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον ἀσθενῇ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν αὐτῆς. **14** Τότε πορευθεῖς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ σοι; **45** τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἀρχιερεῖς **15** εἶπεν Τί θέλετέ μοι δοῦναι, ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν ἐποιήσατε. **46** καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. **16** καὶ ἀπὸ τότε κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῶ. **17** αἰώνιον. (aiōnios g166) Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. **3** Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, **4** καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν· **5** ἔλεγον δὲ Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. **6** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, **7** προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. **8** ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; **9** ἐδύνατο γὰρ τοῦτοπραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. **10** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν ἡργάσατο εἰς ἐμέ· **11** πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· **12** βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; **18** ὁ δὲ εἶπεν Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ Ὁ Διδάσκαλος λέγει Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. **19** καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. **20** Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν **21** καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ εἷς ἕκαστος Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε; **23** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει. **24** ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. **25** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν Μήτι ἐγὼ εἰμι, Ῥαββεῖ; λέγει αὐτῷ Σὺ εἶπας. **26** Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλόγησας ἔκλασεν καὶ

δους τοῖς μαθηταῖς εἶπεν Λάβετε φάγετε· μου, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρελθάτω ἀπ' τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου. 27 καὶ λαβὼν ἑμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. 40 καὶ ἔρχεται λέγων Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· 28 τοῦτο πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς γὰρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ Οὕτως περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορήσαι μετ' ἁμαρτιῶν. 29 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πῶς ἀπ' ἑμοῦ; 41 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42 πάλιν ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων μου. 30 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξηλθον εἰς τὸ ὄρος Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν τῶν Ἑλαιῶν. 31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἂν μὴ αὐτὸ πῶς, γεννηθήτω τὸ θέλημά Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἑμοί σου. 43 καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ Πατάξω καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται βεβαρημένοι. 44 καὶ ἀφείς αὐτοὺς πάλιν τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης· 32 μετὰ δὲ ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν λόγον εἰπὼν πάλιν. 45 τότε ἔρχεται πρὸς Γαλιλαίαν. 33 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἡγγικεν ἡ ὥρα σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. 34 καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν χειρὰς ἁμαρτωλῶν. 46 ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι ἰδοὺ ἡγγικεν ὁ παραδιδούς με. 47 Καὶ τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. 35 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας εἷς Κὰν δέξῃ με σὺν σοί ἀποθανεῖν, οὐ μὴ τῶν δώδεκα ἦλθεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ πολλὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν μαθητὰς εἶπαν. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανεὶ, 48 ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς Καθίσате αὐτοῦ σημεῖον λέγων Ὅν ἂν φιλήσω αὐτός ἕως οὗ ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι. 37 ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν. 49 καὶ εὐθέως καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν Χαῖρε, Ῥαββεί, υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀδημονεῖν. 38 τότε λέγει αὐτοῖς Περίλυπός εἶπεν αὐτῷ Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει. τότε ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χειρὰς ἐπὶ ᾧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἑμοῦ. 39 καὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων Πάτερ χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ

πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν **64** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Σὺ εἶπας· πλὴν αὐτοῦ τὸ ὥτιον. **52** τότε λέγει αὐτῷ ὁ λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὤψεσθε τὸν Υἱὸν Ἰησοῦς Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες γὰρ οἱ λαβόντες δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται. **53** ἢ τοῦ οὐρανοῦ. **65** τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων Ἐβλασφήμησεν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείω τί ἔτι χρειάν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; **54** πῶς οὖν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· **66** τί ὑμῖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν Ἐνοχος γενέσθαι; **55** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ θανάτου ἐστίν. **67** Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὧς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν δὲ ἐράπισαν **68** λέγοντες Προφήτευσον ἡμῖν, με; καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν Χριστέ, τίς ἐστίν ὁ παίσας σε; **69** Ὁ δὲ Πέτρος διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. **56** ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα Καὶ σὺ ἦσθα γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. **70** ὁ δὲ ἠρνήσατο πάντες ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον. **57** Οἱ δὲ ἔμπροσθεν πάντων λέγων Οὐκ οἶδα τί κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς λέγεις. **71** ἐξεληθόντα δὲ εἰς τὸν πυλῶνα Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ Οὗτος καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. **58** ὁ δὲ ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. **72** καὶ πάλιν Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως ἠρνήσατο μετὰ ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἄνθρωπον. **73** μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ Ἀληθῶς καὶ σὺ τέλος. **59** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλὸν σε ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ποιεῖ. **74** τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ Ἰησοῦ ὅπως αὐτόν θανατώσωσιν, **60** ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **75** καὶ ἐμνήσθη ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσελθόντες ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι δύο **61** εἶπαν Οὗτος ἔφη Δύναμαι καταλῦσαι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνῆση με τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς. οἰκοδομῆσαι. **62** καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη, τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; **63** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

27 Πρωῖας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. **2** καὶ δῆσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. **3** Τότε ἰδὼν

Ἰούδας ὁ παραδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς μεταμεληθεῖς ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα αὐτὸν ἢ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα Μηδὲν σοὶ ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρεσβυτέροις καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον 4 λέγων Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶν. σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. 20 Οἱ δὲ οἱ δὲ εἶπαν Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψῃ. 5 καὶ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ρίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγεζατο. 6 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. 21 ἀποκριθεὶς δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν Οὐκ ἔξεστιν ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα θέλετε ἀποβαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν Τὸν τιμὴ αἱματός ἐστιν. 7 συμβούλιον δὲ Βαραββᾶν. 22 λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος λαβόντες ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. 8 διὸ Χριστόν; λέγουσιν πάντες Σταυρωθήτω. ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς αἱματος ἕως 23 ὁ δὲ ἔφη Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ τῆς σήμερον. 9 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν περισσῶς ἔκραζον λέγοντες Σταυρωθήτω. διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος Καὶ 24 ἰδὼν δὲ ὁ Πειλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας κατέναντι Ἰσραὴλ, 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ ὄχλου λέγων Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ τοῦ κεραμέως, καθὰ συντάξέν μοι Κύριος, αἱματος τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25 καὶ 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν Τὸ αἷμα ἡγεμόνος καὶ ἐπληρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. λέγων Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; 26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη Σὺ λέγεις. 12 καὶ ἐν τῷ τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. 13 τότε ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Οὐκ ἀκούεις πόσα τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην σου καταμαρτυροῦσιν; 14 καὶ οὐκ ἀπεκρίθη τὴν σπεῖραν. 28 καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν χλαμύδα κοκκίνην περιέθηκαν αὐτῷ, 29 καὶ τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἤθελον. 16 εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες λεγόμενον Βαραββᾶν. 17 συνηγμένων οὖν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τίνα θέλετε Χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων, 30 καὶ ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον λεγόμενον Χριστόν; 18 ἥδει γὰρ ὅτι διὰ καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. φθόνον παρέδωκεν αὐτόν. 19 Καθημένου 31 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν

αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν Ἥλει Ἥλει λεμὰ σαβαχθανεῖ· τοῦτ' ἔστιν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν Θεέ μου θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; 47 εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι ἔλεγον ὅτι Ἥλείαν φωνεῖ οὗτος. 48 καὶ Σίμων· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σταυρὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεῖς λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἔστιν κρανίου τόπος καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. 49 οἱ δὲ λοιποὶ λεγόμενος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν οἶνον εἶπαν Ὅφρα ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλείας μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος σώσων αὐτόν. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν. 35 σταυρώσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα. 51 Καὶ δὲ αὐτὸν διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ καθήμενοι ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37 καὶ ἐπέθηκαν ἐσεῖσθαι, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, 52 καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα αὐτοῦ γεγραμμένην ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθησαν. 53 Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. 38 Τότε καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς τὴν ἕγερσιν αὐτοῦ εἰσηλθὼν εἰς τὴν ἀγίαν ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 39 Οἱ πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 καὶ τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ λέγοντες Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν, Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. 55 Ἦσαν εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ κατάρβηθι ἀπὸ δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν τοῦ σταυροῦ. 41 ὁμοίως οἱ ἀρχιερεῖς θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ. 56 πρεσβυτέρων ἔλεγον 42 Ὅλους ἔσωσεν, ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἢ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ μῆτηρ, καὶ ἔστιν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ ἡ μῆτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. 57 Ὁψίας πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν. 43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος Θεόν, ῥυσάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. 44 τὸ δ' αὐτὸ καὶ αὐτὸς ἐμαθητεύθη τῷ Ἰησοῦ. 58 οὗτος οἱ λησταί οἱ συνσταυρωθέντες σὺν αὐτῷ προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ῥήτησατο τὸ σῶμα ὠνείδιζον αὐτόν. 45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πειλᾶτος ἐκέλευσεν σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ἀποδοθῆναι. 59 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ὥρας ἐνάτης. 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ ἐν σινδόνι καθαρᾷ, ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων 60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ

μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ μνημείου ἀπῆλθεν. **61** Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριὰμ ἡ εἰπὼν ὑμῖν. **8** καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ Μαγδαληνῆ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἀπέναντι τοῦ τάφου. **62** Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἐστὶν μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν **9** καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπῆντησεν αὐταῖς λέγων οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πειλᾶτον Χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν **63** λέγοντες Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν Μετὰ τρεῖς ἡμέρας **10** τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ φοβεῖσθε· ἐγείρομαι. **64** κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μή ποτε **11** ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ με ὄψονται. **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν εἶπωσιν τῷ λαῷ Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα πρῶτης. **65** ἔφη αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Ἔχετε τὰ γενόμενα. **12** καὶ συναχθέντες μετὰ κουστωδιᾶν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὥς τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες οἴδατε. **66** οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις **13** λέγοντες Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. **14** καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν. **15** οἱ δὲ λαβόντες ἀργύρια ἐποίησαν ὥς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. **16** Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **17** καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. **18** καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **19** πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ

28 Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. **2** καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** Ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὥς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥς χιῶν. **4** ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὥς νεκροί. **5** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· **6** οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο. **7** καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἠγέρθη

μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς
συντελείας τοῦ αἰῶνος. (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
Υἱοῦ Θεοῦ. **2** Καθὼς γέγραπται ἐν
τῷ Ἑσαΐα τῷ προφήτῃ Ἰδοὺ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου,
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. **3** φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ,
4 ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ
κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν
ἁμαρτιῶν. **5** καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν
πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμεῖται
πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν
τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης
ἐνδεδυσμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ
ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** καὶ
ἐκήρυσεν λέγων Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός
μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας
λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
8 ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ
βαπτίσει ὑμᾶς Πνεύματι Ἁγίῳ. **9** Καὶ
ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν
Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ
ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάνου.
10 καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος
εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ
τὸ Πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον
εἰς αὐτόν. **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν
οὐρανῶν Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
ἐν σοὶ εὐδόκησα. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** καὶ
ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ

τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν
αὐτῷ. **14** Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν
Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. **15**
καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε
καὶ πιστεῦτε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **16** Καὶ
παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
εἶδεν Σίμων καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν
Σίμωνος ἀμφιβάλλοντας ἐν τῇ θαλάσῃ·
ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς. **17** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς
γενέσθαι ἀλεεῖς ἀνθρώπων. **18** καὶ εὐθὺς
ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19**
Καὶ προβάς ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα, **20** καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ
ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν
τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον
ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καφαρναούμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν
εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν. **22**
καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν
γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων,
καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** Καὶ εὐθὺς
ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν **24**
λέγων Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ;
ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς, οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος
τοῦ Θεοῦ. **25** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** καὶ
σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
καὶ φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ
αὐτοῦ. **27** καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες,
ὥστε συνζητεῖν αὐτοὺς λέγοντας Τί ἐστίν

τοῦτο; διδαχὴ καινὴ κατ' ἐξουσίαν· καὶ καὶ ἐκαθερίσθη. **43** καὶ ἐμβριμησάμενος τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, αὐτῷ εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, **44** καὶ λέγει καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. **28** καὶ ἐξῆλθεν ἡ αὐτῷ Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης, ἀλλὰ ὕπαγε ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. **29** Καὶ εὐθὺς ἐκ περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **45** ὁ δὲ οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ Ἰωάννου. **30** ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος διαφημίζει τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθὺς λέγουσιν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, αὐτῷ περὶ αὐτῆς. **31** καὶ προσελθὼν ἡγειρεν ἀλλ' ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν καὶ ἤρχοντο αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός· καὶ ἀφῆκεν πρὸς αὐτὸν πάντοθεν. αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. **32** **2** Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυσεν ὁ ἥλιος, δι' ἡμερῶν ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν. ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς **2** καὶ συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· **33** καὶ χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν αὐτοῖς τὸν λόγον. **3** καὶ ἔρχονται φέροντες θύραν. **34** καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια τεσσάρων. **4** καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. **5** καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. **6** ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν **7** Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ; βλασφημεῖ· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός; **8** καὶ εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **9** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ Ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; **10** ἴνα **42** καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου ἀφιέναι ἀμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς, — νηστεύουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **21** Οὐδεὶς λέγει τῷ παραλυτικῷ **11** Σοὶ λέγω, ἔγειρε ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπαγε εἰς τὸν ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα οἰκόν σου. **12** καὶ ἡγέρθη καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, χεῖρον σχίσμα γίνεται. **22** καὶ οὐδεὶς βάλλει ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μή, Θεὸν λέγοντας ὅτι Οὕτως οὐδέποτε εἶδαμεν. ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος **13** Καὶ ἐξῆλθεν ἀπάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί. ἀλλὰ οἶνον νέον καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ εἰς ἀσκούς καινούς. **23** Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** καὶ παράγων εἶδεν ἐν τοῖς σάββασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν Λευεῖν τὸν τοῦ Ἀλφαίου κατήμενον ἐπὶ σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεὶ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. **24** καὶ μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. **15** οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ Ἴδε τί ποιοῦσιν Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; **25** καὶ λέγει αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς Δαυεὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπέινασεν αὐτοῦ, ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθουν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **26** πῶς εἰσῆλθεν εἰς αὐτῷ. **16** καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιαθάρ ἀρχιερέως ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, καὶ τελωνῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, Ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; **27** ἐσθίει; **17** καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Τὸ σάββατον διὰ τὸν αὐτοῖς Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἄνθρωπον ἐγένετο, καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος ἱατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες οὐκ ἦλθον διὰ τὸ σάββατον· **28** ὥστε κύριός ἐστιν ὁ καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλούς. **18** Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; **19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν, οὐ δύνανται νηστεύειν. **20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συνλυπούμενος ἐπὶ

3 Καὶ εἰσῆλθεν ἀπάλιν εἰς συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· **2** καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. **3** καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηράν Ἐγειρε εἰς τὸ μέσον. **4** καὶ λέγει αὐτοῖς Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἀγαθὸν ποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. **5** καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συνλυπούμενος ἐπὶ

τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει Καναναῖον **19** καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ὃς τῷ ἀνθρώπῳ ἔκτεινον τὴν χεῖρα. καὶ καὶ παρέδωκεν αὐτόν. **20** Καὶ ἔρχεται εἰς ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος, ὥστε **6** καὶ ἐξεληθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν **21** καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξηλθον κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέσθι. **7** Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν **22** καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων αὐτοῦ ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει ἠκολούθησεν· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας **8** καὶ τὰ δαιμόνια. **23** καὶ προσκαλεσάμενος ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς Πῶς καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον καὶ δύνатаι Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; **24** Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ποιεῖ, καὶ ἐὰν βασιλεῖα ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ ἦλθον πρὸς αὐτόν. **9** καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς δύνатаι σταθῆναι ἡ βασιλεῖα ἐκείνη· **25** αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· **10** δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη στῆναι. **26** καὶ εἰ ὁ πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη, οὐ αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον δύνатаι στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. **27** ἀλλ' οὐ μάστιγας. **11** καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, δύνатаι οὐδεις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον αὐτῷ εἰσελθὼν τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν καὶ ἔκραζον λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆση, καὶ τότε τοῦ Θεοῦ. **12** καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. **28** Ἀμὴν ἵνα μὴ αὐτὸν φανερόν ποιήσωσιν. **13** Καὶ λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ ἠθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. **14** βλασφημίαι, ὅσα ἐὰν βλασφημήσωσιν· **29** ὃς καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὥσιν μετ' αὐτοῦ, **δ' ἂν βλασφημίῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχος ἔστιν αἰωνίου ἁμαρτήματος. (aīōn g165, aīōnios g166)** **30** ὅτι ἔλεγον Πνεῦμα ἀκάθαρτον ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον· **17** καὶ Ἰάκωβον ἔχει. **31** Καὶ ἔρχονται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω στήκοντες τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνομα ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. Βοανηργές, ὃ ἐστὶν Υἱὸς Βροντῆς· **18** καὶ **32** καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον λέγουσιν αὐτῷ Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν οἱ ἀδελφοί σου καὶ αἱ ἀδελφαί σου ἔξω τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν ζητοῦσιν σε. **33** καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει

Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί; **34** καὶ μή ποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς. **13** περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν καθημένους λέγει Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. **35** ὃς ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείστος, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. **2** καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ **3** Ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων σπεῖραι. **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεῖρειν ὁ μὲν ἔπесεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. **5** καὶ ἄλλο ἔπесεν ἐπὶ τὸ πετρώδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. **6** καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** καὶ ἄλλο ἔπесεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. **8** καὶ ἄλλα ἔπесεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερεν εἰς τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. **9** καὶ ἔλεγεν Ὅς ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. **10** Καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἡρώτων αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς. **11** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμῖν τὸ μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, **12** ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν,

καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε; **14** ὁ σπεῖρων τὸν λόγον σπεῖρει. **15** οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπεῖρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἵρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς. **16** καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, **17** καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν, εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. **18** καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι οὗτοι εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, **19** καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συνπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰθῆ g165) **20** καὶ ἐκεῖνοι εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. **21** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Μῆτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ; **22** οὐ γάρ ἐστὶν τι κρυπτὸν, ἐὰν μὴ ἵνα φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. **23** εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω. **24** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν. **25** ὃς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **26** Καὶ ἔλεγεν Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ

Θεοῦ, ὡς ἄνθρωπος βάλη τὸν σπόρον ἐπὶ ἐστε οὕτως; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; **41** καὶ
 τῆς γῆς, **27** καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς
 νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ ἀλλήλους Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ
 καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. **28** ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούει αὐτῷ;
 αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, **5** Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης
 εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. **2**
 εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν, **2**
 καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου,
 εὐθὺς ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων
 ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς
 τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ
 οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν
 δῆσαι **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις
 καὶ ἀλύσεσιν δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι
 ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας
 συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν
 δαμάσαι· **5** καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ
 ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν
 ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.
6 καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν
 ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, **7** καὶ
 κράζας φωνῇ μεγάλῃ λέγει Τί ἐμοὶ καὶ σοί,
 Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; ὀρκίζω
 σε τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς. **8** ἔλεγεν
 γὰρ αὐτῷ Ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
 ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. **9** καὶ ἐπηρώτα αὐτόν Τί
 ὄνομά σοι; καὶ λέγει αὐτῷ Λεγιῶν ὄνομά
 μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν. **10** καὶ παρεκάλει
 αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω
 τῆς χώρας. **11** ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει
 ἀγέλῃ χοίρων μεγάλῃ βοσκομένη· **12** καὶ
 παρεκάλεσαν αὐτὸν λέγοντες Πέμψον ἡμᾶς
 εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.
13 καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντα τὰ
 πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς
 χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι,

καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. **14** Καὶ οἱ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν ἡψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. **28** ἔλεγεν γὰρ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός. **15** καὶ ἔρχονται σωθήσομαι. **29** καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον ὅτι ἴται ἀπὸ τῆς μάστιγος. **30** καὶ εὐθὺς ὁ καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. **16** καὶ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ διηγῆσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο ὄχλῳ ἔλεγεν Τίς μου ἡψατο τῶν ἱματίων; τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. **17** **31** καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. **18** καὶ ἐμβαίνοντος λέγεις Τίς μου ἡψατο; **32** καὶ περιεβλέπετο αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. **33** ἡ δὲ γυνὴ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾤ. **19** καὶ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. **34** ὁ δὲ εἶπεν καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ Κύριός σοι αὐτῇ θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. **20** καὶ ἀπῆλθεν ὑπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὲς ἀπὸ τῆς καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει μάστιγός σου. **35** Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ἐθαύμαζον. **21** Καὶ διαπεράσαντος τοῦ ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; **36** ὁ δὲ Ἰησοῦς συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει παρὰ τὴν θάλασσαν. **22** καὶ ἔρχεται εἰς τῶν τῷ ἀρχισυναγώγῳ Μὴ φοβοῦ, μόνον ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν πίστευε. **37** καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτόν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, **23** αὐτοῦ συνακολουθεῖν εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν θυγατρίόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν Ἰακώβου. **38** καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ, ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ. ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, καὶ **24** καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ. καὶ ἠκολούθει κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ, **39** καὶ αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς Τί θορυβεῖσθε καὶ **25** Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ ἔτη, **26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν καθεύδει. **40** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς ἱατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, **27** ἀκούσασα τὰ περὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν

τὸ παιδίον. **41** καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ αὐτοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ Ταλιθὰ κούμ, ὃ ἐστὶν ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. **10** καὶ ἔλεγεν μεθερμηνεύόμενον Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, αὐτοῖς Ὅπου ἂν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ ἔγειρε. **42** καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει ἣν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ. **43** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ; καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; **3** οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. **4** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **5** καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. **6** καὶ ἐθαύμασεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. **7** Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, **8** καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μὴδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, μὴ πήραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, **9**

ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. **10** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὅπου ἂν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. **11** καὶ ὅς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῳσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **12** Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν, **13** καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. **14** Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἑρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. **15** ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἑλείας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. **16** ἀκούσας δὲ ὁ Ἑρώδης ἔλεγεν Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἡγέρθη. **17** Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἑρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἑρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. **18** ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἑρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. **19** ἡ δὲ Ἑρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ᾔθελεν αὐτὸν ἀποκτείνειν, καὶ οὐκ ἠδύνατο. **20** ὁ γὰρ Ἑρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν. **21** Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἑρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, **22** καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς

τῆς Ἑρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, ἤρεσεν **34** Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ τῷ Ἑρῳδῇ καὶ τοῖς συνανακειμένοις. ὁ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς δὲ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ Αἰτησὼν πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο με ὁ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. **23** διδάσκειν αὐτοὺς πολλὰ. **35** Καὶ ἦδη ὥρας καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Ὅτι ἐὰν με αἰτήσῃς πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ δώσω σοι ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι Ἔρημός μου. **24** καὶ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή. **36** αὐτῆς Τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπεν Τὴν ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτίζοντος. **25** κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τὸν βασιλέα ῥητήσατο λέγουσα Θέλω ἵνα εἶπεν αὐτοῖς Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ ἐξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν λέγουσιν αὐτῷ Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. **26** καὶ περίλυπος δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δώσομεν γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους αὐτοῖς φαγεῖν; **38** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἠθέλησεν Πόσους ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ ἀθετῆσαι αὐτήν. **27** καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ γνόντες λέγουσιν Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. **39** βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνέγκαι καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλιθῆναι πάντας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **28** καὶ ἀπελθὼν συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ **40** καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἡνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. **41** καὶ λαβὼν καὶ ἔδωκεν αὐτήν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας κοράσιον ἔδωκεν αὐτήν τῇ μητρὶ αὐτῆς. **29** ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθαν κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς καὶ ἦσαν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν μαθηταῖς ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς αὐτὸ ἐν μνημείῳ. **30** Καὶ συνάγονται δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. **42** καὶ ἔφαγον οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. **43** καὶ ἦσαν ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ καὶ ὅσα ἐδίδασαν. **31** καὶ λέγει αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἰχθύων. **44** καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ’ ἰδίαν εἰς ἔρημον τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες. **45** τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. **32** καὶ ἀπῆλθον ἐν πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ’ ἰδίαν. **33** τὸν ὄχλον. **46** καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. **47** καὶ πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων ὁψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς. τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς

γῆς. **48** καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς χαλκίων, — **5** καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν θαλάσσης· καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς. οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς Διὰ τί **49** οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ σου κατὰ περιπατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμά ἐστιν, τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ καὶ ἀνέκραξαν· **50** πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδαν κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; **6** καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ’ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Καλῶς ἐπροφήτευσεν αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς μὴ φοβεῖσθε. **51** καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς γέγραπται ὅτι Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν τιμᾷ, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο· **52** οὐ γὰρ ἐμοῦ· **7** μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ’ ἦν αὐτῶν ἡ διδασκαλία ἐντάλματα ἀνθρώπων· **8** καρδιά πεπωρωμένη. **53** Καὶ διαπεράσαντες ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ κρατεῖτε ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γεννησαρετ καὶ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων. **9** καὶ ἔλεγεν προσωμίσθησαν. **54** καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν αὐτοῖς Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. **10** **55** περιέδραμον ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ καὶ ἡρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς τὴν μητέρα σου, καὶ Ὁ κακολογῶν πατέρα κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ἡ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. **11** ὑμεῖς δὲ ὅτι ἐστίν. **56** καὶ ὅπου ἂν εἰσπορευέτο εἰς λέγετε Ἐὰν εἶπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγροὺς, ἐν ταῖς μητρὶ Κορβᾶν, ὃ ἐστὶν Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ ὠφεληθῆς, **12** οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου ποιῆσαι τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, **13** ἀκυροῦντες τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἦψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο. ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. **2** καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ’ ἐστὶν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους, — **3** οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, **4** καὶ ἀπ’ πολλὰ ποιεῖτε. **14** Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε. **15** οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. **17** Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν

παραβολήν. **18** καὶ λέγει αὐτοῖς Οὕτως παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. **31** Καὶ πάλιν πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου ἦλθεν διὰ ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας **19** ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. **32** Καὶ καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιῶλον, καὶ τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζων παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν πάντα τὰ βρώματα; **20** ἔλεγεν δὲ ὅτι χεῖρα. **33** καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους ἐκεῖνο κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. **21** αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἤψατο ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν τῆς γλώσσης αὐτοῦ, **34** καὶ ἀναβλέψας ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστéναξεν, καὶ λέγει ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, αὐτῷ Ἐφφαθά, ὃ ἐστιν Διανοίχθητι. **35** καὶ **22** μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ εὐθὺς ἐλύθη ἀσέλγεια, ὀφθαλμοὶ πονηρός, βλασφημία, ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὑπερηφανία, ἀφροσύνη **23** πάντα ταῦτα τὰ ὀρθῶς. **36** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ τὸν λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, ἄνθρωπον. **24** Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. **37** εἰς τὰ ὅρια Τύρου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήρουντο λέγοντες οὐδένα ἤθελεν γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς λαθεῖν· **25** ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· **26** ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. **27** καὶ ἔλεγεν αὐτῇ Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. **28** ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ Ναί, Κύριε· καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. **29** καὶ εἶπεν αὐτῇ Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον. **30** καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς λέγει αὐτοῖς **2** Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· **3** καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν εἰσίν. **4** καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; **5** καὶ ἡρώτα αὐτοὺς Πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν Ἑπτὰ. **6** καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας

ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, παρατιθῶσιν, καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. 7 καὶ καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. εἶχαν ἰχθυῖδα ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας αὐτὰ 23 καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. 8 καὶ ἔφαγον ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεῖς κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. 9 ἦσαν δὲ τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν Εἴ τι ὡς τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. βλέπεις; 24 καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν Βλέπω 10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη περιπατοῦντας. 25 εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν Δαλμανουθά. 11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καὶ ἥρξαντο συνζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες διέβλεψεν καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέβλεπεν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, τηλαυγῶς ἅπαντα. 26 καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν πειράζοντες αὐτόν. 12 καὶ ἀναστενάξας τῷ εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων Μηδὲ εἰς τὴν κώμην πνεύματι αὐτοῦ λέγει Τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ εἰσελθῆς. 27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ σημεῖον; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρίας τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. 13 καὶ ἀφείς τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς Τίνα με 14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; 28 οἱ δὲ εἶπαν εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἐν τῷ πλοίῳ. 15 καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς καὶ ἄλλοι Ἠλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν λέγων Ὁρατέ, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν προφητῶν. 29 καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτοὺς Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. 16 καὶ Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἄρτους ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ Χριστός. 30 οὐκ ἔχουσιν. 17 καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς Τί καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω περὶ αὐτοῦ. 31 Καὶ ἥρξατο διδάσκειν αὐτοὺς νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ τὴν καρδίαν ὑμῶν; 18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν οὐ βλέπετε, καὶ ὧτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν καὶ οὐ μνημονεύετε, 19 ὅτε τοὺς πέντε γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. 32 καὶ παρρησίᾳ πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ ἥρατε; λέγουσιν αὐτῷ Δώδεκα. 20 ὅτε Πέτρος αὐτὸν ἥρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. 33 τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἥρατε; αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρῳ καὶ λέγει Ὑπαγε καὶ λέγουσιν Ἐπτὰ. 21 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ Οὐπω συνίετε; 22 Καὶ ἔρχονται εἰς τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. 34

Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης Οὗτός τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω αὐτοῦ. 8 καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. 35 ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ ἵνα μηδενὶ ἅ εἶδον διηγῇσονται, εἰ μὴ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σώσει αὐτήν. 36 τί γὰρ ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ἀναστῇ. 10 καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ 37 τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. 11 καὶ ἐπηρώτων ψυχῆς αὐτοῦ; 38 ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με αὐτὸν λέγοντες Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ ὅτι Ἑλεῖαν δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον; 12 ὁ δὲ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. 2 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, 3 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι. 4 καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἑλείας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν συνλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. 5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἑλεῖα μίαν. 6 οὐ γὰρ ᾔδει τί ἀποκριθῇ· ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. 7 καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς,

καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. 8 καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. 9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους διεστεύλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἅ εἶδον διηγῇσονται, εἰ μὴ ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. 10 καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν ἀναστῆναι. 11 καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἑλεῖαν δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον; 12 ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς Ἑλείας μὲν ἔλθων πρῶτον ἀποκαθιστάνει πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενηθῇ; 13 ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἑλείας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. 14 Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. 15 καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτόν. 16 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; 17 καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου Διδάσκαλε, ἡνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· 18 καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. 19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. 20 καὶ ἡνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθὺς

συνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς
 ἐκυλίετο ἀφρίζων. 21 καὶ ἐπηρώτησεν τὸν μερίζων. 35 καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς
 πατέρα αὐτοῦ Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς Εἴ τις θέλει πρῶτος
 γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκ παιδιόθεν εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων
 22 καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν διάκονος. 36 καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν
 καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος
 εἶ τι δύνῃ, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς 37 Ὃς ἂν ἐν τῶν τοιούτων
 ἐφ' ἡμᾶς. 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Τὸ παιδίον δέξεται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ
 Εἰ δύνῃ, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. δέχεται· καὶ ὃς ἂν ἐμὲ δέχεται, οὐκ ἐμὲ
 24 εὐθὺς κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. 38 Ἐφη
 ἔλεγεν Πιστεῦω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. 25 αὐτῷ ὁ Ἰωάννης Διδάσκαλε, εἰδομέν τινα ἐν
 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς
 ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν,
 λέγων αὐτῷ Τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν. 39 ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν
 μηκέτι εἰσέλθης εἰς αὐτόν. 26 καὶ κράξας ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ
 καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο δυνήσεται ταχὺ κακολογήσαί με· 40 ὃς γὰρ
 ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. 41
 ἀπέθανεν. 27 ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος
 χειρὸς αὐτοῦ ἡγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. 28 ἐν ὀνόματι, ὅτι Χριστοῦ ἔστε, ἀμὴν λέγω
 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
 αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν Ὅτι 42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν
 ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; 29 τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστὶν
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται μύλος ὀνικὸς
 δύναται ἐξελεθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ. 30 περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς
 Κάκειθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τὴν θάλασσαν. 43 Καὶ ἂν σκανδαλίσῃ σε ἡ
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνοῖ· χεῖρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν ἐστὶν σε
 31 ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, ἢ τὰς δύο
 ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν,
 παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. (Geenna g1067) 45 καὶ
 ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον
 τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. 32 οἱ δὲ ἠγνόουν αὐτόν· καλὸν ἐστὶν σε εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα
 33 Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ. Καὶ ἐν τῇ βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν. (Geenna g1067) 47
 οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοὺς Τί ἐν τῇ καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε,
 ὁδῷ διελογίζεσθε; 34 οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σὲ ἐστὶν μονόφθαλμον

εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, (Geenna g1067) 48 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. 49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται. 50 καλὸν τὸ ἄλας ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. 2 Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι ἐπηρώτων αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. 3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς; 4 οἱ δὲ εἶπαν Ἐπέτρεψεν Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. 5 ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην. 6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. 7 ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σάρξ. 9 ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. 10 καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν. 11 καὶ λέγει αὐτοῖς Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ’ αὐτήν. 12 καὶ ἐὰν αὕτη ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον, μοιχᾶται. 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδίᾳ ἵνα αὐτῶν ἄψῃται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοὺς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀφετε τὰ

παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσελθῇ εἰς αὐτήν. 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά. 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (aiōnios g166) 18 ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός. 19 τὰς ἐντολὰς οἶδας Μὴ φονεύσης, Μὴ μοιχεύσης, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Μὴ ἀποστερήσης, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. 20 ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. 21 ὁ δὲ Ἰησοὺς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐν σε ὑστερεῖ ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθήτω μοι. 22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. 23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοὺς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. 24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοὺς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. 25 εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιαῖς τῆς ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες

πρὸς ἑαυτοὺς Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς
 27 ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει Παρὰ ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
 ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῶ. 38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε
 πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. 28 Ἦρξατο τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
 λέγειν ὁ Πέτρος αὐτῷ Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
 πάντα καὶ ἡκολουθήκαμέν σοι. 29 ἔφη βαπτισθῆναι; 39 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Δυνάμεθα.
 ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστιν ὃ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Τὸ ποτήριον
 ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ
 ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε. 40 τὸ δὲ
 ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων οὐκ
 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοιμάσται.
 ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς 41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο
 καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42
 ἀγρούς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
 ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (aīōn g165, aīōnios λέγει αὐτοῖς Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν
 g166) 31 πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
 καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. 32 Ἦσαν δὲ ἐν μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
 τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, 43 οὐχ οὕτως δὲ ἐστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς
 καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται
 καὶ ἐθαμβοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ ὃς ἂν θέλῃ ἐν
 ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος·
 δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα 45 καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ
 αὐτῷ συμβαίνειν, 33 ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ
 εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
 παραδοθῆσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πολλῶν. 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχῶ. Καὶ
 γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερειχῶ καὶ τῶν
 θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς
 ἔθνεσιν 34 καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ καὶ Τιμαίου Βαρτιμαῖος, τυφλὸς προσαίτης,
 ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. 47 καὶ ἀκούσας ὅτι
 αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν, καὶ μετὰ Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνὸς ἐστὶν ἤρξατο κράζειν
 τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. 35 Καὶ καὶ λέγειν Υἱὲ Δαυεὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν
 προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ με. 48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα
 Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν Υἱὲ
 Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. 49 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς
 σε ποιήσῃς ἡμῖν. 36 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Τί εἶπεν Φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν τὸν
 θέλετε με ποιήσω ὑμῖν; 37 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ Θάρσει, ἔγειρε,

φωνεῖ σε. **50** ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **51** καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ ῥαββουνεὶ, ἵνα ἀναβλέψω. **52** καὶ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ Ὑπάγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **2** καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὕπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε. **3** καὶ ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει, καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε. **4** καὶ ἀπῆλθον καὶ εὔρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. **5** καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; **6** οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοὺς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. **7** καὶ φέρουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν. **8** καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας, κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. **9** καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον Ὡσαννά· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· **10** Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυεὶδ· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. **11** Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα,

ὅψε ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. **12** Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπεινάσεν. **13** καὶ ἰδὼν συκὴν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσιν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα· ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων. **14** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (αἰθῆ g165) **15** Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψεν, **16** καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ, **17** καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Οὐ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιήκατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν. **18** καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅταν ὅψε ἐγένετο, ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. **20** Καὶ παραπορευόμενοι πρῶτ' εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. **21** καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ ῥαββεὶ, ἴδε ἡ συκὴ ἦν κατηράσῃ ἐξήρανται. **22** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοὺς λέγει αὐτοῖς Ἔχετε πίστιν θεοῦ. **23** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. **24** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα

ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε καὶ κεῖνον ἐκεφαλίωσαν καὶ ἡτίμασαν. **5** καὶ ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. **25** καὶ ὅταν ἄλλον ἀπέστειλεν· καὶ κεῖνον ἀπέκτειναν, στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, οὓς κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς δὲ ἀποκτείνοντες. **6** ἔτι ἓνα εἶχεν, υἱὸν οὐρανοῖς ἀφ᾽ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔσχατον πρὸς **27** Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ αὐτοὺς λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται μου. **7** ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εἶπαν ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· καὶ οἱ πρεσβύτεροι, **28** καὶ ἔλεγον αὐτῷ Ἐν δευτέρῳ ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ποία ἐξουσία ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκεν ἔσται ἡ κληρονομία. **8** καὶ λαβόντες τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς; ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω **29** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἐπερωτήσω τοῦ ἀμπελῶνος. **9** τί ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ὑμᾶς ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθήτέ μοι, καὶ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. **30** τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ **10** οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε ἢν ἡ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτέ μοι. **31** Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας **11** Ἐὰν εἰπῶμεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρεϊ Διὰ τί οὖν παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **32** ἀλλὰ εἰπῶμεν θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; **12** Καὶ Ἐξ ἀνθρώπων; — ἐφοβοῦντο τὸν ὄχλον· ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς προφήτης ἦν. **33** καὶ ἀποκριθέντες τῷ τὴν παραβολὴν εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν Ἰησοῦ λέγουσιν Οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπῆλθον. **13** Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς λέγει αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ αὐτόν τινος τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ἑρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ.

12 Καὶ ἦρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν. ἀμπελῶνα ἄνθρωπος ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. **2** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργούς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος· **3** καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. **4** καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· **14** καὶ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; **15** ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς Τί με πειράζετε; φερέτε μοι δηνάριον ἵνα ἴδω. **16** οἱ δὲ ἥνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Καίσαρος. **17** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς

Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ Θεοῦ τῷ Θεῷ. καὶ ἐξεθαύμαζον ἐπ' αὐτῷ. ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. **31** οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ δευτέρα αὕτη Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες **19** Διδάσκαλε, ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τις οὐκ ἔστιν. **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα Καλῶς, Διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες καὶ μὴ ἀφῇ τέκνον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς ὅτι εἷς ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα αὐτοῦ. **33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **20** ἑπτὰ ἀδελφοὶ τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα. **21** καὶ ὁ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν δευτέρος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανεν μὴ ἐστιν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ καταλιπὼν σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως θυσιῶν. **34** καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν αὐτὸν ὅτι **22** καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἔσχατον νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ Οὐ μακρὰν πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. **23** ἐν τῇ εἰ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ οὐδεὶς ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσιν, τίνος αὐτῶν οὐκ ἐτί ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. **35** Καὶ ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν γυναῖκα. **24** ἔφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐ διὰ τῷ ἱερῷ Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστιν; **36** αὐτὸς Δαυεὶδ μὴδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; **25** ὅταν γὰρ εἶπεν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ Εἶπεν ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **26** περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ποδῶν σου. **37** αὐτὸς Δαυεὶδ λέγει αὐτὸν ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Κύριον, καὶ πόθεν αὐτοῦ ἐστιν υἱός; Καὶ ὁ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ Βάτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. **38** Καὶ Θεὸς λέγων Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν Βλέπετε ἀπὸ Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ; **27** οὐκ ἔστιν Θεὸς τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. πολὺ πλανᾶσθε. περιπατεῖν καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς **28** Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις. **40** οἱ ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν καὶ αὐτόν Ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων; προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, οὗτοι **29** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρώτη ἐστὶν λήμψονται περισσότερον κρίμα. **41** Καὶ Ἄκουε, Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου Κύριος εἷς ἐστιν, **30** καὶ ἀγαπήσεις Κύριον ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς

τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι μαρτύριον αὐτοῖς. **10** καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἔβαλλον πολλὰ· **42** καὶ ἔλθοῦσα μία πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν **11** καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, κοδράντης. **43** καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, ἀλλ' ὃ ἂν μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. **12** καὶ παραδώσει γαζοφυλάκιον· **44** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· **13** καὶ ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὀνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. **14** Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, **15** ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω μηδὲ εἰσελθάτω τι ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, **16** καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. **17** οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **18** προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· **19** ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἢν ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. **20** καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν Κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. **21** καὶ τότε ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ Ἴδε ὧδε ὁ Χριστός, Ἴδε ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· **22** ἐγερθήσονται δὲ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ ποιήσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν τοὺς ἐκλεκτούς· **23** ὑμεῖς δὲ βλέπετε· προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν **14** Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ δύο ἡμέρας, καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς ἢ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. 2 ἔλεγον πίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς γάρ Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μὴ ποτε ἔσται οὐρανοῖς σαλευθήσονται. 26 καὶ τότε θόρυβος τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ δόξης. 27 καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ πολυτελοῦς συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. 4 ἦσαν δὲ ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς Εἰς τί συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; 5 κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι ἐστίν· 29 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε τοῖς πτωχοῖς καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. 6 ὁ δὲ ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν Ἰησοῦς εἶπεν Ἄφετε αὐτὴν· τί αὐτῇ κόπους ἐπὶ θύραις. 30 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ παρέχετε; καλὸν ἔργον ἠργάσατο ἐν ἐμοί. μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ 7 πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ταῦτα πάντα γένηται. 31 ὁ οὐρανὸς καὶ ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς εὖ ἢ γῇ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 ὁ ἔσχεν παρελεύσονται. 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. 9 ἀμὴν δὲ λέγω ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ Υἱός, εἰ μὴ ὁ ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον Πατὴρ. 33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. 34 ὥς ἄνθρωπος λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 10 ἀπόδημος ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώθ, ὁ εἷς τῶν δώδεκα, τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἐκάστῳ ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐντείλατο παραδοῖ αὐτοῖς. 11 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἵνα γρηγορή. 35 γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ δοῦναι. καὶ ἐζητεῖ πῶς αὐτὸν εὐκαίρως ὁψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ παραδοῖ. 12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν πρωΐ· 36 μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὗρῃ ὑμᾶς ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουν, λέγουσιν αὐτῷ καθεύδοντας. 37 ὁ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες λέγω, γρηγορεῖτε. ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; 13 καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ

λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε, ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος ὅτι γέγραπται Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ βασιλεύσῃ· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, **14** καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. **28** ἀλλὰ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς ὅτι Ὁ Διδάσκαλος λέγει Ποῦ ἐστὶν τὸ τὴν Γαλιλαίαν. **29** ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ κατάλυμά μου, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' μαθητῶν μου φάγω; **15** καὶ αὐτὸς ὑμῖν οὐκ ἐγώ. **30** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς δείξει ἀνάγκιον μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτη καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. **16** καὶ ἐξῆλθον οἱ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον τρίς με ἀπαρνῆση. **31** ὁ δὲ ἐκπερισσῶς καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ ἐλάλει Ἐὰν δέ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ πάσχα. **17** Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ σε ἀπαρνῆσομαι. ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες τῶν δώδεκα. **18** καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἔλεγον. **32** Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὄνομα Γεθσημανεὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων αὐτοῦ Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι. μετ' ἐμοῦ. **19** ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν **33** καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν αὐτῷ εἶς κατὰ εἶς Μήτι ἐγώ; **20** ὁ δὲ εἶπεν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτοῖς Εἷς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν, **34** καὶ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον. **21** ὅτι ὁ μὲν Υἱὸς λέγει αὐτοῖς Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται ἕως θανάτου· μέναιτε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ **35** καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς δι' οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, **36** καὶ ἔλεγεν ἐκεῖνος. **22** Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν Ἀββᾶ ὁ Πατήρ, πάντα δυνατά σοι παρένεγκε ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί αὐτοῖς καὶ εἶπεν Λάβετε· τοῦτό ἐστιν ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. **37** καὶ ἔρχεται καὶ τὸ σῶμά μου. **23** καὶ λαβὼν ποτήριον εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον τῷ Πέτρῳ Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας ἐξ αὐτοῦ πάντες. **24** καὶ εἶπεν αὐτοῖς μίαν ὥραν γρηγορήσαι; **38** γρηγορεῖτε καὶ Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν· ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. **25** ἀμὴν λέγω τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῶς ἐκ τοῦ γενήματος ἀσθενής. **39** καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. **40** καὶ πάλιν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν Θεοῦ. **26** Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, ὁρος τῶν Ἑλαιῶν. **27** Καὶ λέγει αὐτοῖς καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ.

41 καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. 55
Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον
ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ
ὅ Ὑῖὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ἠΰρισκον· 56
ἀμαρτωλῶν. 42 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ,
παραδιδούς με ἡγγικεν. 43 Καὶ εὐθὺς ἔτι καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. 57 καὶ
αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται ὁ Ἰούδας εἰς τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ'
τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μετὰ αὐτοῦ λέγοντες 58 ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσαμεν
μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω
καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ
44 δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον
αὐτοῖς λέγων Ὅν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· οἰκοδομήσω. 59 καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση
κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. 45 ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. 60 καὶ ἀναστὰς
καὶ ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν
Ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· 46 οἱ δὲ Ἰησοῦν λέγων Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν· τί οὗτοί
ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκράτησαν σου καταμαρτυροῦσιν; 61 ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ
αὐτόν. 47 εἷς δὲ τις τῶν παρεστηκότων οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς
σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν ἐπηρώτα αὐτόν καὶ λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ
δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ Χριστὸς ὁ Ὑῖὸς τοῦ Εὐλογητοῦ; 62 ὁ δὲ
τὸ ὠτάριον. 48 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς Ἰησοῦς εἶπεν Ἐγὼ εἰμι, καὶ ὤψεσθε τὸν
εἶπεν αὐτοῖς Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε Ὑῖὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν
με· 49 καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 63 ὁ δὲ ἀρχιερεὺς
τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει Τί ἔτι
με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. 50 χρειάν ἔχομεν μαρτύρων; 64 ἠκούσατε τῆς
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. 51 βλασφημίας τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες
Καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου.
περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ 65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπύειν αὐτῷ
κρατοῦσιν αὐτόν· 52 ὁ δὲ καταλιπὼν καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον
τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν. 53 Καὶ καὶ κολαφίζειν αὐτόν καὶ λέγειν αὐτῷ
ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, Προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν
καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτόν ἔλαβον. 66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου
οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 καὶ ὁ κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν
Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ τοῦ ἀρχιερέως, 67 καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον
ἔως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει
καὶ ἦν συνκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ

Ἰησοῦ. 68 ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων Οὕτε οἶδα ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οὔτε ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις. καὶ ἐξηλθεν οἱ ἀρχιερεῖς. 11 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν ἕξω εἰς τὸ προαύλιον· 69 καὶ ἡ παιδίσκη τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς ἀπολύσει αὐτοῖς. 12 ὁ δὲ Πειλάτος πάλιν παρεστῶσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. 70 ὁ ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς Τί οὖν ποιήσω δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν ὃν λέγετε τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 13 οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ Ἀληθῶς οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν Σταύρωσον αὐτόν. ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ. 71 ὁ δὲ 14 ὁ δὲ Πειλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς Τί γὰρ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὁμνῦναι ὅτι Οὐκ ἐποίησεν κακόν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. 72 Σταύρωσον αὐτόν. 15 ὁ δὲ Πειλάτος καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι καὶ ἀνεμνήσθῃ ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα δις παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ καὶ ἐπιβαλὼν σταυρωθῇ. 16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἕσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶν Πραιτώριον, καὶ συνκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. 17 καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον· 18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν Χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· 19 καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλαμῷ καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. 20 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. 21 καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενος Κρανίου τόπος. 23 καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν. 24 καὶ σταυροῦσιν αὐτόν, καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. 25 ἦν δὲ ὥρα

15 Καὶ εὐθὺς πρῶτῃ συμβούλιον ἐτοιμάσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ. 2 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν ὁ Πειλάτος Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει Σὺ λέγεις. 3 καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. 4 ὁ δὲ Πειλάτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτὸν λέγων Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. 5 ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πειλάτον. 6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυσεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. 7 ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. 8 καὶ ἀναβάς ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς. 9 ὁ δὲ Πειλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 10 ἐγίνωσκεν γὰρ

τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **26** καὶ ἦν ἡ μικροῦ καὶ Ἰωσήτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, **41** ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη αἷ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἡκολούθουν αὐτῷ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. **27** Καὶ σὺν καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστές, ἕνα ἐκ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. **42** Καὶ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. **29** Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευή, οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν ὃ ἐστὶν προσάββατον, **43** ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, Οὐὰ ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν ἐν τρισὶν ἡμέραις, **30** σῶσον σεαυτὸν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν καταβάς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. **31** ὁμοίως καὶ οἱ πρὸς τὸν Πειλᾶτον καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. **44** ὁ δὲ Πειλᾶτος ἐθαύμασεν τῶν γραμματέων ἔλεγον Ὑλλους ἔσωσεν, εἰ ἤδη τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· **32** ὁ Χριστὸς ὁ τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτόν εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ πάλαι ἀπέθανεν· **45** καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ πτώμα τῷ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον Ἰωσήφ. **46** καὶ ἀγοράσας σινδὸνα καθελὼν αὐτόν. **33** Καὶ γενομένης ὥρας ἕκτης αὐτόν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας αὐτόν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον ἐνάτης. **34** καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ Ἐλωὶ Ἐλωὶ λαμὰ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. **47** ἡ δὲ Μαρία σαββαχθανεῖ· ὃ ἐστὶν μεθερμηνευσόμενον Ὁ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσήτος Θεὸς μου ὁ Θεός μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με; ἐθεώρουν ποῦ τέθειται.

35 καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον Ὑδε Ἥλειαν φωνεῖ. **36** δραμῶν δέ τις καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων Ὑφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλειας καθελεῖν αὐτόν. **37** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. **38** Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. **39** Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως ἐξέπνευσεν, εἶπεν Ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος Υἱὸς Θεοῦ ἦν. **40** Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἡγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. **2** καὶ λίαν πρωτὶ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνήμα, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. **3** καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; **4** καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀνακεκύλισται ὁ λίθος ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. **5** καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον κατήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. **6** ὁ δὲ λέγει

αὐταῖς Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ἔξουσιν. **19** Ὁ τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, μὲν οὖν Κύριος Ἰησοῦς μετὰ τὸ λαλῆσαι οὐκ ἔστιν ὥδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ αὐτόν. **7** ἀλλὰ ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. **20** ἐκεῖνοι δὲ αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς εἰς ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὤψεσθε, καθὼς συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιουῦντος εἶπεν ὑμῖν. **8** καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.]]

τοῦ μνημείου, εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπαν· ἐφοβοῦντο γάρ. **9** (note: The most reliable

and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-

20.) [[Ἀναστὰς δὲ πρωτῇ πρώτῃ σαββάτου

ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, παρ'

ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. **10** ἐκείνη

πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ

γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν· **11**

καὶ ἐκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη

ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. **12** Μετὰ δὲ ταῦτα

δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη

ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν·

13 καὶ ἐκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς

λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. **14**

Ὑστερον δὲ ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς

ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν

ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι

τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον

οὐκ ἐπίστευσαν. **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς

Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα

κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. **16**

ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ

δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. **17** σημεῖα δὲ

τοῖς πιστεύουσιν ταῦτα παρακολουθήσει,

ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν,

γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς, **18** ὅφεις

ἄροῦσιν κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν οὐ

μὴ αὐτοὺς βλάβῃ, ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε ἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. **6** ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαίωμασιν τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. **7** καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν ἡ Ἑλισάβετ στεῖρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, **10** καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἕξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** ὦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· **14** καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ

πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖη, καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, **16** καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλεία, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· **20** καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **21** καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναῷ αὐτόν. **22** ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανέων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός. **23** καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα **25** ὅτι Οὕτως μοι πεποίηκεν Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἀπὸ τοῦ ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας
 Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἧ ὄνομα ἡ Ἑλειςάβετ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν
 Ναζαρέθ, 27 πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος
 ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυεὶδ, Ἀγίου ἡ Ἑλειςάβετ, 42 καὶ ἀνεφώνησεν
 καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. 28 κραυγῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν Εὐλογημένη σὺ
 καὶ εἰσελθὼν πρὸς αὐτὴν εἶπεν Χαῖρε, ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
 κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. 29 ἡ δὲ τῆς κοιλίας σου. 43 καὶ πόθεν μοι τοῦτο
 ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς
 ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. 30 καὶ ἐμέ; 44 ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
 εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν
 εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ· 31 καὶ ἰδοὺ ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.
 συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ 45 καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα ὅτι ἔσται
 καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 32 οὗτος τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ
 ἔσται μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, Κυρίου. 46 Καὶ εἶπεν Μαριάμ Μεγαλύνει ἡ
 καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον ψυχῇ μου τὸν Κύριον, 47 καὶ ἡγαλλίασεν
 Δαυεὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 33 καὶ βασιλεύσει τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί
 ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ μου· 48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν
 τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. (αἰθῃ 49) 49 εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον
 μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί· 49 ὅτι
 Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον
 35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς τοῖς φοβουμένοις
 δύναιμι Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ καὶ αὐτόν. 51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι
 τὸ γεννῶμενον ἅγιον κληθήσεται Υἱὸς αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
 Θεοῦ. 36 καὶ ἰδοὺ Ἑλειςάβετ ἡ συγγενὴς καρδίας αὐτῶν· 52 καθεῖλεν δυνάστας
 σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρει ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν ταπεινοὺς,
 αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ 53 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
 καλουμένην στεῖρα· 37 ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.
 παρὰ τοῦ Θεοῦ πᾶν ῥῆμα. 38 εἶπεν δὲ 54 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
 Μαριάμ Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μνησθῆναι ἐλέους, 55 καθὼς ἐλάλησεν
 μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' 56 πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ
 αὐτῆς ὁ ἄγγελος. 39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῃ g165)
 ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν 56 Ἐμείνεν δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας
 ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, 40 τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ 57 Τῇ δὲ Ἑλειςάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ
 ἡσπάσατο τὴν Ἑλειςάβετ. 41 καὶ ἐγένετο τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 καὶ

ἤκουσαν οἱ περιοικοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς δοῦναι ἡμῖν 74 ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν Κύριος τὸ ἔλεος ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ 75 ἐν ὁσιότητι αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. 59 καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. 76 Καὶ σὺ δέ, παιδίον, περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ προπορεύσῃ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. γὰρ ἐνώπιον Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς 60 καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῦ, 77 τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 61 καὶ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, 78 εἶπαν πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἐκ τῆς διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι ἐπισκέπεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, 79 τοῦτ' αὖ. 62 ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. 63 καὶ αἰτήσας καθημένους, τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων Ἰωάννης ἐστὶν ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. 80 Τὸ δὲ παιδίον ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἀνέωχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

τὸν Θεόν. 65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, 66 καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων 68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, 69 καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαυεὶδ παιδὸς αὐτοῦ, 70 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, (αἰθῆ g165) 71 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, 72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, 73 ὅρκον ὃν ὥμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 2 αὕτη ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. 3 καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. 4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρεθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ, 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὔσῃ ἐγκύῳ. 6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, 7 καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. 8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες

καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. **9** καὶ ἄγγελος τῇ κοιλίᾳ. **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα φόβον μέγαν. **10** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος παραστήσαι τῷ Κυρίῳ, **23** καθὼς γέγραπται Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, μήτρان ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται, **24** καὶ **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν ἔστιν Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυεὶδ. **12** τῷ νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων ἡ δύο καὶ τοῦτο ὑμῖν σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος νοσοῦς περιστερῶν. **25** Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ. ἦν ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεὼν, καὶ **13** καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, πλήθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, Θεὸν καὶ λεγόντων **14** Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ Πνεῦμα ἦν Ἅγιον ἐπ' αὐτόν· **26** καὶ ἦν Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις αὐτῷ κεχηρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος εὐδοκίας. **15** Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἂν ἴδῃ ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, τὸν Χριστὸν Κυρίου. **27** καὶ ἦλθεν ἐν τῷ οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ Κύριος αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ ἐγνώρισεν ἡμῖν. **16** καὶ ἦλθαν σπεύσαντες, αὐτοῦ, **28** καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν τὸν Θεὸν καὶ εἶπεν καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· **17** **29** Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· **30** ὅτι εἶδον τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, **31** ὃ τούτου. **18** καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ λαῶν, **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς· **19** ἡ δὲ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. **33** καὶ ἦν ὁ πατὴρ Μαρία πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς συνβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** καὶ εὐλόγησεν καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριάμ καὶ αἰνούντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς ἡκούσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς πτωσὶν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ αὐτοῦς. **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον **35** ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ —καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ῥομφαία—, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ

πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. **36** Καὶ τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ζητοῦμέν σε. **49** ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου ἔτι ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, **37** δεῖ εἶναί με; **50** καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ καὶ αὐτὴ χήρα ἕως ἐτῶν ὀγδοήκοντα ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. **51** καὶ κατέβη τεσσάρων, ἢ οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ, καὶ ἦν νηστεαῖς καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡμέραν. **38** καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα διετῆρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ ἀνθρωπολογεῖτο τῷ Θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτῆς. **52** Καὶ Ἰησοὺς προέκοπτεν ἐν τῇ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ Ἱερουσαλήμ. **39** Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἀνθρώποις.

κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέθ. **40** Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφία, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. **41** Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. **42** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, **43** καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοὺς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. **44** νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, **45** καὶ μὴ εὐρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. **46** καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· **47** ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. **48** καὶ ἰδόντες αὐτόν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Τέκνον,

3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πειλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, **2** ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάνην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. **3** καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, **4** ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου Φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· **5** πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· **6** καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. **7** Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ

τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** ποιήσατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος
 καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ
 ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα ἔχομεν περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ
 τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Ἡρώδης, **20** προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ
 Θεοῦ ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα πᾶσιν, κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν φυλακῇ.
 τῷ Ἀβραάμ. **9** ἥδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν **21** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα
 ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ
 μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ προσευχομένου ἀνεψφθῆναι τὸν οὐρανὸν,
 εἰς πῦρ βάλλεται. **10** Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν **22** καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 οἱ ὄχλοι λέγοντες Τί οὖν ποιήσωμεν; σωματικῶς εἶδει ὡς περιστερὰν ἐπ' αὐτόν,
11 ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὁ ἔχων καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι Σὺ εἶ ὁ
 δύο χιτῶνας μεταδότης τῷ μὴ ἔχοντι, Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.
 καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω. **23** Καὶ αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὥσει
12 ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι ἐτῶν τριάκοντα, ὧν υἱός, ὡς ἐνομίζετο,
 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν Διδάσκαλε, τί Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλεὶ **24** τοῦ Ματθαῖ τοῦ Λευεὶ
 ποιήσωμεν; **13** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς τοῦ Μελχεὶ τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσήφ **25** τοῦ
 Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν Ματταθίου τοῦ Ἀμῶς τοῦ Ναοῦμ τοῦ Ἑσλεὶ
 πράσσετε. **14** ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ τοῦ Ναγγαὶ **26** τοῦ Μαᾶθ τοῦ Ματταθίου
 στρατευόμενοι λέγοντες Τί ποιήσωμεν καὶ τοῦ Σεμεεὶν τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωδᾶ **27** τοῦ
 ἡμεῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μηδένα διασεῖσητε Ἰωαννὰν τοῦ Ῥησᾶ τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ
 μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Σαλαθιήλ τοῦ Νηρεὶ **28** τοῦ Μελχεὶ τοῦ
 ὁψωνίοις ὑμῶν. **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ Ἀδδεὶ τοῦ Κωσᾶμ τοῦ Ἑλμαδᾶμ τοῦ Ἡρ
 λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς **29** τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἐλιέξερ τοῦ Ἰωρεὶμ τοῦ
 καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή ποτε Ματθαῖ τοῦ Λευεὶ **30** τοῦ Συμεὼν τοῦ
 αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός, **16** ἀπεκρίνατο λέγων Ἰούδα τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωνᾶμ τοῦ Ἐλιακεὶμ
 πᾶσιν ὁ Ἰωάννης Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω **31** τοῦ Μελεᾶ τοῦ Μεννᾶ τοῦ Ματταθᾶ
 ὑμᾶς ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ τοῦ Ναθαὶμ τοῦ Δαυεὶδ **32** τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ
 οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν Ἰωβὴδ τοῦ Βοὸς τοῦ Σαλᾶ τοῦ Ναασσῶν
 ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει **33** τοῦ Ἀμιναδάβ τοῦ Ἀδμεὶν τοῦ Ἀρνεὶ
 ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί· **17** οὗ τὸ τοῦ Ἑσρώμ τοῦ Φαρὲς τοῦ Ἰούδα **34** τοῦ
 πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθᾶραι τὴν Ἰακώβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Θάρα
 ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σῖτον τοῦ Ναχώρ **35** τοῦ Σερούχ τοῦ Ῥαγαῦ τοῦ
 εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον Φάλεκ τοῦ Ἐβερ τοῦ Σαλᾶ **36** τοῦ Καϊνᾶμ
 κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. **18** Πολλὰ μὲν τοῦ Ἀρφαξᾶδ τοῦ Σῆμ τοῦ Νῶε τοῦ Λάμεχ
 οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο **37** τοῦ Μαθουσαλᾶ τοῦ Ἐνώχ τοῦ Ἰάρετ
 τὸν λαόν· **19** ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης,

τοῦ Μαλελεήλ τοῦ Καϊνὰμ 38 τοῦ Ἐνώς τοῦ Σὴθ τοῦ Ἀδὰμ τοῦ Θεοῦ.

4 Ἰησοῦς δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ Πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ 2 ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ἐπείνασεν. 3 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διάβολος Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. 4 καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος. 5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν· 7 σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. 8 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Γέγραπται Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. 9 Ἦγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· 10 γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε, 11 καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. 12 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἴρηται Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. 13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. 14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ

φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. 15 καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. 16 Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. 17 καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος 18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με κηρῦσαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, 19 κηρῦσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. 20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. 21 ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. 22 καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον Οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος; 23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς τὴν Καφαρναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. 24 εἶπεν δὲ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. 25 ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλείου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὥς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, 26 καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλείας εἰ μὴ

εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα αὐτοῖς. **40** Δύνοντας δὲ τοῦ ἡλίου ἅπαντες χήραν. **27** καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἑλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ οὐδείς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Ναϊμὰν ὁ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἐθεράπευεν Σύρος. **28** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ αὐτούς. **41** ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, **29** πολλῶν, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ λαλεῖν, ὅτι ᾗδειςαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν ὅρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις ὠκοδόμητο αὐτῶν, εἶναι. **42** Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν· **30** αὐτὸς δὲ ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. **31** ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, Καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' Γαλιλαίας, καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν αὐτῶν. **43** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ τοῖς σάββασιν· **32** καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῦτο αὐτοῦ. **33** καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἀπεστάλην. **44** καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας.

5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, **2** καὶ εἶδεν πλοῖα δύο ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλεῖς ἀπ' αὐτῶν ἀποβάντες ἔπλυνον τὰ δίκτυα. **3** ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καθίσας δὲ ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. **4** ὥς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην. **5** καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ρήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα. **6** καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διεμήσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. **7** καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι

αὐτοῖς καὶ ἦλθαν, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. **8** ἰδὼν ἐνώπιον αὐτοῦ. **19** καὶ μὴ εὐρόντες δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, Ἰησοῦ λέγων Ὑψελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων ἀμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. **9** θάμβος γὰρ καθήκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. **20** καὶ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον, **10** ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν Ἄνθρωπε, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς ἀφένονται σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. **21** καὶ Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς Μὴ φοβοῦ· Φαρισαῖοι λέγοντες Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. **11** βλασφημίας· τίς δύναται ἀμαρτίας ἀφεῖναι καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός; **22** ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ. **12** τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πρὸς αὐτοὺς Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς πόλεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ἰδὼν καρδίαις ὑμῶν; **23** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, δὲ τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη εἰπεῖν Ἀφένονται σοι αἱ ἀμαρτίαι σου, ἢ αὐτοῦ λέγων Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί εἰπεῖν Ὑγειρε καὶ περιπάτει; **24** ἵνα δὲ με καθάρῃς. **13** καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα εἶδῃτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἤψατο αὐτοῦ λέγων Θέλω, καθάρῃσθι· ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἶπεν καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. **14** τῷ παραλελυμένῳ Σοὶ λέγω, Ὑγειρε καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, ἄρας τὸ κλινιδίόν σου πορεύου εἰς τὸν ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ οἶκόν σου. **25** καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, προσέταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν **15** διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, Θεόν. **26** καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· **16** φόβου λέγοντες ὅτι Εἵδομεν παράδοξα αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ σήμερον. **27** Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, προσευχόμενος. **17** Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευεὶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι Ἀκολουθε μοι. **28** καὶ καταλιπὼν πάντα οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. **29** Καὶ ἐποίησεν Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· δοχὴν μεγάλην Λευεὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ αὐτόν. **18** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. κλίνης ἀνθρώπον ὃς ἦν παραλελυμένος, **30** καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ

γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς ἐποίησεν Δαυεὶδ ὁπότε ἐπεΐνασεν αὐτὸς αὐτοῦ λέγοντες Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; 4 ὥς εἰσῆλθεν εἰς καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; 31 καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ μετ' αὐτοῦ, οὐς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. 32 οὐκ ἐλήλυθα μόνους τοὺς ἱερεῖς; 5 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς Κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ Υἱὸς τοῦ μετάνοιαν. 33 Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν ἄνθρωπου. 6 Ἐγένετο δὲ ἐν ἐτέρῳ σαββάτῳ Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ εἰσελθεῖν αὐτόν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ διδάσκειν· καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ ἡ χεὶρ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά· 7 παρατηροῦντο πίνουσιν. 34 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς δὲ αὐτόν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὕρωσιν ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν, ποιῆσαι κατηγορεῖν αὐτοῦ. 8 αὐτὸς δὲ ἥδει τοὺς νηστεύσαι; 35 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα Ἐγειρε καὶ στήθι νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 36 εἰς τὸ μέσον· καὶ ἀναστὰς ἔστη. 9 εἶπεν Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς Ἐπερωτῶ ὑμᾶς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθοποιῆσαι ἢ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ 10 καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ εἶπεν αὐτῷ Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου. ὁ καινοῦ. 37 καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ ἄσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ οἶνος αὐτοῦ. 11 αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν καὶ οἱ ἄσκοι ἀπολοῦνται· 38 ἀλλὰ οἶνον ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ. 12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. 39 καὶ ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτόν εἰς τὸ ὄρος οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν Ὁ παλαιὸς χρηστός ἐστιν. τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. 13 καὶ ὅτε ἐγένετο

6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτόν διὰ σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὐς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, 14 Σίμωνα, ψώχοντες ταῖς χερσίν. 2 τινὲς δὲ τῶν ὄν καὶ ὠνόμασεν, Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν Φαρισαίων εἶπαν Τί ποιεῖτε ὁ οὐκ ἔξεστιν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβον καὶ τοῖς ἀβάβασιν; 3 καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς Ἰωάννην, καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὁ 15 καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον

Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, Ζηλωτὴν, **16** καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ὃς ἐγένετο προδότης, **17** προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου ὑμᾶς. **29** τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πεδινοῦ, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, παρέχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ πληθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς μὴ κωλύσης. **30** παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, **18** οἱ ἦλθον καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν **31** καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. **32** καὶ εἰ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· **19** ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξήτουν ἅπτεσθαι αὐτοῦ, χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ὅτι δύναιμι παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. **33** καὶ γὰρ ἰᾶτο πάντας. **20** Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ ἔλεγεν Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. **34** καὶ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **21** μακάριοι ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ ἁμαρτωλοὶ μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν **22** μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς τὰ ἴσα. **35** πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς ἀνθρώπου. **23** χάριτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πονηρούς. **36** Γίνεσθε οἰκτίρμονες, καθὼς πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. **37** καὶ ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῇτε· καὶ μὴ **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῇτε. ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. **25** οὐαὶ ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· **38** ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε. δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καλὸν πεπιεσμένον σεσαλευμένον καὶ κλαύσετε. **26** οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς ὑπερεκχυννόμενον δώσουσιν εἰς τὸν εἶπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ τὰ κόλπον ὑμῶν· ὃ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε αὐτὰ γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. **39** Εἶπεν δὲ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω παραβολὴν αὐτοῖς Μήτι δύναται τυφλὸς τοῖς ἀκούουσιν Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς

βόθυνον ἐμπεσοῦνται; **40** οὐκ ἔστιν μαθητὴς θεμελίου, ἣ προσέρῃξεν ὁ ποταμός, καὶ ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· κατηρτισμένος δὲ εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. **41** Τί οἰκίας ἐκείνης μέγα.

δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; **42** πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. **43** Οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. **44** ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἔξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν. **45** ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. **46** Τί δέ με καλεῖτε Κύριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; **47** Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος. **48** ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρῃξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευσαὶ αὐτὴν διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι αὐτήν. **49** ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς

7 Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ. **2** Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. **3** ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. **4** οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦτο· **5** ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὡκοδόμησεν ἡμῖν. **6** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἰκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· **7** διὸ οὐδὲ ἔμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου. **8** καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **9** ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. **10** καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὔρον τὸν δοῦλον ὑγιαίνοντα. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑξῆς ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ

οί μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολὺς. 12 τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς ὧς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου τί ἐξήλθατε ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς μονογενὴς υἱὸς εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἦν χήρα, καὶ ἀνέμου σαλευόμενον; 25 ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. 13 ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ κλαῖε. 14 καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ εἰσὶν. 26 ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; προφήτην; βασιάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπεν Νεανίσκε, ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. 15 καὶ ἀνεκάθισεν ὁ 27 οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται Ἰδοὺ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. 16 ἔλαβεν δὲ φόβος σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν λέγοντες ἔμπροσθέν σου. 28 λέγω ὑμῖν, μείζων ὅτι Προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου οὐδεὶς ἔπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. 17 καὶ ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. 29 καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ. 18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο βάπτισμα Ἰωάννου· 30 οἱ δὲ Φαρισαῖοι τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης 19 καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ἔπεμψεν πρὸς τὸν Κύριον λέγων Σὺ εἶ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; 20 ὑπ' αὐτοῦ. 31 Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἶπαν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέστειλεν εἰσὶν ὅμοιοι; 32 ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; 21 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἀλλήλοις ἃ λέγει Ἡὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ οὐκ ὥρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἐκλαύσατε. 33 ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν. 22 Βαπτιστὴς μὴ ἐσθίων ἄρτον μήτε πίνων καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες οἶνον, καὶ λέγετε Δαιμόνιον ἔχει. 34 ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· ἐλήλυθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, καὶ πίνων, καὶ λέγετε Ἰδοὺ ἄνθρωπος λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· ἁμαρτωλῶν. 35 καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ 23 καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς. 36 Ἡρώτα δὲ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 24 Ἀπελθόντων δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ'

αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ δὲ αὐτῇ Ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι. **49** Φαρισαίου κατεκλίθη. **37** καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣτις καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἥν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ἑαυτοῖς Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ὅτι κατὰκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἀφήσιν; **50** εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου **38** καὶ στᾶσα Ἦ πίστις σου σέσωκέν σε πορεύου εἰς ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, εἰρήνην.

τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ. **39** ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν. **40** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ Διδάσκαλε, εἰπέ, φησὶν. **41** δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινι· ὁ εἷς ὥφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. **42** μὴ ἐχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; **43** ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ὅρθῶς ἔκρινας. **44** καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσηλθὼν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἐξέμαξεν. **45** φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσηλθὼν οὐ διέλειπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. **46** ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου. **47** οὐ χάριν λέγω σοι, ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλάί, ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. **48** εἶπεν

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, **2** καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει, **3** καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλάί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. **4** Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς **5** Ἐξηλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. **6** καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. **7** καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συνφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. **8** καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. **9** Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τίς αὕτη εἴη ἡ παραβολή. **10** ὁ δὲ εἶπεν Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ

Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ συνιῶσιν. 11 ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή. αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Διέλθωμεν ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. 12 οἱ εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν. δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, 23 πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνουν. 24 πιστεύσαντες σωθῶσιν. 13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. ὁ δὲ δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ κλύδωνι τοῦ ὕδατος καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. 14 τὸ ἐγένετο γαλήνη. 25 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ποῦ ἡ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν πίστις ὑμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ λέγοντες πρὸς ἀλλήλους Τίς ἄρα οὗτός πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι ἐστίν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ συνπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. 15 τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; 26 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες Γερασηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν Γαλιλαίας. 27 ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ἐν ὑπομονῇ. 16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας ὑπήντησεν ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως ἔχων καλύπτει αὐτὸν σκευεὶ ἢ ὑποκάτω κλίνης δαιμόνια, καὶ χρόνῳ ἱκανῷ οὐκ ἐνεδύσατο τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας τίθησιν, ἵνα οἱ ἱμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς. 17 οὐ μνήμασιν. 28 ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀνακράξας γάρ ἐστὶν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ μὴ γνωσθῇ καὶ εἰς Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ φανερόν ἔλθῃ. 18 βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. ὃς ἂν γὰρ ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἂν μὴ 29 παρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. 19 Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσειν καὶ πέδαις συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. 20 ἀπηγγέλη φυλασσόμενος, καὶ διαρῆσων τὰ δεσμὰ δὲ αὐτῷ Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἠλαύνετο ἀπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν θέλοντές σε. 21 ὁ ἐρήμους. 30 ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μήτηρ Τί σοι ὄνομά ἐστιν; ὁ δὲ εἶπεν Λεγιών, ὅτι μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν εἰσηλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν. 31 καὶ λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες, παρεκάλουν αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς

εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. (Abyssos g12) 32 ἦν αὐτόν. 43 καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα οὐδενὸς θεραπευθῇναι, 44 προσελθοῦσα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· ὅπισθεν ἦψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. 33 ἐξελθόντα δὲ τὰ αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσηλθον εἰς αἷματος αὐτῆς. 45 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι 34 ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς συνέχουσιν σε καὶ ἀποθλίβουσιν. 46 ὁ δὲ ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν Ἰησοῦς εἶπεν Ἥψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. 35 ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν ἔγγων δύναμιν ἐξεληλυθυῖαν ἀπ' ἐμοῦ. τὸ γεγονὸς, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, 47 ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἦψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη καὶ ἐφοβήθησαν. 36 ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς παραχρῆμα. 48 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ θυγάτηρ, οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. 37 ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς καὶ ἡρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς εἰρήνην. 49 Ὡς αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται περιχώρου τῶν Γερασηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο αὐτὸς ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μηκέτι δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ὑπέστρεψεν. 38 ἐδεῖτο σκύλλε τὸν Διδάσκαλον. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ Μὴ φοβοῦ· μόνον δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ πιστευσσον, καὶ σωθήσεται. 51 ἐλθὼν δὲ αὐτὸν λέγων 39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν· εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ Θεός· καὶ σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. 40 Ἐν δὲ τῷ μητέρα. 52 ἔκλειον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες ἀλλὰ καθεύδει. 53 καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, αὐτόν. 41 καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. 54 αὐτὸς δὲ κρατήσας Ἰάειρος, καὶ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων Ἡ παῖς, ὑπῆρχεν· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Ἰησοῦ ἔγειρε. 55 καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ αὐτοῦ, 42 ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ δοθῆναι φαγεῖν. 56 καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησεν. Ἐν αὐτῆς ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον εἰπεῖν τὸ γεγονός.

9 Συνκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς Δότε αὐτοῖς φαγεῖν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν· **2** ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι, **3** καὶ τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. **14** ἦσαν γὰρ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὥσεί ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ πρὸς ὁδόν, μήτε ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Κατακλίνετε αὐτοὺς μήτε ἀργύριον μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας κλισίας ὥσεί ἀνὰ πεντήκοντα. **15** καὶ ἔχειν. **4** καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθῃτε, ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. **5** καὶ **16** λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κονιορτὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν, καὶ ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. μαρτύριον ἐπ’ αὐτούς. **6** ἐξερχόμενοι δὲ **17** καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. **7** Ἦκουσεν δὲ κόφρινοι δώδεκα. **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα πάντα, εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν ὅτι Ἰωάννης ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, **8** ὑπὸ αὐτοὺς λέγων Τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν τινων δὲ ὅτι Ἡλείας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι εἶναι; **19** οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν Ἰωάννην προφήτην τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **9** εἶπεν τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ δὲ Ἡρώδης Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **20** δὲ ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε ἐζητεῖ ἰδεῖν αὐτόν. **10** Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ εἶναι; Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Τὸν ἀπόστολοι διηγῆσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. **21** ὁ δὲ ἐπιτιμήσας Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ’ αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαΐδά. **11** **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ· πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ χρειάν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο. **12** Ἡ δὲ ἡμέρα ἐγεγέρθη. **23** Ἐλεγεν δὲ πρὸς πάντας ἡμέρα ἦρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι, ἀρνησάσθω δώδεκα εἶπαν αὐτῷ Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ’ ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. **24** ὃς γὰρ ἐὰν καὶ ἄγρους καταλύσωσιν καὶ εὖρωσιν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει ἐπισιτισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. αὐτήν· ὃς δ’ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

ἐνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν. **25** τί γὰρ φωνήν εὔρέθη Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὦν ἐώρακαν. **37** Ἐγένετο **26** ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ πολὺς. **38** καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἐβόησεν λέγων Διδάσκαλε, δέομαί σου ἀγγέλων. **27** λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων οἳ οὐ μὴ μοί ἐστιν, **39** καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράσσει βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **28** Ἐγένετο δὲ μετὰ αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόλις ἀποχωρεῖ ἀπ' τοὺς λόγους τούτους ὥσει ἡμέραι ὀκτῶ, αὐτοῦ συντρῖβον αὐτόν. **40** καὶ ἐδεήθη τῶν καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. ἡδυνήθησαν. **41** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς **29** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν εἶπεν Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. **42** ἔτι **30** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ οἷτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλείας, **31** οἳ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησεν ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, ἦν ἡμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν. **32** ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. **43** ἐξεπλήσσοντο δὲ βεβαρημένοι ὑπὸν διαγρηγορήσαντες δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. **33** καὶ ἐγένετο ἐποίει εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ **44** ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν Ἐπιστάτα, τούτους ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. **45** σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν καὶ μίαν Ἡλείᾳ, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. **34** ταῦτα παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ αἴσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. **46** εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. **35** καὶ Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ φωνῇ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα τίς ἂν εἴῃ μείζων αὐτῶν. **47** ὁ δὲ Ἰησοῦς Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος, εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, αὐτοῦ ἀκούετε. **36** καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν ἐπιλαβόμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ παρ'

ἑαυτῷ, **48** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὅς ἐὰν δέξηται
 τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ
 δέχεται· καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέξηται, δέχεται
 τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν
 πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτός ἐστιν μέγας. **49**
 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν Ἐπιστάτα,
 εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
 δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ
 ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. **50** εἶπεν δὲ πρὸς
 αὐτὸν Ἰησοῦς Μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν
 καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. **51** Ἐγένετο
 δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς
 ἀναλήμψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον
 ἐστήρισεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,
52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου
 αὐτοῦ. καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην
 Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· **53** καὶ
 οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. **54**
 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης
 εἶπαν Κύριε, θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι
 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς;
55 στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς. **56** καὶ
 ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. **57** Καὶ
 πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις
 πρὸς αὐτόν Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν
 ἀπέρχῃ. **58** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Αἰ
 ἄλωπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ
 τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν
 κλίνειν. **59** εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον Ἀκολουθεῖ
 μοι. ὁ δὲ εἶπεν Ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον
 ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου. **60** εἶπεν
 δὲ αὐτῷ Ἀφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 ἑαυτῶν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε
 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **61** εἶπεν δὲ καὶ
 ἕτερος Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ
 ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν
 οἶκόν μου. **62** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
 Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον
 καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν τῇ
 βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος
 ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν
 αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς
 πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελλεν αὐτὸς
 ἔρχεσθαι. **2** ἔλεγεν δὲ πρὸς αὐτούς Ὁ
 μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
 δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ
 ὅπως ἐργάτας ἐκβάλλῃ εἰς τὸν θερισμὸν
 αὐτοῦ. **3** ὑπάγετε· ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς
 ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. **4** μὴ βαστάζετε
 βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα·
 καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.
5 εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθῃτε οἰκίαν, πρῶτον
 λέγετε Εἰρήνῃ τῷ οἴκῳ τούτῳ. **6** καὶ ἐὰν
 ἐκεῖ ἢ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαίσεται ἐπ'
 αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς
 ἀνακάμψει. **7** ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε,
 ἔσθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν·
 ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
 μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. **8** καὶ
 εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται
 ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, **9**
 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ
 λέγετε αὐτοῖς Ἦγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
 τοῦ Θεοῦ. **10** εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλθῃτε
 καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς
 τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε **11** Καὶ τὸν
 κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς
 πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσομέθα
 ὑμῖν· πλην τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν

ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **12** λέγω ὑμῖν ὅτι εἶπεν Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες
 Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἢ βλέπετε. **24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ
 ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **13** Οὐαὶ σοι, προφητὰ καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ
 Χοραζεῖν, οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδὰ· ὅτι εἰ ἐν ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι
 Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. **25** Καὶ ἰδοὺ
 αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν
 καὶ σποδῶ καθημένοι μετενόησαν. **14** πλὴν λέγων Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
 Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κληρονομίᾳ; (αἰθῆνος g166) **26** ὁ δὲ εἶπεν
 κρίσει ἢ ὑμῖν. **15** καὶ σύ, Καφαρναούμ, μὴ πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς
 ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως τοῦ Ἀΐδου ἀναγινώσκεις; **27** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
 καταβήσῃ. (Hadēs g86) **16** Ὁ ἀκούων ὑμῶν Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
 ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν
 ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά· ὅλη τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου,
 με. **17** Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **28** εἶπεν
 χαρᾶς λέγοντες Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια δὲ αὐτῷ Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ καὶ
 ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. **18** ζήσῃ. **29** ὁ δὲ θέλων δικαιοῦσαι ἑαυτὸν εἶπεν
 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;
 ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. **30** ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀνθρωπὸς τις
19 ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερειχῶν,
 πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον
 οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. **20** πλὴν ἐν ἀφέντες ἡμιθανῇ. **31** κατὰ συγκυρίαν δὲ
 τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ
 ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. **32** ὁμοίως δὲ καὶ
 ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Ἐν Λευεΐτης κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ Πνεύματι ἀντιπαρῆλθεν. **33** Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων
 τῷ Ἀγίῳ καὶ εἶπεν Ἐξομολογοῦμαί σοι, ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη,
 Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι **34** καὶ προσελθὼν κατέδωκεν τὰ τραύματα
 ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας
 καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν
 ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. **35**
22 πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκβαλὼν δύο δηνάρια
 καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ Υἱὸς εἰ μὴ ὁ ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν Ἐπιμελήθητι
 Πατήρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ Πατήρ εἰ μὴ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ὃ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ
 καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. **23** ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. **36**
 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι

γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς· ὁ παραθήσω αὐτῶ· 7 κἀκεῖνος ἔσωθεν 37 ὁ δὲ εἶπεν Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς εἶπη Μὴ μοι κόπους παρέχε· εἶπεν δὲ αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς Πορεύου καὶ σὺ ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδιά μου ποίει ὁμοίως. 38 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· ἀναστὰς δοῦναί σοι. 8 λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν. 39 καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀναιδίαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς καλουμένη Μαριάμ, ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. 9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου ἤκουεν τὸν αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ λόγον αὐτοῦ. 40 ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν 10 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. με κατέλειπεν διακονεῖν· εἰπὼν οὖν αὐτῇ 11 τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ἵνα μοι συναντιλάβηται. 41 ἀποκριθεὶς ὁ υἱὸς ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Κύριος Μάρθα Μάρθα, ἐπιδώσει· 12 ἡ καὶ αἰτήσῃ ὥν, ἐπιδώσει μεριμνᾶς καὶ θορυβάξῃ περὶ πολλὰ, 42 αὐτῷ σκορπίον· 13 εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὀλίγων δέ ἐστιν χρεια ἡ ἐνός· Μαριάμ γὰρ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς. ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει Πνεῦμα Ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξεληθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι· 15 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Ἐν Βεελζεβούλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· 16 ἔτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ ἐζητοῦν παρ' αὐτοῦ. 17 αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. 18 εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. 19 εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὥς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. 2 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου· 3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· 4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἶπη αὐτῷ Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω

ἔσονται. **20** εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐγὼ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἅρα ἔφθασεν ἐφ' Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **21** ὅταν ὁ ἰσχυρὸς ᾧδε. **32** ἄνδρες Νινευεῖται ἀναστήσονται καθωπλισμένους φυλάσσει τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα κατακρινουσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς αὐτοῦ. **22** ἐπὶ δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν ᾧδε. **33** Οὐδεὶς λύχνον ἄψας εἰς κρύπτῃν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκύλα τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν αὐτοῦ διαδίδωσιν. **23** Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος κατ' ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ βλέπωσιν. **34** ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν σκορπίζει. **24** Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ὁ ὀφθαλμὸς σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπασιν, καὶ ἐστὶν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶμά σου μὴ εὐρίσκον λέγει Ὑποστρέψω εἰς τὸν σκοτεινόν. **35** σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. **25** καὶ ἐλθὼν ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. **36** εἰ οὖν τὸ σῶμά εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος τι **26** τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἕτερα σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἐπτά, καὶ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζει σε. **37** Ἐν δὲ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ τῷ λαλῆσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. τῶν πρώτων. **27** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν **38** ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. **39** ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ Μακαρία ἢ εἶπεν δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν Νῦν ὑμεῖς κοιλία ἢ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ ἐθήλασας. **28** αὐτὸς δὲ εἶπεν Μενοῦν τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. **40** Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες. **29** Τῶν δὲ ὄχλων ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἐπαθροισμένων ἤρξατο λέγειν Ἡ γενεὰ ἔσωθεν ἐποίησεν; **41** πλὴν τὰ ἐνόντα δότε αὕτη γενεὰ πονηρά ἐστὶν· σημεῖον ζητεῖ, ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ ἐστίν. **42** ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. **30** καθὼς γὰρ ἐγένετο ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ Ἰωνᾶς τοῖς Νινευεῖταις σημεῖον, οὕτως πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ταύτη. **31** βασιλίσσα νότου ἐγερθήσεται δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ παρεῖναι. **43** ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ

τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. **44** οὐαὶ ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων. ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, **2** οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ οὐκ οἶδασιν. **45** Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν γνωσθήσεται. **3** ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ νομικῶν λέγει αὐτῷ Διδάσκαλε, ταῦτα εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. **46** ὃ δὲ εἶπεν Καὶ πρὸς τὸ οὗς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. **4** λέγω δὲ ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψάυετε ἀποκτενόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς φορτίοις. **47** οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. **5** τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. **48** ἄρα μάρτυρες ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν. ναί, λέγω ὑμῖν, πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) **6** οὐχὶ πέντε αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. **49** διὰ τοῦτο στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν Ἀποστελῶ εἰς ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **7** ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, **50** ἵνα τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμηνται. μὴ ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ **8** λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν τῇ γενεᾷ ταύτης, **51** ἀπὸ αἵματος Ἄβελ ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· **9** ὃ δὲ ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων γενεᾷ ταύτης. **52** οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. **10** καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν οὐκ εἰσῆλθατε καὶ τοὺς εἰσερχομένους Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ ἐκωλύσατε. **53** Κάκειθεν ἐξεληθόντος αὐτοῦ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. **11** ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ περὶ πλειόνων, **54** ἐνεδρεύοντες αὐτὸν τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε· **12** τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν. **13** Εἶπεν δέ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ Διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. **14** ὃ δὲ εἶπεν

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης,

αὐτῷ Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησεν κριτὴν εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ Θεὸς οὕτως ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; **15** εἶπεν δὲ πρὸς ἀμφιέζει, πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. αὐτούς Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης **29** καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πλεονεξίᾳς, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ πίνητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε **30** ταῦτα γὰρ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ. πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν **16** Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς λέγων ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ **31** πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ χώρα. **17** καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. **32** Μὴ φοβοῦ, Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ καρπούς μου; **18** καὶ εἶπεν Τοῦτο ποιήσω ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. **33** καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὸν ἐλεημοσύνην ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια σῖτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, **19** καὶ ἔρω τῇ ψυχῇ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον μου Ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· **34** ὅπου **20** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεός Ἀφρων, ταύτῃ γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ καρδία ὑμῶν ἔσται. **35** Ἔστωσαν ὑμῶν σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται; **21** οὕτως ὁ αἱ ὁσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι θησαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. καίόμενοι **36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις **22** Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Διὰ προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσῃσθε. **23** κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. **37** ἡ γὰρ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. **24** κατανοήσατε κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω τοὺς κόρακας, ὅτι οὔτε σπεύρουσιν οὔτε ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ καὶ παρελθὼν διακονήσῃ αὐτοῖς. **38** καὶ ἐν ἀποθήκῃ, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς πόσω τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. εὐρὴ οὕτως, μακάριοί εἰσιν ἐκεῖνοι. **39** τοῦτο **25** τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται ἐπὶ δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν; **26** ποία ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, οὐκ ἂν ἀφῆκεν εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. **40** καὶ ὑμεῖς τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; **27** κατανοήσατε τὰ γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ κρίνα, πῶς οὔτε νήθει οὔτε ὑφαίνει λέγω Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. **41** Εἶπεν δὲ ὁ δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ Πέτρος Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **28** εἰ δὲ ἐν ταύτῃ λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας; **42** καὶ ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον καὶ αὔριον εἶπεν ὁ Κύριος Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς

οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως 55 καὶ ὅταν κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται, ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; 43 μακάριος ὁ καὶ γίνεται. 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. 44 ἀληθῶς λέγω τὸν καιρὸν δὲ τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ 57 Τί δὲ καὶ ἄφ' ἐαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ καταστήσει αὐτόν. 45 ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος δίκαιον; 58 ὥς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζει ὁ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξῃται τύπτειν ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μή ποτε τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, 46 ἥξει ὁ σε παραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἧ οὐ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. 59 λέγω σοι, οὐ μὴ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει, καὶ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ ἀποδοῖς.

τῶν ἀπίστων θήσει. 47 ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλὰς. 48 ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. 49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη. 50 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῇ. 51 δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμός. 52 ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισὶν 53 διαμερισθήσονται, πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν. 54 Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις Ὅταν ἴδῃτε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὅτι Ὁμβρος

13 Παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πειλαῦτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν; 3 οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε. 4 ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ὀκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ; 5 οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήσῃτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεισθε. 6 Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν. συκὴν εἶχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. 7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν Ἴδου τρία ἔτι ἄφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὕρισκω ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; 8 ὁ δὲ

ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ Κύριε, ἄφες αὐτὴν ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; **21** ὁμοία καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως οὗτου σκάψω περὶ ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυσεν αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια, **9** καὶ μὲν ποιήσῃ εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη καρπὸν εἰς τὸ μέλλον· εἰ δὲ μήγε, ἐκκόψεις ὅλον. **22** Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ αὐτήν. **10** Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν. **11** καὶ ἰδοὺ εἰς Ἱεροσόλυμα. **23** Εἶπεν δέ τις αὐτῷ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν ὀκτώ, καὶ ἦν συνκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη πρὸς αὐτούς. **24** Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. **12** ἰδὼν δὲ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύουσιν. αὐτῇ Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας **25** ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ σου, **13** καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἕξω παραχρῆμα ἀνορθώθῃ, καὶ ἐδόξαζεν τὸν ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες Θεόν. **14** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἑθεράπευσεν ὑμῖν Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. **26** τότε ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ ὅτι Ἐξ ἡμέραι ἄρξεσθε λέγειν Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν αὐταῖς οὖν καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ ἐδίδασκας. **27** καὶ ἐρεῖ λέγων ὑμῖν Οὐκ οἶδα τοῦ σαββάτου. **15** ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ πόθεν ἐστέ· ἀπόστῃτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες Κύριος καὶ εἶπεν Ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν ἐργάται ἀδικίας. **28** ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ ἢ καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὀψῇσθε τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας ποτίζει; **16** ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, οὗσαν, ἣν ἔδυσεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἕξω. **29** καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; **17** καὶ ταῦτα ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **30** καὶ ἰδοὺ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινόμενοις ὑπ' πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι. **31** Ἐν αὐτῇ τῇ αὐτοῦ. **18** Ἔλεγεν οὖν Τίνι ὁμοία ἐστὶν ὥρα προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτῷ Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι αὐτήν; **19** ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. **32** καὶ εἶπεν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, αὐτοῖς Πορευθέντες εἵπατε τῇ ἀλώπεκι καὶ ἠὔξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ ταύτῃ Ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **20** Καὶ πάλιν εἶπεν Τίνι τελειοῦμαι. **33** πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ

αὔριον καὶ τῇ ἐχομένη πορεύεσθαι, ὅτι κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε Ἱερουσαλήμ. **34** Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἐρεῖ σοι Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· ἢ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς συνανακειμένων σοι. **11** ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ ἐαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἐαυτῆς ἐαυτὸν ὑψωθήσεται. **12** Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ νοσιᾶν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ κεκληκὼς αὐτόν Ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ ἠελήσατε. **35** Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ ὑμῶν. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μή ποτε καὶ αὐτοὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. **2** καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. **3** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων Ὑπερβαίνει τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὐ; **4** οἱ δὲ ἡσύχασαν. καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν καὶ ἀπέλυσεν. **5** καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; **6** καὶ οὐκ ἴχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα. **7** Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς **8** Ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μή ποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, **9** καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτόν καλέσας ἐρεῖ σοι Δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. **10** ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε Ἱερουσαλήμ, ἐρεῖ σοι Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· ἢ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς συνανακειμένων σοι. **11** ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ ἐαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἐαυτῆς ἐαυτὸν ὑψωθήσεται. **12** Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ νοσιᾶν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ κεκληκὼς αὐτόν Ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ ἠελήσατε. **35** Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ ὑμῶν. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μή ποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπόδομά σοι. **13** ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῆς, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλοὺς **14** καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. **15** Ἀκούσας δὲ τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ Μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **16** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἀνθρωπὸς τις ἐποίει δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλοὺς, **17** καὶ ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις Ἐρχεσθε, ὅτι ἡδὴ ἔτοιμά ἐστιν. **18** καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **19** καὶ ἕτερος εἶπεν Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **20** καὶ ἕτερος εἶπεν Γυναῖκα ἔγνημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. **21** καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς

πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; 35 οὔτε εἰς γῆν οὔτε πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. 23 καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος. 24 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δεῖπνου. 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς. 26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τε καὶ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. 27 ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. 28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; 29 ἵνα μὴ ποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν. 30 λέγοντες ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. 31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; 32 εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβεῖαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. 33 οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. 34 Καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, 15 Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. 2 καὶ διεγόγγυζον οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. 3 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων. 4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὗρη αὐτό; 5 καὶ εὐρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων, 6 καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συνακαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς Συνχάρητέ μοι, ὅτι εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. 7 λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρειαν ἔχουσιν μετανοίας. 8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὗρη; 9 καὶ εὐροῦσα συνακαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα Συνχάρητέ μοι, ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. 10 οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. 11 Εἶπεν δὲ Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. 12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. ὁ δὲ διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον. 13 καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα

ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν ἡγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν χορῶν, **26** καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. **14** δαπανήσαντος δὲ παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα. **27** ὁ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει, τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἥρξατο καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν ὑστερεῖσθαι. **15** καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ **28** ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. βόσκειν χοίρους· **16** καὶ ἐπεθύμει γεμίσει **29** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ Ἰδοὺ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐκ τῶν κερατίων ὧν τοσαῦτα ἔτι δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἦσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε **17** εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη Πόσοι μίσθιοι ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, εὐφρανθῶ· **30** ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ ἐγὼ δὲ λιμῷ ὥδε ἀπόλλυμαι. **18** ἀναστὰς καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν πορευέσσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον. αὐτῷ Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν **31** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Τέκνον, σὺ πάντοτε καὶ ἐνώπιόν σου, **19** οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· **32** εὐφρανθήναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἕνα τῶν **32** εὐφρανθήναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ μισθίων σου. **20** καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακράν καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὐρέθη. ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **16** Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς αὐτόν. **21** εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ Πάτερ, διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **2** ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ Τί τοῦτο οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. **22** ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν. **3** εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην καὶ οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν ἐπατεῖν αἰσχύνομαι. **4** ἔγνων τί ποιήσω, χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας **23** καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, **24** ὅτι δεξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. **5** οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὐρέθη. καὶ ἥρξαντο χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν εὐφραίνεσθαι. **25** ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ τῷ πρώτῳ Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; **6** πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος τῷ

ὁ δὲ εἶπεν Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ εἶπεν κεραϊάν πεσεῖν. **18** Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν αὐτῷ Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει, ταχέως γράψον πεντήκοντα. **7** ἔπειτα ἑτέρω καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν εἶπεν Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν μοιχεύει. **19** Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, Ἐκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐτῷ Δέξαι καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. **20** **8** καὶ ἐπῆνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον πτωχὸς δέ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβλητο τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκωμένος **21** καὶ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεάν τὴν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ ἑαυτῶν εἰσιν. (αἰθῆ g165) **9** Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ **22** ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπῃ δέξωνται ὑμᾶς ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. (αἰθῆnios g166) **10** ὁ τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς πλούσιος καὶ ἐτάφη. **23** καὶ ἐν τῷ Ἀιδῇ ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. **11** εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ βασάνοις, ὅρᾳ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (Hadēs g86) **12** καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ **24** καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν Πάτερ Ἀβραάμ, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἡμέτερον τίς δώσει ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ ὑμῖν; **13** Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυεῖς τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ κυρίως δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσῃ καταψύξῃ τὴν γλῶσσαν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. **25** εἶπεν δὲ Ἀβραάμ καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσῃ. οὐ δύνασθε Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. **14** Ἦκουον σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι τὰ κακά· νῦν δὲ ὥδε παρακαλεῖται σὺ δὲ ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. **15** ὀδυνᾶσαι. **26** καὶ ἐν πᾶσι τούτοις μεταξὺ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς Θεοῦ γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ διαπερῶσιν. **27** εἶπεν δὲ Ἐρωτῶ σε οὖν, Θεοῦ. **16** Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ πατρός μου· **28** ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ **17** εὐκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν βασάνου. **29** λέγει δὲ Ἀβραάμ Ἐχουσι

Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρίας αὐτῶν. **30** ὁ δὲ εἶπεν Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, καὶ Γαλιλαίας. **12** καὶ εἰσερχομένου ἀλλ' ἂν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν δέκα αὐτοὺς, μετανοήσουσιν. **31** εἶπεν δὲ αὐτῷ λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, **13** Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες Ἰησοῦ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἂν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ Ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. **14** καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς

17 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ

Ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται· **2** λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν μικρῶν τούτων ἓνα. **3** προσέχετε ἑαυτοῖς. ἂν ἀμάρτη ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἂν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. **4** καὶ ἂν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμαρτήσῃ εἰς σέ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ λέγων Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. **5** Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ Πρόσθες ἡμῖν πίστιν. **6** εἶπεν δὲ ὁ Κύριος Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ Ἐκρίζωθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. **7** Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ αὐτῷ Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε, **8** ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πῖω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ; **9** μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; **10** οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δουλοὶ ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,

τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. **15** εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, **16** καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. **17** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Οὐχ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα ποῦ; **18** οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; **19** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. **20** Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, **21** οὐδὲ ἐροῦσιν Ἰδοὺ ᾧδε ἢ Ἐκεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. **22** Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. **23** καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν Ἰδοὺ ἐκεῖ, Ἰδοὺ ᾧδε· μὴ ἀπέλθῃτε μηδὲ διώξητε. **24** ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. **25** πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. **26** καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε,

οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ ἐντρέπομαι, 5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τοῦ ἀνθρώπου· 27 ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα ἐγαμίζοντο, ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν Νῶε μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζει με. 6 εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς Εἶπεν δὲ ὁ Κύριος Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς καὶ ἀπώλεσεν πάντας. 28 ὁμοίως καθὼς ἀδικίας λέγει· 7 ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λῶτ· ἦσθιον, τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, βοώντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ ὠκοδόμουν· 29 ἡ δὲ ἡμέρα ἐξηλθεν Λῶτ μακροθυμεῖ ἐπ’ αὐτοῖς; 8 λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ’ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας. 30 κατὰ τὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρήσει αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; 9 Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς ἀποκαλύπτεται. 31 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅς τινες τοὺς πεποιθότας ἐφ’ ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ δίκαιοι καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ τὴν παραβολὴν ταύτην. 10 Ἄνθρωποι δύο ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ τὰ ὀπίσω. 32 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. 11 Λῶτ. 33 ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν περιποιήσασθαι, ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅς ἂν προσήυχετο Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἀπολέσει, ζωογονήσῃ αὐτήν. 34 λέγω ὑμῖν, οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσσονται δύο ἐπὶ κλίνης ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ μιᾶς, ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· 12 νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀφεθήσεται· 35 ἔσσονται δύο ἀλήθουςαι ἐπὶ ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι. 13 ὁ δὲ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφθήσεται ἡ δὲ ἑτέρα τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ ἀφεθήσεται. 37 καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι εἰς τὸν οὐρανόν, αὐτῷ Ποῦ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ὅπου τὸ ἄλλ’ ἔτυπεν τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων Ὁ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται. Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. 14 λέγω

18 Ἔλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐνκακεῖν, 2 λέγων Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος. 3 χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. 4 καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρωπον

ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρ’ ἐκείνων· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἄπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. 16 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 17 ἀμὴν λέγω ὑμῖν,

ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **18** Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (aīdnios g166) **19** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός. **20** τὰς ἐντολὰς οἶδας Μὴ μοιχεύσης, Μὴ φονεύσης, Μὴ κλέψῃς, ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τὸν πατέρα σου οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. **35** Ἐγένετο δὲ καὶ τὴν μητέρα. **21** ὁ δὲ εἶπεν Ταῦτα πάντα ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱερειῶν τυφλὸς ἐφύλαξα ἐκ νεότητος. **22** ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐτι ἔν σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο. **37** ἀπήγγειλαν δὲ καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. **23** ὁ δὲ ἀκούσας καὶ ἔβόησεν λέγων Ἰησοῦ υἱὲ Δαυεὶδ, ταῦτα περίλυπος ἐγενήθη, ἦν γὰρ πλούσιος ἐλέησόν με. **39** καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων σφόδρα. **24** ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς ἐκράζεν Υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. **40** σταθεῖς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσπορεύονται· δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς **25** εὐκοπώτερον γάρ ἐστιν κάμηλον διὰ αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν τρήματος βελόνης εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον αὐτόν **41** Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. **42** καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἶπαν δὲ οἱ ἀκούσαντες Καὶ τίς δύναται αὐτῷ Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σωθῆναι; **27** ὁ δὲ εἶπεν Τὰ ἀδύνατα παρὰ σε. **43** καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστιν. ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν. καὶ **28** εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ. τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμεν σοι. **29** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστιν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ ἀδελφούς ἢ γονεῖς ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, **30** ὃς οὐχὶ μὴ λάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (aīdn g165, aīdnios g166) **31** Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερειῶν.

2 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ αὐτὸς πλούσιος· **3** καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. **4** καὶ προδραμὼν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμέλλεν διέρχεσθαι. **5** καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ

Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν Ζακχαῖε, σπεύσας πόλεων. **18** καὶ ἦλθεν ὁ δεῦτερος λέγων κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου Ἡ μὲν σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς. δεῖ με μεῖναι. **6** καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ **19** εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. **7** καὶ ἰδόντες πέντε πόλεων. **20** καὶ ὁ ἕτερος ἦλθεν πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι Παρὰ λέγων Κύριε, ἰδοὺ ἡ μὲν σου, ἣν εἶχον ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλῦσαι. **8** ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· **21** ἐφοβούμεν σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν Κύριον γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἵρεις δ' Ἰδοὺ τὰ ἡμίσειά μου τῶν ὑπαρχόντων, οὐκ ἔθικας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. Κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἶ τίνος τι **22** λέγει αὐτῷ Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. **9** σε, πονηρὲ δοῦλε. ἦδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθικα καὶ σωτηρίᾳ τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα; **23** καὶ διὰ τί οὐκ καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· **10** ἦλθεν ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ κἀγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. σῶσαι τὸ ἀπολωλός. **11** Ἀκούοντων δὲ **24** καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν Ἄρατε ἀπ' αὐτῶν ταῦτα προσθεῖς εἶπεν παραβολὴν, αὐτοῦ τὴν μὲν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν καὶ ἔχοντι. **25** καὶ εἶπαν αὐτῷ Κύριε, ἔχει δέκα δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρήμα μέλλει ἡ μὲν. **26** λέγων ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι· **12** εἶπεν δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ οὖν Ἀνθρωπὸς τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς ἔχει ἀρθῆσεται. **27** πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου χώραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ὑποστρέψαι. **13** καλέσας δὲ δέκα δούλους ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπεν αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου. **28** Καὶ εἰπὼν πρὸς αὐτοὺς Πραγματεύσασθε ἐν ᾧ ἔρχομαι. ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς **14** οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, Ἱεροσόλυμα. **29** Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος λέγοντες Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο ἐφ' ἡμᾶς. **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν τῶν μαθητῶν **30** λέγων Ὑπάγετε εἰς τὴν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν κατέναντι κώμην, ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς οἷς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνωῖ τίς τί πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες διεπραγματεύσατο. **16** παρεγένετο δὲ ὁ αὐτὸν ἀγάγετε. **31** καὶ ἑάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ πρῶτος λέγων Κύριε, ἡ μὲν σου δέκα Διὰ τί λύτες; οὕτως ἐρεῖτε ὅτι Ὁ Κύριος προσηργάσατο μνᾶς. **17** καὶ εἶπεν αὐτῷ αὐτοῦ χρειάν ἔχει. **32** ἀπελθόντες δὲ οἱ Εὐγε, ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα **33** λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν οἱ

κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε τὸν πῶλον; **34** οἱ δὲ εἶπαν ὅτι Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει. **35** καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιδίψαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. **36** πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώννυσιν τὰ ἱμάτια ἐαυτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. **37** ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, **38** λέγοντες Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ὁ Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἐν οὐρανῷ εἰρήνη καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. **39** καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν πρὸς αὐτόν Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. **40** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν Λέγω ὑμῖν ἐὰν οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ λίθοι κράξουσιν. **41** Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, **42** λέγων ὅτι Εἰ ἔγνων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην· νῦν δὲ ἐκρύβῃ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. **43** ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσίν σε καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, **44** καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. **45** Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, **46** λέγων αὐτοῖς Γέγραπται Καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπήλαιον ληστῶν. **47** Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, **48** καὶ οὐχ εὑρίσκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, **2** καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν Εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; **3** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἐρωτήσω ὑμᾶς καγὼ λόγον, καὶ εἰπατέ μοι **4** Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; **5** οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι Ἐὰν εἰπῶμεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **6** ἐὰν δὲ εἰπῶμεν Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθᾷ ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννης προφήτην εἶναι. **7** καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. **8** καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. **9** Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἱκανούς. **10** καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες κενόν. **11** καὶ προσέθετο ἕτερον πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ κακῶν δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. **12** καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. **13** εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τοῦτον ἐντραπήσονται. **14**

ιδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Οὗτός ἐστιν ὁ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἐσίγησαν. **27** Προσελθόντες δέ τινες τῶν ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. **15** καὶ Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν **28** λέγοντες ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἐάν τοῦ ἀμπελῶνος; **16** ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν οὗτος ἄτεκνος ἦ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ Μὴ γένοιτο. **17** ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς ἀδελφῶ αὐτοῦ. **29** ἐπτά οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· εἶπεν Τί οὖν ἐστιν τὸ γεγραμμένον τοῦτο καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ἄτεκνος· **30** καὶ ὁ δεύτερος **31** καὶ ὁ τρίτος οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; **18** ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτά οὐ πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον. **32** ὕστερον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. **33** ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ αὐτόν. **19** Καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ καὶ οἱ ἄρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς ἐπτά ἔσχον αὐτήν γυναῖκα. **34** καὶ εἶπεν χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται, (αἰὼν g165) **35** οἱ δὲ εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην. **20** Καὶ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται· (αἰὼν g165) **36** οὐδὲ ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, ὥστε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσαγγελοι γὰρ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ εἰσιν, καὶ υἱοὶ εἰσιν Θεοῦ τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἡγεμόνος. **21** καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν υἱοὶ ὄντες. **37** ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, λέγοντες Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς Βάτου, ὡς λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Θεὸν πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰσαὰκ καὶ Θεὸν Ἰακώβ. **38** Θεὸς δὲ οὐκ Θεοῦ διδάσκεις· **22** ἔξεστιν ἡμᾶς Καίσαρι ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ φόρον δοῦναι ἢ οὐ; **23** κατανοήσας δὲ αὐτῷ ζῶσιν. **39** ἀποκριθέντες δέ τινες αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τῶν γραμματέων εἶπαν Διδάσκαλε, καλῶς **24** Δεῖξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα εἶπας. **40** οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν καὶ ἐπιγραφὴν; οἱ δὲ εἶπαν Καίσαρος. **25** αὐτὸν οὐδέν. **41** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Τοῖνυν ἀπόδοτε Πῶς λέγουσιν τὸν Χριστὸν εἶναι Δαυεὶδ τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ υἱόν; **42** αὐτὸς γὰρ Δαυεὶδ λέγει ἐν βίβλῳ Θεῷ. **26** καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι ψαλμῶν Εἶπεν Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου

ἐκ δεξιῶν μου **43** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **44** Δαυεὶδ **11** σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους οὖν αὐτὸν Κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ λοιμοὶ καὶ λιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ υἱός ἐστιν; **45** Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ ἀπ' οὐρανοῦ σημεῖα μεγάλα ἔσται. **12** λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς **46** Προσέχετε ἀπὸ πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. **13** δεῖπνοις, **47** οἳ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. **14** θέτε χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα. ἀπολογηθῆναι. **15** ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους. **2** εἶδεν δὲ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, **3** καὶ εἶπεν Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων ἔβαλεν. **4** πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν. **5** Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν **6** Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθήσεται. **7** ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; **8** ὁ δὲ εἶπεν Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι, καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. **9** ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. **10** Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς Ἐγερθήσεται

καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. **16** παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, **17** καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. **18** καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόλῃται. **19** ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **20** Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλοουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. **21** τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, **22** ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταῖς εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. **23** οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, **24** καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. **25**

Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ ὥρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχή αὐτοῦ.

ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἤχους θαλάσσης καὶ σάλου, 26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθῇσονται. 27 καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. 28 ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. 29 Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς Ἴδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· 30 ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἅψ' ἐαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· 31 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 32 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται. 33 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. 34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μή ποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἔφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη 35 ὥς παγίς· ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 36 ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα κατισχύσῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ὑπὸ λίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. 38 καὶ πᾶς ὁ λαὸς

22 Ἠγγίζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη Πάσχα. 2 καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. 3 Εἰσῆλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· 4 καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ αὐτόν. 5 καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. 6 καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς. 7 Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἥ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα· 8 καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν. 9 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; 10 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται· 11 καὶ ἑρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας Λέγει σοι ὁ Διδάσκαλος Ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; 12 κακεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. 13 ἀπελθόντες δὲ εὔρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν, καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· 16 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου

πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 17 καὶ φυλάς κρίνοντες τοῦ Ἰσραήλ. 31 Σίμων δεξάμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς· τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· 32 ἐγὼ δὲ 18 λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ πῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπη ἡ πίστις ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. 19 καὶ λαβὼν ἀδελφούς σου. 33 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Κύριε, ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν μετὰ σοῦ ἔτοιμοί εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ αὐτοῖς λέγων Τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμά μου τὸ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. 34 ὁ δὲ εἶπεν Λέγω ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 20 καὶ τὸ ποτήριον ἕως τρίς με ἀπαρνῆση μὴ εἰδέναι. 35 Καὶ ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων Τοῦτο εἶπεν αὐτοῖς Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον. 21 μὴ τινος ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπαν Οὐθενός. πλην ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με 36 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 22 ὅτι ὁ Υἱὸς βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὠρισμένον ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ πορεύεται, πλην οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ ἀγορασάτω μάχαιραν. 37 λέγω γὰρ ὑμῖν δι' οὗ παραδίδοται. 23 καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐν ἐμοί, τό Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. 24 καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. 38 οἱ Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, δὲ εἶπαν Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὥδε δύο. τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐστιν. 39 Καὶ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες τῶν Ἑλαίων ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. 26 ὑμεῖς δὲ μαθηταί. 40 γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω εἶπεν αὐτοῖς Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ εἰς πειρασμόν. 41 καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη διακονῶν. 27 τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὸς τὰ ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ γόνата προσηύχετο 42 λέγων Πάτερ, εἰ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' 28 ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ· πλην μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· 29 κἀγὼ γινέσθω. 43 ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ Πατήρ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 44 καὶ γενόμενος μου βασιλείαν, 30 ἵνα ἔσθῃτε καὶ πίνετε ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. 45

καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν τις διίσχυρίζετο λέγων Ἐπ' ἀληθείας καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης, **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐστίν. **60** εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἄνθρωπε, Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα οὐκ οἶδα ὁ λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. **47** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. **61** λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ καὶ ἡγγίσεν τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν. **48** Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα Ἰησοὺς δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἰούδα, φιλήματι φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς. **62** τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; **49** καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς. **63** Καὶ ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν ἐνέπαιζον Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; **50** καὶ αὐτῷ δέροντες, **64** καὶ περικαλύψαντες ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες Προφήτευσον, τὸν δοῦλον καὶ ἀφείλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ τίς ἐστίν ὁ παίσας σε; **65** καὶ ἕτερα πολλὰ δεξιόν. **51** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. **66** Καὶ ὡς Ἐὰν ἔως τούτου καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἰάσατο αὐτόν. **52** Εἶπεν δὲ Ἰησοὺς πρὸς τοὺς τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους **67** λέγοντες Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθατε μετὰ μαχαίρων εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ καὶ ξύλων; **53** καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' πιστεύσητε· **68** ἐὰν δὲ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἀποκριθῆτε. **69** ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ Υἱὸς ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους. **54** Συλλαβόντες δὲ δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. **70** εἶπαν δὲ πάντες Σὺ αὐτὸν ἡγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν οὗν εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἀρχιερέως ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει ἔφη Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι. **71** οἱ δὲ μακρόθεν. **55** περιψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ εἶπαν Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρείαν; αὐτοὶ τῆς αὐλῆς καὶ συνκαθισάντων ἐκάθητο γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν. **56** ἰδοῦσα δὲ **23** Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἡγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πειλᾶτον. **2** ἥρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες Τοῦτον εὗραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι, καὶ λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. **3** ὁ δὲ Πειλᾶτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν

Ἰουδαίων· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη πεπραγμένον αὐτῷ· **16** παιδεύσας οὖν αὐτὸν
 Σὺ λέγεις. **4** ὁ δὲ Πειλᾶτος εἶπεν πρὸς ἀπολύσω. **18** ἀνέκραγον δὲ πανπληθεὶ
 τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους Οὐδὲν λέγοντες Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
 εὐρίσκω αἷτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. **5** τὸν Βαραββᾶν· **19** ὅστις ἦν διὰ στάσιν
 οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι Ἀνασεΐει τὸν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον
 λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. **20** πάλιν δὲ ὁ
 καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως Πειλᾶτος προσεφώνησεν αὐτοῖς, θέλων
 ᾧδε. **6** Πειλᾶτος δὲ ἀκούσας ἐπηρώτησεν ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. **21** οἱ δὲ ἐπεφώνουν
 εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν, **7** καὶ λέγοντες Σταύρου σταύρου αὐτόν. **22** ὁ δὲ
 ἐπιγινούς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἑρῳδου ἐστίν, τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς Τί γὰρ κακὸν
 ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἑρῳδην, ὄντα καὶ ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἷτιον θανάτου
 αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς εὔρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν
 ἡμέραις. **8** ὁ δὲ Ἑρῳδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπολύσω. **23** οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
 ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ ἕξ ἱκανῶν χρόνων μεγάλας αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι,
 θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν. **24** καὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἡλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' Πειλᾶτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἷτημα
 αὐτοῦ γινόμενον. **9** ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν αὐτῶν· **25** ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν
 λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο καὶ φόνον βεβλημένον εἰς φυλακὴν, ὃν
 αὐτῷ. **10** εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἡτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ
 γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. θελήματι αὐτῶν. **26** Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν,
11 ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἑρῳδης σὺν ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά τινα Κυρηναῖον
 τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν
 περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν σταυρὸν φέρειν ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. **27**
 αὐτὸν τῷ Πειλάτῳ. **12** ἐγένοντο δὲ φίλοι Ἑκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ
 ὃ τε Ἑρῳδης καὶ ὁ Πειλᾶτος ἐν αὐτῇ τῇ καὶ γυναικῶν αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν
 ἡμέρα μετ' ἀλλήλων· προὔπῃρχον γὰρ ἐν αὐτόν. **28** στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς Ἰησοῦς
 ἔχθρα ὄντες πρὸς αὐτούς. **13** Πειλᾶτος εἶπεν Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε
 δὲ συνκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ
 τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν· **14** εἶπεν πρὸς τέκνα ὑμῶν, **29** ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι
 αὐτούς Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον ἐν αἷς ἐροῦσιν Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ
 τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ κοιλία αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ
 ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐθὲν οὐκ ἔθρεψαν. **30** τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς
 εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἷτιον ὧν ὅρεσιν Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς
 κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. **15** ἀλλ' οὐδὲ Καλύψατε ἡμᾶς **31** ὅτι εἰ ἐν ὑγρῷ ξύλῳ
 Ἑρῳδης ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; **32**
 καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστίν Ὅγοντο δὲ καὶ ἕτεροι κακοῦργοι δύο σὺν

αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. **33** Καὶ ὅτε ἦλθον ἐπὶ καὶ πάντες οἱ συνπαραγενόμενοι ὄχλοι τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρήσαντες τὰ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. **34** ὁ **49** εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς οὐ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν. διαμεριζόμενοι δὲ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλήρους. **35** καὶ ὀρῶσαι ταῦτα. **50** Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων, ἀνὴρ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες Ἄλλους ἔσωσεν, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, **51** — οὗτος οὐκ ἦν σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς συνκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. **36** ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῶν, — ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν ὃξος προσφέροντες αὐτῷ **37** καὶ λέγοντες τοῦ Θεοῦ, **52** οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον ῥήτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, **53** καὶ σεαυτόν. **38** ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή ἐπ’ αὐτῷ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΟΥΤΟΣ. **39** ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὐ οὐκ Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἦν οὐδεὶς οὕτω κείμενος. **54** καὶ ἡμέρα ἦν ἐβλασφήμει αὐτόν Οὐχὶ σὺ εἶ ὁ Χριστός; Παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν. **55** σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. **40** ἀποκριθεὶς δὲ Κατακολουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες, αἵτινες ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη Οὐδὲ φοβῆ σὺ ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; **41** καὶ αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὥς ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, **56** ὑποστρέψασαι δὲ ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν ἔπραξεν. **42** καὶ ἔλεγεν Ἰησοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου. **43** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν σοι λέγω, σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. **44** Καὶ ἦν ἤδη ὥσῃ ὥρα ἔκτι καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης **45** τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. **46** καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν. **47** ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξαζεν τὸν Θεὸν λέγων Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. **48**

24 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέως ἐπὶ τὸ μνημα ἦλθον φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα. **2** εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, **3** εἰσελθοῦσαι δὲ οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθῇτι ἀστραπτούσῃ· **5** ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν, εἶπαν πρὸς αὐτάς Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; **6** οὐκ

ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη. μνήσθητε ὡς ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, **20**
 ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
7 λέγων τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ
 δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἐσταύρωσαν αὐτόν. **21** ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν
 ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν
 ἡμέρα ἀναστῆναι. **8** καὶ ἐμνήσθησαν τῶν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν τούτοις
 ῥημάτων αὐτοῦ, **9** καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἄφ' οὗ ταῦτα
 τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα ἐγένετο. **22** ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ
 τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. **10** ἦσαν ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθριναὶ
 δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, **23** καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ
 Μαρία ἡ Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν
 ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. **11** ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν
 καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσει λῆρος ζῆν. **24** καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν
 τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς
12 [[Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.
 μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια **25** καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ὡ ἀνόητοι
 μὶνα· καὶ ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν θαυμάζων καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ
 τὸ γεγονός.]] **13** Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· **26**
 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι εἰς οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ
 κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; **27** καὶ
 Ἰερουσαλήμ, ἥ ὄνομα Ἑμμαοῦς, **14** καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων
 αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν
 τῶν συμβεβηκότων τούτων. **15** καὶ ἐγένετο πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. **28**
 ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συνζητεῖν, καὶ Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο,
 αὐτὸς Ἰησοὺς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον
16 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ πορεύεσθαι. **29** καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν
 ἐπιγνῶναι αὐτόν. **17** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς λέγοντες Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς
 Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα.
 ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. **30**
 σκυθρωποί. **18** ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνόματι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
 Κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν Σὺ μόνος μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν
 παροικεῖς Ἰερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς· **31** αὐτῶν δὲ
 γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν
19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ'
 Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς ἐγένετο αὐτῶν. **32** καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους Οὐχὶ
 ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς

ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν ὑμεῖς μάρτυρες τούτων. **49** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ τὰς γραφάς; **33** Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἡθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δύναμιν. **50** αὐτοῖς, **34** λέγοντας ὅτι ὄντως ἡγέρθη ὁ Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕως πρὸς Βηθανίαν, Κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι. **35** καὶ αὐτοὶ καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν ἐξηγουντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτούς. **51** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. **36** Ταῦτα αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν [[καὶ δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστη ἐν μέσῳ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν]]. **52** καὶ αὐτοὶ αὐτῶν [[καὶ λέγει αὐτοῖς Εἰρήνη ἡμῖν]]. [[προσκυνήσαντες αὐτὸν]] ὑπέστρεψαν εἰς **37** πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, **53** καὶ ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. **38** καὶ εἶπεν ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ εὐλογοῦντες αὐτοῖς Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί τὸν Θεόν.

διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; **39** ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. **40** [[καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.]] **41** ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; **42** οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος· **43** καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς Οὗτοι οἱ λόγοι μου οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. **45** τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς **46** ὅτι οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, **47** καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, — ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. **48**

Κατα Ιωαννην

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. **2** Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. **3** πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. **4** ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **5** καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. **7** οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. **8** οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, **13** οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. **15** Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων Οὗτος ἦν ὃν εἶπον Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **16** ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ

ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. **18** Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς Θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευεῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν Σὺ τίς εἶ; **20** καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἡρνήσατο, καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός. **21** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν Τί οὖν; σὺ Ἠλείας εἶ; καὶ λέγει Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη Οὐ. **22** εἶπαν οὖν αὐτῷ Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; **23** ἔφη Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. **24** Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπαν αὐτῷ Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἠλείας οὐδὲ ὁ προφήτης; **26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν στήκει ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, **27** ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. **28** Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων. **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **31** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. **32** Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι

τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ Ὅν ἔγραφεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. **33** κἀγὼ οἱ προφῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ οὐκ ἦδεν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. **46** καὶ εἶπεν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν Ἐφ' ὃν ἂν αὐτῷ Ναθαναήλ Ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἴδης τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος Ἔρχου αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι καὶ ἴδε. **47** εἶδεν Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ Ἀγίῳ. **34** κἀγὼ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **35** Τῇ Ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλείτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ ἔστιν. **48** λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ Πόθεν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, **36** καὶ ἐμβλέψας με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει Ἰδε ὁ Ἀμνὸς αὐτῷ Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα τοῦ Θεοῦ. **37** καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ ὑπὸ τὴν συκῇν εἰδόν σε. **49** ἀπεκρίθη αὐτῷ αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ναθαναήλ Ῥαββεί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ. **38** στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ σὺ Βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραὴλ. **50** ἀπεκρίθη θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὅτι εἰπόν σοι ὅτι αὐτοῖς τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββεί, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; (ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον Διδάσκαλε, μείζω τούτων ὄψῃ. **51** καὶ λέγει αὐτῷ) ποῦ μένεις; **39** λέγει αὐτοῖς Ἐρχεσθε Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅψεσθε τὸν οὐρανὸν καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν ποῦ ἀνεωγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. **40** Ἦν Ἀνδρέας Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

2 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν Οἶνον οὐκ ἔχουσιν. **4** καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. **5** λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις Ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. **6** ἦσαν δὲ ἐκεῖ λίθιναι ὑδρίαὶ ἐξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **7** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. **8** καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε

τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. οἱ δὲ ἤνεγκαν. 9 ὥς δὲ οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν
 ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; 21 ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν
 γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν, οἱ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. 22
 δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, ὅτε οὖν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν
 φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος 10 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ
 καὶ λέγει αὐτῷ Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν
 καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. 23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς
 τὸν ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ,
 ἕως ἄρτι. 11 Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει·
 καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ 24 αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν αὐτὸν
 ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, 25
 12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ
 αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν
 καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.
 οὐ πολλὰς ἡμέρας. 13 Καὶ ἐγγὺς ἦν 3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων,
 τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν
 Ἱεροσολύμα ὁ Ἰησοῦς. 14 καὶ εὔρεν ἐν τῷ Ἰουδαίων· 2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς
 ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ
 καὶ περιστεράς καὶ τοὺς κερματιστὰς Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ
 καθημένους, 15 καὶ ποιήσας φραγέλλιον δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς,
 ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἔάν μὴ ᾗ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. 3 ἀπεκρίθη
 ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ σοι, ἔάν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται
 τὰς τραπέζας ἀνέτρεψεν, 16 καὶ τοῖς τὰς ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 4 λέγει πρὸς
 περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν Ἄρατε ταῦτα αὐτὸν ὁ Νικόδημος Πῶς δύναται ἄνθρωπος
 ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς γεννηθῆναι γέρων ὢν; μὴ δύναται εἰς
 μου οἶκον ἐμπορίου. 17 ἐμνήσθησαν οἱ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον
 μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν Ὁ εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; 5 ἀπεκρίθη
 ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. 18 Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἔάν μὴ τις
 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ
 αὐτῷ Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 ποιεῖς; 19 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Θεοῦ. 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς
 αὐτοῖς Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
 τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. 20 εἶπαν οὖν Πνεύματος πνεῦμά ἐστιν. 7 μὴ θαυμάσης
 οἱ Ἰουδαῖοι Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὅτι εἶπόν σοι Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι
φωνήν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα. 22 Μετὰ ταῦτα
πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ'
9 ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. 23 ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης
Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; 10 ἀπεκρίθη βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλεῖμ, ὅτι
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ
τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; 11 ἀμὴν ἐβαπτίζοντο· 24 οὕπω γὰρ ἦν βεβλημένος
ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης. 25 Ἐγένετο οὖν
καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ
μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. 12 εἰ τὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. 26 καὶ ἦλθον
ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββεῖ,
ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; 13 ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ
καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ
μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. 27 ἀπεκρίθη
ἀνθρώπου. 14 καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν Ἰωάννης καὶ εἶπεν Οὐ δύναται ἄνθρωπος
τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ἢ δεδομένον
δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, 15 ἵνα πᾶς αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 28 αὐτοὶ ὑμεῖς
ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ
(αἰῶνιος g166) 16 Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ
τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔμπροσθεν ἐκείνου. 29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην
ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ
ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (αἰῶνιος ἐστηκώς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ χαίρει
g166) 17 οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ
εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. 30 ἐκεῖνον δεῖ
ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 18 ὁ πιστεύων αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. 31 Ὁ ἄνωθεν
εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ μὴ πιστεύων ἤδη ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ
κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς
τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 19 αὕτη δὲ λαλεῖ. ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω
ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν πάντων ἐστίν· 32 ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν,
κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ
τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ οὐδεὶς λαμβάνει. 33 ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
τὰ ἔργα. 20 πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς
μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ ἐστίν. 34 ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὰ
φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 21 ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου
ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς δίδωσιν τὸ Πνεῦμα. 35 ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ

τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **36** ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. (aīōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης, **2** —καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, — **3** ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **4** Ἐδεῖ δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρίας. **5** ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρίας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **6** ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. **7** ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρίας ἀντλησά ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Δός μοι πεῖν. **8** οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. **9** λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος οὔσης; οὐ γὰρ συνχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. **10** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν. **11** λέγει αὐτῷ Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **12** μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ

Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· **14** ὃς δ' ἂν πῖν ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aīōn g165, aīōnios g166) **15** λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16** λέγει αὐτῇ Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε. **17** ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Καλῶς εἶπες ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας. **19** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. **20** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. **21** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Πίστευέ μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρί. **22** ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· **23** ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν· **24** Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. **25** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ Οἶδα ὅτι Μεσσίας λέγεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. **26** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. **27** Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,

καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· Οὐκ ἐτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς αὐτοῖ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι μετ' αὐτῆς; **28** ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, **43** Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις **29** Δεῦτε ἴδετε εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **44** αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἀνθρωπὸν ὃς εἶπέν μοι πάντα ἃ ἐποίησα· ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ μίτῃ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; **30** ἐξῆλθον ἐκ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. **45** ὅτε οὖν ἦλθεν τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. **31** εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτόν οἱ Ἐν τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες ὅσα ἐποίησεν λέγοντες Ῥαββεί, φάγε. **32** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. **46** Ἦλθεν οὖν πάλιν οἶδατε. **33** ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν ἀλλήλους Μὴ τις ἦνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; **34** τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐμὸν βρώμᾳ ἐστιν ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν Καφαρναούμ· **47** οὗτος ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. **35** οὐχ ὑμεῖς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ καὶ ἡρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ θρισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τὸν υἱόν· ἤμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. **48** τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν Ἐὰν μὴ χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θρισμόν. ἤδη σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. **36** ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει **49** λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικὸς Κύριε, καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπείρων κατὰβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. ὁμοῦ χαίρη καὶ ὁ θερίζων. (aiōnios g166) **37** **50** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πορεύου· ὁ υἱὸς ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ἀληθινὸς ὅτι σου ζῇ. ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. **38** ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς **51** ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι κεκοπιάκατε ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς ὑπῆντησαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. **39** Ἐκ ζῇ. **52** ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχεν· εἶπαν οὖν αὐτῷ εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον ὅτι Ἐχθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτόν ὁ τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης ὅτι Εἶπέν μοι πυρετός. **53** ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐκείνῃ τῇ πάντα ἃ ἐποίησα. **40** ὥς οὖν ἦλθον πρὸς ὥρα ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὁ υἱὸς σου αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτόν μεῖναι ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. ὅλη. **54** Τοῦτο δὲ πάλιν δεύτερον σημεῖον **41** καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας λόγον αὐτοῦ, **42** τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν ἀνέβῃ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. **2** Ἔστιν σοὶ τι γένηται. **15** ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ καὶ εἶπεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῇ. **16** καὶ διὰ τοῦτο Βηθζαθά, πέντε στοὰς ἔχουσα. **3** ἐν ταύταις ἐδίδωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ταῦτα κατέκειτο πληθος τῶν ἀσθενούντων, ἐποίει ἐν σαββάτῳ. **17** ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν αὐτοῖς Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, τοῦ ὕδατος κίνησιν. **4** ἄγγελος γὰρ κατὰ κάγῳ ἐργάζομαι. **18** διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καὶ ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ ὅτι οὐ μόνον ἔλυνεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ τὴν παραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο, καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν Θεόν, ἴσον ᾧ δῆποτε κατείχετο νοσήματι. **5** ἦν δὲ ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. **19** Ἀπεκρίνατο τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν ἔτι ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ· **6** τοῦτον ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἂν μὴ τι βλέπῃ τὸν ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ Πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; **7** ἀπεκρίθη αὐτῷ ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. **20** ὁ γὰρ ὁ ἀσθενῶν Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν ἵνα ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μεῖζονα τούτων τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. **21** ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. **8** λέγει αὐτῷ ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς ὁ Ἰησοῦς Ἐγείρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ Υἱὸς οὗς θέλει καὶ περιπάτει. **9** καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ζωοποιεῖ. **22** οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει ἄνθρωπος, καὶ ἦρεν τὸν κράβαττον αὐτοῦ οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ ἡμέρᾳ, **23** ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱὸν καθὼς τῇ ἡμέρᾳ. **10** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τιμῶσι τὸν Πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν τεθεραπευμένῳ Σάββατόν ἐστιν, καὶ οὐκ οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. **24** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί μου ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. (aithnion g166) **25** ἀμὴν ἀμὴν **13** ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ **14** Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. **26** ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ,

οὕτως καὶ τῷ Υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ. **27** καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. **28** μὴ ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ ἐν ἑαυτοῖς. **43** ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ **29** καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. **30** Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. **31** Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· **32** ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. **33** ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ· **34** ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. **35** ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. **36** ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεῖζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ Πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ Πατὴρ με ἀπέσταλκεν. **37** καὶ ὁ πέμψας με Πατὴρ, ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε, **38** καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. **39** ἔραυνάτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· (αἰῶνιος **g166**) **40** καὶ οὐ θέλετε ἔλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε. **41** Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, **42** ἀλλὰ ἔγνωκα ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. **28** μὴ ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ ἐν ἑαυτοῖς. **43** ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. **44** πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε; **45** μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν Πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. **46** εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. **47** εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύετε;

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. **2** ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. **3** ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **4** ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων. **5** ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς Φίλιππον Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; **6** τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. **7** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Φίλιππος Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος βραχὺ τι λάβῃ. **8** λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου **9** Ἔστιν παιδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους;

10 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· 23 ἀλλὰ ἦλθεν ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου πεντακισχίλιοι. 11 ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς τοῦ Κυρίου. 24 ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἀνακειμένοις, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ ὅσον ἤθελον. 12 ὥς δὲ ἐνεπλήσθησαν, αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Συναγάγετε καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦντες τὸν τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι Ἰησοῦν. 25 καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς ἀπόληται. 13 συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν θαλάσσης εἶπον αὐτῷ Ῥαββεῖ, πότε ὧδε δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε γέγονας; 26 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ βεβρωκόσιν. 14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. 27 ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός. (aīōnios g166) 28 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; 29 ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 17 καὶ ἐμβάντες εἰς ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς ἔστιν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς Καφαρναοὺμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. 30 εἶπον οὖν αὐτῷ οὐπῶ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, 18 τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; 31 οἱ πατέρες διεγείρετο. 19 ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν καθὼς ἔστιν γεγραμμένον Ὁ ἄρτον ἐκ τοῦ Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. 32 εἶπεν καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφοβήθησαν. 20 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι, οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ μὴ φοβεῖσθε. 21 ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· 33 ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. 22 Τῇ ἐπαύριον ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἔστιν ὁ καταβαίνων ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδούς τῷ κόσμῳ. εἶδον ὅτι πλοiάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ 34 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Κύριε, πάντοτε ἔν, καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. 35 εἶπεν αὐτοῖς

ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ
 πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. **36** μὴ ἀποθάνῃ. **51** ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ
 ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με καὶ οὐ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ
 πιστεύετε. **37** Πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ Πατήρ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
 πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μου ἐστιν
 οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, **38** ὅτι καταβέβηκα ἀπὸ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. **(aīōn g165)** **52**
 τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι
 ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. λέγοντες Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι
39 τοῦτο δὲ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός τὴν σάρκα φαγεῖν; **53** εἶπεν οὖν αὐτοῖς
 με, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ
 αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
 ἡμέρᾳ. **40** τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ καὶ πίνετε αὐτοῦ τὸ αἶμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν
 Πατρός μου, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν καὶ ἐν ἑαυτοῖς. **54** ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
 πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον,
 ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.**
(aīōnios g166) **41** Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι **(aīōnios g166)** **55** ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθὴς
 περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ἐστιν βρώσις, καὶ τὸ αἶμά μου ἀληθὴς ἐστιν
 καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, **42** καὶ ἔλεγον Οὐχ πόσις. **56** ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ
 οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν
 οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς αὐτῷ. **57** καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν Πατήρ
 νῦν λέγει ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, καὶ ὁ τρώγων
43 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ με κάκεϊνος ζήσῃ δι' ἐμέ. **58** οὗτός ἐστιν
 γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. **44** οὐδεὶς δύναται ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς
 ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ ὁ Πατήρ ὁ πέμψας με ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων
 ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.
 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **45** ἔστιν γεγραμμένον ἐν τοῖς **(aīōn g165)** **59** Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ
 προφήταις Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. **60** Πολλοὶ οὖν
 Θεοῦ· πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ Πατρὸς ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν
 καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμέ. **46** οὐχ ὅτι Σκληρὸς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος τίς δύναται
 τὸν Πατέρα ἐώρακέν τις, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ αὐτοῦ ἀκούειν; **61** εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν
 τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν Πατέρα. **47** ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων ἔχει μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο ὑμᾶς
 ζωὴν αἰώνιον. **(aīōnios g166)** **48** ἐγὼ εἰμι ὁ σκανδαλίζει; **62** ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν Υἱὸν
 ἄρτος τῆς ζωῆς. **49** οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· **50** πρότερον; **63** τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιῶν,

ή σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνευμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἔτοιμος. **7** οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ἐστιν. **64** ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ πιστεύουσιν. ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. **8** τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστιν ὁ ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ οὐπω παραδώσω αὐτόν. **65** καὶ ἔλεγεν διὰ τοῦτο ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν ἐμὸς καιρὸς οὐπω πεπλήρωται. **9** ταῦτα δὲ πρὸς με ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10** τοῦ Πατρός. **66** Ἐκ τούτου πολλοὶ τῶν ὧς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω ἑορτὴν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερώς καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. **67** ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ. **11** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα Μὴ ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον Ποῦ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; **68** ἀπεκρίθη ἐστὶν ἐκεῖνος; **12** καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, πρὸς τίνα ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις **(aiōnios g166)** **69** καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. **70** παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῶν Ἰουδαίων. **14** Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς μεσοῦσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ διάβολός ἐστιν. **71** ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν ἐδίδασκεν. **15** ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ παραδιδόναι αὐτόν, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

7 Καὶ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἠθέλεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **2** Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. **3** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς. **4** οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. **5** οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. **6** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν,

διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ
 περιτομήν, —οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν εὐρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν Διασποράν
 ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, — καὶ ἐν σαββάτῳ τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ
 περιτέμνετε ἄνθρωπον. **23** εἰ περιτομήν διδάσκειν τοὺς Ἑλλήνας; **36** τίς ἐστὶν ὁ
 λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λόγος οὗτος ὃν εἶπεν Ζητήσετέ με καὶ
 λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι οὐχ εὐρήσετέ, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
 ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; δύνασθε ἐλθεῖν; **37** Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ
24 μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰστίκει ὁ Ἰησοῦς,
 κρίσιν κρίνατε. **25** Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ καὶ ἔκραζεν λέγων Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω
 τῶν Ἱεροσολυμειτῶν Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν πρὸς με καὶ πινέτω. **38** ὁ πιστεύων εἰς
 ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; **26** καὶ ἴδε παρρησίᾳ ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς
 λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. Μὴ ποτε κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.
 ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός **39** τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ
 ἐστὶν ὁ Χριστός; **27** ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς
 πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, αὐτόν· οὐπὼ γὰρ ἦν Πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς
 οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. **28** ἔκραζεν οὖν οὐδέπω ἐδοξάσθη. **40** Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν
 ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον
 Κάμῃ οἶδατε καὶ οἶδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· **41** ἄλλοι
 ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον
 ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε· **29** ἐγὼ Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;
 οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεινός **42** οὐχ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος
 με ἀπέστειλεν. **30** Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν Δαυεῖδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου
 πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἦν Δαυεῖδ, ἔρχεται ὁ Χριστός; **43** σχίσμα
 χεῖρα, ὅτι οὐπὼ ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν· **44** τινὲς
31 Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ'
 εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον Ὁ Χριστὸς ὅταν οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. **45**
 ἔλθῃ, μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσει ὢν οὗτος Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
 ἐποίησεν; **32** Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι
 ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ Διὰ τί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν; **46** ἀπεκρίθησαν
 ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι οἱ ὑπηρέται Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως
 ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. **33** εἶπεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος λαλεῖ ὁ ἄνθρωπος.
 οὖν ὁ Ἰησοῦς Ἔτι χρόνον μικρὸν μεθ' **47** ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι
 ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; **48** μὴ τις ἐκ
 με. **34** ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ, καὶ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ
 ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **35** τῶν Φαρισαίων; **49** ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ
 εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς Ποῦ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν.

50 λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν σου; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; 11 ἡ δὲ εἶπεν, πρὸς αὐτὸν πρότερον, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν 51 Οὐδεὶς, κύριε. εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γινῶ ἀμάρτανε. 12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ τί ποιεῖ; 52 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἰησοῦς λέγων Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐραύνησον ὁ ἀκολουθῶν μοι οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν καὶ ἴδῃ ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. ἐγείρεται. 53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν 13 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι Σὺ περὶ οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. 2 Ὁρθοῦ δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν. καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. 3 ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ στήσαντες αὐτήν ἐν μέσῳ, 4 λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη. 5 ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; 6 τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν· 7 ὥς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνάκυψας εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω. 8 καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9 οἱ δὲ, ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα. 10 ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλην τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ, Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; 11 ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδεὶς, κύριε. εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε. 12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. 13 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. 14 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. 15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. 16 καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἐστίν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με. 17 καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστίν. 18 ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με Πατήρ. 19 ἔλεγον οὖν αὐτῷ Ποῦ ἐστίν ὁ Πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν Πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν Πατέρα μου ἂν ᾔδειτε. 20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδασκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. 22 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; 23 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω

εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ τῷ Πατρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἠκούσατε οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **24** εἶπον παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. **39** ἀπεκρίθησαν οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις καὶ εἶπαν αὐτῷ Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἐστίν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἰ τέκνα ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. **25** τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἔλεγον οὖν αὐτῷ Σὺ τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ ποιεῖτε· **40** νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, Ἰησοῦς Τὴν ἀρχὴν ὃ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν; **26** ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν, κἀγὼ ἃ οὐκ ἐποίησεν. **41** ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα ἠκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπαν αὐτῷ Ἡμεῖς ἐκ κόσμον. **27** οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν Πατέρα πορνείας οὐκ ἐγεννήθημεν, ἓνα Πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. **28** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ὅταν ἔχομεν τὸν Θεόν. **42** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε Εἰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε ἄν γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ ἦκω οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' Πατὴρ, ταῦτα λαλῶ. **29** καὶ ὁ πέμψας με ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. **43** διὰ τί τὴν λαλίαν μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέν με μόνον, τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ὅτι ἐγὼ τὰ ἄρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. **30** ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. **44** ὑμεῖς ἐκ τοῦ Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας εἰς αὐτόν. **31** Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους Ἐὰν ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ὑμεῖς μένιητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς ἀληθεία οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια μαθηταί μου ἐστε, **32** καὶ γνῶσεσθε τὴν ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἰδίῳν λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστίν καὶ ὁ πατὴρ **33** ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν Σπέρμα Ἀβραάμ αὐτοῦ. **45** ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· οὐ πιστεύετε μοι. **46** τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει πῶς σὺ λέγεις ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε; **34** με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; **47** ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει διὰ τοῦτο ὑμεῖς ἐστίν τῆς ἁμαρτίας. **35** ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ. **48** ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) **36** ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἶ ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; **49** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς **37** οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς Πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. **50** ἐγὼ οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. **38** ἃ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν

καὶ κρίνων. **51** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) **52** εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) **53** μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν ποιεῖς; **54** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἑμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· ἔστιν ὁ Πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ἡμῶν ἐστίν, **55** καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. κἀν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῖν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. **56** Ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ᾗδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. **57** εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν Πεντήκοντα ἔτη οὐπω ἔχεις καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας; **58** εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. **59** ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. **2** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Ῥαββεῖ, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; **3** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. **4** ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. **5** ὅταν

ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. **6** ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, **7** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθεν βλέπων. **8** Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον, ὅτι προσαίτης ἦν, ἔλεγον Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; **9** ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον Οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι. **10** ἔλεγον οὖν αὐτῷ Πῶς οὖν ἠενώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; **11** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος Ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέν μοι ὅτι Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. **12** καὶ εἶπαν αὐτῷ πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Πηλὸν ἐπέθηκεν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. **16** ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. **17** λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν Τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέωξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν

ὅτι Προφήτης ἐστίν. **18** οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν τυφλὸς καὶ ἤνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς. **31** οἶδαμεν ἀνέβλεψεν, ἕως οὗτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος **19** καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν βλέπει ἄρτι; **20** ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπαν Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. **21** πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. **22** ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. **23** διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν ὅτι Ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε. **24** Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπαν αὐτῷ Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἄμαρτωλός ἐστιν. **25** ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος Εἰ ἄμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἔν οἶδα ὅτι τυφλὸς ὦν ἄρτι βλέπω. **26** εἶπαν οὖν αὐτῷ Τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; **27** ἀπεκρίθη αὐτοῖς Εἶπον ὑμῖν ἥδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; **28** καὶ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν Σὺ μαθητῆς εἶ ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί· **29** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. **30** ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν τούτῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἤνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς. ὅτι ὁ Θεὸς ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇς ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. **32** ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέωξεν τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· (αἰῶν g165) **33** εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν. **34** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. **35** Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; **36** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν Καὶ τίς ἐστιν, Κύριε, ἵνα πιστεῦσω εἰς αὐτόν; **37** εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Καὶ ἐώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. **38** ὁ δὲ ἔφη Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. **39** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. **40** ἤκουσαν τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ εἶπαν αὐτῷ Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν; **41** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

10 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστίν καὶ ληστής. **2** ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων. **3** τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. **4** ὅταν

τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλη, ἔμπροσθεν αὐτῶν ἦρεν αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· 5 ἄλλοτρίῳ αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλὰ φεύγονται αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἄλλοτρίων τοῦ Πατρὸς μου. 19 Σχίσμα πάλιν ἐγένετο τὴν φωνήν. 6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν 20 ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν Δαιμόνιον τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. 7 Εἶπεν οὖν ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; 21 πάλιν ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἄλλοι ἔλεγον Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. 8 δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίξει; 22 Ἐγένετο καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ τότε τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις· πρόβατα. 9 ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν χειμῶν ἦν· 23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶνος. καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. 10 ὁ 24 ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ ἔλεγον αὐτῷ Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν αἴρῃς; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν ἔχουσιν καὶ περισσὸν ἔχουσιν. 11 ἐγὼ εἰμι παρρησία. 25 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, 12 ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· 26 ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ τῶν ἐμῶν. 27 τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς φεύγει, — καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ μου ἀκούουσιν, καγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ σκορπίζει· 13 ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ ἀκολουθοῦσίν μοι, 28 καγὼ δίδωμι αὐτοῖς μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. 14 ἐγὼ εἰμι ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς γινώσκουσί με τὰ ἐμὰ, 15 καθὼς γινώσκει χειρὸς μου. (a19h g165, a19hios g166) 29 ὁ Πατὴρ μου ὁ Πατὴρ καγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ μου ὁ δέδωκέν μοι πάντων μετίζον ἔστιν, τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς 16 καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς τοῦ Πατρὸς. 30 ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἓν ἔσμεν. αὐλῆς ταύτης· κάκεινα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ 31 Ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσεται λιθάσωσιν αὐτόν. 32 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν. 17 διὰ τοῦτό με ὁ Ἰησοῦς Πολλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν καλὰ ἐκ Πατὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν τοῦ Πατρὸς διὰ τοῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. 18 οὐδεὶς λιθάζετε; 33 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι

Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ **6** ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· **7** ἔπειτα ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν. **34** ἀπεκρίθη αὐτοῖς μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς Ἄγωμεν ὁ Ἰησοῦς Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. **8** λέγουσιν αὐτῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε; **35** οἱ μαθηταὶ Ῥαββεί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; **9** τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὐχὶ δώδεκα ὥραί εἰσιν ἡ γραφή, **36** ὃν ὁ Πατὴρ ἡγίασεν καὶ τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι; τούτου βλέπει· **10** ἐὰν δέ τις περιπατῇ **37** εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, μὴ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ πιστεύετε μοι· **38** εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ ἔστιν ἐν αὐτῷ. **11** ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε τοῦτο λέγει αὐτοῖς Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ καγὼ κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω ἐν τῷ Πατρί. **39** Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πάλιν αὐτόν. **12** εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ Κύριε, πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. **13** εἰρήκει δὲ ὁ **40** Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκείνοι εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ βαπτίζων, καὶ ἔμενεν ἐκεῖ. **41** καὶ πολλοὶ ὕπνου λέγει. **14** τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ἦλθον πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ Λάζαρος ἀπέθανεν, μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα **15** καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθὴ ἦν. **42** ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ἐκεῖ. αὐτόν. **16** εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος

11 Ἦν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. **2** ἦν δὲ Μαριάμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει. **3** ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν λέγουσαι Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. **4** ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. **5** ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Δίδυμος τοῖς συνμαθηταῖς Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. **17** Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἤδη ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. **18** ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὥς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. **19** πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ, ἵνα παραμυθῶνται αὐτάς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. **20** ἡ οὖν Μάρθα ὥς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαριάμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. **21** εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν Κύριε, εἰ ἦς ᾧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός

μου. 22 καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ τὸν Θεὸν δώσει σοι ὁ Θεός. 23 λέγει αὐτῇ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; 38 ὁ Ἰησοῦς Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. 24 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπῆλαιον, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 25 λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. 39 λέγει ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις Ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφή καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα Κύριε, ἤδη ζήσεται, 26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο; (αἰθῆ g165) 27 λέγει αὐτῷ Ναί, Κύριε· ὥψη τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; 41 ἦραν οὖν τὸν ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. 28 ἄνω καὶ εἶπεν Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν ἡκουσάς μου. 42 ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτε Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν Ὁ Διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. 29 περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεῦσωσιν ὅτι ἐκείνῃ δὲ ὡς ἡκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ σὺ με ἀπέστειλας. 43 καὶ ταῦτα εἰπὼν ἤρχετο πρὸς αὐτόν· 30 οὐπω δὲ ἐληλύθει φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν Λάζαρε, δεῦρο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν ἔξῳ. 44 ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ 31 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη αὐτὸν ὑπάγειν. 45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, δόξαντες Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριὰμ ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ καὶ θεασάμενοι ὃ ἐποίησεν, ἐπίστευσαν ἐκεῖ. 32 ἡ οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν εἰς αὐτόν· 46 τινες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπесεν αὐτοῦ πρὸς πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ Κύριε, εἰ ἦς ὦδε, ἃ ἐποίησεν Ἰησοῦς. 47 Συνήγαγον οὖν οἱ οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός. 33 Ἰησοῦς ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς ἔλεγον Τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; 48 ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, ἑαυτόν, 34 καὶ εἶπεν Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. 35 ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. 49 εἷς ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. 36 ἔλεγον οὖν οἱ δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν Ἰουδαῖοι Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. 37 τινες τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Οὐκ ἐδύνατο οὗτος οὐκ οἶδατε οὐδέν, 50 οὐδὲ λογιζέσθε ὅτι

συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι **5** Διὰ τί τοῦτο ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων ἀπόληται. **51** τοῦτο δὲ ἂν ἑαυτοῦ οὐκ καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** εἶπεν οὖν ὁ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ Ἰησοῦς ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό. **8** τοὺς συναγάγῃ εἰς ἓν. **53** ἂν ἐκείνης οὖν τῆς πτωχοῦς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἡμέρας ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **9** Ἐγὼ οὖν ὁ αὐτόν. **54** Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐστίν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἡγείρεν εἰς Ἐφραίμ λεγομένην πόλιν, καὶ ἐμείνεν ἐκ νεκρῶν. **10** ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν μαθητῶν. **55** Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, **11** ὅτι πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. **12** Τῇ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. **56** ἐζήτησαν ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι εἰς Ἱεροσόλυμα, **13** ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν; **57** δεδώκεισαν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὰς καὶ ἐκραύγαζον Ὡσαννά, εὐλογημένος ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστίν μηνύσῃ, ὅπως ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ὁ πιάσωσιν αὐτόν. Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. **14** εὐρών δὲ ὁ Ἰησοῦς

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς. **2** ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. **3** ἡ οὖν Μαριάμ λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. **4** λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ

ὄνῳ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστίν γεγραμμένον **15** Μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. **16** Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. **17** Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἡγείρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **18** διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ

σημεῖον. 19 οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς αὐτούς θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. 20 Ἦσαν δὲ Ἕλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. 21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. 22 ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. 23 ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων Ἐλθούμεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. 25 ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. (aiōnios g166) 26 ἐὰν ἐμοὶ τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. 27 νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραται, καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. 28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ ἀπάλιν δοξάσω. 29 ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγενῆσθαι· ἄλλοι ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. 30 ἀπεκρίθη Ἰησοὺς καὶ εἶπεν Οὐ δὲ ἐμὴ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. 31 νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου καὶ εἶπεν Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, 32 καὶ ἐκβληθήσεται ἔξω· 32 καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. 33 τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. 34 ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι Ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; (aiōn g165) 35 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοὺς· Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν· περιπατεῖτε ὥς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. 36 ὥς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γενήσθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοὺς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. 37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποικηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, 38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; 39 διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν, ὅτι ἀπάλιν εἶπεν Ἡσαΐας 40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν, καὶ ἰάσονται αὐτούς. 41 ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. 42 ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. 43 ἡγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 44 Ἰησοὺς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει δι' ὑμᾶς. 31 νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου καὶ εἶπεν Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, 45 καὶ ἐκβληθήσεται ἔξω· 46 ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα

πᾶς ὁ πιστεῦων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ
 μείνῃ. **47** καὶ ἕάν τις μου ἀκούσῃ τῶν
 ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
 αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον,
 ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. **48** ὁ ἀθετῶν
 ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει
 τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα,
 καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. **11**
 ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
49 ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ'
 ὁ πέμψας με Πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν
 δέδωκεν τί εἰπω καὶ τί λαλήσω. **50** καὶ οἶδα
 ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἃ
 οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ Πατὴρ,
 οὕτως λαλῶ. (αἰθῆνος g166)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἐορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα
 μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν
 Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν
 τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. **2**
 καὶ δεῖπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη
 βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ
 αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, **3** εἰδὼς
 ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς
 χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξηλθεν καὶ πρὸς
 τὸν Θεὸν ὑπάγει, **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου
 καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον
 διέζωσεν ἑαυτόν· **5** εἴτα βάλλει ὕδωρ εἰς
 τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας
 τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ
 ᾧ ἦν διεζωσμένος. **6** ἔρχεται οὖν πρὸς
 Σίμωνα Πέτρον· λέγει αὐτῷ Κύριε, σὺ μου
 νίπτεις τοὺς πόδας; **7** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας
 ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. **8** λέγει αὐτῷ
 Πέτρος Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς
 τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ Ἐάν μὴ

νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (αἰθῆ
 g165) **9** λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, μὴ
 τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας
 καὶ τὴν κεφαλὴν. **10** λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς
 Ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν εἰ μὴ τοὺς
 πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος·
 καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. **11**
 ἥδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο
 εἶπεν ὅτι Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ. **12** Ὅτε
 οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀνέπεσεν πάλιν, εἶπεν
 αὐτοῖς Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** ὑμεῖς
 φωνεῖτέ με Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος,
 καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. **14** εἰ οὖν ἐγὼ
 ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ Κύριος καὶ ὁ
 Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
 νίπτειν τοὺς πόδας· **15** ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα
 ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς
 ποιῇτε. **16** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν
 δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ
 ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.
17 εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἂν ποιῇτε
 αὐτά. **18** οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ
 οἶδα τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ
 πληρωθῇ Ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν
 ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** ἄρτι
 λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύητε
 ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἅν τινα πέμψω ἐμὲ
 λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει
 τὸν πέμψαντά με. **21** Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς
 ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν
 καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς
 ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** ἔβλεπον εἰς
 ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ
 τίνος λέγει. **23** ἦν ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν

μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς· **24** νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ· Εἶπε τίς ἐστίν περὶ οὗ λέγει. **25** ἀναπεσὼν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ Κύριε, τίς ἐστίν; **26** ἀποκρίνεται οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ δώσω αὐτῷ. βάψας οὖν τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτου. **27** καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς· Ὁ ποιεῖς ποίησον τάχιον. **28** τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί· εἶπεν αὐτῷ· **29** τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἥ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. **30** λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ. **31** Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν, λέγει Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. **32** εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν. **33** τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. **34** ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **35** ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. **36** λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθεῖσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. **37** λέγει αὐτῷ Πέτρος Κύριε, διὰ

τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθεῖσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. **38** ἀποκρίνεται Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀρνήσῃ με τρίς.

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. **2** ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ πολλά· εἰς δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. **3** καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾔτε. **4** καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν. **5** λέγει αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς οἶδαμεν τὴν ὁδόν; **6** λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. **7** εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἂν ᾔδειτε· ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε. **8** λέγει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. **9** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς ἐμὲ ἐώρακεν τὸν Πατέρα· πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; **10** οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ. **11** πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. **12** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ· κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα

πορεύομαι· **13** καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὁ Πατήρ ἐν τῷ Υἱῷ. **14** ἂν τι αἰτήσητέ με ὑμῖν, μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. **15** Ἐὰν δεησώμεθα ὑμῶν, ἵνα ἐγὼ εἴπω ὑμῖν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε. Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἡγαπᾷτέ **16** κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα καὶ ἄλλον με, ἐχάρητε ἅν ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν Παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα ἢ μεθ' ὑμῶν Πατέρα, ὅτι ὁ Πατήρ μερίζων μοῦ ἐστιν. **29** εἰς τὸν αἰῶνα, (αἰθῆ g165) **17** τὸ Πνεῦμα τῆς καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅταν γένηται πιστεῦσητε. **30** οὐκ ἐτι πολλὰ ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει· ὑμεῖς λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν, ὑμῖν ἔσται. **18** οὐκ ἀφῆσω ὑμᾶς ὀρφανούς, **31** ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. **19** ἔτι μικρὸν καὶ ὁ Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ Πατήρ, οὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

15 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστιν. **2** πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ. **3** ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· **4** μένιντε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἄμπελῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. **5** ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται. **7** ἐὰν μένιντε ἐν ἐμοί καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ, ὃ ἐὰν θέλῃτε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** καθὼς ἡγάπησέν με ὁ Πατήρ, κἀγὼ ὑμᾶς

ἡγάπησα· μέινετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. **23** ἔὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ Πατρὸς μου εἶ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς τὰς ἐντολάς τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾗ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. **13** μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. **14** ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἔὰν ποιῇτε ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. **15** οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν

τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν. **16** οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὃ τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. **17** ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **18** Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. **19** εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **20** μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. **21** ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. **22** εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν

οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. **23** ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. **24** εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. **25** ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν. **26** Ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε. **2** ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. **3** καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **4** ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. **5** νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔρωτᾷ με Ποῦ ὑπάγεις; **6** ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. **7** ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρεи ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἔὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς· ἔὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **8** καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· **9** περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· **11** περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων

τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. **12** Ἔτι πολλὰ μου. **24** ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βασιτάζειν ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἄρτι· **13** ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη. **25** Ταῦτα ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα πᾶσαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἄφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀκούει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. **14** ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ὑμῖν. **26** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **15** μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ ἐμὰ ἐστίν· διὰ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· **27** αὐτὸς τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **16** Μικρὸν καὶ οὐκέτι πεφιλῆκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ τοῦ Θεοῦ ἐξήλθον. **28** ἐξήλθον ἐκ τοῦ με. **17** Εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν πρὸς ἀλλήλους Τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν τὸν Πατέρα. **29** Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καὶ Ὅτι ὑπάγω πρὸς Ἴδε νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν τὸν Πατέρα; **18** ἔλεγον οὖν Τοῦτο τί ἐστὶν οὐδεμίαν λέγεις. **30** νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας ὃ λέγει τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· **19** ἔγνω Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήλθες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' **31** ἀπεκρίθη αὐτοῖς Ἰησοῦς Ἄρτι πιστεύετε; ἀλλήλων ὅτι εἶπον Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ **32** ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ ἐλήλυθεν ἵνα με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; **20** σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ μόνον ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἱερηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ἐμοῦ ἐστίν. **33** ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ὑμεῖς λυπηθῆσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν χαρὰν γενήσεται. **21** ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν κόσμον.

δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. **22** καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. **23** καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἃν τι αἰτήσητε τὸν Πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί

17 Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα ὁ Υἱὸς δοξάσῃ σέ, **2** καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. (aīōnios g166) **3** αὕτη δέ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας

4 ἐγὼ σε ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας σὸς ἀλήθειά ἐστιν. **18** καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· **5** καὶ νῦν εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ τὸν κόσμον· **19** καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι ἐμαυτόν, ἵνα ὣσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι παρὰ σοί. **6** Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἐν ἀληθείᾳ. **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευνόντων διὰ σοὶ ἦσαν κάμοι αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, **21** ἵνα πάντες λόγον σου τετήρηκαν. **7** νῦν ἔγνωκαν ὅτι ἐν ὣσιν, καθὼς σύ, Πατήρ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· **8** ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὣσιν, ἵνα ὁ ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **22** καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς κἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα ὅτι παρὰ σοῦ ἐξηλθον, καὶ ἐπίστευσαν αὐτοῖς, ἵνα ὣσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἔν· **23** ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **9** Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὣσιν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ τετελειωμένοι εἰς ἓν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, **10** ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καθὼς ἐμέ ἡγάπησας. **24** Πατήρ, ὃ δέδωκάς καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** καὶ οὐκέτι μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὣσιν εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ μετ’ ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν εἰσίν, κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ καταβολῆς κόσμου. **25** Πατήρ δίκαιε, καὶ δέδωκάς μοι, ἵνα ὣσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. **12** ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, ὅτε ἤμην μετ’ αὐτῶν, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ **26** καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

13 νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ πληρωθῇ. **14** ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς. **15** οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ’ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ὅτι οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **16** οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ’ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ὅτι οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **17**

18 Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξηλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **3** ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων

καὶ ὅπλων. **4** Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα θυρωρός Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν καὶ λέγει ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος Οὐκ εἰμί.
αὐτοῖς Τίνα ζητεῖτε; **5** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ **18** εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ ἀνθρακιὰν πεποικότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ
εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ'
αὐτὸν μετ' αὐτῶν. **6** ὥς οὖν εἶπεν αὐτοῖς αὐτῶν ἐστὼς καὶ θερμαίνόμενος. **19** Ὁ
Ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπασαν οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ
χαμαί. **7** πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτοὺς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς
Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν Ἰησοῦν τὸν αὐτοῦ. **20** ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ
Ναζωραῖον. **8** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε
ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου
τούτους ὑπάγειν· **9** ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν
εἶπεν, ὅτι Οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. **21** τί με ἐρωτᾷς;
αὐτῶν οὐδένα. **10** Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα
μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. **22**
τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς παρεστηκώς
τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ράπισμα τῷ Ἰησοῦ
δούλῳ Μάλχος. **11** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ εἰπὼν Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; **23**
Πέτρῳ Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Εἰ κακῶς ἐλάλησα,
ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πῖω μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς,
αὐτό; **12** Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ τί με δέρεις; **24** ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν
οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν
Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν, **13** καὶ ἤγαγον ἀρχιερέα. **25** Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς
πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ Μὴ
Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἡρνήσατο
ἐκεῖνου· **14** ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας ἐκεῖνος καὶ εἶπεν Οὐκ εἰμί. **26** λέγει εἷς ἐκ
τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρεי ἓνα ἄνθρωπον τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν
ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. **15** Ἠκολούθει οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον Οὐκ ἐγὼ σε
δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; **27** πάλιν
μαθητῆς. ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς οὖν ἡρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς ἐφώνησεν. **28** Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, **16** ὁ δὲ Πέτρος τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ·
εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον,
μαθητῆς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα.
καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγεν τὸν **29** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πειλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς
Πέτρον. **17** λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ καὶ φησὶν Τίνα κατηγορίαν φέρετε τοῦ

ἀνθρώπου τούτου; **30** ἀπεκρίθησαν καὶ λέγοντες Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. εἶπαν αὐτῷ Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· **32** ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίω θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν. **33** Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πειλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; **34** ἀπεκρίθη Ἰησοὺς Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἰπὸν σοι περὶ ἐμοῦ; **35** ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; **36** ἀπεκρίθη Ἰησοὺς Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοὺς Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ οὐδεμίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **39** ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ πάσχᾳ· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **40** ἐκραύγασαν οὖν πάλιν

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πειλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔμαστιγώσεν. **2** καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ραπίσματα. **4** Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν ἔξω ὁ Πειλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. **5** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοὺς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴδου ὁ ἄνθρωπος. **6** ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες Σταύρωσον σταύρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **7** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι Υἱὸν Θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. **8** Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πειλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, **9** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. **10** λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαί σε; **11** ἀπεκρίθη Ἰησοὺς Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. **12** ἐκ τούτου ὁ Πειλᾶτος ἐζήτηε ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες

Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ μέρους, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ χιτῶν Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὕφαντός δι' ὅλου. ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. **13** Ὁ οὖν Πειλᾶτος **24** εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους Μὴ σχίσωμεν ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς ἔσται· ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ Διεμερίσαντο τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν δὲ Γαββαθα. **14** ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ πάσχα, μου ἔβαλον κληρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις ταῦτα ἐποίησαν. **25** εἰστήκεισαν δὲ παρὰ Ἰδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. **15** ἐκραύγασαν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὖν ἐκεῖνοι Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τὸν Βασιλέα ἢ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς **26** Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. **16** μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἡγάπα, λέγει τῇ τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα μητρί Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. **27** εἶτα λέγει τῷ σταυρωθῇ. Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· **17** μαθητῇ Ἰδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης καὶ βαστάζων ἐαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃ τὰ ἴδια. **28** Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, **18** ὅπου αὐτόν ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἡ γραφή, λέγει Διψῷ. **29** σκευὸς ἔκειτο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ Ἰησοῦν. **19** ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ ὄξους ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν Πειλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν αὐτοῦ τῷ στόματι. **30** ὅτε οὖν ἔλαβεν δὲ γεγραμμένον **ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ** τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τετέλεσται, καὶ **Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ**. **20** τοῦτον κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ῥωμαϊστὶ, ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Ἑλληνιστί. **21** ἔλεγον οὖν τῷ Πειλάτῳ Πειλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων Μὴ γράφῃ Ὁ καὶ ἀρθῶσιν. **32** ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ εἶπεν Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. **22** τοῦ ἄλλου τοῦ συνσταυρωθέντος αὐτῷ· **33** ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος Ὁ γέγραφα, γέγραφα. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἤδη **23** Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν αὐτόν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ σκέλη, **34** ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ στρατιωτῇ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ἐξῆλθεν

εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** καὶ ὁ ἑωρακῶς καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, **5** καὶ μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ μέντοι εἰσῆλθεν. **6** ἔρχεται οὖν καὶ Σίμων λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε. **36** ἐγένετο Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ Ὅσοι οὖν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. **37** καὶ πάλιν ἑτέρα κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ γραφῇ λέγει Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων **38** Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πειλᾶτον κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὡν μαθητῆς τοῦ ἑνα τόπον. **8** τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· **9** καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πειλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ ἦρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ. **39** ἦλθεν δὲ καὶ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. **10** ἀπῆλθον Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθηταί. **11** πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης Μαρία δὲ εἰστίκει πρὸς τῷ μνημείῳ ἔξω ὡς λίτρας ἑκατόν. **40** ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα κλαίουσα. ὡς οὖν ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τὸ μνημεῖον, **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν τῶν ἁρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. **41** ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **13** καὶ λέγουσιν αὐτῇ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν ἐκεῖνοι Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι τεθειμένος· **42** ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν αὐτόν. **14** ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοὺς ἐστίν. **15** λέγει αὐτῇ Ἰησοὺς Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστίν, λέγει αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκες αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἄρῶ. **16** λέγει αὐτῇ Ἰησοὺς Μαριάμ. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ Ἐβραϊστί· Ῥαββουνεὶ (ὃ λέγεται Διδάσκαλε). **17** λέγει αὐτῇ Ἰησοὺς Μὴ μου ἅπτου, οὐπὼ γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαгдаλινὴ ἔρχεται πρωτὶ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. **3** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου

ύμων καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. **18** ὁ Ἰησοῦς Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας; ἔρχεται Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. **30** τοῖς μαθηταῖς ὅτι Ἐώρακα τὸν Κύριον, καὶ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. **19** Οὕσης οὖν ὀψίας τῇ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, ἃ οὐκ ἔστιν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· **31** ταῦτα θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύτε ὅτι Ἰησοῦς διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῖς Εἰρήνῃ ὑμῖν. **20** καὶ τοῦτο εἰπὼν αὐτοῦ.

ἔδειξεν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. **21** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ Πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς. **22** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. **23** ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. **24** Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. **25** ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλῃ τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τόπον τῶν ἥλων καὶ βάλῃ μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. **26** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν Εἰρήνῃ ὑμῖν. **27** εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. **28** ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. **29** λέγει αὐτῷ

21 Μετὰ ταῦτα ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνέρωσεν δὲ οὕτως. **2** ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος Ὑπάγω ἀλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. **4** πρωΐας δὲ ἤδη γινομένης ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾗδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. **5** λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς Παιδία, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Οὐ. **6** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Ὁ Κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· **8** οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ

ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ δίκτυον τῶν ἰχθύων. **9** ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν καὶ ὁ ψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. **10** Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; **21** τοῦτον λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐνέγκατε ἀπὸ οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Κύριε, τῶν ὁψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. **11** ἀνέβη οὗτος δὲ τίς; **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐὰν Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν σύ μοι ἀκολουθεῖ. **23** ἐξηλθεν οὖν οὗτος πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. **12** λέγει αὐτοῖς ὁ ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰησοῦς Δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς ἐτόλμα ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' Ἐὰν τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. **13** ἔρχεται Ἰησοῦς **24** Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, τούτων καὶ ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι καὶ τὸ ὁψάριον ὁμοίως. **14** τοῦτο ἦδη τρίτον ἀληθείας αὐτοῦ ἢ μαρτυρία ἐστίν. **25** Ἔστιν ἐφανερῶς Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐκ νεκρῶν. **15** Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς Σίμων Ἰωάννου, οἶμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; λέγει αὐτῷ Ναί, βιβλία.

Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ Βόσκε τὰ ἀρνία μου. **16** λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ Ποίμαινε τὰ προβάτιά μου. **17** λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Βόσκε τὰ προβάτιά μου. **18** ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἥς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος ζώσῃ σε καὶ οἴσῃ ὅπου οὐ θέλεις. **19** τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι. **20** ἐπιστραφεὶς ὁ

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὧ θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη. **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὁπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **4** καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου. **5** ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν Πνεύματι βαπτισθήσεσθε Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; **7** εἶπεν πρὸς αὐτούς Οὐχ ὑμῶν ἐστιν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, **8** ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **9** καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπῆρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **10** καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήσεσι λευκαῖς, **11** οἱ καὶ εἶπαν Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ

ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. **13** καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῶον ἀνέβησαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξίν καὶ Μαριὰμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὥσεί ἑκατὸν εἴκοσι **16** Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαυεὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν, **17** ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. **18** οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **19** καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἐστιν Χωρίον αἵματος. **20** γέγραπται γάρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος. **21** δεῖ οὖν τῶν

συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **8** καὶ πῶς ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ Ἰησοῦς, **22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, **9** Πάρθοι καὶ Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη Μῆδοι καὶ Ἑλαμεῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ σὺν ἡμῖν γενέσθαι ἓνα τούτων. **23** Καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, **10** ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστός, καὶ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ Μαθητῆς. **24** καὶ προσευξάμενοι εἶπαν Σὺ Κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα **25** λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ; **12** ἐξίσταντο δὲ καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας πάντες καὶ διηποροῦντο, ἄλλος πρὸς ἄλλον πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **26** λέγοντες Τί θέλει τοῦτο εἶναι; **13** ἔτεροι καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκους κληῖρος ἐπὶ Μαθητῆς, καὶ συνεκατεψηφίσθη μεμεστωμένοι εἰσίν. **14** Σταθεὶς δὲ ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. **15** οὐ γὰρ ὥς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, **16** ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ **17** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται. **18** καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεῦσουσιν. **19** καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. **20** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς

2 Καὶ ἐν τῷ συνπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. **2** καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι, **3** καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσει πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, **4** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς. **5** Ἦσαν δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· **6** γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. **7** ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες Οὐχὶ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν

σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθειν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες·
 ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῇ. **21** **33** τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς τὴν
 καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα τε ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου
 Κυρίου σωθήσεται. **22** Ἄνδρες Ἰσραηλῆται, λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ
 ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν ὑμεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε. **34** οὐ γὰρ
 Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ Δαυεὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ
 τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ αὐτός Εἶπεν Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ
 σημείοις, οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν δεξιῶν μου, **35** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἶδατε, **23** τοῦτον ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **36** ἀσφαλῶς οὖν
 τῇ ὠρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Κύριον
 ἔκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπῆξαντες αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ Θεός, τοῦτον
 ἀνείλατε, **24** ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. **37**
 τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν,
 δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. **25** εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς
 Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν Προορώμην ἀποστόλους Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;
 τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι **38** Πέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς Μετανοήσατε, καὶ
 ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. **26** βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 διὰ τοῦτο ἠυφράνθη μου ἡ καρδιά καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεςιν τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου
 ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, **27** Πνεύματος. **39** ὑμῖν γάρ ἐστίν ἡ ἐπαγγελία
 ὅτι οὐκ ἐνκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς
 Ἄϊδην οὐδὲ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰδεῖν μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ
 διαφθοράν. (Hadēs g86) **28** ἐγνώρισάς μοι Θεὸς ἡμῶν. **40** ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν
 ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης διεμαρτύρατο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων
 μετὰ τοῦ προσώπου σου. **29** Ἄνδρες Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιάς ταύτης.
 ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς **41** οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον
 ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυεὶδ, ὅτι καὶ αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν
 ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσει τρισχίλια· **42**
 ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. **30** ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν
 προφήτης οὖν ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκῳ ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ
 ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφύος ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. **43** Ἐγίνετο δὲ
 αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, **31** πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλὰ δὲ τέρατα καὶ
 προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο. **44**
 τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὔτε ἐνκατελείφθη εἰς πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶχον
 Ἄϊδην οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. ἅπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς
 (Hadēs g86) **32** τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ

παῖσιν, καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχεν. **46** καθ' αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** αἰνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό.

3 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. **2** καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. **3** ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. **4** ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὁ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. **7** καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά, **8** καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσηλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν. **9** καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· **10** ἐπεγίνωσκον δὲ αὐτόν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην κατήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι

αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος ἑκθαμβοί. **12** ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιοηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; **13** ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν Παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πειλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. **14** ὑμεῖς δὲ τὸν Ἅγιον καὶ Δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ῥήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. **18** ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν, παθεῖν τὸν Χριστὸν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. **19** μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, **20** ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν, **21** ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. (αἰθῆ g165) **22** Μωϋσῆς

μὲν εἶπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὑμεῖς; 8 τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς Ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἄρχοντες τοῦ ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 ἔσται δὲ πᾶσα ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ψυχὴ ἥτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, 10 ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν καὶ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 ὑμεῖς ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος ἐστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. 11 οὗτός ἦς ὁ Θεὸς διέθετο πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν λέγων πρὸς Ἀβραάμ Καὶ ἐν τῷ σπέρματί τῶν οἰκοδόμων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γωνίας. 12 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ γῆς. 26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ Θεὸς τὸν σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὀνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ Παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ πονηριῶν ὑμῶν. τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, 14 τὸν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. 15 κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους 16 λέγοντες Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι· 17 ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. 18 καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 19 ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, 2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, 3 καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. 4 πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε. 5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, 6 καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, 7 καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο

πρὸς αὐτούς· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον Θεοῦ, κρίνατε· 20 οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἂ τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας. 32 Τοῦ δὲ πλήθους εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν. 21 οἱ τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία καὶ ψυχὴ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσονται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον κοινά. 33 καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν τὸ τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· 22 ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσεράκοντα ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀναστάσεως, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ ἐφ' ὃν γηγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς πάντας αὐτούς. 34 οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἰάσεως. 23 Ἀπολυθέντες δὲ ἤλθον πρὸς τοὺς ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ ἰδίου καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτούς οἱ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. 24 οἱ τιμὰς τῶν πιπρασκομένων 35 καὶ ἐτίθουν δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπαν Δέσποτα, σὺ ὁ δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρειὰν εἶχεν. 36 ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, 25 ὁ ἀποστόλων, ὃ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου Υἱὸς παρακλήσεως, Λευεΐτης, Κύπριος τῷ στόματος Δαυεὶδ παιδὸς σου εἰπὼν Ἵνα γένει, 37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν ἦνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν πρὸς τοὺς κενά; 26 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς πόδας τῶν ἀποστόλων.

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. 27 συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον Παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πειλάτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, 28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ προώρισεν γενέσθαι. 29 καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, 30 ἐν τῷ τὴν χεῖρά ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου Παιδὸς σου Ἰησοῦ. 31 καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν

5 Ἀνὴρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα, 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίης καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. 3 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 οὐχὶ μένον σοὶ ἔμμενεν καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ Θεῷ. 5 ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ

πάντας τοὺς ἀκούοντας. 6 ἀναστάντες αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. 19 Ἄγγελος δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. 7 Ἐγένετο δὲ ὡς τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν 20 ὥρων τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν. 8 ἀπεκρίθη δὲ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς Ζωῆς πρὸς αὐτὴν Πέτρος Εἶπέ μοι, εἰ τοσούτου ταύτης. 21 ἀκούσαντες δὲ εἰσηλθον ὑπὸ τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπεν Ναί, τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. τοσούτου. 9 ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτὴν Τί Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον σε. 10 ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς ἀχθῆναι αὐτούς. 22 οἱ δὲ παραγενόμενοι πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες ὑπηρέται οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν 23 λέγοντες ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα ὅτι Τὸ δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον αὐτῆς. 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ’ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἀκούοντας ταῦτα. 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν ἔσω οὐδένα εὕρομεν. 24 ὡς δὲ ἤκουσαν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα τοὺς λόγους τούτους ὃ τε στρατηγὸς πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουσαν πάντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· 13 τῶν δὲ περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο. 25 λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ἀλλ’ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· 14 μᾶλλον ὅτι Ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· 15 ὥστε διδάσκοντες τὸν λαόν. 26 Τότε ἀπελθὼν ὁ καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγεν αὐτούς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἄν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ μὴ λιθασθῶσιν· 27 ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς τινὶ αὐτῶν. 16 συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπηρώτησεν τῶν περὶ πόλεων Ἰερουσαλήμ, φέροντες αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς 28 λέγων Παραγγελία ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε 17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν τὴν Ἰερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ αὐτῷ, ἡ οὐσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ’ ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἐπλήσθησαν ζήλου 18 καὶ ἐπέβαλον τὰς ἀνθρώπου τούτου. 29 ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν Πειθαρχεῖν δεῖ

Θεῶ μαλλον ἢ ἄνθρωποις. **30** ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἡγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· **31** τοῦτον ὁ Θεὸς Ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα ὕψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. **32** καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. **33** οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. **34** Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι, **35** εἰπέν τε πρὸς αὐτούς Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. **36** πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλίθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων· ὃς ἀνῆρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. **37** μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κάκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. **38** καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται. **39** εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς, μή ποτε καὶ θεομάχοι εὗρεθῇτε. ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ, **40** καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν. **41** Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· **42** πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. **2** προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. **3** ἐπισκέψασθε δέ, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις Πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· **4** ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκατεργήσομεν. **5** καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, **6** οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. **7** Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠϋξάνεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. **8** Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. **9** ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συνζητοῦντες τῷ

Στεφάνω, **10** καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ αὐτῷ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια· **7** καὶ σοφία καὶ τῷ Πνεύματι ᾧ ἐλάλει. **11** τότε τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύουσιν κρινῶ ἐγώ, ὁ ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν Θεὸς εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάβημα εἰς καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. **8** Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· **12** συνεκίνησάν τε καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν αὐτὸν καὶ ἡγαγον εἰς τὸ συνέδριον, **13** Ἰακώβ, καὶ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας Ὁ **9** Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἄνθρωπος οὗτος οὐ πάυεται λαλῶν ῥήματα ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· **14** αὐτοῦ, **10** καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἡμῖν Μωϋσῆς. **15** καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. **11** ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον καὶ Χανάαν καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ ἀγγέλου. ἡϋρίσκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. **12**

7 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς Εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει· **2** ὁ δὲ ἔφη Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἐξελεθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν σοι δείξω. **4** τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν Χαρράν. κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, **5** καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. **6** ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ Θεὸς, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν

ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σιτία εἰς Αἴγυπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· **13** καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος Ἰωσήφ. **14** ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε. **15** καὶ κατέβη Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, **16** καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἑμμὼρ ἐν Συχέμ. **17** Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὡμολόγησεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, **18** ἄχρι οὗ ἀνέστη τὸν Ἰωσήφ. **19** οὗτος κατασοφισάμενος

τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. ἔντρομος δὲ γενόμενος τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν εἰς Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. **33** εἶπεν τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. **20** Ἐν ᾧ καιρῷ δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ἐγεννήθη Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστείος τῷ Θεῷ· ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ γῆ ἀγία ἐστίν. **34** ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν πατρός· **21** ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέψατο στεναγμοῦ αὐτοῦ ἤκουσα, καὶ κατέβην αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. **22** καὶ ἐπαιδεύθη ἐξελέσθαι αὐτοὺς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω Μωϋσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἣν δὲ σε εἰς Αἴγυπτον. **35** Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. **23** ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες Τίς σε κατέστησεν Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσερακονταέτης ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς καὶ χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ υἱοῦς Ἰσραὴλ. **24** καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον βάτῳ. **36** οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας ἡμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη **25** ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς τεσεεράκοντα. **37** οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Προφήτην ὑμῖν σωτηρίαν αὐτοῖς· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. **26** τῇ τε ἀναστήσει ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις, ὡς ἐμέ. **38** οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ καὶ συνήλλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε· ἵνα τί ἀδικεῖτε τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ ἀλλήλους; **27** ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ἀπώσατο αὐτὸν εἰπὼν Τίς σε κατέστησεν ζῶντα δοῦναι ὑμῖν, **39** ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ἄρχοντα καὶ δικαστήν ἐφ' ἡμῶν; **28** μὴ ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον; **29** ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, **40** εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν **30** Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσεεράκοντα ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἐγένετο αὐτῷ. **41** καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ἄγγελος ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. **31** ὁ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμαζεν τὸ ὄραμα· τῷ εἰδῶλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι τῶν χειρῶν αὐτῶν. **42** ἔστρεψεν δὲ ὁ ἐγένετο φωνὴ Κυρίου **32** Ἐγὼ ὁ Θεὸς Θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται

ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν Μὴ σφάγια καὶ Ἁγίου ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν
 θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσεράκοντα δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ, 43 καὶ τοῦ Θεοῦ, 56 καὶ εἶπεν Ἴδου θεωρῶ τοὺς
 ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ οὐρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ
 τοῦ ἄστρον τοῦ Θεοῦ Ῥομφά, τοὺς τύπους ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. 57
 οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς; καὶ κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ
 μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. 44 ὧτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’
 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν αὐτόν, 58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως
 ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο
 λαλῶν τῷ Μωϋσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου
 τύπον ὃν ἐωράκει· 45 ἦν καὶ εἰσήγαγον καλουμένου Σαύλου. 59 καὶ ἐλιθοβόλουν
 διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα
 ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν ὁ Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. 60 θεὸς
 Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν δὲ τὰ γόνατα ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ Κύριε,
 ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυεὶδ· 46 ὃς εὗρεν χάριν μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν.
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει
 αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν
 ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ διεσπάρησαν
 κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρίας
 πλὴν τῶν ἀποστόλων. 2 συνεκόμισαν
 δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ
 ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ’ αὐτῷ. 3
 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν
 κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων
 τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς
 φυλακὴν. 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες
 διῆλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5
 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς
 Σαμαρίας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.
 6 προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις
 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ
 ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα
 ἃ ἐποίει. 7 πολλοὶ γὰρ τῶν ἐχόντων
 πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ

ἐξήρχοντο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι χρημάτων κτᾶσθαι. **21** οὐκ ἔστιν σοι μερίς καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· **8** ἐγένετο οὐδὲ κληρὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ δὲ πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. **9** καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεία ἔναντι τοῦ Ἀνὴρ δὲ τις ὀνόματι Σίμων προὔπῃρχεν Θεοῦ. **22** μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνων τὸ σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Κυρίου εἰ ἄρα ἔθνος τῆς Σαμαρίας, λέγων εἶναι τινα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· ἑαυτὸν μέγαν, **10** ᾧ προσεῖχον πάντες **23** εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες Οὗτός ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα. **24** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ καλουμένη Σίμων εἶπεν Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Μεγάλην. **11** προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸν Κύριον, ὅπως μὴδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγίαις ἐξεστακέναί εἰρήκατε. **25** Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι αὐτοῦς. **12** ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίπῳ καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσόλυμα, πολλὰς τε Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίζοντο. ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. **13** **26** Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησεν πρὸς ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ Φίλιππον λέγων Ἀνάστηθι καὶ πορεύου βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίπῳ, κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας καταβαίνουσιν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· γινομένης ἐξίστατο. **14** Ἀκούσαντες δὲ οἱ αὕτη ἔστιν ἔρημος. **27** καὶ ἀναστὰς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ ἐπορεύθη. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος Σαμάρια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν δυνάστης Κανδάκης βασιλείσης Αἰθιόπων, πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, **15** οἵτινες ὅς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάξης αὐτῆς, ὅς καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλὴμ, λάβωσιν Πνεῦμα Ἅγιον· **16** οὐδέπω γὰρ ἦν **28** ἦν δὲ ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν βεβαπτισμένον ὑπάρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ προφήτην Ἡσαΐαν. **29** εἶπεν δὲ τὸ Πνεῦμα κυρίου Ἰησοῦ. **17** τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας τῷ Φιλίπῳ Πρόσελθε καὶ κολλήθητι ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα Ἅγιον. τῷ ἄρματι τούτῳ. **30** προσδραμὼν δὲ ὁ **18** ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν Ἄρα Πνεῦμα, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα **19** γε γινώσκεις ἢ ἀναγινώσκεις; **31** ὁ δὲ λέγων Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα εἶπεν Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἔαν μὴ τις ᾧ ἔαν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ Πνεῦμα ὁδηγήσει με; παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον Ἅγιον. **20** Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν Τὸ ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. **32** ἡ δὲ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ αὕτη Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ

ὡς ἄμυνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν διώκεις· **6** ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἵσελθε εἰς ἄφωρος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι ὅ τί σε αὐτοῦ. **33** Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ δεῖ ποιεῖν. **7** οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες ἦρθ· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. **34** φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. **8** ἡγέρθη ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίπῳ εἶπεν δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεωγμένων δὲ Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἐτέρου τινός; χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς **35** ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ Δαμασκόν. **9** καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. **10** Ἦν δέ τις εὐηγγελίστατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. **36** ὡς δὲ μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὀράματι ὁ Κύριος ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος Ἰδοὺ ὕδωρ· τί Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε. **11** ὁ δὲ κωλύει με βαπτισθῆναι; **38** καὶ ἐκέλευσεν Κύριος πρὸς αὐτόν Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ στηῖναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν καὶ εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. **39** ὅτε δὲ ἀνέβησαν Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, **12** καὶ εἶδεν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασεν τὸν ἄνδρα Ἀνανιάν ὀνόματι εἰσελθόντα καὶ Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ ἐπιθέντα αὐτῷ χειρας, ὅπως ἀναβλέψῃ. εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **13** ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας Κύριε, ἥκουσα χαίρων. **40** Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον, ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις ὅσα κακὰ τοῖς ἁγίοις σου ἐποίησεν ἐν πάσας ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν. Ἱερουσαλήμ· **14** καὶ ὥδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δεῖναι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα σου. **15** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἐστίν μοι οὗτος τοῦ βασιτάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν τε καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ· **16** ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. **17** Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χειρας εἶπεν Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἥ ἦρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς Πνεύματος Ἁγίου. **18** καὶ εὐθέως

ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάριαν
ὡς λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. **31** Ἡ
ἐβαπτίσθη, **19** καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας
ἔγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρίας εἶχεν εἰρήνην
ἡμέρας τινάς, **20** καὶ εὐθέως ἐν ταῖς οἰκοδομουμένη καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ
συναγωγαῖς ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν, ὅτι τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου
οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **21** ἐξίσταντο Πνεύματος ἐπληθύνετο. **32** Ἐγένετο δὲ
δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον Οὐχ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν
οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας
τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ Λύδδα. **33** εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα
ᾧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον
αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς· **22** Σαῦλος ἐπὶ κραβάττου, ὃς ἦν παραλελυμένος. **34** καὶ
δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνεν εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς
Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, Χριστὸς ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. καὶ
συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. εὐθέως ἀνέστη. **35** καὶ εἶδαν αὐτὸν πάντες
23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα,
συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. **36** Ἐν
αὐτόν· **24** ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβειθά,
αὐτῶν. παρετηροῦντο δὲ καὶ τὰς πύλας ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν
ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν
25 λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ ὧν ἐποίει. **37** ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ τεύχους καθῆκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν·
ἐν σπυρίδι. **26** Παραγενόμενος δὲ εἰς λούσαντες δὲ ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. **38**
Ἱερουσαλὴμ ἐπέιραζεν κολλᾶσθαι τοῖς ἐγγύς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ οἱ
μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν
πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητῆς. **27** Βαρνάβας αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν
δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς παρακαλοῦντες Μὴ ὀκνήσης διελθεῖν ἕως
ἀποστόλους, καὶ διηγῆσαι αὐτοῖς πῶς ἐν ἡμῶν. **39** ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν
τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν Κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς
αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο τὸ ὑπερώον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι
ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. **28** καὶ ἦν μετ' αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι
αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ οὔσα ἡ Δορκάς. **40** ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ
ὀνόματι τοῦ Κυρίου, **29** ἐλάλει τε καὶ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνата προσηύξατο, καὶ
συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν Ταβειθά,
ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. **30** ἐπιγνόντες δὲ ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἠνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς

αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. αὐτὸν ἔκστασις, **11** καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν
41 δούς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν· ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον σκευὸς τι
φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας ὡς ὁθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
παρέστησεν αὐτήν ζῶσαν. **42** γνωστὸν καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, **12** ἐν ᾧ ὑπῆρχεν
δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἔρπετὰ τῆς γῆς
ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν Κύριον. **43** καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. **13** καὶ ἐγένετο
Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μέναι ἐν Ἰόππῃ φωνὴ πρὸς αὐτὸν Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον
παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

10 Ἄνῃρ δέ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι
Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης
τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, **2** εὐσεβῆς καὶ
φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ
λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διὰ παντός,
3 εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς, ὥσει περὶ
ῥαν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ
Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα
αὐτῷ Κορνήλιε. **4** ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ
καὶ ἔμφορος γενόμενος εἶπεν Τί ἐστίν,
Κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ Αἰ προσευχαί σου
καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς
μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ. **5** καὶ νῦν
πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην καὶ μετάπεμψαι
Σίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· **6**
οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ,
ὃς ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. **7** ὡς
δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ,
φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην
εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, **8** καὶ
ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς ἀπέστειλεν
αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. **9** Τῇ δὲ ἐπαύριον
ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει
ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα
προσεύξασθαι περὶ ῥαν ἔκτην. **10** ἐγένετο
δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελεν γεύσασθαι·
παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν ἐγένετο ἐπ'

καὶ φάγε. **14** ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν Μηδαμῶς,
Κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν
καὶ ἀκάθαρτον. **15** καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ
δευτέρου πρὸς αὐτόν Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισεν
σὺ μὴ κοίνου. **16** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρὶς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ σκεῦος
εἰς τὸν οὐρανόν. **17** Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ
διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴῃ τὸ ὄραμα
ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι
ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν
οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν
πυλῶνα, **18** καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο
εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε
ξενίζεται. **19** Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου
περὶ τοῦ ὁράματος εἶπεν τὸ Πνεῦμα
Ἰδοὺ ἄνδρες δύο ζητοῦντές σε· **20** ἀλλὰ
ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς
μηδὲν διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα
αὐτούς. **21** καταβάς δὲ Πέτρος πρὸς
τοὺς ἄνδρας εἶπεν Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ὃν
ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; **22**
οἱ δὲ εἶπαν Κορνήλιος ἑκατοντάρχης,
ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν,
μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους
τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου
ἁγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. **23**
εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν. Τῇ
δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς,

καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ
 συνῆλθον αὐτῷ. 24 τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσῆλθεν ἔστιν· 36 τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλεν τοῖς
 εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν υἱοῖς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ
 προσδοκῶν αὐτοὺς, συνκαλεσάμενος τοὺς Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων Κύριος.
 συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους 37 ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ’
 φίλους. 25 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
 τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν
 πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν. 26 ὁ Ἰωάννης, 38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς
 δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστηθι· ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ
 καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι. 27 καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος
 συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὕρισκεי πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ
 συνεληλυθότας πολλούς, 28 ἔφη τε πρὸς τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ’ αὐτοῦ· 39
 αὐτοὺς Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν καὶ ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν
 ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἱερουσαλήμ·
 ἄλλοφύλῳ· κᾶμοι ὁ Θεὸς ἔδειξεν μηδένα ὃν καὶ ἀνείλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ζύλου. 40
 κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· 29 τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῇ γενέσθαι, 41
 πυνθάνομαι οὖν Τίνι λόγῳ μετεπέψασθέ οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς
 με. 30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη Ἀπὸ τετάρτης προκεχειροτημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν,
 ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην τὴν οἷτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ
 ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου, μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· 42
 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇ καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ
 λαμπρᾷ, 31 καὶ φησὶν Κορνήλιε, εἰσηκούσθη καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
 σου ἢ προσευχὴ καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Κριτῆς ζώντων
 ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 32 πέμψον καὶ νεκρῶν. 43 τοῦτῳ πάντες οἱ προφηταὶ
 οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ
 ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα
 οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν. εἰς αὐτόν. 44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ
 33 ἑξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ, σύ τε ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος, νῦν οὖν ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. 45
 πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι
 ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ
 τοῦ Κυρίου. 34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται· 46
 εἶπεν Ἐπ’ ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι ἡκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις
 οὐκ ἔστιν προσωπολήμπτης ὁ Θεός, 35 καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. τότε ἀπεκρίθη
 ἀλλ’ ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν Πέτρος 47 Μῆτι τὸ ὕδωρ δύναται κωλυσαί

τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες ἀνδρός. **13** ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα ἡμεῖς· **48** προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ καὶ εἰπόντα· Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην καὶ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε μετὰπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **2** Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς **3** λέγοντες ὅτι Εἰσῆλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** ἀρξάμενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων **5** Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· **6** εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. **7** ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι Ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. **8** εἶπον δέ Μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. **9** ἀπεκρίθη δὲ ἐκ δευτέρου φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Ὅτι ὁ Θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. **10** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνеспάσθη πάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. **11** καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρίας πρὸς με. **12** εἶπεν δὲ τὸ Πνεῦμά μοι συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἑξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ

Πέτρον, **14** ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. **15** ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαι με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. **16** ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου, ὡς ἔλεγεν Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **17** εἰ οὖν τὴν ἴσῃν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; **18** ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν λέγοντες Ὅτι ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν. **19** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. **20** Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **21** καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. **22** Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· **23** ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, **24** ὅτι

ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος δεδεμένος ἀλύσειν δυσὶν, φύλακές τε πρὸ Ἀγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. 7 καὶ ἰδοὺ ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. 25 ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, 26 καὶ εὐρὼν ἤγαγεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ Πέτρου ἡγείρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστα ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζααι ἐκ τῶν χειρῶν. 8 εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς αὐτόν Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά Χριστιανούς. 27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις σου. ἐποίησεν δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει εἰς Ἀντιόχειαν· 28 ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ μοι. 9 καὶ ἐξελθὼν ἡκολούθει, καὶ οὐκ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβὸς ἐσήμαινεν διὰ τοῦ ἥδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ Πνεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσθθαι τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις ἐγένετο 10 διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ ἐπὶ Κλαυδίου. 29 τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν εὐπορεῖτο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν ἡνοίγῃ αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· 30 ὃ καὶ ἐποίησαν ρύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ ἀπ' αὐτοῦ. 11 καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου. γενόμενος εἶπεν Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν

Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 2 ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρῃ. 3 ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον, ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων, 4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. 5 ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν περὶ αὐτοῦ. 6 Ὅτε δὲ ἤμελλεν προαγαγεῖν αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν

ἐξαπέστειλεν ὁ Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. 12 συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. 13 κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη, 14 καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἠνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. 15 οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν Μαίνη. ἡ δὲ διῴσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον Ὅ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ. 16 ὁ δὲ Πέτρος

ἐπέμεναν κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. **17** κατασείσας δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, προσκέκλημαι αὐτούς· **3** τότε νηστεύσαντες εἶπέν τε Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. **4** Αὐτοὶ μὲν οὖν ἕτερον τόπον. **18** Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, κατήλθον εἰς Σελεύκιαν, ἐκεῖθεν τε τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. **19** Ἡρώδης δὲ ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον, **5** καὶ γενόμενοι ἐν ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρών, ἀνακρίνας Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. **6** διελθόντες δὲ διέτριβεν. **20** Ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εἶρον ἄνδρα καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, **7** ὃς ἦν σὺν τῷ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἡτοῦντο ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. **21** τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν τοῦ Θεοῦ· **8** ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλύμας ὁ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτούς· **22** ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει Θεοῦ αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον φωνῇ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. **23** παραχρήμα ἀπὸ τῆς πίστεως. **9** Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἀνθ' πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου ἀτενίσας εἰς ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ αὐτὸν **10** εἶπεν Ὡς πλήρης παντὸς δόλου καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. **24** πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ Ὁ δὲ λόγος τοῦ Κυρίου ἠῤῥαξαν καὶ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων ἐπληθύνετο. **25** Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου τὰς εὐθείας· **11** ὑπέστρεψαν, ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες καὶ νῦν ἰδοὺ χεῖρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ τὴν διακονίαν, συνπαραλαβόντες Ἰωάννην ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον. καιροῦ. παραχρήμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. **12** τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπληροσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου. **13** Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ

13 Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἡρώδου τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. **2** Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν

ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς τὸν δρόμον, ἔλεγεν Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε Ἱεροσόλυμα. **14** Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ εἶναι, οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν Πισιδίαν, καὶ ἔλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν ποδῶν λῦσαι. **26** Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. **15** γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι ταύτης ἐξαπεστάλη. **27** οἱ γὰρ κατοικοῦντες πρὸς αὐτοὺς λέγοντες Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν εἴ τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. **16** ἀναστὰς δὲ τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν **28** καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες Θεόν, ἀκούσατε. **17** ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἠτήσαντο Πειλᾶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, **29** ὥς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου γῆ Αἰγύπτου, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, **18** καὶ ὥς αὐτὸν ἐκ νεκρῶν **31** ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας τεσσερακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, **19** καὶ καθελὼν ἔθνη Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες νῦν ἑπτὰ ἐν γῇ Χανάαν κατεκληρονόμησεν εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. **32** τὴν γῆν αὐτῶν **20** ὥς ἔτεσιν τετρακοσίοις καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς καὶ πεντήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, **33** ὅτι κριτὰς ἕως Σαμουὴλ προφήτου. **21** κακεῖθεν ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὥς καὶ ἐν τῷ ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κεῖς, ἄνδρα ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ Υἱός μου ἐκ φυλῆς Βενιαμείν, ἔτη τεσσεράκοντα· εἴ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. **34** ὅτι **22** καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι Δαυεὶδ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ὃ καὶ εἶπεν μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, μαρτυρήσας Εὐρὸν Δαυεὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, οὕτως εἶρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει Δαυεὶδ τὰ πιστά. **35** διότι καὶ ἐν ἐτέρῳ πάντα τὰ θελήματά μου. **23** τούτου ὁ λέγει Οὐ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰδεῖν Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν διαφθοράν. **36** Δαυεὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ Σωτῆρα Ἰησοῦν, **24** ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ εἶδεν διαφθοράν· **37** ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. **25** ὥς δὲ ἐπλήρου Ἰωάννης οὐκ εἶδεν διαφθοράν. **38** γνωστὸν οὖν

ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου δι' ὅλης τῆς χώρας. **50** οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ὑμῖν ἄφεις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται, παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, νόμῳ Μωϋσέως δικαιοθῆναι, **39** ἐν τούτῳ καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται. **40** βλέπετε Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς ὀρίων αὐτῶν. **51** οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν προφήταις **41** Ἰδετε, οἱ καταφρονηταί, κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον εἰς Ἰκόνιον, **52** οἱ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου.

14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. **2** οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. **3** ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. **4** ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. **5** ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, **6** συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον· **7** ἀκεῖ εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν. **8** Καί τις ἀνὴρ ἀδύνατος ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν. **9** οὗτος ἤκουεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι, **10** εἶπεν μεγάλη φωνῇ Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. **11** οἱ τε ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος

ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ Ἀντιόχειαν, **22** ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς λέγοντες Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς, **12** ἐκάλουν τε τὸν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Θεοῦ. **23** χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ' **13** ὃ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς ἐκκλησίας πρεσβυτέρους, προσευξάμενοι πόλεως, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. **24** καὶ διελθόντες θύειν. **14** ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν, Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ **25** καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον ἱμάτια ἑαυτῶν ἐξεπῆδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κατέβησαν εἰς Ἀτταλίαν, **26** κάκειθεν κρίζοντες **15** καὶ λέγοντες Ἄνδρες, τί ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. **27** Παραγενόμενοι τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῶν, καὶ ὅτι ἥνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν αὐτοῖς· **16** ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς πίστεως. **28** διέτριβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς σὺν τοῖς μαθηταῖς.

αὐτῶν· **17** καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. **18** καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. **19** Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι. **20** κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. **21** εὐαγγελιζόμενοι τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ εἰς

15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτμηθῇτε τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. **2** γενομένης δὲ στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. **3** Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμάριαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποιοῦν χάραν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **4** παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ

τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ Θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. **5** Ἐξανέστησαν ἀνορθώσω αὐτήν, **17** ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος τὸν νόμον Μωυσέως. **6** Συνήχθησάν τε οἱ ποιῶν ταῦτα **18** γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος. (αἰὼν ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ **g165**) **19** διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῦ λόγου τούτου. **7** Πολλῆς δὲ ζητήσεως τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ γενομένης ἀναστάς Πέτρος εἶπεν πρὸς τὸν Θεόν, **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς αὐτοὺς Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ καὶ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τοῦ αἵματος. **21** Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας πιστεῦσαι. **8** καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ σάββατον ἀναγινωσκόμενος. **22** Τότε ἔδοξε Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, **9** καὶ οὐθὲν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. **10** ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σιλᾶν, οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, **23** βαστάσαι; **11** ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν Οἱ ἀπόστολοι Κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ ὃν τρόπον κάκεῖνοι. **12** Ἑσίγησεν δὲ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. **24** Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες αὐτῶν. **13** Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς τὰς ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεσπειλάμεθα, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων Ἄνδρες ἀδελφοί, **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἀκούσατέ μου. **14** Συμεὼν ἐξηγήσατο ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβαν καὶ ἐξ ἐθνῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **15** Παύλῳ, **26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου προφητῶν, καθὼς γέγραπται **16** Μετὰ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **27** ἀπεστάλκαμεν ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν οὖν Ἰούδαν καὶ Σιλᾶν, καὶ αὐτοὺς διὰ σκηνὴν Δαυεὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. **28** ἔδοξεν

γὰρ τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ καὶ ἡμῖν **16** Κατήντησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ
 μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν εἰς Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις
 τούτων τῶν ἐπάναγκες, **29** ἀπέχεσθαι ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς
 εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν Ἰουδαίας πιστῆς πατρὸς δὲ Ἑλλήνος, **2**
 καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ
 εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε. **30** Οἱ μὲν οὖν Ἰκονίᾳ ἀδελφῶν. **3** τοῦτον ἠθέλησεν ὁ
 ἀπολυθέντες κατήλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν
 συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς
 ἐπιστολὴν. **31** ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἡδίστησαν
 ἐπὶ τῇ παρακλήσει. **32** Ἰούδας τε καὶ γὰρ ἅπαντες ὅτι Ἑλλήν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 Σιλᾶς, καὶ αὐτοὶ προφητὰι ὄντες, διὰ λόγου ὑπῆρχεν. **4** Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις,
 πολλοὺ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα
 ἐπεστήριξαν. **33** ποιήσαντες δὲ χρόνον τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ
 ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. **5**
 πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς. **35** Παῦλος Αἰ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ
 δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ'
 διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ ἡμέραν. **6** Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ
 καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Γαλατικῆν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ
 Κυρίου. **36** Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν Ἀγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν
 πρὸς Βαρνάβαν Παῦλος Ἐπιστρέψαντες τῇ Ἀσίᾳ. **7** ἔλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν
 δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς κατὰ ἐπεῖράζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι,
 πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα Ἰησοῦ. **8**
 λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσιν. **37** παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς
 Βαρνάβας δὲ ἐβούλετο συνπαραλαβεῖν καὶ Τρωάδα. **9** καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ
 τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον ὤφθη, ἀνὴρ Μακεδὼν τις ἦν ἐστὼς καὶ
38 Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων Διαβὰς εἰς
 αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. **10** ὥς δὲ τὸ
 αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συνπαραλαμβάνειν ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν
 τοῦτον. **39** ἐγένετο δὲ παροξυσμός, ὥστε εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι
 ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Θεὸς εὐαγγελίσασθαι
 τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον αὐτοῦς. **11** Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ Τρωάδος
 ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον. **40** Παῦλος δὲ εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ
 ἐπιλεξάμενος Σιλᾶν ἐξῆλθεν, παραδοθεὶς ἐπιούσῃ εἰς Νέαν Πόλιν, **12** κάκειθεν
 τῇ χάριτι τοῦ Κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶν πρώτη τῆς
41 διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν μερίδος Μακεδονίας πόλις, κολωνία.
 ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας. Ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες

ημέρας τινάς. **13** τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῆξαντες
 σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν,
 παρὰ ποταμὸν οὗ ἔνομιζομεν προσευχὴν **23** πολλὰς δὲ ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς
 εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγεῖλαντες τῷ
 συνελθούσαις γυναιξίν. **14** καὶ τις γυνὴ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοῦς· **24**
 ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως ὃς παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν ἔβαλεν
 θυατείων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουεν, ἥς αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς
 ὁ Κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον.
 τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ Παύλου. **15** ὥς δὲ **25** Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ
 ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν Σιλᾶς προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν,
 λέγουσα Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· **26**
 εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε
 καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. **16** Ἐγένετο δὲ σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου·
 πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν, ἠνεώχθησαν δὲ παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι,
 παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνα καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **27** ἔξυπνος
 ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν
 παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. ἀνεωγμένους τὰς θύρας τῆς φυλακῆς,
17 αὕτη κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἐαυτὸν
 ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς
 δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες δεσμίους. **28** ἐφώνησεν δὲ Παῦλος μεγάλη
 καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. φωνῇ λέγων Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν,
18 τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε. **29** αἰτήσας δὲ
 διαπονηθεὶς δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἔντρομος γενόμενος
 τῷ πνεύματι εἶπεν Παραγγέλλω σοι ἐν προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σιλᾶ, **30** καὶ
 ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελεῖν ἀπ' αὐτῆς προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη Κύριοι, τί
 καὶ ἐξήλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. **19** Ἰδόντες με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; **31** οἱ δὲ εἶπαν
 δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξήλθεν ἡ ἐλπίς Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ
 τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. **32** καὶ ἐλάλησαν
 Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν εἴλκυσαν εἰς αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ σὺν πᾶσιν τοῖς
 τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, **20** καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **33** καὶ παραλαβὼν
 προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς
 εἶπαν Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη
 ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παραχρῆμα,
21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔθῃ ἃ οὐκ ἔξεστιν **34** ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον
 ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο
 οὖσιν. **22** καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ. **35** Ἡμέρας

δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες Ἐπὶ τὸν Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς ἀνθρώπους ἐκείνους. **36** ἀπήγγειλεν δὲ ὁ τὸν δῆμον· **6** μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ Παῦλον, ὅτι Ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν ἀπολυθῆτε. νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐν εἰρήνῃ. **37** ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς ἐνθάδε πάρεσιν, **7** οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν Καίσαρος πράσσουσιν, βασιλέα ἕτερον εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν. **8** ἐτάραξαν δὲ ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. **38** ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς ταῦτα, **9** καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα. τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. **10** Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς εἰσιν, **39** καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς εἰς Βέροιαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς πόλεως. **40** ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήρσαν· **11** οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐξῆλθαν. Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν οὕτως. **12** πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν Ἰουδαίων. ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. **13** Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. **14** Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον καὶ ἐκεῖ σαλεύοντες καὶ ταράσσοντες τοὺς ὄχλους. **15** οἱ δὲ ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὃ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. **16** οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον ἤγαγον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σιλᾶν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξήρσαν. **17** Ἐν δὲ

ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. ὁ οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. **24** ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων Κύριος οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, **25** οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδούς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα· **26** ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων

18 Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον. **2** καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς, **3** καὶ διὰ τὸ ὁμοτεχνον εἶναι ἔμμενεν παρ' αὐτοῖς, καὶ ἡργάζοντο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ

172

τέχνη. **4** διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ καθ' ὑμᾶς, ὅψεσθε αὐτοῖς κριτὴς ἐγὼ τούτων κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέν τε Ἰουδαίους οὐ βούλομαι εἶναι. **16** καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς καὶ Ἑλλήνας. **5** Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ ἀπὸ τοῦ βήματος, **17** ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες τῆς Μακεδονίας ὃ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, ἔμπροσθεν τοῦ βήματος καὶ οὐδὲν τούτων διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν τῷ Γαλλίῳι ἔμελεν. **18** Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι Χριστὸν Ἰησοῦν. **6** ἀντιτασσομένων δὲ προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναζάμενος ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτούς Τὸ αἶμα ὑμῶν καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν κεφαλὴν τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. **7** καὶ εἶχεν γὰρ εὐχήν. **19** κατήντησαν δὲ εἰς μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς Ἑφεσον, κάκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου σεβομένου τὸν δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέξατο Θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ τοῖς Ἰουδαίοις. **20** ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν συναγωγῇ. **8** Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι οὐκ ἐπένευσεν, ἐπίστευσεν τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ **21** ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν Πάλιν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ Θεοῦ θέλοντος, ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. **9** ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἑφέσου, **22** καὶ κατελθὼν Εἶπεν δὲ ὁ Κύριος ἐν νυκτὶ δι' ὀράματος εἰς Καισάριαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν τῷ Παύλῳ Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, **23** καὶ σιωπῆσης, **10** διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαι σε, διότι καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. στήριζων πάντας τοὺς μαθητάς. **24** Ἰουδαῖος **11** Ἐκάθισεν δὲ ἑναιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **12** τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Γαλλίῳνος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας Ἑφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ **25** οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Παύλου καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, **13** Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ἀναπεύθει ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν. ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου **14** μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ **26** οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίῳν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους συναγωγῇ. ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα Εἰ μὲν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιουργημα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ πονηρόν, ὧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ ἀνεσχόμεν ὑμῶν **15** εἰ δὲ ζητήματά ἐστιν Θεοῦ. **27** βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ

ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, **12** ὥστε ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἀποφέρεισθαι πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος· **28** εὐτόνως ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ Χριστὸν Ἰησοῦν. ἐκπορεύεσθαι. **13** Ἐπεχείρησαν δέ τινες καὶ

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἔλθειν εἰς Ἔφεσον καὶ εὑρεῖν τινὰς μαθητάς, **2** εἶπέν τε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδ' εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. **3** εἶπέν τε· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. **4** εἶπεν δὲ Παῦλος· Ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων· Εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. **5** ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χειρὰς ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφύτευον. **7** ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὥσεί· δώδεκα. **8** Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **9** ὥς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθουν κακολογοῦντες τὴν Ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ· Τυράννου. **10** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας. **11** Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ὁ Θεὸς

ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκα Ῥώμην ἰδεῖν. **22** ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν συνεληλύθεισαν. **33** ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων Τιμόθεον καὶ Ἑραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. **23** Ἐγένετο δὲ κατὰ κατασεῖσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῷ δήμῳ. **34** ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖος τῆς Ὀδοῦ. **24** Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἐστίν, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ὥρας δύο κράζοντες Μεγάλη ἢ Ἄρτεμις Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ Ἑφεσίων. **35** κατασεῖλας δὲ ὁ γραμματεὺς ὀλίγην ἐργασίαν, **25** οὗς συναθροίσας καὶ τὸν ὄχλον φησὶν Ἄνδρες Ἑφέσιοι, τίς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν Ἄνδρες, γάρ ἐστίν ἀνθρώπων ὃς οὐ γινώσκει ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἢ τὴν Ἑφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς εὐπορίας ἡμῶν ἐστίν, **26** καὶ θεωρεῖτε καὶ μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς; **36** ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἑφέσου ἀλλὰ σχεδὸν ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δέον πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας ἐστίν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ μὴδὲν προπετὲς πράσσειν. **37** ἡγάγετε γὰρ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. **27** τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῶν τὸ οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν ἡμῶν. **38** μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τεχνῖται ἔχουσι πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι εἰς οὐθὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείωσαν καθαιρεῖσθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἀλλήλοις. **39** εἰ δέ τι περαιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἦν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. **28** Ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις **40** καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες Μεγάλη ἢ Ἄρτεμις στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου Ἑφεσίων. **29** καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα συγχύσεως, ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς συστροφῆς εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον ταύτης. **41** καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους ἐκκλησίαν.

Παύλου. **30** Παύλου δὲ βουλομένου **20** Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμψάμενος ὁ Παῦλος τοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶων αὐτὸν μαθητὰς καὶ παρακαλέσας, ἀσπασάμενος οἱ μαθηταί· **31** τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, μαθητὰς καὶ παρακαλέσας, ἀσπασάμενος ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. **2** παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, **3** ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης

ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην· **15** κακείθεν μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν γνώμης τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς **4** συνείπετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου Σάμον, τῇ δὲ ἐχομένη ἤλθομεν εἰς Μίλητον. Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος **16** κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι καὶ Σεκουῖνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος· χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδεν γὰρ, **5** οὗτοι δὲ προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν εἰ δυνατόν εἴη αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Τρωάδι· **6** ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. **17** τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἁγρῆς ἡμερῶν πέντε, ὅπου διετρίψαμεν ἐκκλησίας. **18** ὥς δὲ παρεγένοντο πρὸς ἡμέρας ἑπτὰ. **7** Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ σαββάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον πρώτης ἡμέρας ἅψ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξίνααι Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέν τε τὸν λόγον ἐγενόμην, **19** δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ μέχρι μεσονυκτίου. **8** ἦσαν δὲ λαμπάδες πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερφῶ οὗ ἦμεν συνηγμένοι. πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς **9** καθεζόμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων, **20** ὥς οὐδὲν Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ὑπνω βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν καὶ κατ' οἴκου, **21** διαμαρτυρόμενος ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἦρθη νεκρός. Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς Θεὸν **10** καταβάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν Μὴ θορυβεῖσθε· Ἰησοῦν. **22** καὶ νῦν ἰδοὺ δεδεμένος ἐγὼ ἢ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. **11** τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσόντά μοι μὴ εἰδώς, γευσάμενος, ἔφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἁγρῇ **23** πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατὰ αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. **12** ἤγαγον δὲ πόλιν διαμαρτύρεται μοι λέγον ὅτι δεσμὰ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ καὶ θλίψεις με μένουσιν. **24** ἀλλ' οὐδενὸς μετρίως. **13** Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐμαυτῷ πλοῖον ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν ὥς τελειώσω τὸν δρόμον μου καὶ τὴν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν, μέλλων Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς αὐτοῦ πεζεύειν. **14** ὥς δὲ συνέβαλλεν χάριτος τοῦ Θεοῦ. **25** καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν οἶδα ὅτι οὐκέτι ὤψεσθε τὸ πρόσωπόν μου

ὁμοίως πάντες ἐν οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν. 26 διότι μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ τοῦ πλοῖον.

αἵματος πάντων· 27 οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ὑμῖν. 28 προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου. 29 ἐγὼ οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, 30 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω ἑαυτῶν. 31 διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. 32 καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. 33 ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· 34 αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. 35 πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπεν Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. 36 καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήυξατο. 37 ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, 38 ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον κάκεῖθεν εἰς Πάταρα· 2 καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. 3 ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. 4 ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνεύματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα. 5 ὅτε δὲ ἐγένετο ἐξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμενοι 6 ἀψησασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. 7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἤλθομεν εἰς Καισαρίαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἐπτά ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. 9 τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθένοι προφητεύουσαι. 10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμέρας πλείους κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαθος, 11 καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας

τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας ἑαυτοῦ τοὺς **22** τί οὖν ἐστίν; πάντως ἀκούσονται ὅτι πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν Τάδε λέγει τὸ ἐλήλυθας. **23** τοῦτο οὖν ποιήσον ὃ σοι Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστίν ἡ λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· **24** τούτους οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ ἐθνῶν. **12** ὥς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρῇσονται τὴν παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι κεφαλὴν, καὶ γινώσκονται πάντες ὅτι ὢν τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ **13** τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος Τί ποιεῖτε στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσω τὸν νόμον. κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν **25** περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ ἐπεστείλαμεν κρίναντες φυλάσσεσθαι καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμῶς ἔχω αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ αἷμα καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **14** μὴ πνικτὸν καὶ πορνεῖαν. **26** τότε ὁ Παῦλος πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ Τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω. **15** Μετὰ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆι εἰς τὸ ἱερόν, δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· **16** συνῆλθον τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρίας ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά. **27** Ὡς δὲ σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν **17** Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. **18** καὶ ἐπέβαλαν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, **28** τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆι ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν κρίζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, βοηθεῖτε πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ πρεσβύτεροι. **19** καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας ἐξηγεῖτο καθ' ἐν ἑκάστον ὢν ἐποίησεν ὁ πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν αὐτοῦ. **20** οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. **29** ἦσαν γὰρ Θεόν, εἰπὴν τε αὐτῷ Θεωρεῖς, ἀδελφέ, προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν πόσαι μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30** ἐκινήθη τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· **21** κατηχήθησαν τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συνδρομὴ δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας εἴλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. **31** Ζητούντων τὰ τέκνα μὴδὲ τοῖς ἔθνεσιν περιπατεῖν. τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ

χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συνχύννεται παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησὶν— **3** Ἐγὼ Ἱερουσαλήμ· **32** ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοὺς πόδας καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες Γαμαλιήλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τὸν Παῦλον. **33** τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος τοῦ πατρώου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι τοῦ Θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε ἀλύσει δις, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ σήμερον· **4** ὃς ταύτην τὴν Ὁδὸν ἐδίωξα τί ἐστὶν πεποιηκώς. **34** ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυναμένου εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δὲ αὐτοῦ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν **5** ὥς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ παρεμβολήν. **35** ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄζων καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ἐκεῖσε ὄντας δεδεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ ὄχλου· **36** ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ ἵνα τιμωρηθῶσιν. **6** Ἐγένετο δέ μοι λαοῦ κρίζοντες Αἴρε αὐτόν. **37** Μέλλων τε πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγει τῷ χιλιάρχῳ Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι περιεστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ, **7** πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; **38** ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων λεγούσης μοι Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν **8** ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην Τίς εἶ, Κύριε; εἶπέν τε εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους πρὸς ἐμέ Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἄνδρας τῶν σικαρίων; **39** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος ὃν σὺ διώκεις. **9** οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς, μὲν φῶς ἐθεάσαντο, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. **10** εἶπον δέ Τί δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλήσαι ποιήσω, Κύριε; ὁ δὲ Κύριος εἶπεν πρὸς με πρὸς τὸν λαόν. **40** ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκεῖ σοι ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι κατέσεισεν τῇ χειρὶ τῷ λαῷ πολλῆς ποιῆσαι. **11** ὥς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος Ἑβραῖδι διαλέκτῳ λέγων ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

22 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.

2 —ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον

12 Ἀνανίας δέ τις ἀνὴρ εὐλαβῆς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, **13** ἐλθὼν πρὸς ἐμέ καὶ ἐπιστὰς εἶπέν μοι Σαοὺλ ἀδελφέ,

ἀνάβλεψον. καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; **26** ἀκούσας δὲ ὁ εἰς αὐτόν. **14** ὁ δὲ εἶπεν Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἑκατοντάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα ἀπήγγειλεν λέγων Τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν Δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν. **27** φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, **15** ὅτι προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖός εἶ; ὁ δὲ ἔφη ὦν ἑώρακας καὶ ἤκουσας. **16** καὶ νῦν τί Ναί. **28** ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος Ἐγὼ μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλousαι πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα ἐκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη Ἐγὼ δὲ καὶ αὐτοῦ. **17** Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι γεγέννημαι. **29** εὐθέως οὖν ἀπέστησαν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξιν· ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει **18** καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνούς ὅτι καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι Σπεῦσον καὶ Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν δεδεκώς. ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ **30** τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι παραδέχονται σου μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν **19** καὶ γὰρ εἶπον Κύριε, αὐτοὶ ἐπίstανται ὅτι Ἰουδαίων, ἔλυσε αὐτόν, καὶ ἐκέλευσε ἐγὼ ἡμὴν φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· **20** συνέδριον, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον καὶ ὅτε ἐξεκύνετο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ ἔστησε εἰς αὐτούς.

μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμὴν ἐφεστὼς καὶ συνευδοκῶν καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρῶντων αὐτόν. **21** καὶ εἶπεν πρὸς με Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε. **22** Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. **23** κραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα, **24** ἐκέλευσε ὁ χιλιάρχος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἶπας μαστίξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. **25** ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον

23 ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **2** ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. **3** τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; **4** οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; **5** ἔφη τε ὁ Παῦλος Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. **6** γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός

εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἀναστάσεως νεκρῶν κρίνομαι. 7 τοῦτο ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἐγένετο στάσις τῶν τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ. Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη 17 προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τὸ πλῆθος. 8 Σαδδουκαῖοι γὰρ λέγουσιν μὴ τῶν ἑκατονταρχῶν ἔφη· Τὸν νεανίαν εἶναι ἀνάστασιν μῆτε ἄγγελον μῆτε πνεῦμα, τοῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. 9 γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ. 18 ὁ μὲν ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν χιλιάρχον καὶ φησίν· Ὁ δέσμιος Παῦλος Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες Οὐδὲν προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· τὸν νεανίσκον ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος; τί λαλήσῃ σοι. 19 ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς 10 πολλῆς δὲ γινομένης στάσεως φοβηθεὶς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 Τῇ δὲ αὔριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος συνέδριον ὡς μέλλων τι ἀκριβέστερον εἶπεν Θάρσει· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 σὺ οὖν μὴ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ οὕτω σε δεῖ καὶ πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. 12 Γενομένης δὲ ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μῆτε φαγεῖν ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μῆτε μῆτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ φαγεῖν μῆτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν νῦν εἰσὶν ἔτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ τὸν Παῦλον. 13 ἦσαν δὲ πλείους σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος τεσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον, παραγγείλας ποιησάμενοι· 14 οἵτινες προσελθόντες μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις πρὸς ἐμέ. 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τινας εἶπαν Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς δύο τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν Ἐτοιμάσατε μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν τὸν Παῦλον. 15 νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε ἕως Καισαρίας, καὶ ἱππεῖς ἐβδομήκοντα τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας ὥρας τῆς νυκτός, 24 κτήνῃ τε παραστῆσαι διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοί πρὸς Φήλικά τὸν ἡγεμόνα, 25 γράψας ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας ἐπιστολὴν ἔχουσιν τὸν τύπον τοῦτον 26

Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς Φήλικι χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον προνοίας, 3 πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φήλιξ, μετὰ πάσης μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστὰς εὐχαριστίας. 4 ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλάμην, μαθὼν ἐνκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν· 28 βουλόμενός τε συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. 5 εὐρόντες γὰρ ἐπιγινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα αὐτῷ, κατήγαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· στάσεις πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ 29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου Ναζωραίων αἰρέσεως, 6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. 30 μηνυθείσης ἐπείρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσσεσθαι, 8 παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας πάντων τούτων ἐπιγινῶναι ὧν ἡμεῖς καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν πρὸς αὐτὸν κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. 9 συνεπέθεντο δὲ ἐπὶ σοῦ. 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες ἔχειν. 10 Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, νεύσαντος τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτὸς εἰς αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν Ἐκ πολλῶν τὴν Ἀντιπατρίδα· 32 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἑάσαντες τοὺς ἱππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν ἐπιστάμενος εὐθύμως τὰ περὶ ἑμαυτοῦ αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· ἀπολογοῦμαι, 11 δυναμένου σου ἐπιγινῶναι 33 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρίαν ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δώδεκα ἄφ' καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 12 καὶ οὕτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρὸς ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιοῦντα ἐπαρχείας ἐστίν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ ὄχλου, οὕτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὕτε κατὰ Κιλικίας 35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ τὴν πόλιν, 13 οὐδὲ παραστήσαι δύνανταί οἱ κατηγοροί σου παραγένωνται· κελεύσας σοι περὶ ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου. 14 ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν Ὁδὸν αὐτόν. ἣν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ πατρὶώ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες γεγραμμένοις, 15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὕτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. μέλλειν ἔσσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων. 2 κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν 16 ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον ὁ Τέρτυλλος λέγων Πολλῆς εἰρήνης συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων

ἀνθρώπους διὰ παντός. 17 δι' ἐτῶν δὲ **25** Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείῳ μετὰ
 πλείονων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
 ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, 18 ἀπὸ Καισαρίας, 2 ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ οἱ
 ἐν αἷς εὐρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων
 μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, 19 τινὲς κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν
 δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ **3** αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως
 σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 πρὸς ἐμέ. 20 ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ
 τί εὖρον ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ τὴν ὁδόν. **4** ὁ μὲν οὖν Φῆστος
 συνεδρίου, 21 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς
 ἧς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι Περὶ Καισαρίαν, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει
 ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐκπορεύεσθαι. **5** Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησίν,
 ἐφ' ὑμῶν. **22** Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ δυνατοὶ συνκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ
 Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ἀνδρὶ ἄτοπον, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. **6**
 Ὅδοῦ, εἶπας Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους
 καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς. **23** ὁκτώ ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν,
 διαταξάμενος τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος
 αὐτὸν ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7**
 τῶν ιδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. **24** Μετὰ παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν
 δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες
 Δρουσίλλη τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὐσῃ Ἰουδαίᾳ Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα
 μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν καταφέροντες, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι, **8**
 αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι Οὔτε εἰς
25 διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν
 καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον. **9** ὁ Φῆστος δὲ
 μέλλοντος ἔμφορος γενόμενος ὁ Φῆλιξ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι,
 ἀπεκρίθη Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν Θέλεις εἰς
 δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε. **26** ἅμα Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων
 καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; **10** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος
 ὑπὸ τοῦ Παύλου διὸ καὶ πυκνότερον Ἔστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος εἰμι, οὗ
 αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὡμίλει αὐτῷ. **27** με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκηκα,
 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον ὁ ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. **11** εἰ μὲν
 Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον θέλων τε χάριτα οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι,
 καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν
 τὸν Παῦλον δεδεμένον.

ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς
 με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα

ἐπικαλοῦμαι. **12** τότε ὁ Φῆστος συνλαλήσας ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη Καίσαρα μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. **13** εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε χιλιάρχους καὶ ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν τῆς πόλεως, ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου ἦχθη ὁ Καισαριὰν ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. **14** ὡς Παῦλος. **24** καὶ φησιν ὁ Φῆστος Ἀγρίππα δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συναπρόντες ἡμῖν τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ λέγων Ἀνὴρ τίς ἐστιν καταλειμμένος ὑπὸ πληθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Φήλικος δέσμιος, **15** περὶ οὗ γενομένου μου Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, βοῶντες μὴ δεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτὸν ζῆν μηκέτι. **25** ἐγὼ δὲ κατελαβόμενην οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτοῦμενοι μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, κατ' αὐτοῦ καταδίκην. **16** πρὸς οὓς αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν ἀπεκρίθην ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις Σεβαστὸν ἔκριναι πέμπειν. **26** περὶ οὗ χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ ἀσφαλὲς τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω διὸ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς περὶ τοῦ ἐγκλήματος. **17** συνελθόντων οὖν ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τί γράψω. **27** ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα. **18** περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ ὑπενόουν πονηρῶν, **19** ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα κάκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. **21** τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Αὐρίον, φησίν, ἀκούσῃ αὐτοῦ. **23** Τῇ οὖν ἐπαύριον

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο **2** Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγήμαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, **3** μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. **4** Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἔν τε Ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, **5** προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. **6**

καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν Θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἣν τὸ αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρον ἐν δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα τοῖς ἡγιασμένοις πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ. 19 Ὅθεν, καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, οὐρανίῳ ὅπτασίᾳ, 20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ βασιλεῦ. 8 τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν πρῶτόν τε καὶ Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 ἐγὼ μὲν οὖν τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ ἀπήγγελλον μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· 10 ὃ ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς πράσσοντας. 21 Ἔνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι τε τῶν ἀγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβόν, διαχειρίσασθαι. 22 ἐπικουρίας οὖν τυχὼν ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας 11 καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ τε τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίωκον προφητὰ ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. 12 Ἐν καὶ Μωϋσῆς, 23 εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, οἷς πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων, μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς 13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, ἔθνεσιν. 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ φησιν Μαίνῃ, τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν σὺν ἐμοὶ πορευομένου· 14 πάντων τε περιτρέπει. 25 ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαίνομαι, καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἥκουσα φησίν, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ φωνὴν λέγουσαν πρὸς με τῇ Ἑβραϊδὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. 26 διαλέκτῳ Σαοῦλ Σαοῦλ, τί με διώκεις; ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. 15 ἐγὼ ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν δὲ εἶπα Τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ Κύριος εἶπεν Ἐγὼ γὰρ αὐτὸν τούτων οὐ πείθομαι οὐθέν· εἰμὶ Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. 16 ἀλλὰ ἀνάστηθι οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ τοῦτο. 27 πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς ὥφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπρέτην καὶ προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις. 28 ὁ δὲ μάρτυρα ὧν τε εἶδές με ὧν τε ὀφθήσομαί Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον Ἐν ὀλίγῳ με σοι, 17 ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι. 29 ὁ δὲ Παῦλος τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε, 18 Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν ἀνοιξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι μεγάλῳ οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς

ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ἦν πόλις Λασαία. **9** Ἰκανοῦ δὲ χρόνου ὅποιος καὶ ἐγὼ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τούτων. **30** Ἀνέστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν Νηστείαν ἤδη ἡγεμῶν ἢ τε Βερνίκη καὶ οἱ συνκαθήμενοι παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος **10** αὐτοῖς, **31** καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν λέγων αὐτοῖς Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ ἢ δεσμῶν ἄξιον πράσσει ὁ ἄνθρωπος φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν οὗτος. **32** Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστω ἔφη ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσσεσθαι τὸν πλοῦν. Ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος **11** ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα. τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπέιθετο ἢ τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις. **12** ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χώρον.

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. **2** ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνας Θεσσαλονικέως. **3** τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα, φιланθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν. **4** κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, **5** τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθαμεν εἰς Μύρρα τῆς Λυκίας. **6** Κάκεϊ εὐρὼν ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρίνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. **7** ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, **8** μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ὧς ἐγγὺς **13** Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. **14** μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὐρακύλων. **15** συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. **16** νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαῦδα ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, **17** ἦν ἄραντες βοθηταῖς ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. **18** σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, **19** καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔριψαν. **20** μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπίς πᾶσα

τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. **21** Πολλῆς τε ἀσιτίας Τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμερον ἡμέραν ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μὴ ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν Ὡς ἀνδρες, προσλαβόμενοι. **34** διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς Κρήτης κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ τὴν ζημίαν. **22** καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς ὑμῶν θριξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται. εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία **35** εἶπας δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. **23** παρέστη εὐχαρίστησεν τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων γὰρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ τοῦ Θεοῦ, οὗ εἰμι, ᾧ καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. **36** εὐθυμοὶ δὲ καὶ λατρεύω, ἄγγελος **24** λέγων Μὴ φοβοῦ, γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, καὶ ἰδοὺ τροφῆς. **37** ἡμεθα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ κεχάρισται σοὶ ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας ἐν τῷ πλοίῳ διακόσιαι ἐβδομήκοντα ἔξ. μετὰ σοῦ. **25** διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες πιστεύω **38** κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν λελάληται μοι. **26** εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ θάλασσαν. **39** Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. **27** Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ νύξ ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς Ἀδρίαν, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ὃν ἐβουλεύοντο εἰ δύναιτο ἐξῶσαι τὸ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. **28** καὶ πλοῖον. **40** καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες βολίσαντες εὖρον ὀργυιὰς εἴκοσι, βραχὺ εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες εὖρον ὀργυιὰς δεκαπέντε· **29** φοβούμενοί τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον τε μή που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, εἰς τὸν αἰγιαλόν. **41** περιπεσόντες δὲ ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας εἰς τὸν πλοῖον ἐπέκειλαν τὴν ἡύχοντο ἡμέραν γενέσθαι. **30** Τῶν δὲ ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν τῆς βίας. **42** Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρῶρης ἀγκύρας ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, μελλόντων ἐκτείνειν, **31** εἶπεν ὁ Παῦλος μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· **43** ὁ δὲ τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις Ἐὰν ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, σωθῆναι οὐ δύνασθε. **32** τότε ἀπέκοψαν ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ ἀπορίψαντας πρῶτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι, εἵασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. **33** Ἀχρι δὲ οὗ **44** καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, ἡμέρα ἡμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων

οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότει ἐν τῇ νήσῳ,

28 Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν **12** καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, **13** ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον. καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους, **14** οὗ εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθαμεν. **15** κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἤλθαν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἔλαβε θάρσος. **16** Ὅτε δὲ εἰσῆλθομεν εἰς Ῥώμην, ἐπετράπη τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. **17** Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συνκαλέσασθαι αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς Ἐγώ, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, **18** οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· **19** ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορεῖν. **20** διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· εἵνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περὶκείμεαι. **21** οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέν τι

περὶ σοῦ πονηρόν. **22** ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. **23** Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἦλθον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ πείθων τε αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας. **24** καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν· **25** ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν, ὅτι Καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν **26** λέγων Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὸν Ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· **27** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. **28** γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. **30** Ἐνέμεινεν δὲ διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

Προς Ρωμαίους

1 Παῦλος δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, **2** ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις **3** περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος Υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **7** πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἶ πως ἤδη ποτὲ εὐδοθῶμαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δέ ἐστιν συνπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλὰκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἑλλησὶν τε καὶ Βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· **15** οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστευόντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **17** δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **18** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφάνέρωσεν. **20** τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, **(aidios g126)** **21** διότι γνόντες τὸν Θεὸν οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἡυχάριστησαν, ἀλλὰ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. **22** φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. **24** Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, **25** οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν Κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. **(aiōn**

g165) 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ ἄγει· 5 κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἶ τε γὰρ θήλειαι ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως εἰς τὴν παρὰ φύσιν, 27 ὁμοίως τε καὶ δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, 6 ὃς ἀποδώσει οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 7 τοῖς μὲν καθ' τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ (aiōnios g166) 8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθόμενοι δὲ τῇ αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 Καὶ ἀδικία, ὀργὴ καὶ θυμός. 9 θλίψις καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν στενοχωρίᾳ, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος· 10 δόξα δὲ καὶ 29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πονηρίᾳ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ πλεονεξία κακία, μεστοὺς φθόνου φόνου ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, 11 οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. 12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελεήμονας· 32 οἱ ἀκροαταὶ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται. 14 ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες συνενδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. 2 οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. 3 λογίξῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; 4 ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε

ἐαυτοῖς εἰσιν νόμος· 15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, 16 ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κρίνει ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 17 Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάξῃ καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ 18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, 19 πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν

σκότει, 20 παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. 6 μὴ νηπίων, ἔχοντα τὴν μὀρφωσιν τῆς γνώσεως γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· 21 ὁ οὖν 7 εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκει; ὁ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; 22 ὁ λέγων αὐτοῦ, τί ἔτι καγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι; μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ 8 καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθὼς εἶδωλα ἱεροσυλεῖς; 23 ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι Ποιήσωμεν διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρίμα ἀτιμάξεις; 24 τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ἔνδικόν ἐστιν. 9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους γέγραπται. 25 περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου εἶναι, 10 καθὼς γέγραπται ὅτι Οὐκ ἔστιν ἥς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. δίκαιος οὐδὲ εἷς, 11 οὐκ ἔστιν ὁ συνίων, 26 ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν· 12 πάντες τοῦ νόμου φυλάσσει, οὐχ ἡ ἀκροβυστία ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρέωθησαν· οὐκ ἔστιν ὁ αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; 27 ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. 13 καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ γλώσσας αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσιδίων περιτομῆς παραβάτην νόμου. 28 οὐ γὰρ ὁ ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· 14 ὣν τὸ στόμα ἀράς ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν καὶ πικρίας γέμει· 15 ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ· 29 ἀλλ' ὁ ἐν ἐκχέαι αἷμα, 16 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, 17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ οὐκ ἔγνωσαν. 18 οὐκ ἔστιν φόβος Θεοῦ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 19

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; 2 πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. 3 τί γάρ; εἰ ἠπίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; 4 μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθάπερ γέγραπται Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. 5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων

δόξης τοῦ Θεοῦ, **24** δικαιούμενοι δωρεὰν λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν. **9** ὁ μακαρισμὸς τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως οὗν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **25** ὃν προέθετο τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γάρ Ἐλογίσθη ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ πίστεως ἐν τῷ τῷ Ἀβραάμ ἢ πίστις εἰς δικαιοσύνην. αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης **10** πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι αὐτοῦ διὰ τὴν ἀρεσιν τῶν προγεγονότων ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἁμαρτημάτων **26** ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, ἐν ἀκροβυστίᾳ. **11** καὶ σημεῖον ἔλαβεν πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ περιτομῆς σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι καὶ δικαιούντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. **27** αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου τὴν δικαιοσύνην, **12** καὶ πατέρα περιτομῆς πίστεως. **28** λογιζόμεθα γὰρ δικαιοῦσθαι τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς πίστει ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. **29** ἢ στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. **13** Οὐ καὶ ἐθνῶν, **30** εἴπερ εἷς ὁ Θεός, ὃς δικαιοῦσει γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τῆς πίστεως. **31** νόμον οὖν καταργοῦμεν κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. **14** διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἰσχύοντες. **15** ἢ πίστις καὶ κατήρηται ἢ ἐπαγγελία;

4 Τί οὖν ἐροῦμεν εὐρηκέναι Ἀβραάμ τὸν γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ δὲ οὐκ προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; **2** εἰ γὰρ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. **16** Διὰ τοῦτο Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι ἀλλ' οὐ πρὸς Θεόν, **3** τί γὰρ ἡ γραφὴ βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, λέγει; Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, (ὃς ἐστὶν πατὴρ πάντων ἡμῶν, **17** καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε,) κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· **18** ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. **19** καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς **20** καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ ποιεῖν τὸ ἐκ τῆς μήτρας ἐκ τῆς μήτρας, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας

Σάρρας· 20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλὰ ἐνεδυναμώθη τῇ ζωῇ αὐτοῦ· 11 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ 21 καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου πληροφορηθεῖς ὅτι ὁ ἐπὶγγελλται δυνατός ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἐστὶν καὶ ποιῆσαι. 22 διὸ καὶ ἐλογίσθη καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, 24 ἀλλὰ εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζέσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον· 13 ἄχρι Κυρίου ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, 25 ὃς παρεδόθη γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἡγέρθη διὰ δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· 14 ἀλλὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι

5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. 3 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· 5 ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. 6 ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. 7 μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 9 πολλῶν οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. 10 εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶν

Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 Ἀλλ' οὐχ ὥς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. 16 καὶ οὐχ ὥς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. 17 εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. 18 Ἄρα οὖν ὥς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαίωματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· 19 ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς

ὕπακοῦς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. **20** νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, **21** ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (aiōnios g166)

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; **2** μὴ γένοιτο. οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; **3** ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; **4** συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. **5** εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. **6** τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· **7** ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. **8** εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ, **9** εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. **10** ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. **11** οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ **7** ὥστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **12** Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς

τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, **13** μὴδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὥσπερ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ, **14** ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. **15** Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. **16** οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ὃ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; **17** χάρις δὲ τῷ Θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασκῆς, **18** ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. **19** ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. **20** ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. **21** τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε; ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε· τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. **22** νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **23** τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. (aiōnios g166)

7 Ὥστε ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶν, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ; **2** ἢ γὰρ

ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἢ ἁμαρτία διὰ ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** ἄρα οὖν τῆς ἐντολῆς. **14** οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. **15** ὁ γὰρ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, κατεργάζομαι οὐ γινώσκω οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλὶδα γενομένην τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ **16** εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ τῷ νόμῳ ὅτι καλός. **17** νυνὶ δὲ οὐκέτι σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **18** οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. **5** ὅτε γὰρ ἤμεν οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηγεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· **19** οὐ γὰρ ὁ ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν **6** νυνὶ δὲ κατηργήθην ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦτο πράσσω. **20** εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος ἢ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **21** εὐρίσκω καὶ οὐ παλαιότητα γραμματος. **7** Τί οὖν ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται· **22** τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω ἐν μὴ διὰ νόμου· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ ἔσω ἄνθρωπον, **23** βλέπω δὲ ἕτερον νόμον νόμος ἔλεγεν Οὐκ ἐπιθυμήσεις· **8** ἀφορμὴν ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. **9** ἐγὼ μέλεσίν μου. **24** Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτὲ ἐλθούσης δὲ τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τῆς ἐντολῆς ἢ ἁμαρτία ἀνέζησεν, **10** ἐγὼ τούτου; **25** χάρις τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ ἢ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον· **11** ἢ γὰρ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς νόμῳ ἁμαρτίας.

ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. **12** ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ θανάτου. **3** τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου,

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **2** ὁ γὰρ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συνκληρονόμοι ἑαυτοῦ Υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς δὲ Χριστοῦ, εἶπερ συνπάσχομεν ἵνα καὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινεν τὴν συνδοξασθῶμεν. 18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, 4 ἵνα τὸ δικαίωμα ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. εἰς ἡμᾶς. 19 ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς 5 οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. 20 τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ πνεύματος. 6 τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἔκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι 21 διότι καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ καὶ εἰρήνη. 7 διότι τὸ φρόνημα τῆς κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. 22 οἶδαμεν γὰρ ὅτι 8 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ πᾶσα ἡ κτίσις συνστενάζει καὶ συνωδίνει δύνανται. 9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἄχρι τοῦ νῦν· 23 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἶπερ Πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες ἡμεῖς ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἰοθεσίαν οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. 10 εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, σώματος ἡμῶν. 24 τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. 11 εἰ ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν γὰρ βλέπει τις, τί ἐλπίζει; 25 εἰ δὲ ὁ ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζωοποιήσει καὶ τὰ ἀπεκδεχόμεθα. 26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος Πνεύματος συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ Πνεύματος ἐν ὑμῖν. 12 Ἄρα οὖν, ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὼς ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ Πνεῦμα κατὰ σάρκα ζῆν. 13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· 27 ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι ὁ δὲ ἔραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ζήσεσθε. 14 ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. 28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν Θεοῦ. 15 οὐ γὰρ τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ οὖσιν. 29 ὅτι οὐς προέγνω, καὶ προώρισεν κρᾶζομεν Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. 16 αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, συνμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς τέκνα Θεοῦ. 17 εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· ἀδελφοί· 30 οὐς δὲ προώρισεν, τούτους καὶ

ἐκάλεσεν· καὶ οὐς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων
ἐδικαίωσεν· οὐς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.
ἐδόξασεν. **31** Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; **(aīōn g165)** **6** Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν
εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; **32** ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ
ὅς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ Ἰσραήλ, οὗτοι Ἰσραήλ· **7** οὐδ' ὅτι εἰσὶν
ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ' Ἐν
πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα. **8** τοῦτ'
χαρίσεται; **33** τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα
Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων· **34** τίς ὁ κατακρινῶν; τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας
Χριστοῦς Ἰησοῦς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ λογίζεται εἰς σπέρμα. **9** ἐπαγγελίας γὰρ
ἐγερθεῖς, ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὅς καὶ ὁ λόγος οὗτος Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον
ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. **35** τίς ἡμᾶς χωρίσει ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. **10**
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς
στενοχωρία ἢ διωγμός ἢ λιμός ἢ γυμνότης κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· **11**
ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; **36** καθὼς γέγραπται μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων
ὅτι Ἐνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν
ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. πρόθεσις τοῦ Θεοῦ μένη, **12** οὐκ ἐξ ἔργων
37 ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι Ὁ
τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. **38** πέπεισμαι γὰρ ὅτι μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· **13** καθάπερ
οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε γέγραπται Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ
ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε Ἡσαῦ ἐμίσησα. **14** Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ
δυνάμεις **39** οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; μὴ γένοιτο. **15** τῷ
τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι Μωϋσεῖ γὰρ λέγει Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ,
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. **16** ἄρα
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,
συνμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς ἢ γραφῇ τῷ Φαραῷ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο
μου ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ, **2** ὅτι λύπη μοί ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν
ἐστὶν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὺν τῇ δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά
καρδίᾳ μου. **3** ἡνύχομην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. **18** ἄρα οὖν ὃν θέλει
αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. **19** Ἐρεῖς μοι
ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ οὖν Τί ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι
σάρκα, **4** οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλεῖται, ὧν αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν; **20** ὦ ἄνθρωπε,
ἢ υἰοθεσία καὶ ἢ δόξα καὶ αἰ διαθήκαι μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος
καὶ ἢ νομοθεσία καὶ ἢ λατρεία καὶ αἰ τῷ Θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι
ἐπαγγελία, **5** ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Τί με ἐποίησας οὕτως; **21** ἢ οὐκ ἔχει

ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· 3 ἀγνοοῦντες γὰρ σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; 22 εἰ δὲ θέλων ὁ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ τὸ δυνατόν αὐτοῦ ἤνεγκεν ἐν πολλῇ οὐχ ὑπετάγησαν. 4 τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς μακροθυμία σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. 5 εἰς ἀπώλειαν, 23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν Μωϋσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴ ἐλέους, τὴν ἐκ νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἂ προητοίμασεν εἰς δόξαν, 24 οὐς καὶ ἐν αὐτῇ. 6 ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων ἀλλὰ οὕτως λέγει Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Τίς καὶ ἐξ ἐθνῶν; 25 ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου καὶ Χριστὸν καταγαγεῖν· 7 ἢ Τίς καταβήσεται εἰς τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην· 26 καὶ τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς Οὐ ἀναγαγεῖν. (Abyssos g12) 8 ἀλλὰ τί λέγει; λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Ἑγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματι Θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡσαΐας δὲ κρᾶζει ὑπὲρ τοῦ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστιν τὸ Ἰσραὴλ Ἐὰν ἧ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὑπόλειμμα ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματι σου Κύριον σωθήσεται. 28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι συντέμνων ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· 29 καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας Εἰ μὴ 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. 11 ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα λέγει γὰρ ἡ γραφὴ Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' ἂν ὡμοιώθημεν. 30 Τί οὖν ἐροῦμεν; αὐτῷ οὐ κατασυχνηθήσεται. 12 οὐ γάρ ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην ἐστὶν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς τὴν ἐκ πίστεως· 31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· 13 Πᾶς δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. 32 διὰ γὰρ ὅς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται. 14 πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς προσέκοψαν τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, 33 ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν καθὼς γέγραπται Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς προσκόμματος καὶ πέτρων σκανδάλου, καὶ κηρύσσοντος; 15 πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθάπερ γέγραπται Ὡς ὥραϊοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθὰ. 16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει Κύριε, τίς

10 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. 2 μαρτυρῶ

ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; 17 ἄρα ἡ πίστις καὶ Δαυεὶδ λέγει Γενηθήτω ἡ τράπεζα ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Χριστοῦ. αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς 18 ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος 10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν ῥήματα αὐτῶν. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ διὰ παντὸς σύνκαμψον. 11 Λέγω οὖν, μὴ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωϋσῆς λέγει Ἐγὼ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς. 20 Ἡσαΐας δὲ ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. 12 εἰ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσω ἐπερωτῶσιν. 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν. 13 Ὑμῖν δὲ Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμι πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου

11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλείτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμείν. 2 οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. ἢ οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλείᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ; 3 Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, ἀγὰρ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. 4 ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. 5 οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λίμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· 6 εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. 7 Τί οὖν; ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, 8 καθάπερ γέγραπται Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 9

δοξάζω, 14 εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. 15 εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; 16 εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι. 17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συνκοινωνὸς τῆς ρίζης τῆς πίστεως τῆς ἐλαίας ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις ἀλλὰ ἡ ρίζα σέ. 19 ἔρεῖς οὖν Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. 20 καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· 21 εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται. 22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς περόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης Θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένης τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 κἀκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ,

ἐνκεντρισθήσονται· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· 2 ὁ Θεὸς πάλιν ἐνκεντρίσαι αὐτοὺς. 24 καὶ μὴ συνσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνκεντρίσθης νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ κατὰ φύσιν ἐνκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ τέλει. (aīōn g165) 3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς ἐλαίας. 25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ᾔτε ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρωσις ἀπὸ μέρους ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως. 4 τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, 26 καὶ οὕτως πᾶς καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται Ἐξοι, ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἐκ Σιών ὁ Ῥυόμενος, ἀποστρέψει ἀσεβείας ἔχει πρᾶξιν, 5 οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἀπὸ Ἰακώβ. 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἢ παρ' ἐμοῦ ἐσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας μέλη. 6 ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν αὐτῶν. 28 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς διὰ τοὺς πατέρας· 29 ἀμεταμέλῃτα γὰρ τὰ πίστεως· 7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ. 30 ὥστε εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· 8 γὰρ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, 31 οὕτως καὶ μεταδιδούς ἐν ἀπλότῃ, ὁ προϊστάμενος ἐν ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι. 9 ἡ καὶ αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν. 32 συνέκλεισεν ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν ἵνα πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. 10 τῇ τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. (eleēsē g1653) 33 Ὡς βάθος φιλαδελφίας εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, 11 ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. 34 Τίς γὰρ ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, 12 τῇ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἡ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐγένετο; 35 ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, 13 ταῖς ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; 36 ὅτι ἐξ αὐτοῦ χρειᾶς τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ φιλοξενίαν διώκοντες. 14 εὐλογεῖτε τοὺς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. (aīōn g165) διώκοντας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν τῷ Θεῷ

15 χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κλαίειν μετὰ κλαιόντων. 16 τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες ἀλλὰ

τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε τιμὴν. **8** Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. **17** μηδενὶ κακὸν τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοοῦμενοι ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. **9** τὸ γὰρ Οὐ καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· **18** μοιχεύσεις, Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐκ εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἐπιθυμῆσεις, καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· **19** μὴ ἑαυτοὺς τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. **10** ὀργῇ· γέγραπται γάρ Ἑμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· ἀνταποδῶσω, λέγει Κύριος. **20** ἀλλὰ ἐὰν πληρώμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. **11** Καὶ τοῦτο πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἦδη ὑμᾶς πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ἡμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτε ἐπιστεῦσαμεν. **12** **21** μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. **2** ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθεστήκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται. **3** οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· **4** Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. **5** διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. **6** διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. **7** ἀπόδοτε πᾶσιν τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν πληροφροῦσθαι. **6** ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθίει, φόβον τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων

ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. **13** ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· **14** ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαν.

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. **2** ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **3** ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. **4** σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ Κύριος στήσαι αὐτόν. **5** ὃς μὲν γὰρ κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφροῦσθαι. **6** ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων

Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. 7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· 8 ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. 9 εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. 10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Θεοῦ. 11 γέγραπται γάρ Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ. 12 ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ. 13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. 14 οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. 15 εἰ γὰρ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς, μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. 16 μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. 17 οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ· 18 ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ Θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. 19 ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκομεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. 20 μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. 21 καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει. 22 σὺ πίστιν ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· 23 ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει· 24 ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ κατὰ κρίνῃ, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστίν. 15 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. 2 ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· 3 καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. 4 ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. 5 ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, 6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ. 8 λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, 9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. 10 καὶ πάλιν λέγει Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 11 καὶ πάλιν Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν Κύριον, καὶ ἐπαινέσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. 12 καὶ πάλιν Ἑσαΐας

λέγει Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν ἐλπιούσιν. **13** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. **25** — νυνὶ δὲ πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἀγίοις. **26** ἠὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου. Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς **14** Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ **27** ἠὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται εἰσὶν ἔστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν νοουθετεῖν. **15** τολμηροτέρως δὲ ἔγραψα ὑμῖν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. **28** ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ **16** αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς ὑμῶν εἰς Σπανίαν· **29** οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν ἐλεύσομαι. **30** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ Ἁγίῳ. **17** ἔχω οὖν τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος συναγωνίσασθαι Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν Θεόν· **18** οὐ γὰρ μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο Θεόν, **31** ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἡ καὶ ἔργῳ, **19** ἐν δυνάμει σημείων καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἀγίοις τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου· γένηται, **32** ἵνα ἐν χαρᾷ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ διὰ θελήματος Θεοῦ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ **33** ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **20** οὕτως δὲ ὑμῶν ἀμήν.

φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, **21** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Ὅψονται οἷς οὐκ ἀνηγγέλῃ περὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν. **22** Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· **23** νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν, **24** ὡς ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν· ἐλπίζω

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς, **2** ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ. **3** Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **4** οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον υπέθηκαν, οἷς οὐκ

ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἔθνων, **5** καὶ τὴν καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε ἀκάκων. **19** ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὅς ἐστιν ἀφίκετο ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν. **6** ἀσπάσασθε σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ Μαριάν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. **7** εἰς τὸ κακόν. **20** ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. **21** Ἀσπάζεται ὑμᾶς οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. **8** Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγαπητὸν μου καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς ἐν Κυρίῳ. **9** ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν μου. **22** ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ. **23** ἀγαπητὸν μου. **10** ἀσπάσασθε Ἀπελλὴν τὸν ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἑραστός Ἀριστοβούλου. **11** ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος τὸν συγγενὴ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ ὁ ἀδελφός. **25** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. **12** στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα μυστηρίου χρόνους αἰώνιους σεσιγημένου, (aiōnios g166) **26** φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν (aiōnios g166) **27** μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. **15** ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. **16** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ. **17** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. **18** οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ καὶ Σωσθénéης ὁ ἀδελφὸς **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν καὶ ἡμῶν· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **5** ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. **12** λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ

ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14** εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· **15** ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἔμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. **16** ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** οὐ γὰρ ἀπέστειλén με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστίν. **19** γέγραπται γὰρ Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. **20** ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμῶρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου; (αἰθῆ g165) **21** ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. **22** ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἑλλήνες σοφίαν ζητοῦσιν, **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. **25** ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. **26** Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· **27** ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνῃ

τὰ ἰσχυρά, **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου τοῦ Θεοῦ. **11** τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, **29** ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον Θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. **30** ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις, **31** ἵνα καθὼς γέγραπται Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. **2** οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. **3** κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῶ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, **4** καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει

Πνεύματος καὶ δυνάμεως, **5** ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾗ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ. **6** Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· (αἰθῆ g165) **7** ἀλλὰ λαλοῦμεν Θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· (αἰθῆ g165) **8** ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· (αἰθῆ g165)

9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Ὁ φθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ὅσα ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **10** ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Πνεύματος τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη κόπον. **9** Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ

ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συνκρίνοντες. **14** ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. **15** ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. **16** τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Κἀγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἡδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. **2** γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἐδύνασθε. Ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε, **3** ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; **4** ὅταν γὰρ λέγῃ τις Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δὲ Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποί ἐστε; **5** τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δὲ ἐστὶν Παῦλος; διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν. **6** ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἡύξανεν· **7** ὥστε οὔτε ὁ φυτεῦν ἐστὶν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. **8** ὁ φυτεῦν δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἓν εἰσιν, ἕκαστος δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Πνεύματος τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη κόπον. **9** Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ

γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. **10** Κατὰ **4** Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, μυστηρίων Θεοῦ. **2** Ὡς λοιπὸν ζητεῖται ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπῃ ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ. πῶς ἐποικοδομεῖ. **11** θεμέλιον γὰρ ἄλλον **3** ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὑμῶν ἀνακριθῇ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. **12** εἰ δέ τις ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω· **4** οὐδὲν ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσίον, γὰρ ἑμαυτῷ σύννοδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀργύριον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριος καλάμην, **13** ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν ἐστιν. **5** ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὅς καὶ φωτίσει τὰ πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς ὁποῖον ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. **14** βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. **6** Ταῦτα μισθὸν λήμψεται· **15** εἴ τις τὸ ἔργον δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθῃτε σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. **16** Οὐκ τό Μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. **7** τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν οἰκεῖ· **17** εἴ τις τὸν ναὸν τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές μὴ λαβόν; **8** ἥδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἥδη ἐστε ὑμεῖς. **18** Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ ἐπλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένῃται σοφός, ὑμῖν συνβασιλεύσωμεν. **9** δοκῶ γάρ, ὁ **(a10n g165)** **19** ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστιν. γέγραπται γάρ· Ὁ ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ αὐτῶν· **20** καὶ πάλιν Κύριος γινώσκει τοὺς ἀνθρώπους. **10** ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς **21** ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, **22** εἴτε Παῦλος εἴτε ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. **11** ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν **12** πάντα ὑμῶν, **23** ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστός καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις δὲ Θεοῦ. χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, **13** δυσφημούμενοι

παρακαλοῦμεν· ὥς περικαθάρματα τοῦ Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἶδατε κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἔως ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; 7 ἄρτι. 14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε ἀλλ’ ὥς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶν. νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι. καὶ γὰρ 15 ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. 8 ὥστε ἐν Χριστῷ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ζύμη κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ’ ἐν ἀζύμοις ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. 16 παρακαλῶ οὖν εἰλικρινίας καὶ ἀληθείας. 9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε. 17 Διὰ τοῦτο τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, αὐτὸ ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστίν μου 10 οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἄρπαξιν ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ Χριστῷ Ἰησοῦ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ τοῦ κόσμου ἐξελεθῆν. 11 νῦν δὲ ἔγραψα ἐκκλησίᾳ διδάσκω. 18 ὥς μὴ ἐρχομένου ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐὰν τις ἀδελφὸς δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· 19 ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσος ἢ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνῶσομαι οὐ τὸν λόγον ἄρπαξ, τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ συνεσθίειν. 12 τί τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· γὰρ μοι τοὺς ἔξω κρίνεις; οὐχὶ τοὺς ἔσω 20 οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμεῖς κρίνετε; 13 τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. ἀλλ’ ἐν δυνάμει. 21 τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε 6

5 Ὅπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναικὰ τινὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. 2 καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας; 3 ἐγὼ μὲν γάρ, ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον 4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, 5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου. 6

6 Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; 2 ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; 3 οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; 4 βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε; 5 πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; 6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; 7 ἥδη μὲν οὖν ὅπως ἡττημα ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν. διὰ τί οὐχὶ

μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον **7** Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπων
 ἀποστερεῖσθε; **8** ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι· **2** διὰ δὲ τὰς
 ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. **9** ἢ πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
 οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι Θεοῦ βασιλείαν ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. **3**
 οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδίδωτω,
 πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. **4** ἡ γυνὴ τοῦ
 οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται **10** οὔτε ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ·
 κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ
 λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. **5** μὴ ἀποστερεῖτε
 κληρονομήσουσιν. **11** καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλήλους, εἰ μὴτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς
 ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ καιρὸν ἵνα σχολάσθητε τῇ προσευχῇ καὶ
 ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς
 Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. **6** τοῦτο
 Θεοῦ ἡμῶν. **12** Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν.
 πάντα συμφέρει. πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' **7** θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ
 οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. **13** ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα
 τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς ἐκ Θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως. **8**
 βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις,
 καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· **9**
 ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· **14** εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν·
 ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρεν καὶ ἡμᾶς κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμεῖν ἢ πυροῦσθαι.
 ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **15** οὐκ **10** τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ
 οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς
 ἐστιν; ἅρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω μὴ χωρισθῆναι, — **11** ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ,
 πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. **16** ἢ οὐκ οἶδατε μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω,
 ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; — καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. **12** τοῖς
 ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις
 μίαν. **17** ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη
 πνεῦμά ἐστιν. **18** φεύγετε τὴν πορνείαν. συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω
 πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος αὐτήν· **13** καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον,
 ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ
 τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. **19** ἢ οὐκ οἶδατε ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. **14** ἡγίασαι γὰρ ὁ ἀνὴρ ὃ
 ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασαι ἡ γυνὴ
 Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ; καὶ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα
 οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; **20** ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγία ἐστιν.
 δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν. **15** εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ

δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, **31** καὶ οἱ τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· Θεός. **16** τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα **32** θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος σώσεις; **17** Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς μεμέρικεν ὁ μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ Κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτως Κυρίῳ· **33** ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ περιπατεῖτω. καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, **34** καὶ πάσαις διατάσσομαι. **18** περιτετμημένος μεμέρισται. καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω ἐν ἀκροβυστίᾳ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ κέκληταί τις; μὴ περιτεμενέσθω. **19** ἡ ἀγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. **35** τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν **20** ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἣ ἐκλήθη, ἐν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ταύτῃ μενέτω. **21** δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως. **36** γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. **22** ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἡ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιεῖτω· οὐχ Χριστοῦ. **23** τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε ἀμαρτάνει· γαμεῖτωσαν. **37** ὅς δὲ ἔστηκεν ἐν δοῦλοι ἀνθρώπων. **24** ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἑδραῖος μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῶ. **25** ἔξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει. **38** ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** Νομίζω οὖν ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν καλῶς ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως ποιήσει. **39** Γυνὴ δέδεταί ἐφ' ὅσον χρόνον εἶναι. **27** δέδεσαι γυναικί; μὴ ζητεῖ λύσιν· ζητῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζητεῖ γυναῖκα. ἐλευθέρα ἐστίν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον **28** ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἡμαρτες, καὶ ἐν Κυρίῳ· **40** μακαριωτέρα δὲ ἐστίν ἐὰν γήμῃ ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτεν· θλίψιν οὕτως μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν. ὑμῶν φεῖδομαι. **29** Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν, **30** καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἵδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· **2** εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕτω ἔγνω καθὼς δεῖ γινῶναι· **3** εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν,

οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἔστιν αὕτη. **4** μὴ βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πεινᾷ; **5** ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα Θεὸς εἰ μὴ εἷς. **5** καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; **6** ἢ μόνος γῆς, ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν πολλοί, **6** ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ Πατήρ, ἐξ ἡμῶν ἐργάζεσθαι; **7** τίς στρατεύεται ἰδίῳ οὐ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς ὁψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. **7** ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ ποίμνης οὐκ ἐσθίει; **8** μὴ κατὰ ἄνθρωπον εἰδῶλου ὥς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; συνειδήσις αὐτῶν ἀσθενὴς οὕσα μολύνεται. **9** ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται Οὐ **8** βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ Θεῷ· κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα, οὔτε μέλει τῷ Θεῷ; **10** ἢ δι' ἡμᾶς πάντως ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν. **9** βλέπετε δὲ λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει μὴ πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. **10** ἐὰν γὰρ τις ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. **11** Εἰ ἡμεῖς ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γινώσκιν ἐν εἰδωλίῳ ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ κατακεῖμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** εἰ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **11** ἀπόλλυται μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἐξουσία ταύτη, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **12** μὴ τίνα ἐνκοπήν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ. **13** οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. **13** οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα ὁ Κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (αιθῆ γ165) καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν· **15**

9 Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; ἐγὼ δὲ οὐ κέχημαι οὐδενὶ τούτων. οὐκ οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ —τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει. **16** ἐὰν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ —τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει. **16** ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικείται· οὐαὶ γάρ μοι

ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι. **17** εἰ γὰρ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον, **4** καὶ πάντες ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. **18** τίς οὖν γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθοῦσης πέτρας, μου ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός, **5** ἀλλ' οὐκ ἐν ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. **6** Ταῦτα τῷ εὐαγγελίῳ. **19** Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς ἡμᾶς ἐπιθυμητάς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι πλείονας κερδήσω. **20** καὶ ἐγενόμην τοῖς ἐπεθύμησαν. **7** μὴδὲ εἰδωολάτραι γίνεσθε, Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους καθὼς τινες αὐτῶν· ὥσπερ γέγραπται κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἀνέστησαν παίζειν. **8** μὴδὲ πορνεύωμεν, κερδήσω. **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπесαν ὢν ἄνομος Θεοῦ ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. **9** μὴδὲ ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους· **22** ἐγενόμην ἐκπειράζωμεν τὸν Κύριον, καθὼς τινες τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὀφειῶν κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα ἀπώλλυντο. **10** μὴδὲ γογγύζετε, καθάπερ πάντως τινὰς σώσω. **23** πάντα δὲ ποιῶ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συνκοινωνὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. **11** ταῦτα δὲ τυπικῶς γένωμαι. **24** Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ συνέβαινον ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν. (aiōn g165) **12** Ὡστε καταλάβετε. **25** πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκείνοι μὲν οὖν ἵνα **13** πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἄφθαρτον. **26** ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα ἀλλὰ ποιήσῃ σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν δέρων· **27** ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν. **14** δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς ἀδόκιμος γένωμαι. εἰδωολατρείας. **15** ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι. **16** Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; **17** ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ

10 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, **2** καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, **3** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ

τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** βλέπετε **11** μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καγὼ
 τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχ οἱ ἐσθίοντες Χριστοῦ. **2** Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα
 τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν
 εἰσίν; **19** τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν τί τὰς παραδόσεις κατέχετε. **3** Θέλω δὲ ὑμᾶς
 ἐστίν; ἢ ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν; **20** ἀλλ' ὅτι ἃ εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ
 θύουσιν, δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῷ θύουσιν· οὐ Χριστὸς ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ,
 θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός. **4** πᾶς
 γίνεσθαι. **21** οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ
 πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν
 τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης αὐτοῦ. **5** πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ
 δαιμονίων. **22** ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ
 μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; **23** Πάντα καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἐν γάρ
 ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. **6** εἰ γὰρ
 ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** μηδεὶς οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω·
 τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου. **25** εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ
 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. **7** ἀνὴρ μὲν
 μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν
26 τοῦ Κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων·
 αὐτῆς. **27** εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστίν. **8** οὐ γὰρ
 θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ
 ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν ἀνδρός· **9** καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν
 συνείδησιν. **28** ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπῃ Τοῦτο γυναικα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. **10** διὰ
 ἱερόθυτόν ἐστίν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ
 τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· **29** τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. **11** πλὴν
 συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνὴρ χωρὶς
 τὴν τοῦ ἐτέρου. ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία γυναικὸς ἐν Κυρίῳ· **12** ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ
 μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; **30** ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς
 εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. **13** ἐν
 ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; **31** Εἴτε οὖν ἐσθίετε ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστίν γυναικα
 εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν ἀκατακαλύπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; **14**
 Θεοῦ ποιεῖτε. **32** ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ
 γίνεσθε καὶ Ἑλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, **15** γυνὴ
 Θεοῦ, **33** καθὼς καγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη
 μὴ ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. **16** Εἰ δέ
 τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην
 συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι

τοῦ Θεοῦ. **17** Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε. **18** πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. **19** δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα καὶ οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. **20** Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· **21** ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον

δειπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. **22** μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύnete τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἶπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. **23** ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον **24** καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν Τοῦτό μου ἔστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **25** ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **26** ὡς ἂν γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ. **27** ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. **28** δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· **29** ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα.

30 διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. **31** εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· **32** κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. **33** ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. **34** εἴ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **2** Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. **3** διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει **ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΗΣΟΥΣ**, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν **ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ**, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **4** Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· **5** καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· **6** καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς Θεός ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν ᾗσιν. **7** ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. **8** ὥς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, **9** ἐτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλω δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ Πνεύματι, **10** ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἐτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν· **11** πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται. **12** Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστὶν καὶ μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα

ἐν ἑστίν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ Χριστός· **13** πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε ἔπειτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήμψεις, Ἑλλήνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι. καὶ κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. **29** μὴ πάντες πάντες ἐν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν. **14** καὶ ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; **30** μὴ πολλά. **15** ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς Ὅτι οὐκ εἰμὶ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἱαμάτων; μὴ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. **16** καὶ διερμηνεύουσιν; **31** ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα ἐὰν εἴπῃ τὸ οὗς Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, τὰ μεῖζονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο ὑμῖν δείκνυμι.

οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. **17** εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; **18** νῦν δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἑκαστὸν αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. **19** εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; **20** νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. **21** οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ Χρεῖαν σου οὐκ ἔχω, ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶν Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. **22** ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν, **23** καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, **24** τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει. ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοὺς τιμὴν, **25** ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη. **26** καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συνπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται μέλος, συνχαίρει πάντα τὰ μέλη. **27** ὑμεῖς δὲ ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. **28** Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. **2** καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάναι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθὲν εἰμι. **3** καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. **4** Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται ἡ ἀγάπη, οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, **5** οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, **6** οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συνχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· **7** πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. **8** Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. **9** ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· **10** ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. **11** ὅτε ἡμὴν νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος,

ἐφρόνουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμεν ὡς νήπιος ὅτε γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. 12 βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 13 νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. 2 ὁ γὰρ λαλῶν γλῶσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· 3 ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. 4 ὁ λαλῶν γλῶσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. 5 θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλῶσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλῶσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. 6 νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλῶσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ διδασχῇ; 7 ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον; 8 καὶ γὰρ ἐὰν ἀδηλον σάλπιγξ φωνὴν δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον; 9 οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλῶσσης ἐὰν μὴ εὐσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. 10 τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· 11 ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν

τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἑμοὶ βάρβαρος. 12 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 13 Διὸ ὁ λαλῶν γλῶσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. 14 ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλῶσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν. 15 τί οὖν ἐστιν; προσεύζομαι τῷ πνεύματι, προσεύζομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῷ τῷ πνεύματι, ψαλῷ δὲ καὶ τῷ νοῖ. 16 ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῇς πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· 17 σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλῶσσαις λαλῶ. 19 ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλῶσση. 20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. 21 ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἐτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει Κύριος. 22 ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἢ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. 23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες λαλῶσιν γλῶσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; 24 ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων,

25 τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά **15** Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, **2** δι' ὄντως ὁ Θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν. **26** Τί οὖν οὐ καὶ σῶζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ἐστιν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἐπιστεύσατε. **3** παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει πάντα πρῶτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. **27** εἴτε γλώσση ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, τὰς γραφάς, **4** καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω **28** ἐγίγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς ἐὰν δὲ μὴ ἢ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν γραφάς, **5** καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς ἐκκλησίᾳ, ἐαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Θεῷ. δώδεκα **6** ἔπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίους **29** προφητῶν δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, ἀδελφοίς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· **30** ἐὰν δὲ μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν· **7** ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος ἔπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ, εἴτα τοῖς ἀποστόλοις σιγάτω. **31** δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες πᾶσιν· **8** ἔσχατον δὲ πάντων ὥσπερ εἰ τῷ προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ ἐκτρώματι ὥφθη κάμοι. **9** Ἐγὼ γὰρ εἰμι πάντες παρακαλῶνται. **32** καὶ πνεύματα ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· **33** ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς ἀλλὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· **10** χάριτι δὲ Θεοῦ εἰρήνης, Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ ἀγίων, **34** αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ ἡ λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασέσθωσαν, καθὼς χάρις τοῦ Θεοῦ σὺν ἐμοί. **11** εἴτε οὖν ἐγὼ καὶ ὁ νόμος λέγει. **35** εἰ δὲ τι μαθεῖν εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπιστεύσατε. **12** Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν γυναικὶ ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγίγερται, πῶς λέγουσιν λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. **36** Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξηλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους ἔστιν; **13** εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ κατήντησεν; **37** Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγίγερται· **14** εἰ δὲ ἡ πνευματικός, ἐπιγινώσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν Χριστὸς οὐκ ἐγίγερται, κενὸν ἄρα τὸ ὅτι Κυρίου ἐστὶν ἐντολή· **38** εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· ἀγνοεῖται. **39** Ὡστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε **15** εὐρίσκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ γλώσσαις· **40** πάντα δὲ εὐσχημόνως καὶ ὅτι ἡγείρεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἡγείρεν κατὰ τάξιν γινέσθω. εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. **16** εἰ

γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ ἐγήγερται· **17** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, πῶμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. **33** ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ ἁμαρτίαις ὑμῶν. **18** ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ὁμιλίας κακαί. **34** ἐκνήψατε δικαίως καὶ ἐν Χριστῷ ἀπώλονται. **19** εἰ ἐν τῇ ζωῇ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἡλικιότες ἐσμέν μόνον, ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ. **35** Ἀλλὰ ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. ἐρεῖ τις Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ **20** Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, σώματι ἔρχονται; **36** ἄφρων, σὺ ὁ σπείρεις, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. **21** ἐπειδὴ γὰρ οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· **37** καὶ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον ἀνάστασις νεκρῶν. **22** ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν· **38** ὁ δὲ Θεὸς τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. **23** δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἑκάστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. **39** οὐ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν παρουσίᾳ αὐτοῦ, **24** εἴτα τὸ τέλος, ὅταν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. **40** καὶ ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, **25** δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, βασιλεύειν ἄχρι οὗ θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. **41** ἄλλη δόξα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. **26** ἔσχατος ἐχθρὸς ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη καταργεῖται ὁ θάνατος· **27** πάντα γὰρ δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ ἐν δόξῃ. **42** οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δηλὸν ὅτι νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. **28** ἀφθαρσίᾳ· **43** σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι ἐν δυνάμει· **44** σπείρεται σῶμα ψυχικόν, αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα **29** Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. **45** οὕτως τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, καὶ γέγραπται Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; **30** τί Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; **31** εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. **46** ἀλλ' οὐ πρῶτον καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα καύχησιν, ἀδελφοί, ἦν ἔχω ἐν Χριστῷ τὸ πνευματικόν. **47** ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. **32** εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ ἐθνηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; οὐρανοῦ. **48** οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ

χοϊκοί, καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν οἱ ἐπουράνιοι· **49** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· **4** ἐὰν δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ ἄξιον ἢ τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. **50** Τοῦτο δὲ πορεύονται. **5** Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ γὰρ διέρχομαι, **6** πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. **51** καταμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ με προπέμψητε οὐδ' ἐὰν πορεύωμαι. **7** οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· **52** ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γὰρ, καὶ οἱ ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ. **8** ἐπιμενῶ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοὶ, καὶ ἡμεῖς δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς· **9** ἀλλαγησόμεθα. **53** δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν θύρα γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. **10** Ἐὰν δὲ ἔλθῃ τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** ὅταν δὲ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, ὥς καγώ· **11** μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ Κατεπόθῃ ὁ θάνατος εἰς νίκος. **55** ποῦ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν σου, θάνατε, τὸ νίκος; ποῦ σου, θάνατε, ἀδελφῶν. **12** Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὸ κέντρον; **(Hadēs g86)** **56** τὸ δὲ κέντρον πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς τοῦ θανάτου ἢ ἀμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἀμαρτίας ὁ νόμος· **57** τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε Ἰησοῦ Χριστοῦ. **58** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, **14** πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς ἔστιν κενὸς ἐν Κυρίῳ.

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. **2** κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι ἐὰν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαί γίνωνται. **3** ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσῃτε, Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κοπιῶντι. **17** χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· **18** ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19**

Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας,
ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ
Πρίσκα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες,
Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.
21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. **22**
εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον, ἦτω ἀνάθεμα.
μαρὰν ἀθά. **23** ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
μεθ' ὑμῶν. **24** ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. **5** ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. **6** εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. **7** καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν, εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. **8** Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἄγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρῆθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· **9** ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχέκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **10** ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύσεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται, **11**

συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. **12** Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ εἰλικρινίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. **13** οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, **14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ. **15** Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε, **16** καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. **17** τοῦτο οὖν βουλόμενος μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλευόμαι κατὰ σάρκα βουλευόμαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τό Ναί ναι καὶ τὸ Οὐ οὐ; **18** πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν Ναί καὶ Οὐ. **19** ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ Υἱὸς Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναί καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναί ἐν αὐτῷ γέγονεν. **20** ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναί διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ Ἀμήν τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. **21** ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν

Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἤλθον εἰς Κόρινθον. **24** οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2 ἔκρινα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. **2** εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποithώς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. **4** ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς. **6** ἵκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων, **7** ὥστε τοῦναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ πῶς τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. **8** διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· **9** εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** ᾧ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Κυρίῳ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξήλθον εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα,

Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· **15** ὅτι Χριστοῦ εὐὸδία ἐσμέν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, **16** οἷς μὲν ὁσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; **17** οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινίας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατέναντι Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ χρήζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν; **2** ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐνγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐνγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξίν καρδίαις σαρκίναίς. **4** Πεποίθῃσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. **5** οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἐσμεν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, **6** ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, **8** πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; **9**

πολλῶ μαλλον περισσεύει ἡ διακονία αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν
 τῆς δικαιοσύνης δόξῃ. **10** καὶ γὰρ οὐ ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν
 δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ,
 μέρει εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. **11** ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. (aiōn g165) **5** οὐ
 εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Χριστὸν
 μαλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. **12** Ἐχοντες Ἰησοῦν Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν
 οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ διὰ Ἰησοῦν. **6** ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν Ἐκ
 χρώμεθα, **13** καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς σκότους φῶς λάμπει, ὃς ἔλαμψεν ἐν
 ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς
 πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ
 εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. **14** ἀλλὰ Χριστοῦ. **7** Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν
 ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ
 τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ Θεοῦ καὶ
 ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μὴ ἔξ ἡμῶν· **8** ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ'
 μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ'
 καταργεῖται· **15** ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα οὐκ ἐξαπορούμενοι, **9** διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ
 ἂν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ'
 τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· **16** ἡνίκα δὲ ἐὰν οὐκ ἀπολλύμενοι, **10** πάντοτε τὴν νέκρωσιν
 ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα
 κάλυμμα. **17** ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν
 δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐλευθερία. **18** ἡμεῖς φανερωθῇ· **11** αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς
 δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ
 δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ
 εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς σαρκὶ ἡμῶν. **12** ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν
 δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος. ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. **13** ἔχοντες
4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ
 ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ γεγραμμένον Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ
 ἐγκακοῦμεν, **2** ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, **14**
 κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν
 ἐν πανουργίᾳ μὴδὲ δολοῦντες τὸν λόγον καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει
 τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς σὺν ὑμῖν. **15** τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ
 ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν
 πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ
 Θεοῦ. **3** εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ Θεοῦ. **16** Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ
 εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ
 ἐστὶν κεκαλυμμένον, **4** ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.

17 τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, (aiōnios g166) 18 μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (aiōnios g166)

5 οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνου καταλυθῇ, οἰκοδομῇ ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποιήτων αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (aiōnios g166) 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, 3 εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθισόμεθα. 4 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκῇνι στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. 5 ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος. 6 θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· 7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους· 8 θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. 9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. 10 τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον. 11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, ἰδοὺ νῦν Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. 12

οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. 13 εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. 14 ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· 15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. 16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. 17 ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονεν καινά. 18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, 19 ὥς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσω· ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. 20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὥς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. 21 τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς 2 —λέγει γὰρ Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σοι· σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας— 3 μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ

διακονία, **4** ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάνοντες Πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ
 ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.
 πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν **7** ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας,
 στενοχωρίαις, **5** ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς
 ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ
 ἐν νηστείαις, **6** ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν
 μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι φόβῳ Θεοῦ. **2** Χωρήσατε ἡμᾶς οὐδένα
 Ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, **7** ἐν λόγῳ ἡδίκησαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα
 ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ διὰ τῶν ὅλων ἐπλεονεκτήσαμεν. **3** πρὸς κατάκρισιν οὐ
 τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, λέγω· προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις
8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συνζῆν.
 καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, **4** πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή
9 ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ
 ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ
10 ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
 πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες ἑλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν
 καὶ πάντα κατέχοντες. **11** Τὸ στόμα ἡμῶν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν
 ἀνέωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν
 ἡμῶν πεπλάτυνται· **12** οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν φόβοι. **6** ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς
 ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ
 ὑμῶν· **13** τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς Τίτου· **7** οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ,
 τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. **14** ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλήθη
 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν
 γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας, ἢ ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν
 τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; **15** τίς ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.
 δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ, ἢ **8** ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ,
 τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; **16** τίς δὲ οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην,
 συνκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς
 ἡμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐσμεν ζῶντος καθὼς ὦραν ἐλύπησεν ὑμᾶς, **9** νῦν χαίρω, οὐχ
 εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι Ἐνοικίσω ἐν αὐτοῖς καὶ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς
 ἐνπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα
 αὐτοὶ ἔξονταί μου λαός. **17** διὸ ἐξέλθατε ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. **10** ἡ γὰρ
 ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν
 Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου
 εἰσδέξομαι ὑμᾶς, **18** καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς λύπη θάνατον κατεργάζεται. **11** ἰδοὺ γὰρ
 αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι

πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ταύτην. 7 ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, ἀλλὰ ἐκδίκησιν. ἐν παντὶ συνεστήσατε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ ἑαυτοὺς ἀγνοοὺς εἶναι τῷ πράγματι. 12 σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. ἀδικήσαντος οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, 8 οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον γνήσιον δοκιμάζων· 9 γινώσκετε γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ. 13 διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεΐᾳ πλουτήσητε. ὅτι ἀναπέπαιται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ 10 καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο πάντων ὑμῶν· 14 ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη, ἀλλ' ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλῃν προενήρξασθε ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ἀπὸ πέρυσι· 11 νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι οὕτως καὶ ἡ καύχησης ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία ἀλήθεια ἐγενήθη. 15 καὶ τὰ σπλάγχνα τοῦ θέλῃν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν τοῦ ἔχειν. 12 εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν καθὸ ἐὰν ἔχη εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου οὐκ ἔχει. 13 οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ἐδέξασθε αὐτόν. 16 χαίρω ὅτι ἐν παντὶ ὑμῖν θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος 14 ἐν τῷ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, 2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσειὰ τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεΐα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· 3 ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν, αὐθαίρετοι 4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, 5 καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλὰ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ, 6 εἰς τὸ παρακαλέσαι

νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης, 15 καθὼς γέγραπται Ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἡλαττόνησεν. 16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, 17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. 18 συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, 19 οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν

συνέκδημος ἡμῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. 6 Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν, 20 ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ στελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις ἡμᾶς μωμῆσθαι θερίσει. 7 ἕκαστος καθὼς προήρηται τῇ ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένη καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἰλαρὸν ὑφ' ἡμῶν· 21 προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. 8 δυνατεῖ δὲ ὁ μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς, ἀνθρώπων. 22 συνεπέψαμεν δὲ αὐτοῖς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἔχοντες περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, 9 καθὼς γέγραπται Ἐσκορπίσεν, ἔδωκεν νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει τοῖς πένησιν, ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. 23 εἴτε ὑπὲρ Τίτου, τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) 10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπῶρον ὑμῶν Χριστοῦ. 24 τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς ὑμῶν· 11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν ἐκκλησιῶν. εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ. 12 ὅτι ἡ διακονία

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν· 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας. 3 ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε, 4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. 5 ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προεπηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, εἰς ὑμᾶς· 2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραΰτητος καὶ ἐπεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· 2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι

τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. **3** Χριστοῦ **15** οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ ἐν ἄλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες σάρκα στρατευόμεθα, **4** τὰ γὰρ ὅπλα τῆς αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, περισσεΐαν, **16** εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν λογισμοὺς καθαιροῦντες **5** καὶ πᾶν ὕψωμα εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. **17** Ὁ δὲ καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω· **18** οὐ ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, **6** καὶ ἐν ἐτοίμῳ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν δόκιμος, ἀλλὰ ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. **7** Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς. **8** Ἐάν τε γὰρ περισσότερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, **9** ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. **10** ὅτι Αἰ ἐπιστολαὶ μὲν, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενῆς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. **11** τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. **12** Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐνκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾷσιν. **13** ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. **14** οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνουμεν ἑαυτούς, ἄχρι γὰρ

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. **2** ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ, ἡρμούσῃ γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ· **3** φοβοῦμαι δὲ μή πως, ὡς ὁ ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς ἀγνότητος τῆς εἰς Χριστόν. **4** εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνέχεσθε. **5** λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν υπερλίαν ἀποστόλων. **6** εἰ δὲ καὶ ιδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. **7** Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; **8** ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, **9** καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐθενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα

καὶ τηρήσω. **10** ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγίησεται ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· **26** ὁδοιπορίαις εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας. **11** πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους διὰ τί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν. ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ **12** Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἐρημία, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις, **27** κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. **13** οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς δίψαι, ἐν νηστεαῖς πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ. **14** καὶ οὐ θαῦμα· καὶ γυμνότητι· **28** χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται ἐπίστασίς μοι ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα εἰς ἄγγελον φωτός. **15** οὐ μέγα οὖν εἰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. **29** τίς ἀσθενεῖ, καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ ὡς διάκονοι δικαιοσύνης ὧν τὸ τέλος οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; **30** εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **16** Πάλιν λέγω, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. **31** ὁ μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, καὶ ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ μικρόν τι καυχήσωμαι. **17** ὁ λαλῶ, οὐ κατὰ ψεύδομαι. **(αἰθὴ γ165)** **32** ἐν Δαμασκῷ ὁ Κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ἐθνάρχῃς Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. **18** ἐπεὶ τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι με, **33** καὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ καυχήσομαι. **19** ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· **20** ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. **21** κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήκαμεν. ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. **22** Ἑβραῖοί εἰσιν; κἀγώ. Ἰσραηλεῖται εἰσιν; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; κἀγώ. **23** διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγὼ ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς υπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις. **24** ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, **25** τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ

12 Καυχᾶσθαι δεῖ· οὐ συμφέρον μὲν, ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. **2** οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, —εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, —ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. **3** καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον —εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, — **4** ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι. **5** ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς

ἀσθενείαις. 6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; 18 οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν φείδομαι δέ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσσῃται ὑπὲρ ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; ὁ βλέπει με ἢ ἀκούει ἐξ ἐμοῦ 7 καὶ τῇ οὐ τῷ αὐτῷ Πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων. διὸ ἵνα μὴ τοῖς αὐτοῖς ἵχνησιν; 19 Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ὑμῖν ἀπολογούμεθα. κατέναντι Θεοῦ ἐν ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. 20 φοβοῦμαι γὰρ Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. 9 μὴ πως ἐλθὼν οὐχ οἶους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς, καὶ εἰρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως δύνάμεις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται. Ἡδιστα οὖν ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθειᾶι, καταλαλιάι, μαῖλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις, ἵνα ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· 21 μὴ ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ Θεός 10 διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ δυνατός εἰμι. 11 Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἢ ἔπραξαν.

ἠναγκάσατε. ἐγὼ γὰρ ὥφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι. 12 τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν. 13 τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἡσώσθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. 14 Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς. οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. 15 ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἥσσον ἀγαπῶμαι; 16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. 17 μὴ τίνα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθίσεται πᾶν ῥῆμα. 2 προείρηκα καὶ προλέγω, ὥς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἀπὼν νῦν, τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι, 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. 4 καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοι ἐστε. 6 ἐλπίζω δὲ ὅτι γινώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι. 7 εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι

φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὤμεν. **8** οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. **9** χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. **10** Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρῶν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ Κύριος ἔδωκέν μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. **11** Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. **12** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. **13** Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. **14** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν.

Προς Γαλατας

1 Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἵωνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, (aiōn g165) **5** ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (aiōn g165)

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταρασσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** ὥς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. **11** γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· **12** οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν

αὐτήν, **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ **16** ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορήσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· **19** ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. **20** ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ. **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ᾗσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει, **24** καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοί τὸν Θεόν.

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν συνπαραλαβὼν καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. **3** ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπεῖσαι τὴν

ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· **5** Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι πρὸς ὑμᾶς. **6** ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα εἶναι τι, —οποῖοι ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι σὰρξ. **17** εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν διαφέρει· πρόσωπον ὁ Θεὸς ἀνθρώπου Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, οὐ λαμβάνει— ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκούντες ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. οὐδὲν προσανέθεντο, **7** ἀλλὰ τούναντίον **18** εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς παραβάτην ἑμαυτὸν συνιστάνω. **19** ἐγὼ γὰρ ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς, διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω **8** ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν Χριστῷ συνεσταύρωμαι· **20** ζῶ δὲ οὐκέτι τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ τὰ ἔθνη, **9** καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. **21** Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβα κοινωνίας, τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθαναν.

περιτομήν· **10** μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα **3** Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, μνημονεύμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς τοῦτο ποιῆσαι. **11** Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς προεγράφη ἐσταυρωμένος; **2** τοῦτο μόνον εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ θέλω μαθεῖν ἅψ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. **12** πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι Πνεύματι ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλον νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; **4** τοσαῦτα ἐπάθετε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ εἰκῆ; εἴ γε καὶ εἰκῆ. **5** ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ περιτομῆς. **13** καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; **6** καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας Ἰσραὴλ ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. **14** ἀλλ' αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. **7** Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ. **8** προῖδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως Ἰσραὴλ ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. **15** Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοί, **16** πάντα τὰ ἔθνη. **9** ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἐυλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. **10** Ὅσοι

γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα ὑπὸ εἰσίν, γέγραπται γὰρ ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ὅς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι **23** Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ αὐτά. **11** ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται νόμον ἐφρουρούμεθα συνκλειόμενοι εἰς παρὰ τῷ Θεῷ δηλόν, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. **24** πίστεως ζήσεται. **12** ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἐκ πίστεως, ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν ἐν αὐτοῖς. **13** Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ **25** ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγόν ἔσμεν. **26** Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἡμῶν κατάρα, ὅτι γέγραπται Ἐπικατάρατος ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **27** πᾶς ὁ κρεμιάμενος ἐπὶ ξύλου, **14** ἵνα εἰς ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐνεδύσασθε. **28** οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς **15** Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. ὅμως εἷς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **29** εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ' ἄθετε ἢ ἐπιδιατάσσεται. **16** τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι **4** Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος αὐτοῦ. οὐ λέγει Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός Καὶ τῷ κύριος πάντων ὢν, **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους σπέρματί σου, ὅς ἐστιν Χριστός. **17** τοῦτο ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἐτη γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ τοῦ πατρός. **3** οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. **18** εἰ γὰρ ἐκ νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεθα νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας δεδουλωμένοι· **4** ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. **6** Ὅτι τῷ δὲ ἔστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον Ἀββᾶ Ὁ Πατὴρ. **7** ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ Θεοῦ. **8** Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὐσίςιν θεοῖς· **9** νῦν δὲ γνόντες Θεόν, μάλλον

δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε δουλεύει γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς 26 ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, πάλιν ἄνωθεν δουλεῦσαι θέλετε; 10 ἡμέρας ἥτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν· 27 γέγραπται γὰρ παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ Εὐφράνθητι, στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον ἐνιαυτούς. 11 φοβοῦμαι ὑμᾶς μή πως εἰκῇ καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης ὅτι καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. τὸν ἄνδρα. 28 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ οὐδὲν με ἡδίκησατε· 13 οἶδατε δὲ ὅτι ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ. 29 ἀλλ' ὥσπερ τότε δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ ὑμῖν τὸ πρότερον, 14 καὶ τὸν πειρασμὸν Πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. 30 ἀλλὰ τί λέγει ἡ ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον Θεοῦ αὐτῆς οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. 15 ποῦ παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. 31 οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ διό, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

5 Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἡλευθέρωσεν· στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. 2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. 3 μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. 4 κατηγορήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. 5 ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. 6 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. 7 Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 8 ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. 9 μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. 10 ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἐὰν ᾧ. 11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι

διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν τοῦ σταυροῦ. **12** Ὅφελον καὶ ἀποκόψονται πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. **13** Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' καὶ σὺ πειρασθῆς. **2** Ἀλλήλων τὰ βάρη ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσετε τὸν τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ νόμον τοῦ Χριστοῦ. **3** εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. **14** ὁ τι μὴδὲν ὢν, φρεναπατᾷ ἑαυτόν. **4** τὸ δὲ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. τότε εἰς ἑαυτόν μόνον τὸ καύχημα ἔξει **15** εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· **5** ἕκαστος γὰρ τὸ βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῇτε. ἴδιον φορτίον βαστάσει. **6** Κοινωνεῖτω δὲ ὁ **16** Λέγω δέ, Πνεύματι περιπατεῖτε καὶ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. **17** ἡ ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. **7** Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πνεύματος, μυκτηρίζεται. ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα γὰρ τοῦτο καὶ θερίσει· **8** ὅτι ὁ σπείρων εἰς ἀλλήλοις ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει ταῦτα ποιῇτε. **18** εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα ἐκ οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. **19** φανερὰ δὲ ἐστὶν τοῦ Πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινα ἐστὶν πορνεία, **(aiōnios g166)** **9** τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, **20** εἰδωλολατρεία, ἐνκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλος, θυμοί, μὴ ἐκλυόμενοι. **10** Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, **21** φθόνοι, ἔχωμεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους προλέγω ὑμῖν καθὼς προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τῆς πίστεως. **11** Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. **12** Ὅσοι κληρονομήσουσιν. **22** ὁ δὲ καρπὸς τοῦ θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται. πίστις, **23** πραΰτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν **13** οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος. **24** οἱ δὲ τοῦ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς Χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **25** Εἰ καυχῆσονται. **14** ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου **26** μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. ἐσταύρωται καὶ γὰρ κόσμῳ. **15** οὕτε γὰρ περιτομή τί ἐστὶν οὕτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. **16** καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ

6 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ

στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος,
καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. **17** Τοῦ
λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ
γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί
μου βαστάζω. **18** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν,
ἀδελφοί· ἀμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ Ἁγαπημένῳ, **7** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ **8** ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, **11** ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· **13** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας

ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ, **14** ὅς ἐστιν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. **15** Διὰ τοῦτο ἀγῶ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνεῖαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **17** ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, **18** πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, **20** ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· (aiōn g165) **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, **23** ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2 καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, **2** ἐν αἷσι ποτε περιπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν

ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, (aīōn g165) **3** ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, **16** σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεθα τέκνα ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· **4** ὁ δὲ Θεὸς ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· **17** καὶ πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἐλθὼν εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, **5** καὶ μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· **18** ὅτι ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν δι’ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ, — χάριτί ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν ἔστε σεσωσμένοι, — **6** καὶ συνήγειρεν Πατέρα. **19** ἄρα οὖν οὐκέτι ἔστε ξένοι καὶ καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν πάροικοι, ἀλλὰ ἔστε συνπολίται τῶν ἀγίων Χριστῷ Ἰησοῦ, **7** ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. (aīōn g165) **8** τῇ Χριστοῦ Ἰησοῦ, **21** ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ γὰρ χάριτί ἔστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· Κυρίῳ, **22** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε **9** οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι. **10** αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες **3** Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν— **2** εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν περιπατήσωμεν. τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς **11** Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμᾶς, **3** ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι ποτε ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ἀκροβυστίᾳ ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, **5** ὃ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι, **6** ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. εἶναι τὰ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα καὶ συνμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ **13** νυνὶ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἐγενήθην δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγύς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ. **14** Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸν νόμον

ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **8** ἐμοὶ **4** Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, **9** ταπεινοφροσύνης καὶ πραύτητος, μετὰ καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα ἐν τῷ Θεῷ τῷ πάντα κτίσαντι, (αἰὼν **g165**) **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ **4** ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ Θεοῦ, **5** εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· **6** εἰς **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν. **7** Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ (αἰὼν **g165**) **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς καὶ προσαγωγῇ ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. **8** διὸ λέγει Ἀναβὰς εἰς πίστεως αὐτοῦ. **13** διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐνκακεῖν ὕψος ἡχημαλτευσεν αἰχημαλωσίαν, ἔδωκεν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις δόματα τοῖς ἀνθρώποις. **9** τὸ δὲ Ἀνέβη τί ἐστὶν δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου χάριν κάμπτω ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, **15** ἐξ ἑμέρης τῆς γῆς; **10** ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ὀνομάζεται, **16** ἵνα δῶ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. **11** καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ διδασκάλους, **12** πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, **13** μέχρι **18** ἵνα ἐξιχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ ὕψος τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ βάθος, **19** γινῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, **14** πληρωθῇτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι **20** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν **15** ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, Χριστός, **16** ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον

καὶ συνβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. 31 πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν 17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν σὺν πάσῃ κακίᾳ. 32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς χρηστοί, εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο νοὸς αὐτῶν, 18 ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὑμῖν.

ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, 19 οἵτινες ἀπηληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. 20 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, 22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, 23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, 24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. 25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀληθίαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. 26 ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, 27 μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. 28 ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. 29 πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. 30 καὶ μὴ

5 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά, 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. 3 Πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, 4 καὶ αἰσχροτήτης καὶ μωρολογίας ἢ εὐτραπείας, ἃ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. 5 τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. 6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7 μὴ οὖν γίνεσθε συνμέτοχοι αὐτῶν· 8 ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, 9 —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθῳσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, 10 —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, 11 καὶ μὴ συνκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, 12 τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶν καὶ λέγειν· 13 τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν.

14 διὸ λέγει Ἐγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ἄνστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστὸς. 15 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, 16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. 17 διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. 18 καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, 19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς

καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, 20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, 21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. 22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίῳις ἀνδράσιν ὡς τῷ Κυρίῳ, 23 ὅτι ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος. 24 ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. 25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, 26 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, 27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾦ ἁγία καὶ ἄμωμος. 28 οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· 29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, 30 ὅτι μέλη

6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. 2 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, 3 ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. 5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, 6 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἄνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, 7 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, 8 εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομίζεται παρὰ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. 9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ. 10 Τοῦ λοιποῦ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. 11 ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου· 12 ὅτι οὐκ

ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους
τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (αἰθῆ γ165) **13** διὰ

τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι
στῆναι. **14** στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν
ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι
τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ
ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, **16** ἐν πᾶσιν
ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,
ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· **17** καὶ
τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε,
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶν
ῥῆμα Θεοῦ, **18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ
δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ
ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ
πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός
μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον
τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν
ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ
με λαλῆσαι. **21** Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα γνωρίσει
ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, **22** ὃν ἔπεμψα
πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ
περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν. **23** Εἰρήνῃ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπῃ
μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** ἡ χάρις μετὰ πάντων

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ

Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν, **4** πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμενος, **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, **6** πεπειθῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· **7** καθὼς ἐστὶν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. **8** μάρτυς γάρ μου ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. **9** καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11** πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. **12** Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, **13** ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ

πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾷν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν. **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι, **17** οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνως, οἰόμενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. **18** τί γάρ; πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· **19** οἶδα γάρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, **20** κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. **21** Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. **22** εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. **23** συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον· **24** τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαϊότερον δι' ὑμᾶς. **25** καὶ τοῦτο πεποιθῶς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, **26** ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας ἀπὸ πρὸς ὑμᾶς. **27** Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ

συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῶ μαλλον ἐν τῇ
28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου
ἀντικειμένων, ἵτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· 13
ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ
ἀπὸ Θεοῦ· 29 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.
Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν 14 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, 30 τὸν διαλογισμῶν, 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι
αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀκέρατοι, τέκνα Θεοῦ ἄμωμα μέσον
καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ
τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία
Πνεύματος, εἴ τις σπλάγχχνα καὶ οἰκτιρμοί,
2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ
φρονῇτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες,
σύνψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, 3 μηδὲν
κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ
τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν
ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων
ἕκαστοι. 5 τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὁ καὶ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 6 ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ
υἱάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι
ἴσα Θεῷ, 7 ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν
δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος 8 ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
σταυροῦ. 9 διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν
ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, 10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, 11 καὶ
πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι ΚΥΡΙΟΣ
ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.
12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε
ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου

φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, 16 λόγον
ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς
ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον
οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. 17 Ἀλλὰ εἰ καὶ
σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ
τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω
πᾶσιν ὑμῖν· 18 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε
καὶ συγχαίρετέ μοι. 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν
Κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι
ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ
ὑμῶν. 20 οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις
γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· 21 οἱ
πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ
Χριστοῦ Ἰησοῦ. 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ
ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 Τοῦτον
μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω
τὰ περὶ ἐμὲ ἐξ αὐτῆς· 24 πέποιθα δὲ ἐν
Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. 25
ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν
ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην
μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν
τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, 26
ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ
ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν.
27 καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ
ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτόν

δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν ἐπὶ λύπην σχῶ. **28** σπουδαιοτέρως οὖν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν θανάτῳ αὐτοῦ, **11** εἴ πως καταντήσω εἰς χαρῇτε καὶ γὰρ ἁλυπότερος ὢ. **29** προσδέχεσθε τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. **12** οὐχ ὅτι οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, ἥδη ἔλαβον ἢ ἥδη τετελείωμαι, διώκω δὲ καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, **30** εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὅτι διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. **13** ἀδελφοί, ἐγὼ ἠγγισεν παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἐμαυτὸν οὕτω λογιζομαι κατειληφέναι ἐν ἀναπληρώσει τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς με λειτουργίας, δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, **14** κατὰ

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν

Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2** βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. **3** ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν ἢ περιτομή, οἱ Πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον· **5** περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζήλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. **7** Ἀλλὰ ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. **8** ἀλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα

ἵνα Χριστὸν κερδήσω **9** καὶ εὗρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, οὕτως στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, **2** Εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην **10** τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν

σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· **16** πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. **17** Συνμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. **18** πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὐς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, **19** ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. **20** ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, **21** ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

4 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. **2** Εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην **10** τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

3 ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε. 17 συνλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὑμῶν. 18 ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύων τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 Χαίρετε πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. 5 τὸ παρ' ὑμῶν, ὁσμήν· εὐωδίας, θυσίαν ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. 19 ὁ δὲ Θεὸς ὁ Κύριος ἐγγύς· 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι 20 τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς πρὸς τὸν Θεόν. 7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aīōn g165) 21 ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. 22 Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. 23 Ἡ χάρις τοῦ ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ἀρετῇ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίξεσθε· 9 ὑμῶν.

Ἄ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ. 11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. 12 οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. 14 πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. 15 οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησιοί, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι, 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ

Προς Κολοσσαείς

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ
ἀδελφός **2** τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ
πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν. **3**
Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ Πατρὶ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν
προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην
ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἀγίους **5** διὰ
τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ
λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου **6** τοῦ
παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ
τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ
αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἅψ' ἥς
ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς ἐμάθετε
ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου
ἡμῶν, ὅς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος
τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἀγάπην ἐν Πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο
καὶ ἡμεῖς, ἅψ' ἥς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ
παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ
αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατῆσαι
ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν,
ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες
καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπίγνωσει τοῦ Θεοῦ,
11 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ
τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν
ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν, μετὰ χαρᾶς **12**
εὐχαριστοῦντες τῷ Πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι

ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων
ἐν τῷ φωτί· **13** ὃς ἐρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦς καὶ μετέστησεν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ,
14 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν
ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὅς ἐστιν εἰκὼν
τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης
κτίσεως, **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα
ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ
καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες
εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι'
αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· **17** καὶ αὐτός
ἐστὶν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ
συνέστηκεν, **18** καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ
τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχή,
πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται
ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων, **19** ὅτι ἐν αὐτῷ
ἐυδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι **20**
καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς
αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ
σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** καὶ ὑμᾶς
ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς
τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, **22**
νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι
ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους
κατενώπιον αὐτοῦ, **23** εἴ γε ἐπιμένετε
τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι καὶ
μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ
εὐαγγελίου οὐ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος
ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὐ
ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24** Νῦν
χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν
θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ

τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία, **8** Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν
25 ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης
οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ
εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ
26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ Χριστόν· **9** ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν
τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν— νῦν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς,
δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, **(αἰθῆ g165)** **10** καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς
27 οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τί τὸ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας,
πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου **11** ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἀχειροποιήτω ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος
ἐλπίς τῆς δόξης· **28** ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, **12**
νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν
διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς
σοφίας, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν
τέλειον ἐν Χριστῷ· **29** εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἐκ νεκρῶν· **13** καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας
ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ
τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς
σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα
ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ
καὶ ὅσοι οὐχ ἑώρακαν τὸ πρόσωπόν μου
ἐν σαρκί, **2** ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι
αὐτῶν, συνβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ
εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς
συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ, **3** ἐν ᾧ εἰσιν πάντες
οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως
ἀπόκρυφοι. **4** Τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς
παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. **5** εἰ γὰρ καὶ
τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν
εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν
καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως
ὑμῶν. **6** Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,
7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν
αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς
ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ.

Θεοῦ. **20** Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε **21** Μὴ ἄψη μὴδὲ γεύση ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν μὴδὲ θίγῃς, **22** ἃ ἔστιν πάντα εἰς φθορὰν τὴν πρὸς τινὰ ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; **23** ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, ἡ εἰρήνῃ τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω

ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημένος **2** τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. **3** ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ· **4** ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, **6** δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ· **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν τούτοις· **8** νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· **9** μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, **11** ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα

οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραῚτητα, μακροθυμίαν, **13** ἀνεχόμενοι ἑαυτοῖς, ὡς καὶ ὁ Κύριος ἔχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· **14** ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ὅ ἐστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** καὶ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς ὕμνοις ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν τῇ χάριτι ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ Θεῷ· **17** καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ Πατρὶ δι' αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. **19** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν Κυρίῳ. **21** Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. **22** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ φοβούμενοι τὸν Κύριον. **23** ὁ ἐὰν ποιῇτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας. τῷ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· **25** ὁ γὰρ ἀδικῶν κομίζεται ὁ ἡδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία.

4 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς ἀδελφοὺς καὶ Νύμφαν καὶ τὴν κατ' οἶκον δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς αὐτῆς ἐκκλησίαν. **16** καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανῷ. **2** Τῇ προσευχῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ εὐχαριστίᾳ, **3** προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ **17** καὶ εἴπατε Ἀρχίπῳ Βλέπε τὴν διακονίαν λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. δι' ὃ καὶ δέδεμαι, **4** ἵνα φανερώσω αὐτὸ **18** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. ὥς δεῖ με λαλῆσαι. **5** Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. ὑμῶν.

6 ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. **7** Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, **8** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, **9** σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε. **10** Ἀσπάζεται καὶ ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,) **11** καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῆτος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. **12** ἀσπάζεται καὶ ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῇτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. **13** μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. **14** ἀσπάζεται καὶ ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. **15** Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ

Προς Θεσσαλονικείς

Α΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος

τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ
Πατρὶ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ χάρις
ὕμῃν καὶ εἰρήνη. **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ
Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνεῖαν
ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ὑμῶν,
ἀδιαλείπτως **3** μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ
ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς
ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ
Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὑμῶν, **4** εἰδότες,
ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τὴν
ἐκλογὴν ὑμῶν, **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ὑμῶν
οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ
καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἱ
ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** καὶ ὑμεῖς
μιμηταὶ ὑμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου,
δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ
χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου, **7** ὥστε γενέσθαι
ὑμᾶς τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ. **8** ἀφ'
ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ
μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ'
ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν
Θεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἔχειν
ἡμᾶς λαλεῖν τι. **9** αὐτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν
ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν
Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν Θεῷ
ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν
Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ

τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς
ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον
ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ
γέγονεν, **2** ἀλλὰ προπαθόντες καὶ
ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις
ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ὑμῶν λαλῆσαι
πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν
πολλῷ ἁγῶνι. **3** ἡ γὰρ παράκλησις ὑμῶν
οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ
ἐν δόλῳ, **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον
οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις
ἀρέσκοντες, ἀλλὰ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς
καρδίας ὑμῶν. **5** οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακίας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε
ἐν προφάσει πλεονεξίας, Θεὸς μάρτυς, **6**
οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε
ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, **7** δυνάμενοι ἐν
βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ
ἐγενήθημεν ἡπιοὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἐὰν
τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως
ὁμιροῦμεν ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι
ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ
ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ
ἡμῖν ἐγενήθητε. **9** μνημονεύετε γάρ,
ἀδελφοί, τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὸν μόχθον
νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς
ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. **10** ὑμεῖς
μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως
καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν
ἐγενήθημεν, **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα
ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ **12**
παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι
καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς

ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς παρακαλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν **3** τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **13** Καὶ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ αὐτοῖ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· **4** Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ ἐδέξασθε οὐ ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς ἐγένετο καὶ οἴδατε. **5** διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι ἐστὶν λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. **14** ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ὑμῶν, μή πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ καὶ εἰς κενὸν γέννηται ὁ κόπος ἡμῶν. **6** Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἄφ' Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν αὐτοῖ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, **15** τῶν καὶ ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, **7** διὰ τοῦτο τοὺς προφήτας καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν ἐναντίων, **16** κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν πίστεως, **8** ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι ἐν Κυρίῳ. **9** τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφθασεν δὲ τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. **17** Ἡμεῖς τῇ χαρᾷ ἣν χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἄφ' ὑμῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, **10** νυκτὸς καὶ ἡμέρας πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, ὑπερεκπερισσοῦ δεδομένοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. **18** διότι τῆς πίστεως ὑμῶν; **11** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν κατευθῆναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· **12** ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. **19** τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως— ἢ οὐχὶ καὶ τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, ὑμεῖς— ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, **13** εἰς τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; **20** ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν δόξᾳ ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ. ἀγιωσύνη ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες ἠὲδοκῆσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, **2** καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίζαι ὑμᾶς καὶ καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ

ὕμᾱς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, καθὼς περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· 2 οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, ἐστὶν θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, 4 εἰδέναι Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, 17 ἔπειτα ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, 5 μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ 6 τὸ μὴ υπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ οὕτως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. 18 πρᾶγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι ἔκδικος ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις Κυρίου περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ τούτοις.

προεῖπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. 7 οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. 8 τοιγαροῦν ὁ ἅθελτός σου οὐκ ἄνθρωπον ἅθετεῖ ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ διδόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς. 9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· 10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, 11 καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, 12 ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἕξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε. 13 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. 14 εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. 15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· 2 αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. 3 ὅταν λέγωσιν Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐπίσταται ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὥδις τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃσιν. 4 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ· 5 πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Οὐκ ἐσμὲν νυκτός οὐδὲ σκότους· 6 ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. 7 οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτός καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτός μεθύουσιν· 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· 9 ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 10 τοῦ ἀποθανόντος περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. 11 Διὸ παρακαλεῖτε

ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προΐσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσῶς ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. **14** Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε, **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· **21** πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· **22** ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. **24** πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **28** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐνκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε, **5** ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, **6** εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν· **7** καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ· **8** ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν Θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, **9** οἵτινες δίκην τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, **(aiōnios g166)** **10** ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πληρῶσῃ πᾶσαν

εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, **12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου. **3** μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένᾳ τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν Θεός. **5** Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ. **7** τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται. **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσῃ τὴν ἐπιφανεῖα τῆς παρουσίας αὐτοῦ, **9** οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους· **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. **11** καὶ διὰ τοῦτο

πέμπει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης ἡμῶν. 7 αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, 12 ἵνα ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 8 οὐδὲ κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ δωρεᾷ ἄρτον ἐφάγομεν παρὰ τινος, ἀλλ' ἀληθεῖα ἀλλὰ εὐδοκίησαντες τῇ ἀδικίᾳ. 13 ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑμῶν· 9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. 10 καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, 14 εἰς ὃ πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἐσθιέτω. ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου 11 ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις περιεργαζομένους· 12 τοῖς δὲ τοιούτοις ἅς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν ἐπιστολῇ ἡμῶν. 16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν 13 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐγκακήσητε αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, (αἰῶνιος καλοποιοῦντες. 14 εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει g166) 17 παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον στηρίξαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. σημειοῦσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· 15 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νοθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. 16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. 17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω. 18 ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

3 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, 2 καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. 3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 4 πεποιθήσαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ παραγγέλλομεν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. 5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. 6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρελάβετε παρ'

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν **2** Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν **4** μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει. **5** τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, **6** ὧν τινες ἀστοχίσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαίουνται. **8** Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἔαν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κέϊται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἄρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην

καὶ ὕβριστήν· ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, **14** ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοὺς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἄπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aīōnios g166) **17** Τῷ δὲ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aīōn g165) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐनावάγησαν· **20** ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσυχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. **3** τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον

καιροῖς ἰδίους· 7 εἰς ὃ ἐτέθη· ἐγὼ κῆρυξ καὶ σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνῳ πολλῶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψεύδομαι, προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, 9 ἔχοντας διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. 8 τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας συνειδήσει. 10 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. 9 Ὡσαύτως ὄντες. 11 γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ διαβόλους, νηφαλίους, πιστάς ἐν πᾶσιν. 12 αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ χρυσίῳ ἢ μαργαρίταις τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, 10 ἀλλ' ὃ πρέπει οἴκων. 13 οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται δι' ἔργων ἀγαθῶν. 11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν μανθανέτῳ ἐν πάσῃ ὑποταγῇ 12 διδάσκειν Χριστῷ Ἰησοῦ. 14 Ταῦτά σοι γράφω δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχειον· 15 ἐὰν ἄνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. 13 Ἀδὰμ γὰρ δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ πρῶτος ἐπλάσθαι, εἴτα Εὐα. 14 καὶ Ἀδὰμ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς παραβάσει γέγονεν· 15 σωθήσεται δὲ διὰ ἀληθείας. 16 καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Ὃς ἐφανερώθη καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

3 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. 2 δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, 3 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, 4 τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος, 5 (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) 6 μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. 7 δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξῶθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. 8 Διακόνους ὡσαύτως

4 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 3 κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάλημψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· 5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Χριστοῦ

Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλικίας ἐπὶ Θεὸν καὶ προσμένει ταῖς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ δέησεν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς παρηκολούθηκας· 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ ἡμέρας· 6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε τέθνηκεν· 7 καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ἡ γὰρ ἀνεπίλημπτοι ὦσιν· 8 εἰ δέ τις τῶν ἰδίων σωματικῇ γυμνασίᾳ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα πίστιν ἡρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χεῖρων· ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς 9 Χίρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης· 9 πιστὸς ὁ ἐξήκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· 10 εἰς 10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα, ὅτι ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενόδοχησεν, εἰ ἀγίων ἡλικίαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστιν Σωτὴρ πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· 11 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν· Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε· 12 μηδεὶς 11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ, τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ· ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· 13 ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ 13 ἅμα δὲ καὶ ἀργαί μανθάνουσιν, παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ· 14 μὴ ἀμέλει περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ ἀργαί ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα· 14 βούλομαι πρεσβυτερίου· 15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ πᾶσιν· 16 οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· 15 ἦδη αὐτοῖς τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ· καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου· 16 εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεῖται· 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· 18 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις, καὶ Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· 19 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων· 20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων

5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, 2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ· 3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας· 4 εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· 5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη

ἔλεγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ
 21 διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα. 9
 Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν
 ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας
 μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. 22 Χεῖρας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες
 ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
 ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. καὶ ἀπώλειαν. 10 ρίζα γὰρ πάντων
 23 Μηκέτι ὑδροπότηι, ἀλλὰ οἴνῳ ὀλίγῳ τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἣς
 χρῶ διὰ τὸν στόμαχον καὶ τὰς πυκνάς σου τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ
 ἀσθενείας. 24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν
 πρόδηλοί εἰσιν προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν ὀδύναις πολλαῖς. 11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε
 δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· 25 ὡσαύτως καὶ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην,
 τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν,
 ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς
 ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους
 ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
 Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.
 2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ
 καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν,
 ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ
 εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας
 ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ
 παρακάλει. 3 εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ
 προσέρχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις, τοῖς τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
 εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, 4 τετύφωται, μηδὲν
 ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις
 καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος,
 ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, 5
 διαπαρτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
 τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας,
 νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν.
 6 ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ
 αὐταρκειᾶς· 7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
 εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι
 δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ
 σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα. 9
 Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων
 οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν
 ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος,
 εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας
 μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. 22 Χεῖρας
 πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες
 ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει
 βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
 ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν
 τήρει. καὶ ἀπώλειαν. 10 ρίζα γὰρ πάντων
 τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἣς
 τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ
 τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν
 ὀδύναις πολλαῖς. 11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε
 Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην,
 εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν,
 πραῦπαθίαν. 12 ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα
 τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰώνιου ζωῆς,
 εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν
 ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
 (aiōnios g166) 13 παραγγέλλω ἐνώπιον τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ
 Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
 Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,
 14 τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον
 ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἣν
 καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος
 Δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων
 καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, 16 ὁ μόνος
 ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
 ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν
 δύναται· ὃ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.
 (aiōnios g166) 17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν
 αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ
 ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτῳ ἀδηλότῳ, ἀλλ' ἐπὶ
 Θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως
 εἰς ἀπόλαυσιν, (aiōn g165) 18 ἀγαθοεργεῖν,
 πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους

εἶναι, κοινωνικούς, **19** ἀποθησαυρίζοντας
ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα
ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς. **20** Ὡ Τιμόθεε,
τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος
τὰς βεβήλους κenoφωνίας καὶ ἀντιθέσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, **21** ἥν τινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.
Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾷ πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκώ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συνκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, **(αἰῶνιος g166)** **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος· **12** δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ

ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. **13** ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **14** τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. **16** δῶψεν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἁλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν— **18** δῶψεν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ— καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** καὶ ἂ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. **3** συνκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. **4** οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. **6** τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. **7** νόει ὃ λέγω· δώσει γὰρ σοὶ ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· **9** ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος, ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. **10** διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω

διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. (aiōnios g166)

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· 12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συνβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνησόμεθα, ἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. 14 Ταῦτα ὑπομίμησκε, ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μὴ

λογομαχεῖν, ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούοντων. 15 σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὧν ἔστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός, 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν. 19 ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου. 20 ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· 21 ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. 22 τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ

καθαρᾶς καρδίας. 23 τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας· 24 δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ ποτε δῶναι αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, 26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· 2 ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου. 6 ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 ὃν τρόπον δὲ Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. 10 Σὺ δὲ παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ

ὕπομονῃ, **11** τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· **8** λοιπὸν οἶά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ καὶ ἐκ πάντων με ἐρύσατο ὁ Κύριος. **12** ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς, οὐ μόνον δὲ καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. **13** πονηροὶ ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. **9** Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ με ταχέως· **10** Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. **14** ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστῶθης, εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες, **15** καὶ ὅτι ἀπὸ Τίτος εἰς Δαλματίαν· (αἰθῆ g165) **11** Λουκᾶς βρέφους ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **16** πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος εἰς διακονίαν. **12** Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς εἰς Ἐφεσον. **13** τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐλεγμόν, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, **17** ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. **14** Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐξηρτισμένος. ἐνεδείξατο· ἀποδώσει αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· **15** ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. **16** Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν· **17** ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. **18** ρύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. (αἰθῆ g165) **19**

4 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ

Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· **2** κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. **3** ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, **4** καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. **5** σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφορήσον. **6** Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. **7** τὸν καλὸν ἀγῶνα ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον

ἀποδώσει αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· **15** ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. **16** Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν· **17** ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. **18** ρύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. (αἰθῆ g165) **19** Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. **20** Ἐραστός ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. **21** Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοί

πάντες. 22 Ὁ Κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός
σου. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

Προς Τίτον

1 Παῦλος δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, (aiōnios g166) **3** ἐφανερώσεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, **6** εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης Κρήτης ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. **13** ἡ μαρτυρία αὕτη

ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. **15** πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. **16** Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. **2** πρεσβύτεας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· **3** πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους μηδὲ οἴνῳ πολλῶ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουργοὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται. **6** Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν **7** περὶ πάντα, σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. **9** δούλους ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν, εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθῇ, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, **12** παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα

ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (aiōn g165) 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, 14 ὃς ἀμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος. 12 Ὅταν ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

3 Ὑπομίμησε αὐτοὺς ἀρχαῖς ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πρᾶϋτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. 3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. 4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλινγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γεννηθῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. (aiōnios g166) 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες Θεῷ. ταῦτα ἐστὶν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· 9 μωρὰς δὲ

ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ μάχας νομικὰς περιίστασθ· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. 10 αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος. 12 Ὅταν ἐπέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπουδάσον ἔλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. 14 μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαῖας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. 15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν **2** καὶ Ἀπφία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε μνηΐαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν· **7** χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοὶ τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὀνήσιμον, **11** τόν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ καὶ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. **15** τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, (αἰῶνιος **g166**) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν,

μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ. **17** εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. **18** εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοὶ ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ. **21** Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις. **22** ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

Προς Εβραίους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφηταῖς **2** ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· **(αἰὼν g165)** **3** ὃς ὦν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμόν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς Μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; **6** ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. **7** καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· **8** πρὸς δὲ τὸν Υἱόν Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας αὐτοῦ. **(αἰὼν g165)** **9** ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. **10** καὶ Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, **12**

καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. **13** πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἰρηκέν ποτε Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μή ποτε παραρῶμεν. **2** εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. **6** διεμαρτύρατο δὲ πού τις λέγων Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; **7** ἡλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφάνωσας αὐτόν, **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· **9** τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ

παντὸς γεύσεται θανάτου. **10** Ἐπρεπεν τινος, ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας Θεός. γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ **5** καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ τῶν λαληθησομένων, **6** Χριστὸς δὲ ὡς παθημάτων τελειῶσαι. **11** ὃ τε γὰρ ἀγιάζων υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἴκος καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν καλεῖν, **12** λέγων Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου κατάσχωμεν. **7** Διό, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας τὸ Ἅγιον Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὑμνήσω σε· **13** καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι ἀκούσητε, **8** μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας πεπορθῶς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν Ἰδοὺ ἐγὼ ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. **14** ἐπεὶ ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, **9** οὗ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου **10** τεσσεράκοντα τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ ἔτη. διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ καὶ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' εἶπον Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ ἔστιν τὸν διάβολον, **15** καὶ ἀπαλλάξῃ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου, **11** ὡς τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς ὥμοσα ἐν τῇ ὁργῇ μου Εἰ εἰσελεύσονται τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. **16** οὐ εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **12** βλέπετε, γὰρ δῆπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ ἀδελφοί, μὴ ποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. **17** καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ὅθεν ὥφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος, **13** ἀλλὰ παρακαλεῖτε ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ τὸ Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. **18** ἐν ᾧ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἁμαρτίας· **14** γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγónαμεν, τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι

3 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως τεύχεα, ἵνα ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς ἐκκλησίας ἀποκαταστήσωμεν, ἵνα ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς ἐκκλησίας ἀποκαταστήσωμεν. **15** ἐν τῷ ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν λέγεσθαι Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἀκούσητε, Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. **16** τίνες γὰρ ἡμῶν Ἰησοῦν, **2** πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. **16** τίνες γὰρ αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ ἀκούσαντες παρεπύκρναν; ἀλλ' οὐ πάντες αὐτοῦ. **3** πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως; **17** τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσεράκοντα ἡμέρας, οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; **18** τίσιν δὲ ὥμοσεν μὴ

εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ
μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; **19** καὶ βλέπομεν ὅτι
οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 φοβηθῶμεν οὖν μὴ ποτε καταλειπομένης
ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι. **2**
καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ
κάκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς
ἀκοῆς ἐκείνους μὴ συνκεκρασμένος τῇ
πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **3** Εἰσερχόμεθα γὰρ
εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς
εἴρηκεν Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου Εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου,
καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου
γενηθέντων. **4** εἴρηκεν γάρ που περὶ τῆς
ἐβδόμης οὕτως Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν
ἔργων αὐτοῦ· **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν Εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **6**
ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς
αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες
οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, **7** πάλιν τινὰ
ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυεὶδ λέγων
μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεῖρηται
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. **8** εἰ
γὰρ αὐτοὺς Ἰησοὺς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν
περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.
9 ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ
τοῦ Θεοῦ. **10** ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν
ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν
ιδίῳν ὁ Θεός. **11** Σπουδάσωμεν οὖν
εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα
μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς
ἀπειθείας. **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ

καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν δίστομον καὶ διῆκνούμενος ἄχρι
μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἁρμῶν
τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων
καὶ ἐννοιῶν καρδίας· **13** καὶ οὐκ ἔστιν
κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ
γυμνά καὶ τετραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. **14** Ἔχοντες
οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς
οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. **15** οὐ γὰρ ἔχομεν
ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συνπαθεῖσαι ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ
πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. **16**
προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ
θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ
χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων
λαμβάνόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων
καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ
δωρὰ τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, **2**
μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν
καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται
ἀσθένειαν, **3** καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς
περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ
προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. **4** καὶ οὐχ
ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ
καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθὼς περ
καὶ Ἀαρών. **5** Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ
ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ'
ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε· **6** καθὼς καὶ ἐν
ἐτέρῳ λέγει Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. (aiōn g165) **7** ὃς ἐν
ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις
τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον

σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, 8 καίπερ γῇ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον ὦν Υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν πολλάκις ὑέτόν καὶ τίκτουσα βοτάνην ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αἰωνίου, (aiōnios g166) 10 προσαγορευθεὶς 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ εἰς καῦσιν. 9 Πεπεῖσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. 12 καὶ σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν. 10 οὐ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὑμᾶς τινα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ λογίων τοῦ Θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν διακονοῦντες. 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεᾶς τροφῆς. ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν 13 πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γὰρ ἔστιν· 14 τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γέννησθε, μιμηταὶ τελείων δὲ ἔστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, κακοῦ.

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετάνοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν, 2 βαπτισμῶν διδαχὴν, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. (aiōnios g166) 3 καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ Θεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσάμενους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας Πνεύματος Ἁγίου 5 καὶ καλὸν γευσάμενους Θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, (aiōn g165) 6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαίνιζειν εἰς

ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμοσίαν, ὥμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, 14 λέγων Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· 15 καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· 17 ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· 19 ἦν ὡς ἄγκυραν

ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, **2** ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης, **3** ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. **4** Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. **5** καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευεὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· **6** ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. **7** χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. **8** καὶ ὥδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. **9** καὶ ὡς ἔπος εἶπεῖν, δι' Ἀβραάμ καὶ Λευεὶς ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται· **10** ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ Μελχισέδεκ. **11** Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς

Λευειτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομοθέτηται, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἔτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; **12** μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μεταθesis γίνεται. **13** ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· **14** πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. **15** Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἔτερος, **16** ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. **17** μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. (aiōn g165) **18** ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγοῦσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ ἀνωφελές, **19** οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. **20** Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, —οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, **21** ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν Ὁμοσεν Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn g165) **22** —κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. **23** Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· **24** ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· (aiōn g165) **25** ὅθεν καὶ σφῶζειν εἰς τὸ παντελές δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ

έντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. **26** Τοιοῦτος Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην γὰρ ἡμῖν καὶ ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, καινὴν, **9** οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν οὐρανῶν γενόμενος· **27** ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας καγὼ ἡμέλῃσα αὐτῶν, λέγει Κύριος. **10** ὅτι ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει **28** ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. **11** καὶ οὐ

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, **2** τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, οὐκ ἄνθρωπος. **3** Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. **4** εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα· **5** οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἡ τε τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχηρμάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν. τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἁγία· **3** μετὰ Ὅρα γάρ φησίν, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει· **6** νῦν δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὅσω θυματήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ κρεῖττονός ἐστιν διαθήκης μεσότης, ἥτις ἐπὶ κρεῖττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. ἡ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ **7** εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ ἂν δευτέρας ἐξητεῖτο τόπος. **8** μεμφόμενος πλάκες τῆς διαθήκης, **5** ὑπεράνω δὲ γὰρ αὐτοὺς λέγει Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχονται, αὐτῆς Χερουβεὶν δόξης κατασκιάζοντα λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον τὸ ἱλαστήριον· περὶ ᾧ οὐκ ἔστιν νῦν

λέγειν κατὰ μέρος. 6 Τούτων δὲ οὕτως ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην αἰωνίου κληρονομίας. (aīōnios g166) 16 ὅπου σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαι οἱ ἱερεῖς γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, 7 εἰς δὲ τὴν τοῦ διαθεμένου· 17 διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ βεβαία, ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει διαθέμενος. 18 Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αἵματος ἐνκεκαίνισται. 19 λαληθείσης 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ Ἀγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος στάσιν, 9 ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὕσώπου, αὐτὸ τε τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά τε καὶ τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν, θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ 20 λέγων Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός. 21 καὶ 10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαίωματα σαρκὸς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 22 καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας γενομένων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ οὐ γίνεται ἄφεςις. 23 Ἀνάγκη οὖν τὰ τελειότερας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ κρεῖττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας. 24 οὐ γὰρ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἅγια Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδ' ἵνα πολλάκις τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν προσφέρει ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς τῆς σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσῳ μᾶλλον εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἵματος ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον αἵματι ἄλλοτρίῳ, 26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν πολλὰκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας ζῶντι. (aīōnios g166) 15 Καὶ διὰ τοῦτο αὐτοῦ πεφανέρωται. (aīōn g165) 27 καὶ διαθήκης καινῆς μεσίτης ἔστιν, ὅπως καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, 28 οὕτως καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ

πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου ἔχθροι αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 14 μιᾶ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. 15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι 16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, 17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῆσομαι ἔτι. 18 ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορά· περὶ ἁμαρτίας. 19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, 20 ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 21 καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, 22 προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· 23 κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος, 24 καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, 25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. 26 Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, 27 φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. 28 ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· 2 ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους; 3 ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν· 4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. 5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· 6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. 7 τότε εἶπον Ἰδοὺ ἦκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. 8 ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίας καὶ προσφορὰς καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται, 9 τότε εἶρηκεν Ἰδοὺ ἦκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. 10 ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. 11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔσθηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· 12 οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, 13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ

ἀποθνήσκει· 29 πόσω δοκεῖτε χείρονος προσήνεγκεν τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθη, καὶ ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ. 5 Πίστει Ἐνὼχ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. 30 μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἠύρισκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν Κρινεῖ Κύριος πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως μεμαρτύρηται τὸν λαὸν αὐτοῦ. 31 φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς εὐαρεστηκέναι τῷ Θεῷ· 6 χωρὶς δὲ πίστεως χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. 32 Ἀναμιμνήσκεισθε δὲ ἀδύνατον εὐαρεσθῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστιν πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης 33 τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν γίνεται. 7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθέντες. 34 καὶ κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ γὰρ τοῖς δεσμοῖς συνεπαθήσατε, καὶ τὴν οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον, ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κληρονόμος. 8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ κρείσσονα ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. 35 Μὴ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν ἀποβάλλετε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν. 36 ὑπομονῆς μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 Πίστει γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. 37 ἄλλοτρίαν, ἐν σκιναῖς κατοικήσας, μετὰ ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἵξει Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συνκληρονόμων καὶ οὐ χρονίσει· 38 ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· 10 ἐξεδέχετο πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσιν πόλιν, εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. 39 ἡμεῖς δὲ ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ 11 Πίστει καὶ αὐτῇ Σάρρα δύναμιν εἰς

11 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. 2 ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. 3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγενῆσθαι. (αἰθῆ g165) 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν

καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. 12 διὸ καὶ ἅψ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος. 13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες

καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ
ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς. βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὀρῶν
14 οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ἐκαρτέρησεν. **28** Πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα
ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. **15** καὶ εἰ μὲν καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ
ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη αὐτῶν. **29**
εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· **16** νῦν Πίστει διέβησαν τὴν Ἑρυθρὰν Θάλασσαν
δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, ἧς πεῖραν λαβόντες
ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. **30** Πίστει
Θεὸς Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασεν τὰ τεῖχη Ἱερειχῶ ἔπεσαν κυκλωθέντα
γὰρ αὐτοῖς πόλιν. **17** Πίστει προσενήνοχεν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. **31** Πίστει Ῥαὰβ ἡ
Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν,
μονογενῇ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.
ἀναδεξάμενος, **18** πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι **32** Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει με γὰρ
Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα, **19** διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ,
λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν Σαμψῶν, Ἰεφθάε, Δαυεὶδ τε καὶ Σαμουὴλ
δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν καὶ τῶν προφητῶν, **33** οἱ διὰ πίστεως
παραβολῇ ἐκομίσατο. **20** Πίστει καὶ κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἡργάσαντο
περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν,
Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. **21** Πίστει Ἰακώβ ἔφραξαν στόματα λεόντων, **34** ἔσβεσαν
ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης,
εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν
ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ. **22** Πίστει Ἰωσήφ ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν
τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀλλοτρίων. **35** ἔλαβον γυναῖκες ἐξ
ἐμνημόνευσεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ
ἐντείλατο. **23** Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν
ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως
διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ τύχωσιν· **36** ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ
ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ
24 Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος φυλακῆς **37** ἐλιθάσθησαν, ἐπειράσθησαν,
ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, ἐπρίσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον,
25 μᾶλλον ἐλόμενος συνκακουχεῖσθαι περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις
τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι,
ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, **26** μείζονα πλοῦτον κακουχούμενοι, **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ
ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ
ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὅπαῖς τῆς
τὴν μισθαποδοσίαν. **27** Πίστει κατέλιπεν γῆς. **39** Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες

διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. **3** ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς ἑαυτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. **4** Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, **5** καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· **6** ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. **7** εἰς παιδείαν ὑπομένετε ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; **8** εἰ δὲ χωρὶς ἔστε παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοὶ ἔστε. **9** εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἵχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; **10** οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** πᾶσα

μὲν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης. **12** Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε, **13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην δίδωκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον, **15** ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μὴ τις ρίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ καὶ διὰ ταύτης μianθῶσιν οἱ πολλοί, **16** μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδετο τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ. **17** ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφώμενῳ καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θυέλλῃ **19** καὶ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρου, λιθοβοληθήσεται· **21** καί, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν ᾿Εκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος· **22** ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει **23** καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, καὶ Κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, **24** καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι

ραντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν,
 Ἄβελ. **25** Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
 λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον περιπατοῦντες. **10** Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ
 ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ
 πολὺ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν λατρεύοντες. **11** ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων
 ἀποστρεφόμενοι· **26** οὗ ἡ φωνὴ τὴν τοῦ αἵματος περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ
 γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελλται ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται
 λέγων Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω οὐ μόνον ἔξω τῆς παρεμβολῆς. **12** διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
 τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. **27** τὸ δὲ ἀγίαση διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω
 Ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τὴν τῶν σαλευομένων τῆς πύλης ἔπαθεν. **13** τοίνυν ἐξερχόμεθα
 μετὰ θυσίαν ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν
 σαλευόμενα. **28** Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· **14** οὐ γὰρ
 παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
 λατρεύμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. **15** δι' αὐτοῦ
 εὐλαβείας καὶ δέους· **29** καὶ γὰρ ὁ Θεὸς οὐκ ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ
 ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. **2** τῆς
 φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε διὰ
 ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες
 ἀγγέλους. **3** μιμηθήσκεσθε τῶν δεσμιῶν
 ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων
 ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. **4** Τίμιος
 ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἁμίαντος,
 πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.
5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι
 τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν Οὐ μὴ
 σε ἄνῳ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· **6**
 ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν Κύριος ἐμοὶ
 βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι
 ἄνθρωπος; **7** Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων
 ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον
 τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν
 τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. **8**
 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (αἰθῆ **g165**) **9** διδασκαίς
 ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε·
 καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν,
 οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
 περιπατοῦντες. **10** Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ
 οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ
 λατρεύοντες. **11** ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων
 τοῦ αἵματος περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ
 ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται
 λέγων Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω οὐ μόνον ἔξω
 τῆς παρεμβολῆς. **12** διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
 τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. **13** τοίνυν
 ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν
 ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· **14** οὐ γὰρ
 ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
 ἐπιζητοῦμεν. **15** δι' αὐτοῦ ἀναφέρωμεν
 θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ,
 τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων
 τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **16** τῆς δὲ εὐποιΐας
 καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
 τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.
17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ
 ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ
 τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδύοντες·
 ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ
 στενάζοντες· ἄλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.
18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πειθόμεθα
 γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν
 πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. **19**
 περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι,
 ἵνα τάχειον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. **20** Ὁ δὲ
 Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
 τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν
 ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν, (αἰθῆ **g166**) **21** καταρτίσαι
 ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ
 θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον
 ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ

δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
(aiōn g165) 22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως
καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. 23
Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον
ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐὰν τάχειον ἔρχηται
ὄψομαι ὑμᾶς. 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς
ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἀγίους.
Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. 25 Ἡ
χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ιακωβου

1 Ἰάκωβος Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
τῇ Διασπορᾷ χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν
ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσῃτε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ
δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται
ὑπομονήν. **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον
ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι,
ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν
λείπεται σοφίας, αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος
Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ
δοθήσεται αὐτῷ. **6** αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος
ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ. **7** μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου, **8**
ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς
ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, **10** ὁ δὲ
πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς
ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** ἀνέτειλεν
γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξήρανεν
τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν
καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς
πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος
ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος
γενόμενος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς
ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ
Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειράστος
ἐστὶν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.
14 ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας
ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος·

15 εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει
ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα
ἀποκύει θάνατον. **16** Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί. **17** πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν
δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστὶν καταβαῖνον
ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ
ἔστι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18**
βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας,
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν
αὐτοῦ κτισμάτων. **19** ἴστε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί. ἔστω δὲ πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς
εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλήσαι,
βραδὺς εἰς ὀργήν· **20** ὀργὴ γὰρ ἄνδρος
δικαιοσύνην Θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. **21** διὸ
ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισείαν
κακίας ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον
λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς
ὑμῶν. **22** γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ
ἄκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς.
23 ὅτι εἴ τις ἄκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐ
ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι
τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν
ἐσόπτρῳ· **24** κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ
ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος
ἦν. **25** ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον
τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ
ἄκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ
ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ
ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς
εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ἑαυτοῦ
ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν ἑαυτοῦ, τούτου
μάταιος ἡ θρησκεία. **27** θρησκεία καθαρὰ
καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὕτη
ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας
ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἴπη Χριστοῦ τῆς δόξης. **2** ἂν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι, **3** ἐπιβλέψῃτε δὲ ἐπὶ ὄφελος; **17** οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἂν μὴ ἔχῃ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν ἔργα, νεκρά ἐστὶν καθ' ἑαυτήν. **18** ἀλλ' καὶ εἶπητε Σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ ἐρεῖ τις Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· πτωχῷ εἶπητε Σὺ στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὑπὸ τὸ δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, ὑποπόδιόν μου, **4** οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς κἀγὼ σοὶ δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; πίστιν. **19** σὺ πιστεύεις ὅτι εἷς ἐστὶν ὁ Θεός; **5** Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ καλῶς ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ καὶ φρίσσουσιν. **20** θέλεις δὲ γινῶναι, ὧ πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς ἀνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων βασιλείας ἥς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν ἀργή ἐστίν; **21** Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ αὐτόν; **6** ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** βλέπεις καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ **7** οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, **23** καὶ ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** εἰ μέντοι ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα Ἐπίστευσεν νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. **24** καλῶς ποιεῖτε· **9** εἰ δὲ προσωπολημπεῖτε, ὁρᾶτε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** ὁμοίως δὲ καὶ νόμου ὡς παραβάται. **10** ὅστις γὰρ ὅλον Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἐνί, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρᾳ ὁδῷ γέγονεν πάντων ἔνοχος. **11** ὁ γὰρ εἰπὼν Μὴ ἐκβαλοῦσα; **26** ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς μοιχεύσης, εἶπεν καὶ Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ πνεύματος νεκρόν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις μοιχεύεις, φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν. νόμου. **12** οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως **3** Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα κρίνεσθαι. **13** ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ λημψόμεθα. **2** πολλὰ γὰρ πταίοντες ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος κρίσεως. **14** Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ἂν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; ὅλον τὸ σῶμα. **3** εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; **15** ἂν χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν εἰς τὸ

πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. **4** ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. **17** ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μεταίχεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται. **5** οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλη αὐχεῖ. ἰδοὺ ἡλικὸν πῦρ ἡλικίην ὕλην ἀνάπτει. **6** καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας, ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (Geenna g1067)

7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ, **8** τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκατάστατον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. **9** ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Κύριον καὶ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας. **10** ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. **11** μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; **12** μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὔτε ἄλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. **13** Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτῃ σοφίας. **14** εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. **15** οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. **16** ὅπου γὰρ

ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. **17** ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος. **18** καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; **2** ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. **3** αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. **4** μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὅς ἐὰν οὖν βουλευθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. **5** ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῶκισεν ἐν ἡμῖν; **6** μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ λέγει Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσειται, ταπεινοὶς δὲ δίδωσιν χάριν. **7** ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύζεται ἀφ' ὑμῶν. **8** ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγίσει ὑμῖν. καθάρισατε χεῖρας, ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσате καρδίας, δίψυχοι. ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε. **9** ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραπήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. **10** ταπεινώθητε ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. **11** Μὴ καταλαεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλὼν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ

εἷ ποιητῆς νόμου ἀλλὰ κριτῆς. 12 εἷς αὐτῷ ἕως λάβῃ πρόϊμον καὶ ὄψιμον. 8 ἔστιν νομοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ δυνάμενος μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου τὸν πλησίον; 13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες ἡγγικεν. 9 μὴ στενάζετε, ἀδελφοί, κατ' Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτῆς τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. 10 ὑπόδειγμα ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· 14 οἵτινες λάβετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς οὐκ ἐπίστασθε τῆς αὔριον ποία ἡ ζωὴ ὑμῶν· μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἀτμὶς γάρ ἐστε ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. 11 ἰδοὺ μακαρίζομεν ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη· 15 ἀντὶ τοῦ λέγειν τοὺς ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ὑμᾶς Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. 16 νῦν δὲ ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονίαις ὑμῶν· πᾶσα οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, καύχῃς τοιαύτη πονηρά ἐστιν. 17 εἰδότι μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν οὐν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία μὴτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ Ναὶ αὐτῷ ἐστιν. ναί, καὶ τὸ Οὐ οὐ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε

ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. 2 ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, 3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. 4 ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμειψάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσελήλυθαν. 5 ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. 6 κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. 7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ'

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. 14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. 15 καὶ ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾗ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἁμαρτίας, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. 17 Ἥλείας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· 18 καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. 19 Ἀδελφοί μου, ἐὰν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, 20 γινώσκετε ὅτι ὁ

ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ
αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου καὶ
καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις Διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς **5** τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. **6** ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως σωτηρίαν ψυχῶν. **10** περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, **11** ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· **12** οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ

διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **14** ὥς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** διότι γέγραπται Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος. **17** καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ τιμῷ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς Θεὸν τὸν ἐγεύραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, **23** ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος. (a10h g165) **24** διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος

ἐξέπεσεν· 25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (αἰθῆ g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῇτε εἰς σωτηρίαν, 3 εἰ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. 4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν ἔντιμον, 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6 διότι περιέχει ἐν γραφῇ Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαίον ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. 7 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας 8 καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν· 9 ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἳ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ, οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες. 11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· 12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν

τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· 15 ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· 16 ὡς ἐλευθεροί, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς Θεοῦ δοῦλοι. 17 πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. 18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως. 20 ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. 21 εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ· 22 ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνῆνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι ἰάθητε. 25 ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι, ἀλλὰ

ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ
Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὅμοίως γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τις
ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀναστροφῆς ἄνεν λόγου κερδηθῇσονται,
2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν
ἀναστροφήν ὑμῶν. **3** ὣν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν
ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ
ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, **4** ἀλλ' ὁ κρυπτὸς
τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ
τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ
ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. **5**
οὕτως γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιοι γυναῖκες
αἱ ἐλπίζουσαι εἰς Θεὸν ἐκόσμουσαν ἑαυτάς,
ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ,
κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἥς ἐγενήθητε
τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι
μηδεμίαν πτόησιν. **7** Οἱ ἄνδρες ὁμοίως
συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν ὡς ἀσθενεστέρω
σκεύει τῷ γυναικείῳ, ἀπονέμοντες τιμὴν
ὡς καὶ συνκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς
τὸ μὴ ἐνκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. **8**
Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς,
φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, ταπεινόφρονες,
9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ
λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δὲ
εὐλογοῦντες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα
εὐλογίαν κληρονομήσητε. **10** ὁ γὰρ θέλων
ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς
πασάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ καὶ

χειλὶ τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον, **11** ἐκκλινάτω
δὲ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν,
ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν·
12 ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ

ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον
δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. **13** Καὶ
τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ
ζηλωταὶ γένησθε; **14** ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε
διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον
αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, **15**
Κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἔτοιμοι αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν
παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς
ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, **16** ἀλλὰ μετὰ πραύτητος
καὶ φόβου, συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν,
ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε καταισχυνηθῶσιν
οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν
Χριστῷ ἀναστροφήν. **17** κρεῖττον γὰρ
ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας. **18**
ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν
ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς
προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ
ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι· **19** ἐν ᾧ καὶ τοῖς
ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν,
20 ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ
τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε
κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι,
τοῦτ' ἔστιν ὁκτὼ ψυχὰς, διεσώθησαν δι'
ὑδατος. **21** ὁ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει
βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀποθέσεις ῥύπου ἀλλὰ
συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν,
δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, **22** ὅς ἐστιν
ἐν δεξιᾷ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν,
ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν
καὶ δυνάμεων.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς
τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι
ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας, **2**
12 ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ

ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. **3** ἄρκετὸς ἄλλοτριεπίσκοπος· **16** εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν βούλημα τῶν ἔθνων κατειργάσθαι, τῷ ὀνόματι τούτῳ. **17** ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ πεπορευμένων ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· οἶνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰ δὲ πρῶτον ἂν ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν εἰδωλολατρείαις. **4** ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; **18** συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· **5** οἱ καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; **19** ὥστε καὶ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. **6** εἰς τοῦτο πιστῷ Κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθῃ, ἵνα κριθῶσι αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιῇ.

5 Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συνπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, **2** ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως κατὰ Θεόν, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, **3** μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· **4** καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. **5** Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. **6** Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, **7** πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. **8** Νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τινα καταπιεῖν· **9** ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν

τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ, ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει. (aiōnios g166)

11 αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aiōn g165)

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν στήτε. **13** Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. **14** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

Πετρου Β΄

1 Συμεὼν Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Ὡς τὰ πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ, **4** δι' ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. **5** καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, **7** ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. **8** ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· **9** ὃ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. **10** διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. **11** οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. (aiōnios g166) **12** Διὸ μελλήσω ἀεὶ ὑμᾶς

ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. **13** δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, **14** εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· **15** σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. **16** οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. **17** λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης Ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, — **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει. **19** καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεῖα γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται· **21** οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεῖα ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ Θεοῦ ἄνθρωποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες

ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· 2 καὶ τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, 14 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται· 3 καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται· δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἄργεϊ, καὶ ἡ γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. 4 εἰ γὰρ κατάρας τέκνα· 15 καταλειπόντες εὐθεῖαν ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς ζόφου ταρταρώσας τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βεώρ, ὃς μισθὸν παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, (Tartaroō g5020) ἀδικίας ἡγάπησεν, 16 ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν 5 καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἰδίας παρανομίας ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυσεν ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. 17 ἐπάξας, 6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι καὶ ὁμίχλαι τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς, τοῦ σκότους τετήρηται. 18 ὑπέρογκα γὰρ 7 καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ἐρύσατο, — 8 βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ ὀλίγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ δίκαιος ἐνκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἀναστρεφομένους, 19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν, — 9 οἶδεν Κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς ᾧ γὰρ τις ἡττῆται, τούτῳ ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς δεδούλωται. 20 εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, 10 μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις μiasμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν καταφρονοῦντας. τολμηταί, αὐθάδεις, αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. 21 δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες, 11 κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. 12 οὗτοι δέ, ἀγίας ἐντολῆς. 22 συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ ὡς ἄλογα ζῶα γεγεννημένα φυσικὰ εἰς τῆς ἀληθοῦς παροιμίας Κύων ἐπιστρέψας ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἄγνοοῦσιν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὧς λουσαμένη βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ εἰς κυλισμὸν βορβόρου.

φθαρῆσονται, 13 ἀδικούμενοι μισθὸν 3 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν ἀδικίας ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν

ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινὴ διάνοιαν, **2** στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται· **13** καινοὺς
 μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων δὲ οὐρανούς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ
 ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς
 ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί,
 Σωτῆρος, **3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι
 ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ,
 ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἰδίας **15** καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν
 ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι **4** καὶ σωτηρίαν ἠγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς
 λέγοντες Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν
 παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, **16** ὡς καὶ ἐν
 ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ
 ἀρχῆς κτίσεως. **5** λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ
 τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς
 καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν
 τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ, **6** δι' ὧν ὁ τότε κόσμος αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί,
 ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· **7** οἱ δὲ προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν
 νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε
 τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, **18** αὐξάνετε δὲ ἐν
 εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ
 ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** Ἐν δὲ τοῦτο μὴ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
 λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. (aiōn g165)
 παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη
 ὡς ἡμέρα μία. **9** οὐ βραδύνει Κύριος τῆς
 ἐπαγγελίας, ὥς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται,
 ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός
 τινὰς ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν
 χωρῆσαι. **10** Ἦξει δὲ ἡμέρα Κυρίου
 ὡς κλέπτῃς, ἐν ἧ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν
 παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα
 λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα
 εὑρεθήσεται. **11** Τούτων οὕτως πάντων
 λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς
 ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,
12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν
 παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι'
 ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ

Ιωαννου Α΄

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἑώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἑθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, — **2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑώρακαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν, — **(aiōnios g166)** **3** ὁ ἑώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν. καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἔστιν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. **7** ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. **8** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν Πατέρα. Ἐγραψα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.

Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** ὁ λέγων ὅτι Ἔγνωνκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** ὁ δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· **6** ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν. **7** Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. **8** πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. **9** Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. **10** ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· **11** ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. **14** Ἐγραψα ὑμῖν,

ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε 27 καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ’ αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειάν ἔχετε ἵνα τις νενικήκατε τὸν πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ’ ὡς τὸ αὐτοῦ χρίσμα τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐὰν διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ· 16 ὅτι πᾶν τὸ ἐν ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. 28 Καὶ νῦν, τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονία σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἀπ’ αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. 29 ἐὰν ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. 17 καὶ ὁ κόσμος εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε ὅτι καὶ παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. γεγέννηται.

(αἰθῆ g165) 18 Παιδία, ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἐστίν. 19 ἐξ ἡμῶν ἐξηλθαν, ἀλλ’ οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενέκεισαν ἂν μεθ’ ἡμῶν· ἀλλ’ ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ οἴδατε πάντες. 21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ’ ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. 22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. 23 πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱὸν οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν Υἱὸν καὶ τὸν Πατέρα ἔχει. 24 ὑμεῖς δὲ ἠκούσατε ἀπ’ ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ’ ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ μενεῖτε. 25 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. **(αἰθῆnios g166)** 26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ Πατὴρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστίν. 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ’ αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστιν. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 6 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· 8 ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ

ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, **22** καὶ ὁ καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ ἑαὶν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ’ αὐτοῦ, ὅτι Θεοῦ γεγέννηται. **10** ἐν τούτῳ φανερά τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐστὶν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. **23** καὶ αὕτη διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. **11** ὅτι αὕτη ἐστὶν καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ’ ἀρχῆς, ἵνα ἐντολὴν ἡμῖν. **24** καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· **12** οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. **13** Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **14** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. **15** πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

(aiōnios g166) **16** Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. **17** ὃς δ’ ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρειαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; **18** Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. **19** ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν. **20** ὅτι ἑὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. **21** Ἀγαπητοί, ἑὰν ἡ καρδιά μὴ καταγινώσκῃ,

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. **2** Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, **3** καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. **4** Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. **5** αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. **6** ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. **7** Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. **8** ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **9** ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ

ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **10** ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **11** Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. **13** ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. **14** καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. **16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. **17** Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν

οὐ δύναται ἀγαπᾶν. **21** καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν. **3** αὕτη γάρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, **4** ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. **5** τίς ἐστίν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; **6** οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστίν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστίν ἡ ἀλήθεια. **7** ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, **8** τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. **9** εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. **10** ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ. ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. **11** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ

αὐτοῦ ἐστίν. (aiōnios g166) **12** ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. (aiōnios g166) **14** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. **15** καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἐὰν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. **16** Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον· ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. **18** Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμέν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. (aiōnios g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

Ιωαννου Β΄

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὑρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρός. **5** καὶ νῦν ἔρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφω σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἃ ἠργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. **9** πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει. **10** εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς

ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν πεπληρωμένη ᾖ. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

Ιωαννου Γ'

καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη
σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τοὺς
φίλους κατ' ὄνομα.

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ,
περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι
καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ
ψυχή. **3** ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων
ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ
ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.
4 μειζοτέρα τούτων οὐκ ἔχω χαράν,
ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ
περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ
ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τοῦτο
ξένους, **6** οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ
ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις
προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ· **7** ὑπὲρ γὰρ τοῦ
ὀνόματος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες
ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. **8** ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν
ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ
γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψά τι τῇ
ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** διὰ
τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ
ἔργα ἃ ποιεῖ λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς καὶ τοὺς
βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν
ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν Θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων
καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ
μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν. **13** Πολλὰ εἶχον γράψαι
σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου
σοι γράφειν· **14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν,

Ιουδα

1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. **4** παρεισεδύσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ἅπαξ πάντα, ὅτι Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σῶσας τὸ δεῦτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, **6** ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· (aidios g126) **7** ὥς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) **8** Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν

Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. **10** οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **12** Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευχόμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνδρῳ ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) **14** Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ λέγων Ἰδοὺ ἦλθεν Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** Οὗτοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. **17** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν Ἐπ' ἐσχάτου τοῦ χρόνου ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** ὑμεῖς

δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς
τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν Πνεύματι
Ἀγίῳ προσευχόμενοι, **21** ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ζωὴν αἰώνιον. (aīōnios g166) **22** καὶ οὓς
μὲν ἐλεᾶτε διακρινομένους **23** σῶζετε
ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν
φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἐσπιλωμένον χιτῶνα. **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστους καὶ στήσαι
κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν
ἀγαλλιάσει, **25** μόνῳ Θεῷ Σωτῆρι ἡμῶν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία πρὸ
παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (aīōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ, τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, 2 ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν. 3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. 4 Ἰωάννης ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτά Πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, 6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (αἰθῆ g165) 7 Ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. 8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ. 9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. 10 ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ

κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος 11 λεγούσης Ὅτι βλέπετε γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδεφίαν καὶ εἰς Λαοδικίαν. 12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτά λυχνίας χρυσᾶς, 13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοὺς μαστοὺς ζώνην χρυσᾶν· 14 ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸς πυρός, 15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, 16 καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἡλῖος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. 17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος 18 καὶ ὁ Ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄιδου. (αἰθῆ g165, Hadēs g86) 19 γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα. 20 τὸ μυστήριον τῶν ἐπτά ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτά λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἐπτά ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἐπτά ἐκκλησιῶν εἰσὶν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἐπτά

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἑφέσῳ ἐκκλησίας τοῦ δευτέρου. **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν γράψον Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ Περιγάμῳ ἐκκλησίας γράψον Τάδε λέγει ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνίων τῶν χρυσῶν **2** ὁξεῖαν **13** Οἶδα ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ θρόνος Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν τοῦ Σατανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς κακοῦς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἡμέραις Ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς μου, ἑαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· **3** καὶ ὑπομονὴν κατοικεῖ. **14** ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν καὶ οὐ κεκοπίακες. **4** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλακ βαλεῖν ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, **5** μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκες, καὶ φαγεῖν εἰδωλόθута καὶ πορνεῦσαι. **15** οὕτως μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι καὶ κινήσω τὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. **16** μετανόησον οὖν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ καὶ πολεμήσω μετανοήσης. **6** ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ. **7** Ὁ μου. **17** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ Παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ. **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον Τάδε λέγει ὁ ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. **18** Καὶ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας καὶ ἔζησεν **9** Οἶδά σου τὴν θλιψὶν καὶ γράψον Τάδε λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ **19** εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσίν ἀλλὰ συναγωγὴ Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τοῦ Σατανᾶ. **10** μὴ φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν. πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε τῶν πρώτων. **20** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι θλιψὶν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι ἀφεῖς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἡ λέγουσα θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον ἑαυτὴν προφητίν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τῆς ζωῆς. **11** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ εἰδωλόθута· **21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου ἵνα μετανόησῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι

ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** ἰδοὺ βάλλω περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετανοήσουσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς. **23** καὶ ἐνώπιον τοῦ Πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ καὶ ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω γνῶσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἶμι τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **7** Καὶ ὁ ἐραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκκλησίας ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** ὑμῖν δὲ γράψον Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι ὁ ἔχων τὴν κλεῖν Δαυεὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἀνοίγει **8** Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· ἐνώπιόν σου θύραν ἤνευγμένην, ἣν οὐδεὶς **25** πλὴν ὁ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἤξω. δύναται κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις **26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ καὶ οὐκ ἡρνήσω τὸ ὄνομά μου. **9** ἰδοὺ τῶν ἐθνῶν, **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν ράβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ συντρίβεται, **28** ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω Πατρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα αὐτοὺς ἵνα ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν τὸν πρωϊνόν. **29** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ ἠγάπησά σε. **10** ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον Τάδε λέγει ὁ ἔχων τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **12** Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἰερουσαλὴμ ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. **13** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **14** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικίᾳ ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ σμαραγδίνῳ. 4 καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου 15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ θρόνους εἴκοσι τέσσαρας, καὶ ἐπὶ τοὺς οὔτε ζεστός, ὄφελον ψυχρὸς ἢ ἡ ζεστός, θρόνους εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους 16 οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστὸς καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στόματός μου. 17 ὅτι λέγεις ὅτι Πλούσιός στεφάνους χρυσοῦς. 5 καὶ ἐκ τοῦ εἶμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδὲν χρεῖαν θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἅ εἰσιν τὰ γυμνός, 18 συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι ἑπτὰ Πνεύματα τοῦ Θεοῦ· 6 καὶ ἐνώπιον παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεपुरωμένον ἐκ πυρὸς τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα κρυστάλλῃ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσερα ζῶα γέμοντα γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ἐγχεῖσαι ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. 7 τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. 19 ἐγὼ καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. 20 Ἴδου ἔστηκα τὸ τρίτον ζῶον ἔχων τὸ πρόσωπον ὡς ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, αὐτῷ πετομένῳ. 8 καὶ τὰ τέσσερα ζῶα, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω ἐν καθ' ἐν αὐτῶν ἔχων ἀνά πτέρυγας ἕξ, μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. 21 Ὁ νικῶν κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ νυκτὸς λέγοντες Ἅγιος ἅγιος ἅγιος Κύριος τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. 22 Ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει καὶ ὁ ἐρχόμενος. 9 καὶ ὅταν δώσουσιν

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἡκούσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων Ἀνάβα ὦδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. 2 εὐθέως ἐγενόμην ἐν Πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος, 3 καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ

τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (αἰθῶν g165) 10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες (αἰθῶν g165) 11 Ἄξιός εἶ, ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ

τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ Τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; **3** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **4** καὶ ἔκλαιον πολὺ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθῃ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **5** καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ Λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ Ῥίζα Δαυεὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **6** Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων Ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἳ εἰσιν τὰ ἑπτὰ Πνεύματα τοῦ Θεοῦ ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **7** καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. **8** Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων. **9** καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες Ὁ ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἡγόρασας τῷ Θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, **10** καὶ ἐποίησας ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν

αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **11** καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ Ὁ ἄξιος ἐστὶν τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. **13** καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστίν, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ Ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165) **14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον Ἀμήν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον ὅτε ἦνοιξεν τὸ Ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῇ βροντῆς Ἔρχου. **2** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος Ἔρχου. **4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. **5** Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος Ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν

ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. **7** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος Ἔρχου. **8** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ὁ Θάνατος, καὶ ὁ Ἀίδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτείνειν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

(Hades g86) **9** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. **10** καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες Ἔως πότε, ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **11** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. **12** Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, **13** καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, **14** καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλίσσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. **15** καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, **16** καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου, **17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

7 Μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. **2** καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, **3** λέγων Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ· **5** ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, **6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες, **7** ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσασαὺρ δώδεκα χιλιάδες, **8** ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα

χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὲν δώδεκα καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. **9** Μετὰ ταῦτα ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι **8** Καὶ ὅταν ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον. **2** καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. **3** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. **4** καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **5** καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. **6** Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν. **7** Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. **8** Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, **9** καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. **10** Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον

τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ
ὕδατων. **11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν
λέγεται Ὁ Ἄψινθος, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.
τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν **7** καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοιοι
ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτι ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ
ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι
ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς
καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν πρόσωπα ἀνθρώπων, **8** καὶ εἶχαν τρίχας
ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν
καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ὡς λεόντων ἦσαν, **9** καὶ εἶχον θώρακας
ἡ νύξ ὁμοίως. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν
ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι περυγῶν αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων
λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. **10** καὶ
τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα,
λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν
ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ
εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα
εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ
φρέατος τῆς ἀβύσσου. **(Abyssos g12)** **2** καὶ
ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη
καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου
μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ
ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. **(Abyssos g12)** **3**
καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξηλθον ἀκρίδες εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν
ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** καὶ ἐρρέθη
αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς
γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ
μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν
σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων. **5** καὶ
ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς,
ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν αὐτοὶ μῆνας πέντε·
καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς
σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. **6** καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν

ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. **11**
ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλεῖα τὸν ἄγγελον τῆς
ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστί Ἀβαδδὼν
καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.
(Abyssos g12) **12** Ἡ Οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ
ἔρχεται ἔτι δύο Οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **13** Καὶ
ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα
φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, **14** λέγοντα τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ
ἔχων τὴν σάλπιγγα Λῦσον τοὺς τέσσαρας
ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ
τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. **15** καὶ ἐλύθησαν οἱ
τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν
ῥαν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν,
ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.
16 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ
ἱππικοῦ δις μυριάδες μυριάδων ἤκουσα τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν. **17** καὶ οὕτως εἶδον τοὺς
ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους
ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ

ὕακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς. **5** Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. **18** ἀπὸ τῶν τριῶν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον γῆς, ἦρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ τὸν οὐρανόν, **6** καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισεν ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. **19** ἡ γὰρ ἐξουσία τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἐτι ἔσται, **(αἰὼν g165)** **7** ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προφήτας. **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἡκουσα ἐκ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ καὶ λέγουσαν Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **9** καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων οὔτε ἐκ τῶν φαρμακιῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον. καὶ λέγει πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων μοι Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ αὐτῶν.

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἱρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, **2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, **3** καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται. καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. **4** Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἤμελλον γράφειν καὶ

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων Ὑγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν καὶ

μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν, αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ
 καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. **12** καὶ ἤκουσαν
 τεσσεράκοντα δύο. **3** καὶ δώσω τοῖς δυσὶν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης
 μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας αὐτοῖς Ἀνάβατε ὧδε· καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν
 χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν
 σάκκους. **4** Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ αὐτούς οἱ ἔχθροί αὐτῶν. **13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ
 δύο λυχνίαί αἱ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῆς γῆς ὥρᾳ ἐγένετο σεισμός μέγας, καὶ τὸ δέκατον
 ἐστῶτες. **5** καὶ εἴ τις αὐτούς θέλει ἀδικῆσαι, τῆς πόλεως ἔπесεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν
 πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες
 καὶ κατεσθίει τοὺς ἔχθρους αὐτῶν· καὶ εἴ ἑπτά, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ
 τις θελήσῃ αὐτούς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14**
 αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** οὗτοι ἔχουσιν τὴν Ἡ Οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἡ Οὐαὶ
 ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ὑετὸς ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἑβδομος
 βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ
 καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντες Ἐγένετο
 στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 ἐν πάσῃ πληγῇ ὅσακις ἐὰν θελήσωσιν. **7** καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει
 καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165)
 τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου **16** καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ
 ποιήσῃ μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσῃ αὐτούς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos g12)
8 καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, **17**
 τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται λέγοντες Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός
 πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι
 καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** καὶ εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ
 βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ ἐβασίλευσας **18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν,
 γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὸ πτώμα αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν
 ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν
 αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. **10** τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς
 καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά
 ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφραίνονται, καὶ δῶρα σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ
 πέμπουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. **19**
 προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας καὶ ἠνοίγῃ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ,
 ἐπὶ τῆς γῆς. **11** καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ καὶ ὥφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν
 ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ
 ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας

φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμοὶ καὶ χάλαζα μεγάλη.

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα, **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ κράζει ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **3** καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα, **4** καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. **5** καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὐδὲ τόπος εὗρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ Ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **10** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενά. **14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἱ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμόν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ·

13 καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας. **2** καὶ τὸ θηρίον ὁ

εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα ὡς στόμα λέοντος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. **3** καὶ μίαν **13** καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην ποιῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** καὶ πλανᾷ αὐτοῦ ἐθεραπεύθη. καὶ ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, **4** καὶ προσεκύνησαν σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ τῷ δράκοντι ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν λέγοντες Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ, καὶ τίς πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. **15** καὶ δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; **5** καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία καὶ ποιῆσῃ ἵνα ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα δύο. **6** καὶ τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. **16** ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** καὶ ἐδόθη δούλους, ἵνα δώσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα τὸ ὄνομα γλῶσσαν καὶ ἔθνος. **8** καὶ προσκυνήσουσιν τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς αὐτοῦ. **18** Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων νοῦν γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν. καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **9** ἐξακόσιοι ἐξήκοντα ἕξ.

Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω. **10** εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. Ὡδέ ἐστίν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. **11** Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. **12** καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ Ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **2** καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ

ἦν ἤκουσα ὡς κιθαρωδῶν κιθαριζόντων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου. **11** καὶ ὁ καπνὸς
 ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** καὶ ᾄδουσιν τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων
 ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν
 ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ
 πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις
 τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς **(aīōn g165)** **12** Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν,
 γῆς. **4** οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν
 ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. οὗτοι οἱ πίστιν Ἰησοῦ. **13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ
 ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὐρανοῦ λεγούσης Γράψον Μακάριοι οἱ
 οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι.
 ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἀρνίῳ, **5** καὶ ἐν τῷ ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσονται
 στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθῃ ψεῦδος ἁμωμοὶ ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν
 εἰσιν. **6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **14** Καὶ εἶδον, καὶ
 ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον ἰδοὺ νεφέλῃ λευκῇ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλῃν
 αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους καθημένον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων
 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν
 καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, **(aīōnios g166)** **7** καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. **15**
 λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ,
 Θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ κρᾶζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ
 ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε ἐπὶ τῆς νεφέλης Πέμψον τὸ δρέπανόν σου
 τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι
 καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** Καὶ ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** καὶ ἔβαλεν
 ἄλλος ἄγγελος δεύτερος ἡκολούθησεν ὁ καθημένος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον
 λέγων Ἐπεσεν ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. **17** Καὶ
 ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ
 αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη. **9** Καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον
 ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἡκολούθησεν αὐτοῖς ὀξύ. **18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
 λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θυσιαστηρίου, ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ
 θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ
 χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων Πέμψον
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον
 ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι
 κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ ἦκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. **19** καὶ ἔβαλεν
 τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν,
 πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἄμπελον τῆς γῆς καὶ

ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ τὸν μέγαν. **20** καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν ἐπτά πληγαὶ τῶν ἐπτά ἀγγέλων.

τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπτά ἔχοντας πληγὰς ἐπτά τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. **2** Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ. **3** καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν. **4** τίς οὐ μὴ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὁσῖος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. **5** Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6** καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐπτά ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἐπτά πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς. **7** καὶ ἕν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἐπτά ἀγγέλοις ἐπτά φιάλας χρυσαῖς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165) **8** καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο

16 Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἐπτά ἀγγέλοις Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἐπτά φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν. **2** Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. **3** Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ. **4** Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. **5** Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας, **6** ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πεῖν· ἄξιόι εἰσιν. **7** Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος Ναί, Κύριε ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου. **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. **9** καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλῶσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν

τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ ἔκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι· **14** εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος. **15** Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. **16** καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραΐστὶ Ἀρμαγεδών. **17** Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα Γέγονεν. **18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἶος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμὸς οὕτω μέγας. **19** καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. **20** καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. **21** καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, **2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. **3** καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν Πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς, **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον, ΒΑΒΥΛΩΝ ἡ ΜΕΓΑΛΗ, ἡ ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. **6** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθούσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. **7** καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος Διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ ἔρω σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιάζοντος αὐτήν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. **8** τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμασθήσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς

γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ
βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
βλεπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν
καὶ παρέσται. (Abyssos g12) 9 ᾧδε ὁ νοῦς ὁ

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον
καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα
ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ
τῆς δόξης αὐτοῦ. **2** καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ

αὐτῆς, **10** ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν καὶ πενθοῦντες, λέγοντες Οὐαὶ οὐαί, ἡ φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες Οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν ἡ οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾶ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾶ ὥρᾳ ἡρημώθη. **20** σου. **11** καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν Εὐφραΐνου ἐπ’ αὐτῇ, οὐρανέ καὶ οἱ ἄγιοι καὶ καὶ πενθοῦσιν ἐπ’ αὐτήν, ὅτι τὸν γόμον οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι, **12** γόμον ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. **21** Καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλινον μαργαριτῶν καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων καὶ σιρικοῦ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. **22** σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν καὶ μουσικῶν καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, **13** καὶ κιννάμωμον αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, **23** καὶ φῶς λύχνου καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου ψυχᾶς ἀνθρώπων. **14** καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔμποροι σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἐν τῇ φαρμακίᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. τὰ ἔθνη, **24** καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ **15** οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ’ ἀγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων Ἀλληλουϊά· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, **2** ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς. **3** καὶ δεύτερον εἶρηκαν Ἀλληλουϊά· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165) **4** καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσερα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν

τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι
 λέγοντες Ἀμήν, Ἀλληλουϊά. **5** καὶ φωνῇ βύσσινον λευκὸν καθάρων. **15** καὶ ἐκ
 ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα Αἰνεῖτε τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία
 τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, ὁξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς
 οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς
 μεγάλοι. **6** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς
 πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος. **16** καὶ
 ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ
 Ἀλληλουϊά, ὅτι ἐβασίλευσεν Κύριος ὁ Θεός ὄνομα γεγραμμένον ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ
 ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ. **7** χαίρωμεν καὶ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ. **17** Καὶ εἶδον ἕνα
 ἀγαλλιώμεν, καὶ δώσομεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν
 ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ ἐν φωνῇ μεγάλη λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις
 αὐτοῦ ἡτοιμάσεν ἑαυτήν, **8** καὶ ἐδόθη τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι Δεῦτε
 αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ,
 καθάρων· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα **18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας
 τῶν ἁγίων ἐστίν. **9** Καὶ λέγει μοι Γράψον χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας
 Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ
 τοῦ Ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων
 Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσιν. καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. **19** Καὶ εἶδον τὸ
10 καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ
 προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι Ὅρα στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι
 μή· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
 σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.
 τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία **20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετ' αὐτοῦ
 Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. **11** ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα
 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς
 ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς
 αὐτὸν καλούμενος Πιστὸς καὶ Ἀληθινός, προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες
 καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ
12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός, πυρὸς τῆς καιομένης ἐν θείῳ. (Limnē Pyr
 καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα **g3041 g4442**) **21** καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν
 πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
 οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, **13** καὶ περιβεβλημένος ἵππου τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
 ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι, καὶ κέκληται καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. **14** καὶ τὰ σαρκῶν αὐτῶν.
 στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. **(Abyssos g12)** **2** καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστὶν Διάβολος καὶ Ὁ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. **(Abyssos g12)** **4** Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ’ αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη. **5** οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **6** μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ’ ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ’ αὐτοῦ τὰ χίλια ἔτη. **7** Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, **8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. **9** καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς. **10** καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ’ αὐτόν οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. **12** καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοίχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοίχθη, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **13** καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **(Hadēs g86)** **14** καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς. οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρὸς. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

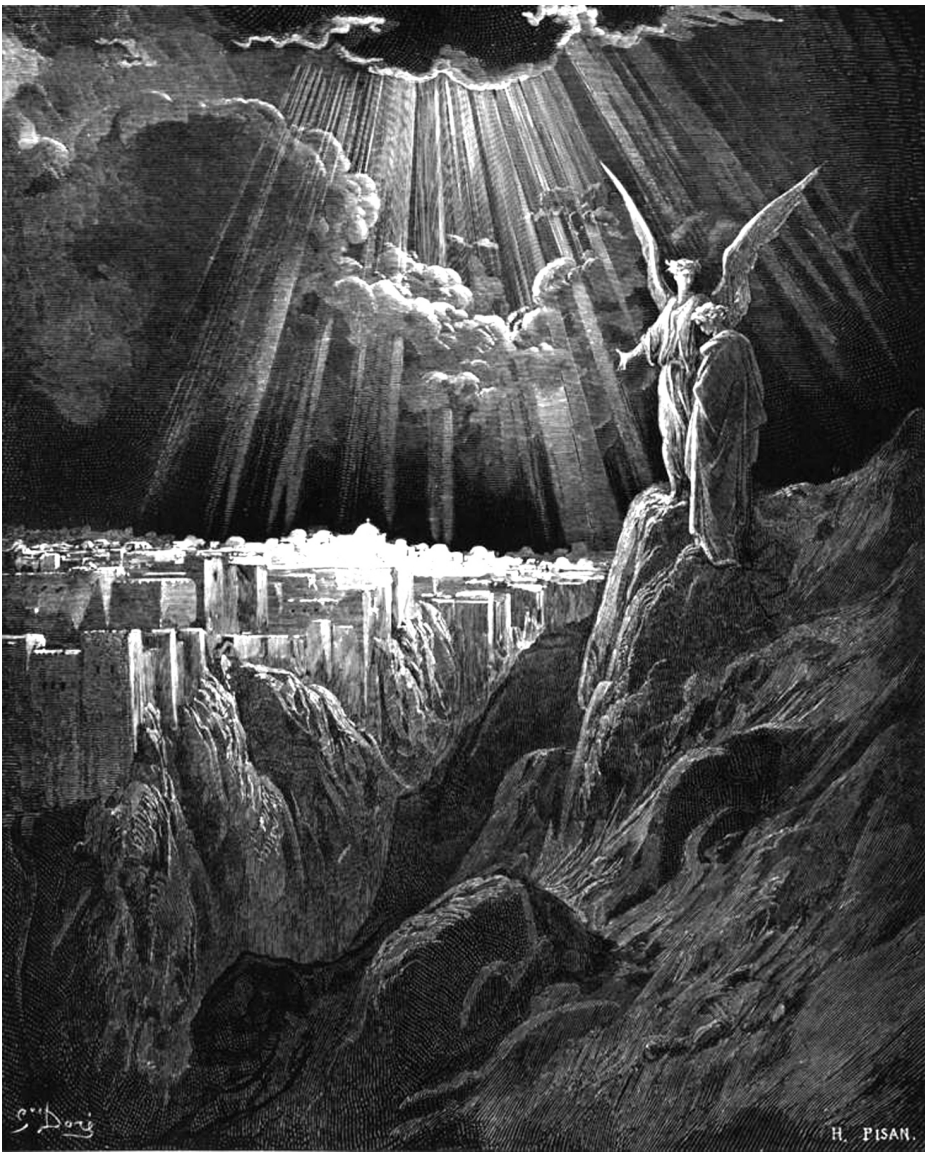
21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. **2** καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. **3** καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου

λεγούσης Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν τῶν
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, δώδεκα φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. **13** ἀπὸ
 καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ
 ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται, **4** καὶ ἐξαλείψει πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες
 πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. **14**
 καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους
 οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα
 ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν. **5** καὶ εἶπεν ὁ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου. **15**
 καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ Ἰδοὺ καινὰ ποιῶ· Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον
 πάντα. καὶ λέγει Γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν
 λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν. **6** καὶ καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος
 εἶπέν μοι Γέγοναν. ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ αὐτῆς. **16** καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται,
 Ὡ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. καὶ
 δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ
 δωρεάν. **7** ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, σταδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ
 καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἔστί·
 υἱός. **8** τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ **17** καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν
 ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσιν καὶ πόρνοις τεσεσράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον
 καὶ φαρμάκοις καὶ εἰδωολάτραις καὶ ἀνθρώπου, ὃ ἔστιν ἀγγέλου. **18** καὶ ἡ
 πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ ἐνδύμῃσις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασπις, καὶ
 λίμνη τῇ καιομένη πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστιν ὁ **9** καθαροῦ. **19** οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς
 θάνατος ὁ δεῦτερος. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν
 πόλεως παντὶ λίθῳ τιμῷ κεκοσμημένοι·
 ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασπις, ὁ δεῦτερος
 τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος
 ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δεῖξω σμάραγδος, **20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ
 σοὶ τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. ἔκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος,
10 καὶ ἀπῆνεγκέν με ἐν Πνεύματι ἐπὶ ὄρος ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον,
 μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος
 τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος. **21** καὶ
 τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, **11** ἔχουσαν οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται·
 τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς
 ὁμοῖος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι μαργαρίτου. καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως
 κρυσταλλίζοντι· **12** ἔχουσα τεῖχος μέγα χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής. **22** Καὶ
 καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ
 καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἔστιν, καὶ

τὸ Ἀρνίον. **23** καὶ ἡ πόλις οὐ χρειαν ἔχει αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. **7** καὶ Ἰδοὺ τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ Ἀρνίον. **24** καὶ **8** Κἀγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς ταῦτα. καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν· **25** καὶ οἱ πυλῶνες ἀγγέλου τοῦ δεικνύνοντός μοι ταῦτα. **9** αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, νῦξ γὰρ καὶ λέγει μοι Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἼμι οὐκ ἔσται ἐκεῖ· **26** καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. **27** τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον. **10** Καὶ καὶ ὁ ποιὼν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ λέγει μοι Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν. **11** ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιосύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. **12** Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ. **13** ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. **14** μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. **15** ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἼμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυεὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρός, ὁ πρωϊνός. **17** Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν Ἔρχου. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω Ἔρχου. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἕάν τις

22 καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου. **2** ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδιδούν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. **3** καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, **4** καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **5** καὶ νῦξ οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐκ ἔχουσιν χρειαν φωτὸς λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίσει ἐπ' αὐτούς, καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165) **6** Καὶ εἶπέν μοι Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις

ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ· **19** καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων
τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ
ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας,
τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα Ναί, ἔρχομαι
ταχύ. Ἀμήν, ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ. **21** Ἡ χάρις
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ μετὰ πάντων.



Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται, Ἀποκαλυψίς Ἰωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Nestle/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιπησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

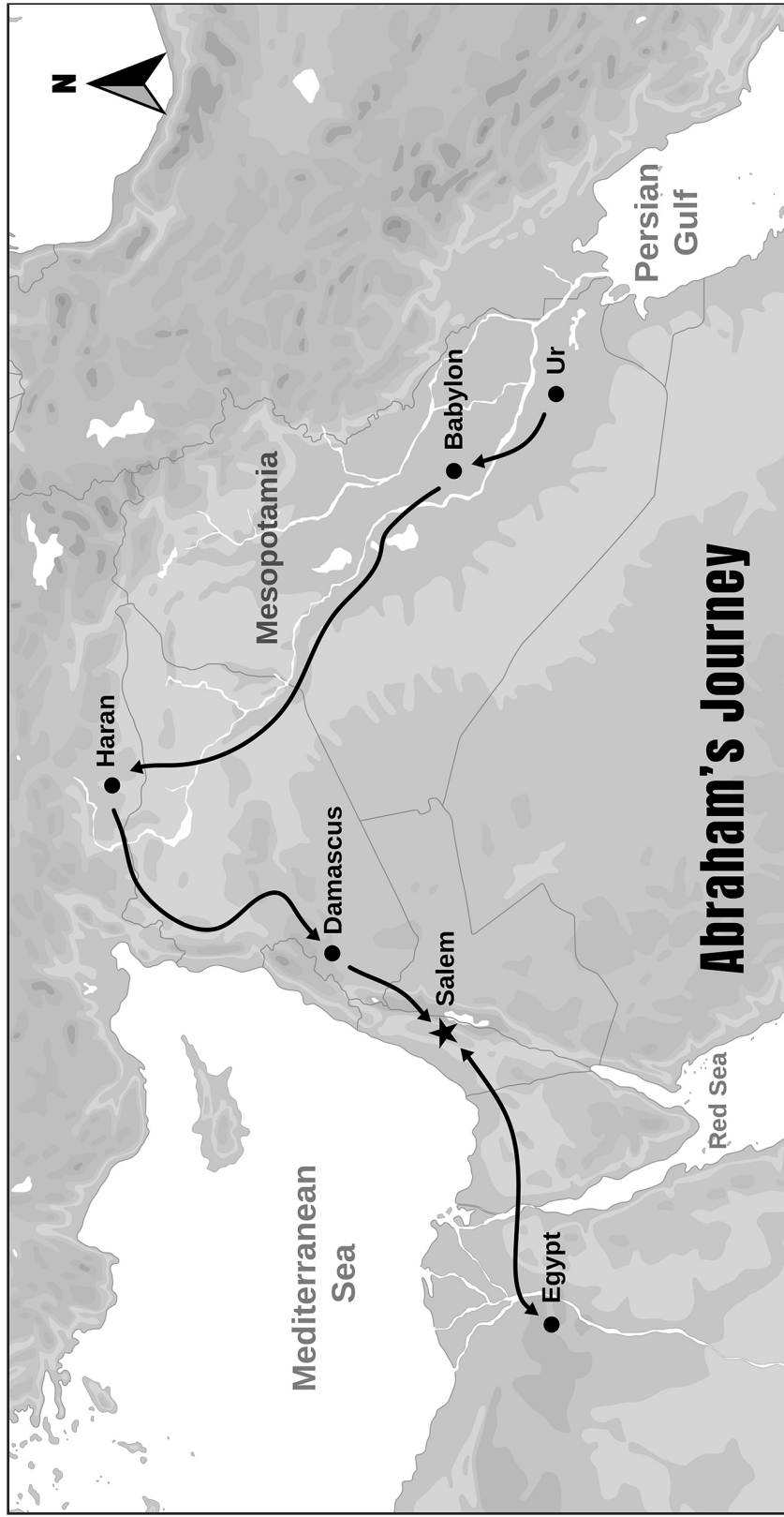
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

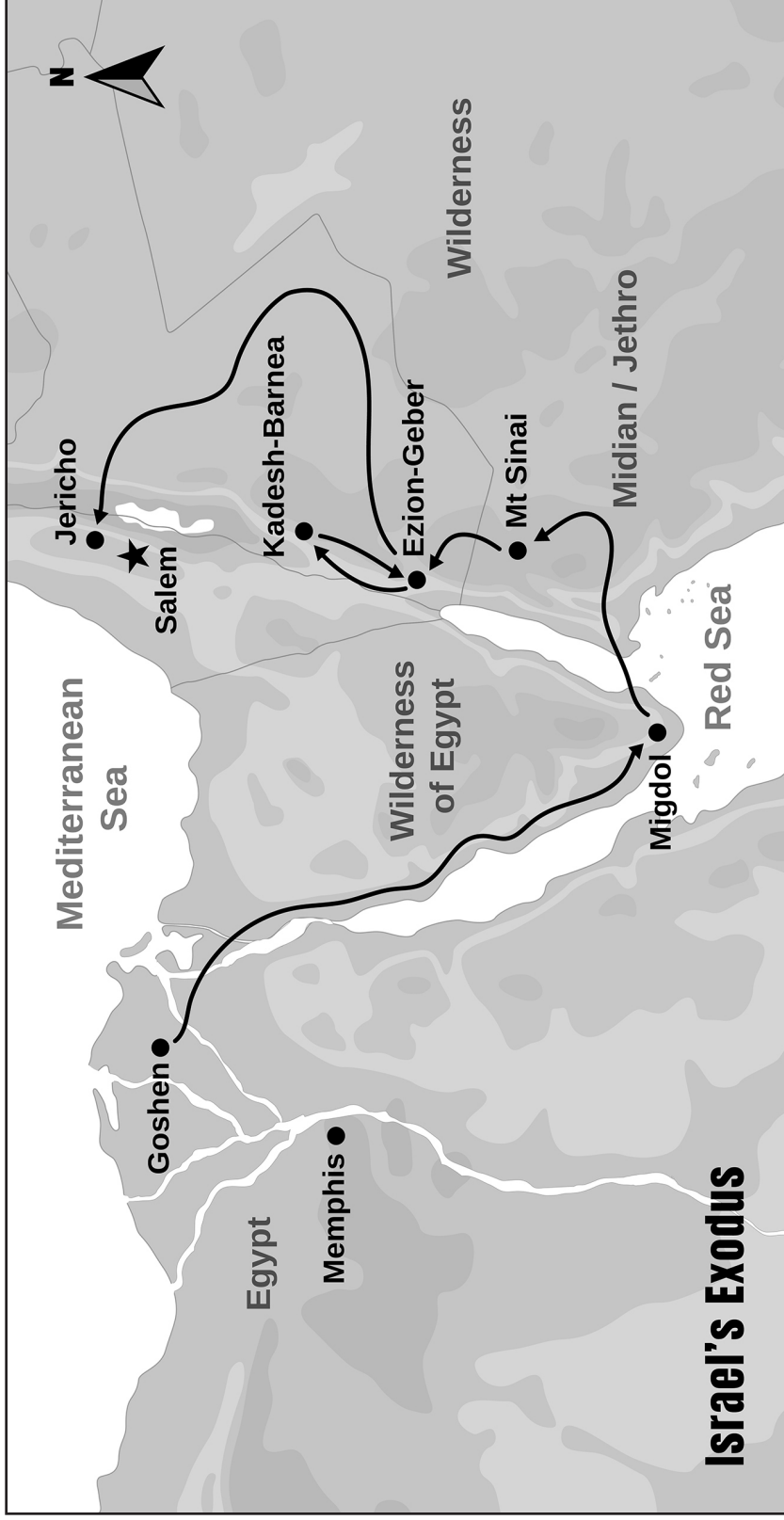
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

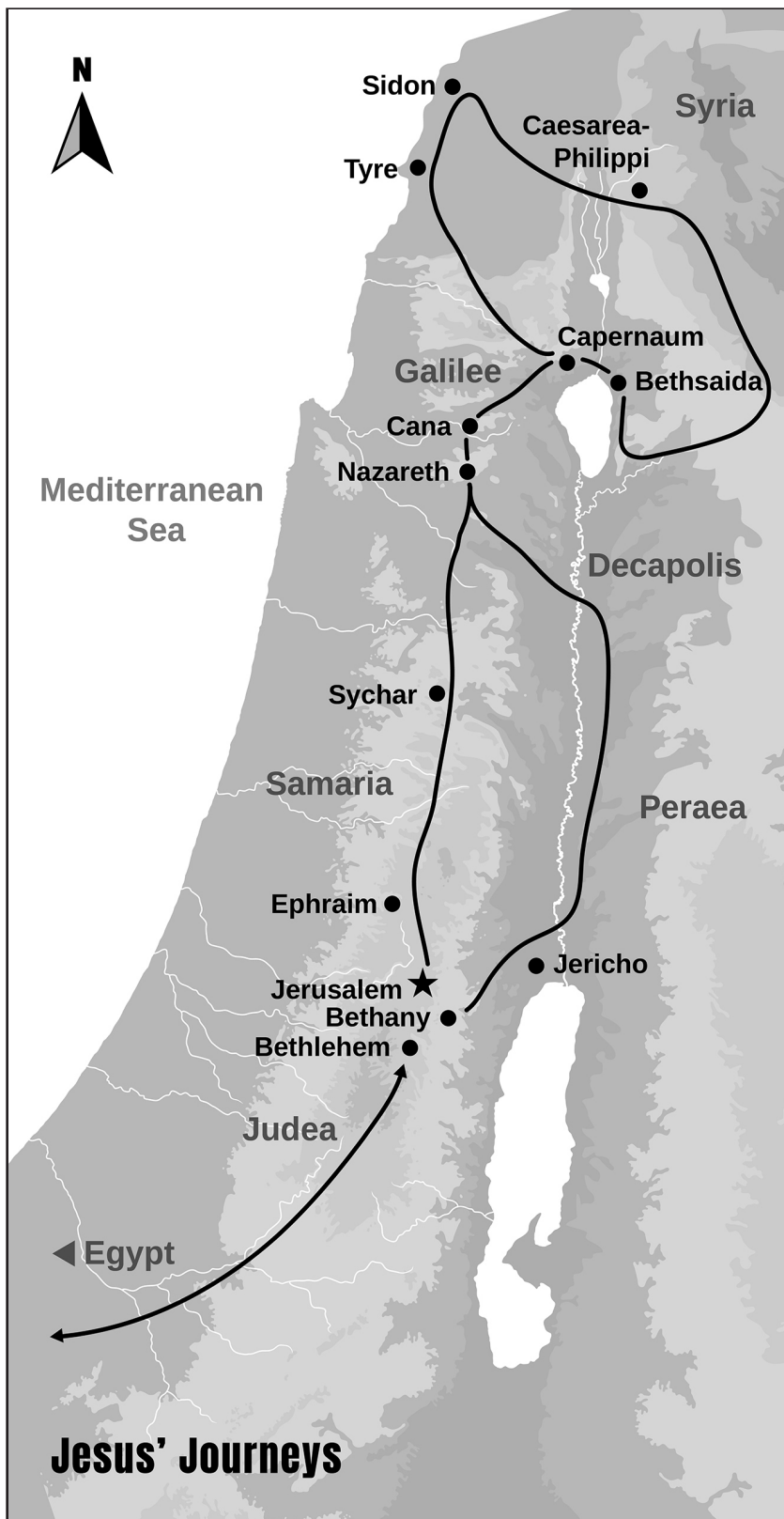
None yet noted



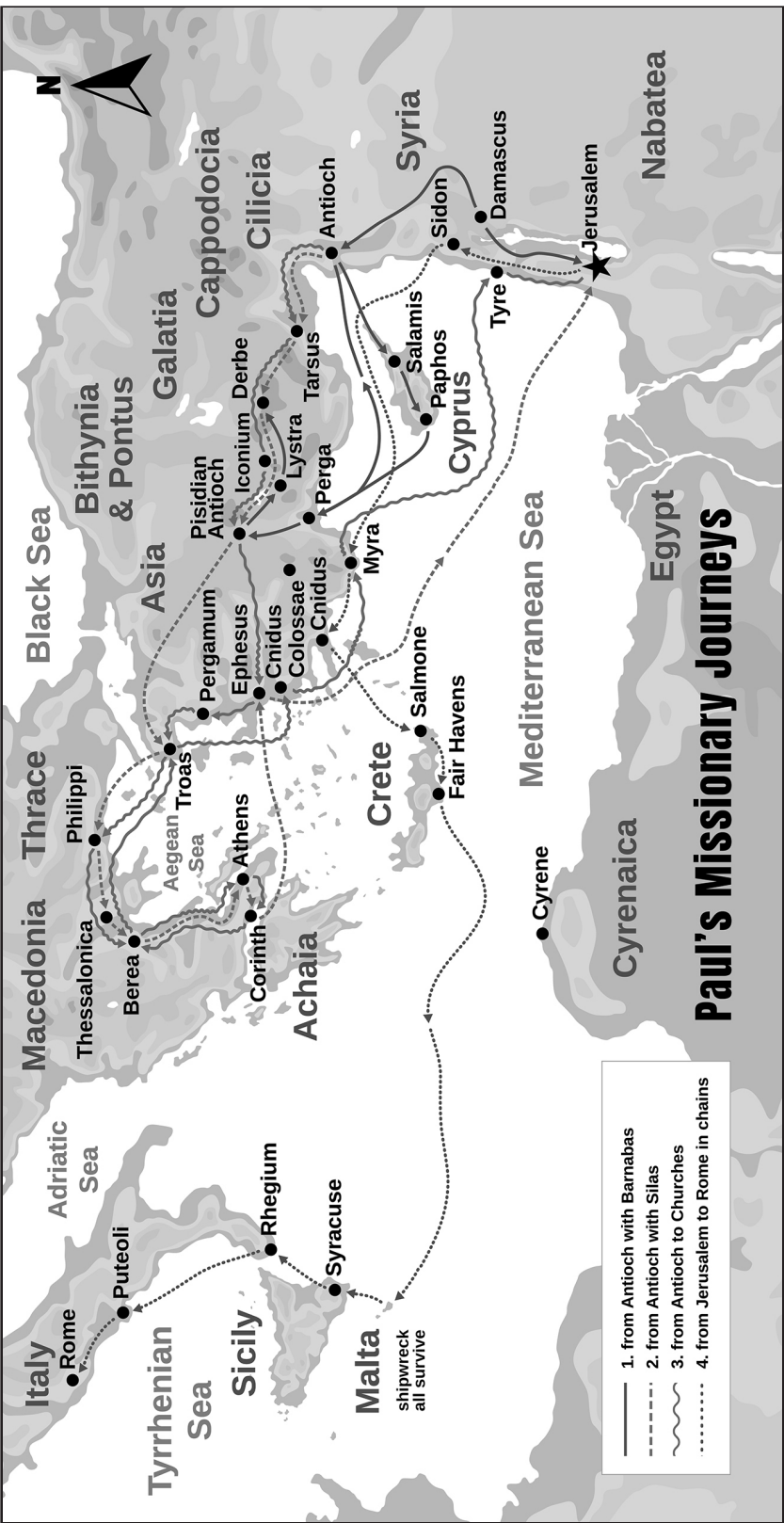
Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ ὑπῆρκευσεν ἐξελεῖσθαι εἰς τόπον ὃν ἡμεῖς λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8



ὥς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραὼ τὸν λαὸν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστιμὶ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - ᾿Εξοδος 13:17



Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονῆσαι ἀλλὰ διακονηθῆναι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45



Παῦλος δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀραιωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.



New Heavens and Earth



- | | |
|-------------|---|
| | Christ returns for his people |
| 1956 | Jim Elliot martyrd in Ecuador |
| 1830 | John Williams reaches Polynesia |
| 1731 | Zinzendorf leads Moravian mission |
| 1614 | Japanese kill 40,000 Christians |
| 1572 | Jesuits reach Mexico |
| 1517 | Martin Luther leads Reformation |
| 1455 | Gutenberg prints first Bible |
| 1323 | Franciscans reach Sumatra |
| 1276 | Ramon Llull trains missionaries |
| 1100 | Crusades tarnish the church |
| 1054 | The Great Schism |
| 997 | Adalbert martyrd in Prussia |
| 864 | Bulgarian Prince Boris converts |
| 716 | Boniface reaches Germany |
| 635 | Alopen reaches China |
| 569 | Longinus reaches Alodia / Sudan |
| 432 | Saint Patrick reaches Ireland |
| 397 | Carthage ratifies Bible Canon |
| 341 | Ulfilas reaches Goth / Romania |
| 325 | Niceae proclaims God is Trinity |
| 250 | Denis reaches Paris, France |
| 197 | Tertullian writes Christian literature |
| 70 | Titus destroys the Jewish Temple |
| 61 | Paul imprisoned in Rome, Italy |
| 52 | Thomas reaches Malabar, India |
| 39 | Peter reaches Gentile Cornelius |
| 33 | Holy Spirit empowers the Church |

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past		Creation 4004 B.C.	
▶ Who are we?	God	Father		John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son		God's perfect fellowship		
		Holy Spirit				
	Mankind	Living		Genesis 1:1 No Creation No people		
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy			Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?					
Fallen				Glory	
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age		New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3	
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth					
Luke 16:22 Blessed in Paradise				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment					
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus					
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa		Matthew 25:41 Revelation 20:10
			Revelation 19:20 Lake of Fire		Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.



Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, - Κατὰ Ματθαῖον 28:19

